

การใช้สัญลักษณ์และรหัสในการสื่อความหมาย
ของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่

นางสาวกมลวรรณ พรหมพิทักษ์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-1830-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SIGN AND CODE USAGE FOR SIGNIFICATION OF SHORT MESSAGE SERVICE (SMS)
IN MOBILE PHONE

Miss Kamonwan Prompitak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Mass Communication

Department of Mass Communication

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-1830-6

กมลวรรณ พรหมพิทักษ์ : การใช้สัญลักษณ์และรหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่. (Sign and Code Usage for Signification of Short Message Service (SMS) in mobile phone) อ. ที่ปรึกษา : รศ.ดร.ศิริชัย ศิริกาเยะ, 265 หน้า. ISBN 974-17-1830-6

การวิจัยเรื่อง การใช้สัญลักษณ์และรหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาในข้อความสั้น และเพื่อให้เข้าใจถึงการเข้ารหัสความหมายของข้อความสั้นในการสื่อสารด้วยโทรศัพท์เคลื่อนที่ในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสารคือ วันคริสต์มาส วันปีใหม่ วันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในกลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์ ด้วยกัน แนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน แนวคิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์และแนวคิดเกี่ยวกับमुखของการ์ตูน มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า การประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์ อักษรรูปและรหัสภาษาที่เป็นภาพนั้น เป็นการนำคุณลักษณะร่วมบางประการของแบบแผนจากประสบการณ์จริง มาประกอบสร้างเป็นภาพการ์ตูน แล้วจึงนำภาพการ์ตูนมาเป็นแม่แบบในการประกอบสร้างเป็นภาพ โดยใช้ตัวอักษรและเครื่องหมายในโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมาประกอบกัน ส่วนการประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์ อักษรรูปและรหัสภาษาที่เป็นข้อความนั้น มีการประกอบสร้างตามรหัสไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สัญลักษณ์และอักษรรูปที่ถูกกำหนดขึ้นมาใช้เฉพาะคือ คำย่อ ภาษาคาราโอเกะ เครื่องหมายที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกและสัญลักษณ์อารมณ์ เมื่อนำภาพและข้อความที่ได้มาเข้ารหัสความหมายภายใต้บริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสารดังกล่าวพบว่า มีการใช้ภาพและข้อความร่วมกันได้

ภาควิชา การสื่อสารมวลชน

ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา การสื่อสารมวลชน

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2545

4385203528 : MAJOR MASS COMMUNICATION

KEY WORD: Sign / Code / encode / graphic and words / Short Message Service

KAMONWAN PROMPITAK : SIGN AND CODE USAGE FOR SIGNIFICATION OF
SHORT MESSAGE SERVICE (SMS) IN MOBILE PHONE. THESIS ADVISOR :
ASSOC. PROF. SIRICHAIR SIRIKAYA, Ph.D. 265 pp. ISBN 974-17-1830-6

The research of Sign and Code Usage for Signification of Short Message Service (SMS) in mobile phone is to find out the construction of sign and code which are graphic and words and encoded together in different occasions such as Christmas day, New Year's day, Valentine's day and Birthday Anniversary. This research employs the qualitative method and the concepts of Acronyms used in the Computer Community, Cartoon Code, "Greeking" concept and Gags.

The research results show that the construction of the graphic uses pattern recognition to identifying shape and characteristics then creates the cartoon in order to be a model for construction of the graphic. It uses a set of capital and small letters,numerals,punctuation marks and special symbols available in mobile phone that have special identify to make a new meaning.The construction of words is done by two methods : (1) by the use of grammar in English and (2) by the use of special symbols such as acronyms,karaoke language,expression symbols and emoticons. Finally when the user encodes by using the combinations of both graphic and words in different occasions it shows that, they can be substituted.

Department MASS COMMUNICATION Student's signature

Field of study MASS COMMUNICATION Advisor's signature.....

Academic year 2002

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้เลย หากปราศจากข้อเสนอแนะอันมีค่า ยิ่งของท่านอาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.ศิริชัย ศิริกายะ ซึ่งก่อให้เกิดมุมมองที่รอบด้านและกว้างไกล ยิ่งขึ้น ข้อคิดเห็นรวมถึงความเมตตาของท่านประธาน ผศ.ขวัญเรือน กิติวัฒน์ ซึ่งมีได้มี เพียงข้อคิดที่ทำให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หากยังรวมถึงข้อคิดที่ทำให้จิตใจสมบูรณ์ขึ้น ด้วย ท่านคณะกรรมการ ผศ.สุธี พลพงษ์ อ.เมธา เสรีธนาวงศ์ สำหรับข้อมูลในอีกแง่มุมหนึ่ง

กราบนำสการหลวงพ่อโสป่าโก โปธิ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์กล้องวิดีโอ ดิจิตอล ขอขอบคุณพี่หล่น คุณสุทธิพร ธนากรเมธา , พี่บ๊วก คุณประดิษฐ์ ลิ้มปวงศ์แสน ผู้บริหารบริษัท ทีเคซี (ไทยแลนด์) จำกัด สำหรับโอกาสในการศึกษาต่อ กำลังใจในการทำงาน รวมทั้งข้อคิดที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ผู้วิจัยจะนำมาเป็นข้อเตือนใจและจะพยายามก้าวต่อไปข้างหน้าเพื่อเป็นคน “แกร่ง” อย่างพี่หล่นให้ได้ สิ่งต่างๆเหล่านี้ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งถึงความกรุณาของพี่โดยไม่รู้ว่าจะตอบแทนอย่างไรได้

ขอขอบคุณ ผศ.กฤษณ์ ทองเลิศ สำหรับความกรุณาที่พี่ได้สละเวลาเคียงข้างผู้วิจัยในการดูแลให้คำปรึกษาตลอดมา ขอขอบคุณนุ่มนิ่ม น้องอร สำหรับ Accessories ต่างๆ และมีรูปภาพอันดีที่มีให้กันเสมอ แน่นนอนว่ามีค่ามากกว่าตัวเงินใดๆ บ๊วกสำหรับข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นประโยชน์มากสำหรับเรา รวมทั้งแหม่ม ตี๊ดตี๋ น้องกอล์ฟ น้องต้อม น้องสุธา น้องแหม่ม สำหรับกำลังใจดีๆ เพื่อนๆ MC 10 ทุกคน โดยเฉพาะก๊วง ถ้าไม่มีก๊วงชักคนเราคงแย่แน่ๆ

ความสำเร็จทั้งหมดของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ขอมอบแด่ พ่อกับแม่ผู้เป็นแสงสว่าง นำทาง ทั้งอุทิศกำลังกาย กำลังใจ และเป็นผู้เสียสละที่ยิ่งใหญ่ที่สุด รวมถึงคุณยายผู้คอยอบรม เลี้ยงดูผู้วิจัยตลอดมา

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสให้กับทุกคนที่เฝ้าหาความรู้โดยไม่แบ่งแยก ขอขอบคุณอุปสรรคต่างๆไม่ว่าจะเป็นถ้อยคำเหยียดหยัน ที่คอยถากถาง ประชดประชัน มันสามารถทำให้เกิดพลังอันมหาศาลในการสร้างความมุ่งมั่นได้อย่างน่าประหลาด ขอขอบคุณ สำหรับ “ฤดูที่แตกต่าง”

กมลวรรณ พรหมพิทักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ

บทที่

1	บทนำ	
	ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	ปัญหานำวิจัย.....	9
	วัตถุประสงค์.....	10
	ขอบเขตของการวิจัย.....	10
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
	ข้อสันนิษฐาน.....	10
	นิยามศัพท์.....	11
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
	แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community).....	13
	แนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code).....	16
	แนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt.....	25
	แนวคิดเกี่ยวกับสัญญาณของการเขียน (Signs of Writing).....	32
	แนวคิดเกี่ยวกับมุกของการ์ตูน (Gags).....	37
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40

สารบัญ (ต่อ)

3	ระเบียบวิธีวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
	แหล่งข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	การนำเสนอข้อมูล.....	52
4	การประกอบสร้างความหมายและการเข้ารหัสความหมายของภาพและ ข้อความที่ใช้ตามวาระและโอกาสทางการสื่อสาร.....	54
	1. การประกอบสร้างความหมายของภาพ.....	60
	1.1 การประกอบสร้างความหมายของภาพคนและส่วนประกอบของคน.....	62
	1.2 การประกอบสร้างความหมายของภาพสัตว์.....	81
	1.3 การประกอบสร้างความหมายของภาพพืช.....	118
	1.4 การประกอบสร้างความหมายของภาพสิ่งของ.....	126
	1.5 การประกอบสร้างความหมายของภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกาย.....	146
	2. การประกอบสร้างความหมายของข้อความและการเข้ารหัสความหมาย ของภาพและข้อความที่ใช้ตามวาระและโอกาสทางการสื่อสาร.....	154
	2.1 บริบททางการสื่อสารในวาระวันคริสต์มาส.....	155
	2.2 บริบททางการสื่อสารในวาระวันปีใหม่.....	169
	2.3 บริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์.....	187
	2.4 บริบททางการสื่อสารในวาระครบรอบวันเกิด.....	213
5	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	244
	ข้อจำกัดในการวิจัย.....	260
	ข้อเสนอแนะ.....	260
	รายการอ้างอิง.....	262
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	265

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแสดงการประกอบสัญลักษณ์ของอวัยวะที่เป็นองค์ประกอบหลัก ในการแสดงอารมณ์ (Facial Expression) ได้แก่ คิ้ว ตา และปาก.....	20
ตารางที่ 2 ตัวพิมพ์ใหญ่.....	26
ตารางที่ 3 ตัวพิมพ์เล็ก.....	26
ตารางที่ 4 ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงความหมายใหม่ ซึ่งได้รับการใช้มากที่สุด.....	56
ตารางที่ 5 รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเปรียบเทียบในกลุ่มภาพสัตว์ ได้แก่ ภาพหมี ภาพหมู ภาพกระต่าย ภาพไก่ ภาพนกและภาพลิง.....	114
ตารางที่ 6 ภาพที่พบทั้งหมดในการเข้ารหัสความหมายแยกตามบริบทวาระและโอกาส ทางการสื่อสาร.....	232
ตารางที่ 7 ข้อความที่พบทั้งหมดในการเข้ารหัสความหมายแยกตามบริบทวาระและ โอกาสทางการสื่อสาร.....	238

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 1 Picture Message.....	3
ภาพที่ 2 Logo.....	3
ภาพที่ 3 เฟรมที่ 1.....	7
ภาพที่ 4 เฟรมที่ 2.....	7
ภาพที่ 5 การมองภาพแบบแยกส่วน.....	27
ภาพที่ 6 การมองเห็นโดยการจับกลุ่มภาพรวม.....	28
ภาพที่ 7 ความใกล้-ไกลของระยะพื้นที่ว่าง.....	29
ภาพที่ 8 ความเหมือน การซ้ำกันของกลุ่มในภาพรวม.....	29
ภาพที่ 9 ความต่อเนื่องของกลุ่มในภาพรวม.....	30
ภาพที่ 10 การปิดแะการยุติของภาพ.....	31
ภาพที่ 11 การเรียงในรูปแบบใหม่.....	33
ภาพที่ 12 การเรียงในรูปแบบเดิม.....	33
ภาพที่ 13 การเรียงแบบ Greeking.....	35
ภาพที่ 14 ภาพที่แสดงผลบนจอภาพ.....	61
ภาพที่ 15 วิธีการคียต์ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ.....	61
ภาพที่ 16 ภาพคนแบบที่ 1.....	62
ภาพที่ 17 ภาพคนแบบที่ 2.....	63
ภาพที่ 18 ภาพคนแบบที่ 3.....	64
ภาพที่ 19 ภาพคนแบบที่ 4.....	65
ภาพที่ 20 ภาพคนแบบที่ 5.....	67
ภาพที่ 21 ภาพคนแบบที่ 6.....	68
ภาพที่ 22 ภาพคนแบบที่ 7.....	70
ภาพที่ 23 ภาพคนแบบที่ 8.....	71
ภาพที่ 24 ภาพคนแบบที่ 9.....	72
ภาพที่ 25 ภาพคนเปลือย.....	74
ภาพที่ 26 ภาพคิวปิด.....	75
ภาพที่ 27 ภาพหัวใจแบบที่ 1.....	76
ภาพที่ 28 ภาพหัวใจแบบที่ 2.....	77

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 29 ภาพหัวใจแบบที่ 3.....	77
ภาพที่ 30 ภาพหัวใจแบบที่ 4.....	78
ภาพที่ 31 ภาพหัวใจแบบที่ 5.....	78
ภาพที่ 32 ภาพหัวใจแบบที่ 6.....	79
ภาพที่ 33 ภาพหัวใจแบบที่ 7.....	79
ภาพที่ 34 ภาพอวัยวะเพศชาย.....	81
ภาพที่ 35 ภาพหมီးแบบที่ 1.....	82
ภาพที่ 36 ภาพหมီးแบบที่ 2.....	83
ภาพที่ 37 ภาพหมီးแบบที่ 3.....	84
ภาพที่ 38 ภาพหมီးแบบที่ 4.....	85
ภาพที่ 39 ภาพหมီးแบบที่ 5.....	85
ภาพที่ 40 ภาพหมီးแบบที่ 6.....	86
ภาพที่ 41 ภาพหมီးแบบที่ 7.....	87
ภาพที่ 42 ภาพหมီးแบบที่ 8.....	89
ภาพที่ 43 ภาพหมီးแบบที่ 9.....	89
ภาพที่ 44 ภาพหมီးแบบที่ 10.....	90
ภาพที่ 45 ภาพหมီးแบบที่ 11.....	91
ภาพที่ 46 ภาพหมီးแบบที่ 12.....	92
ภาพที่ 47 ภาพหมီးแบบที่ 13.....	93
ภาพที่ 48 ภาพหมီးแบบที่ 14.....	94
ภาพที่ 49 ภาพหมီးแบบที่ 15.....	95
ภาพที่ 50 ภาพหมี่มีปีกแบบที่ 1.....	96
ภาพที่ 51 ภาพหมี่มีปีกแบบที่ 2.....	97
ภาพที่ 52 ภาพประธานาธิบดี ที่ไอโดอร์ รูสเวลต์ และหมี่ Teddy bear.....	99
ภาพที่ 53 ภาพหมูแบบที่ 1.....	100
ภาพที่ 54 ภาพหมูแบบที่ 2.....	101
ภาพที่ 55 ภาพหมูแบบที่ 3.....	102
ภาพที่ 56 ภาพกระต่ายแบบที่ 1.....	103

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 57 ภาพกระต่ายแบบที่ 2.....	104
ภาพที่ 58 ภาพกระต่ายแบบที่ 3.....	105
ภาพที่ 59 ภาพกระต่ายแบบที่ 4	106
ภาพที่ 60 ภาพกระต่ายแบบที่ 5.....	107
ภาพที่ 61 ภาพไก่แบบที่ 1.....	108
ภาพที่ 62 ภาพไก่แบบที่ 2.....	109
ภาพที่ 63 ภาพปลา.....	110
ภาพที่ 64 ภาพนก.....	111
ภาพที่ 65 ภาพลิง.....	112
ภาพที่ 66 ภาพแมลงหวี่.....	113
ภาพที่ 67 ภาพต้นไม้.....	118
ภาพที่ 68 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 1.....	119
ภาพที่ 69 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 2.....	120
ภาพที่ 70 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 3.....	120
ภาพที่ 71 ภาพดอกไม้แบบที่ 1.....	122
ภาพที่ 72 ภาพดอกไม้แบบที่ 2.....	123
ภาพที่ 73 ภาพดอกไม้แบบที่ 3.....	123
ภาพที่ 74 ภาพดอกไม้แบบที่ 4.....	124
ภาพที่ 75 ภาพดอกไม้แบบที่ 5.....	125
ภาพที่ 76 ภาพตุ๊กตาหิมะแบบที่ 1.....	127
ภาพที่ 77 ภาพตุ๊กตาหิมะแบบที่ 2.....	127
ภาพที่ 78 ภาพตุ๊กตาหิมะแบบที่ 3.....	128
ภาพที่ 79 ภาพตุ๊กตาหิมะแบบที่ 4.....	129
ภาพที่ 80 ภาพกล่องของขวัญแบบที่ 1.....	131
ภาพที่ 81 ภาพกล่องของขวัญแบบที่ 2.....	132
ภาพที่ 82 ภาพเค้กแบบที่ 1.....	133
ภาพที่ 83 ภาพเค้กแบบที่ 2.....	133
ภาพที่ 84 ภาพเค้กแบบที่ 3.....	134

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 85 ภาพเด็กแบบที่ 4.....	135
ภาพที่ 86 ภาพพลู.....	137
ภาพที่ 87 ภาพรถไฟแบบที่ 1.....	138
ภาพที่ 88 ภาพรถไฟแบบที่ 2.....	139
ภาพที่ 89 ภาพรถบั๊ส.....	140
ภาพที่ 90 ภาพเครื่องบิน.....	141
ภาพที่ 91 ภาพตะกร้า.....	142
ภาพที่ 92 ภาพซองจดหมาย.....	142
ภาพที่ 93 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 1.....	143
ภาพที่ 94 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 2.....	144
ภาพที่ 95 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 3.....	145
ภาพที่ 96 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 1.....	146
ภาพที่ 97 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 2.....	147
ภาพที่ 98 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 3.....	147
ภาพที่ 99 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 4.....	148
ภาพที่ 100 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 5.....	148
ภาพที่ 101 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 6.....	149
ภาพที่ 102 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 7.....	149
ภาพที่ 103 ภาพหัวใจแบบ 2 บรรทัด.....	152
ภาพที่ 104 ภาพหัวใจแบบ 4 บรรทัด.....	152
ภาพที่ 105 ภาพคิ้วปิดเด็กผู้ชาย.....	153
ภาพที่ 106 ภาพคิ้วปิดหมี่มีปีก.....	153
ภาพที่ 107 ตัวอย่างภาพที่ใช้เครื่องหมายแทนสี.....	154
ภาพที่ 108 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 1.....	157
ภาพที่ 109 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 2.....	158
ภาพที่ 110 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 3.....	158
ภาพที่ 111 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 4.....	159
ภาพที่ 112 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 5.....	159

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 113 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 6.....	160
ภาพที่ 114 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 7.....	160
ภาพที่ 115 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 8.....	161
ภาพที่ 116 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 9.....	162
ภาพที่ 117 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 10.....	162
ภาพที่ 118 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 11.....	163
ภาพที่ 119 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 12.....	164
ภาพที่ 120 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 13.....	164
ภาพที่ 121 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 14.....	165
ภาพที่ 122 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 15.....	166
ภาพที่ 123 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 16	166
ภาพที่ 124 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 17.....	167
ภาพที่ 125 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 1.....	173
ภาพที่ 126 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 2.....	174
ภาพที่ 127 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 3.....	174
ภาพที่ 128 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 4.....	175
ภาพที่ 129 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 5.....	176
ภาพที่ 130 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 6.....	176
ภาพที่ 131 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 7.....	178
ภาพที่ 132 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 8.....	179
ภาพที่ 133 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 9.....	179
ภาพที่ 134 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 10.....	180
ภาพที่ 135 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 11.....	180
ภาพที่ 136 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 12.....	181
ภาพที่ 137 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 13.....	182
ภาพที่ 138 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 14.....	182
ภาพที่ 139 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 15.....	183
ภาพที่ 140 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 16.....	184

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 169 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 28.....	209
ภาพที่ 170 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 29.....	210
ภาพที่ 171 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 30.....	210
ภาพที่ 172 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 31.....	211
ภาพที่ 173 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 1.....	217
ภาพที่ 174 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 2.....	217
ภาพที่ 175 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 3.....	218
ภาพที่ 176 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 4.....	219
ภาพที่ 177 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 5.....	219
ภาพที่ 178 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 6.....	220
ภาพที่ 179 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 7.....	220
ภาพที่ 180 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 8.....	221
ภาพที่ 181 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 9.....	222
ภาพที่ 182 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 10.....	223
ภาพที่ 183 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 11.....	223
ภาพที่ 184 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 12.....	224
ภาพที่ 185 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 13.....	225
ภาพที่ 186 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 14.....	226
ภาพที่ 187 ข้อความสั้นวาระวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 15.....	230
ภาพที่ 188 การคำนึงถึงการแสดงผลตามความหมายในทางภาษา.....	230
ภาพที่ 189 การคำนึงถึงการแสดงผลของจำนวนตัวอักษร จำนวนบรรทัดและจำนวนเฟรม แบบที่ 1.....	231
ภาพที่ 190 การคำนึงถึงการแสดงผลของจำนวนตัวอักษร จำนวนบรรทัดและจำนวนเฟรม แบบที่ 2.....	231
ภาพที่ 191 ตัวอย่างข้อความสั้นที่ใช้สัญลักษณ์ประเภท Index แบบที่ 1.....	237
ภาพที่ 192 ตัวอย่างข้อความสั้นที่ใช้สัญลักษณ์ประเภท Index แบบที่ 2.....	237

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ได้รับการจัดให้เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ได้รับความนิยมในการใช้เพื่อการสนทนาระหว่างกันของบุคคล เนื่องจากโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ให้ความสะดวกสบายกับผู้ใช้ สามารถสื่อสารถึงกันได้เกือบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ซึ่งเกิดจากการพัฒนาเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพในการรับ-ส่งสัญญาณที่ดีขึ้นมาโดยตลอด นอกจากนี้โทรศัพท์เคลื่อนที่จะมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นแล้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ยังมีราคาที่ลดลงมาก จึงทำให้มีการขยายฐานกลุ่มผู้ใช้มากขึ้น จากข้อมูลของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์ ฉบับประจำวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ได้ให้ข้อมูลว่าบริษัท AIS (บริษัท Advanced Info Service จำกัด) มีมูลค่าการขายโทรศัพท์เคลื่อนที่ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2545 จำนวน 19,897.49 ล้านบาท และในไตรมาสที่ 2 มีเพิ่มสูงขึ้นโดยมีผู้เปิดใช้บริการใหม่ถึง 7 แสนรายภายในเดือนพฤษภาคมเพียงเดือนเดียว เนื่องจากการเปิดเสรีเครือข่ายและการปรับลดราคาเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ลง ข้อมูลทางการตลาดนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ได้รับความนิยมมากในขณะนี้

นอกจากโทรศัพท์เคลื่อนที่จะได้รับความนิยมมากขึ้นเนื่องจากการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับ-ส่งสัญญาณและการปรับลดราคาลงแล้ว ในด้านเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งได้เพิ่มศักยภาพใหม่ขึ้นมาทำให้ได้รับความนิยมสนใจจากผู้ใช้อีกมากขึ้น ศักยภาพใหม่นี้ก็คือ ศักยภาพในด้านการส่งผ่านข้อมูล (Mobile Information Technology) รวมถึงการรับ - ส่งข้อความต่างๆระหว่างโทรศัพท์เครื่องหนึ่งไปอีกเครื่องหนึ่ง หรือเรียกว่า บริการข้อความสั้น (Short Message Service : SMS) ว่าเป็นบริการพื้นฐาน โดยหากผู้ส่งต้องการส่งข้อความไปยังผู้อื่น เช่น การแสดงความคิดเห็นถึงกันผู้ส่งสามารถหยิบโทรศัพท์เคลื่อนที่ขึ้นมากดแป้นตัวอักษรเป็นคำพูดที่ต้องการส่งไปหาบุคคลนั้น เพียงแค่กดปุ่ม Send ข้อความนั้นก็จะถูกส่งไปยังบุคคลผู้นั้นในเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ของเขาทันที

บริการข้อความสั้น (SMS) จากโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ได้มีการใช้อย่างแพร่หลายและได้รับความนิยมเนื่องจากเป็นบริการพื้นฐานที่มีมากับโทรศัพท์เคลื่อนที่ ความนิยมไม่จำกัดเพียงแค่การส่งจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ไปยังโทรศัพท์เคลื่อนที่เท่านั้น แต่ยังพบว่ามีความนิยมที่จะส่ง

ข้อความจากเครื่องคอมพิวเตอร์ไปยังโทรศัพท์เคลื่อนที่อีกด้วย เช่น การส่งข้อความผ่านอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ที่ให้บริการ SMS ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมาก จากข้อมูลของเว็บไซต์สยามทูยู (www.siam2u.com) เว็บไซต์ของไทยที่ร่วมลงทุนกับบริษัท Advanced Info Service จำกัด บริษัทผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใหญ่ที่สุด ระบุว่า เมื่อปี 2543 มีผู้ใช้บริการส่ง SMS ผ่านทางเว็บไซต์ประมาณ 1 แสนคน จำนวน 1 ล้านข้อความ มาในปี 2544 มีผู้ใช้บริการประมาณ 9 แสนคน จำนวน 15 ล้านข้อความ (InternetToday, พฤศจิกายน 2544 : 8) และโดยเฉพาะในวาระสำคัญต่างๆจะมีผู้ใช้บริการมากเป็นพิเศษ เช่น ได้เกิดกรณีระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ล่มในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2544 ซึ่งเป็นวันแห่งความรัก จากข้อมูลของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับประจำวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2544 ระบุว่า มีผู้ใช้บริการส่งข้อความถึงกันมากกว่าปกติถึง 2 เท่า ทำให้ระบบเครือข่ายไม่สามารถรองรับการให้บริการรับ-ส่งข้อความได้ จากการสำรวจพบว่า เครือข่ายบริเวณสีลมและสุขุมวิท ได้รับความกระทบกระเทือนมากที่สุดเนื่องจากเป็นบริเวณที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุด

นอกจากความนิยมในการใช้บริการข้อความสั้นแล้ว www.mobilesms.com ยังได้ให้ข้อมูลว่า บริการข้อความสั้นในปัจจุบันนี้ได้ก้าวไปถึงศักยภาพที่โทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถรองรับได้ โดยมีรูปแบบของบริการ (Wireless Service) ดังนี้

1. SMS (Short Message Service) คือ รูปแบบการบริการเฉพาะการรับ-ส่งด้วยตัวอักษรทั้งหมด
2. EMS (Enhanced Messaging Service) คือ รูปแบบการบริการที่สามารถส่งรูปภาพไปพร้อมกับข้อความได้ หรือที่เรียกกันว่า Picture Message
3. MMS (Multimedia Messaging Service) คือ รูปแบบการบริการที่ส่งได้ทั้งภาพและเสียงรวมถึงภาพเคลื่อนไหว (Animation) ได้อย่างสมบูรณ์ตามศักยภาพของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จะมีได้

และนอกจากนี้ยังได้มีการเพิ่มเทคโนโลยี GPRS (General Packet Radio Service) ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ จึงทำให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถรับ-ส่งข้อมูลข่าวสารทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วมากขึ้นด้วย

การส่งข้อความแบบ Short Message Service (SMS) โดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ถือกำเนิดขึ้นบนโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ในยุโรปเมื่อปี 1991 โดยนำมาใช้กับระบบเทคโนโลยีไร้สายแบบดิจิตอล ซึ่งเป็นมาตรฐานของยุโรป จากนั้นก็นำระบบนี้มาใช้เป็นระบบ GSM (Global

System for Mobile communication) ซึ่งในการให้บริการดังกล่าวจะมีบริการ SMS ผนวกอยู่ด้วย (สหรับ แซ่ตั้ง , 2544 : 47)

บริการ SMS ที่ใช้กันในปัจจุบันนี้ เป็นหนึ่งในบริการของผู้ให้บริการเครือข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งบริการข้อความสั้นทั้งหมดมีรูปแบบของการให้บริการดังนี้

1. การบริการรับ-ส่งข้อความด้วยตัวอักษร จากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ส่งโดยตรงหรือเว็บไซต์ที่มีบริการข้อความสั้นสำเร็จรูป โดยผู้ส่งเข้าไปใช้บริการส่งข้อความไปยังผู้รับโดยตรง ซึ่งจะต้องเป็นการส่งด้วยตัวอักษรทั้งหมดเท่านั้น ซึ่งได้มีการใช้สัญลักษณ์และรหัสในรูปแบบเฉพาะ และมีการส่งตามวาระและโอกาสต่างๆ เป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยใช้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยได้นำมาศึกษาถึงวิธีการเข้ารหัสความหมายของบริการข้อความสั้นทั้งหมด
2. การบริการรับ-ส่งข้อความที่ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่จะใช้รูปแบบบริการต่างๆ ผนวกไปกับการส่งบริการข้อความสั้น โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นบางรุ่นและยี่ห้อเท่านั้นที่จะสามารถใช้บริการนี้ได้ บริการดังกล่าวได้แก่

2.1 Picture Message และ Logo เป็นบริการส่งภาพไปยังผู้ใช้บริการ Picture Message (ภาพที่ 1) เป็นภาพที่ผู้ใช้เมื่อได้รับแล้วสามารถส่งต่อไปยังเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องอื่นได้ แต่ต้องเป็นรุ่นที่รองรับข้อความภาพนี้ได้ (ภาพที่ 2) เป็นภาพที่ผู้ใช้บริการนำมาใช้เพื่อเปลี่ยนหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้มีหน้าจอต่างจากเครื่องอื่น

ภาพที่ 1 Picture Message

ภาพที่ 2 Logo

ซึ่งภาพที่นำมาในส่วนใหญ่นั้นจะใช้แทนที่บริเวณที่ปรากฏชื่อของเครือข่ายที่ใช้อยู่ ผู้ใช้จะต้องกดรหัสภาพที่มีตัวอย่างให้ไว้ในคู่มือ ซึ่งสามารถรับคู่มือได้จากศูนย์บริการ เมื่อต้องการรูปใดให้กดรหัสส่งไปยังศูนย์บริการทางศูนย์บริการจะส่งภาพกลับมาในรูปแบบ SMS รูปที่ได้จะมีลักษณะเป็นภาพสำเร็จรูปและยังสามารถสร้างเองได้จากเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่

2.2 Ringtone เป็นบริการส่งเสียงเพลงเรียกเข้าสำเร็จรูปเป็นแบบ SMS เมื่อได้รับข้อความแล้วสามารถจัดเก็บข้อความนั้นไว้เป็นเสียงเรียกเข้าได้ทันที

2.3 M-Cupid เป็นบริการเล่นเกมสท์ทายใจเพื่อบอกรักกัน บริการนี้มีไว้สำหรับผู้ให้บริการที่เป็นวัยรุ่นโดยเฉพาะ บริการ M-Cupid สำหรับผู้ใช้ในเครือข่ายของ AIS และ Dcupid ของเครือข่าย DTAC การใช้บริการผู้ส่งจะต้องติดต่อไปยังศูนย์บริการของเครือข่ายที่ใช้เพื่อเริ่มเล่นเกมสท์ทายใจโทรศัพท์เคลื่อนที่ (จะต้องอยู่ในเครือข่ายเดียวกันเท่านั้น) ของผู้ที่

ต้องการบอกรักลงไป จากนั้นศูนย์บริการจะส่งข้อความไปให้ผู้รับทายว่าข้อความบอกรักนั้นเป็นของใคร โดยให้ผู้รับเดาเบอร์โทรศัพท์เคลื่อนที่ว่าเป็นผู้ส่งข้อความมา ส่งเข้าไปยังศูนย์บริการ หากทายถูกศูนย์บริการจะส่งข้อความมาให้ทั้งคู่ แต่หากทายผิดจะไม่ส่งข้อความมา

บริการเหล่านี้ผู้ใช้จะต้องติดต่อไปยังศูนย์บริการหรือเข้าไปใช้บริการในอินเทอร์เน็ตก่อนเพื่อเลือกบริการที่มีให้ส่งต่อไปยังผู้รับ และส่วนใหญ่จะเสียค่าบริการเพิ่ม นอกจากนี้แล้วยังมีบริการเพิ่มเติมอีก เช่น การทายผลฟุตบอล บริการให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เป็นบริการเสริมทางด้านการตลาดอีกด้วย บริการต่างๆ เหล่านี้จึงเป็นส่วนช่วยให้บริการ SMS แพร่หลายมากยิ่งขึ้น

นอกจากบริการข้อความสั้นจะมีการใช้กันอย่างแพร่หลายและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วแล้ว ความสำคัญของบริการข้อความสั้นในการเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ชนิดนี้ยังได้ทำให้เกิดปรากฏการณ์ใหม่ขึ้น นิตยสารออนไลน์ WIREDNEWS รายงานว่า “...บริการข้อความสั้น SMS คือการสื่อสารแห่งอนาคตที่มีลักษณะทันสมัย คนยุคใหม่ดูเหมือนว่าจะถนัดการใช้ข้อความแบบพิมพ์มากกว่าการพูดกันด้วยซ้ำ ...ลักษณะของภาษาที่ใช้เรียกได้ว่าเป็นประเภทของการเขียนรูปแบบใหม่ (New literary genres) ซึ่งเกิดจากการปรากฏตัวของโทรศัพท์เคลื่อนที่” ในนิตยสาร LANL Research Library Newsletter ฉบับประจำเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2001 ให้คำจำกัดความว่าเป็น “New shorthand language” หรือ ภาษาชวเลขแบบใหม่ ในนิตยสาร OPTUS Globe Magazine ได้กล่าวถึงภาษา SMS ว่า เป็นการเข้ารหัส (code) ในรูปแบบของภาษาที่ไม่เป็นทางการ (Informal language) ถูกกำหนดขึ้นเพราะข้อจำกัดของหน้าจอโทรศัพท์ที่กำหนดไว้ไม่เกิน 160 ตัวอักษรจึงจำเป็นต้องใช้ข้อความที่สั้นเพื่อความรวดเร็ว กลุ่มที่ใช้มากที่สุดคือวัยรุ่น เป็นการจัดการสังคม (Social arrangement) ในรูปแบบหนึ่งซึ่งพวกผู้ใหญ่ผู้น้อยจะสามารถเข้าใจได้ ภาษาใหม่ที่ใช้กันนี้ต้องสามารถแทนความหมายมากมายภายในเนื้อที่ที่มีอันน้อยนิดนี้ได้ (a lot of meaning into a short space) ในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์ ฉบับวันจันทร์ที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ได้รายงานว่ นายโรเบิร์ต คอนเวย์ หัวหน้าผู้บริหารของสมาคมจีเอสเอ็ม กล่าวว่า เรื่องที่น่าประหลาดใจที่สุดคือ ผู้ใช้กลุ่มเยาวชนในภูมิภาคต่างๆของโลกใช้คำย่อ ภาษาที่ใช้ในบริการข้อความสั้นเป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่วนของข้อความนี้มีรูปแบบเฉพาะคือ การใช้ภาษาที่สั้น กระชับ ได้ความตรง (Short Sentiment) ซึ่ง Susan Doherty ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาธุรกิจของเว็บไซต์ www.dowcarter.com ได้ให้คำจำกัดความว่า “Speech Made Small” เพราะโทรศัพท์เคลื่อนที่มีข้อจำกัด จึงต้องใช้จำนวนคำให้น้อยที่สุด

การสื่อสารในลักษณะดังกล่าวคือการสื่อสารที่เกิดขึ้นพร้อมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่เรียกว่า การพูดด้วยการเขียน (Text-Talk) (ชัชวดี ศรลัมพ์, 2544 : 77)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ข้อความสั้นจึงเป็นการคิดค้นสัญลักษณ์และรหัสภาษามาใช้แทนในส่วนของข้อความ ซึ่งจะต้องสามารถแทนความหมายทั้งหมดโดยการใช้สัญลักษณ์ที่มีลักษณะเป็นคำย่อที่เป็นมาตรฐานเดียวกันที่ผู้ใช้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นสามารถทำความเข้าใจร่วมกันได้ในวงกว้าง ปรากฏการณ์ดังกล่าว จึงเป็นประเด็นที่ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงรูปแบบวิธีการประกอบสร้างสัญลักษณ์และรหัสที่เป็นคำย่อดังกล่าวเพื่อสามารถนำมาใช้แทนความหมายที่ต้องการได้อย่างสมบูรณ์

นอกจากลักษณะที่เป็นคำย่อดังกล่าวแล้ว ข้อความสั้นยังมีการสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์อีก 2 แบบคือ การใช้สัญลักษณ์เรียกว่า “สัญลักษณ์อารมณ์” (Emoticons) เป็นการใช้ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆมาสร้างเป็นภาพเล็กๆซึ่งก็คือสัญลักษณ์ประเภทสัญลักษณ์ (Symbol) ที่ใช้แทนการแสดงออกถึงสีหน้าและอากัปกริยาของผู้ส่ง เช่น :-) หมายถึง ยิ้มอย่างมีความสุข ซึ่งกำลังแพร่หลายในอินเทอร์เน็ต สังเกตได้จากเว็บไซต์ที่ให้บริการส่งบริการข้อความสั้นไปยังโทรศัพท์เคลื่อนที่จะมีพจนานุกรมศัพท์เฉพาะนี้ไว้ประกอบ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้สามารถเข้าใจภาษาแบบใหม่นี้ได้กว้างขวางตรงกัน ซึ่งนอกจากจะใช้แม่แบบที่ให้ไว้แล้วนั้น ผู้ใช้ก็จะมีการคิดรูปแบบขึ้นมาใช้เองเฉพาะกลุ่มอีกด้วย ซึ่งต้องเป็นกลุ่มที่มีการเรียนรู้ร่วมกันมีความใกล้ชิดกัน เช่น กลุ่มเพื่อนสนิทหรือคนรัก การใช้สัญลักษณ์อีกแบบหนึ่งคือ ภาษาคาราโอเกะเป็นความพยายามที่จะใช้ภาษาไทยประกอบในข้อความ ก็จะมีการคิดรูปแบบการพิมพ์เป็นภาษาทับศัพท์ขึ้นมาใช้เอง เช่น “sawasdee ka” อ่านว่า “สะ-หวัด-ดี-คะ” ลักษณะของการพัฒนารูปแบบการสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ทั้ง 3 ประเภทนี้ จึงเป็นความพยายามที่จะให้โทรศัพท์เคลื่อนที่ สามารถเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเฉพาะกลุ่มของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างความเข้าใจตรงกันมากที่สุด

จากที่กล่าวข้างต้น เป็นการใช้นิพจน์และรหัสภาษาที่เกิดขึ้นจากการดัดแปลงเพื่อทำให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งหมดได้ถูกรวบรวมและจัดการโดยรหัสไวอากรรณ การใช้สัญลักษณ์ในส่วนของข้อความทั้ง 3 แบบสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1. การใช้คำย่อ (Acronyms) เกิดขึ้นจากข้อจำกัดของการแสดงผลที่ไม่เกินครั้งละ 160 ตัวอักษร จึงจำเป็นต้องมีการย่อคำเพื่อให้ใช้พื้นที่ของการแสดงผลได้มากที่สุด ตัวอย่างคำย่อที่ใช้ เช่น HBD หมายความว่า Happy Birthday

2. การใช้สัญลักษณ์ (Emoticons) เกิดขึ้นจากความต้องการของผู้ส่งที่ต้องการให้ผู้รับเข้าใจเกี่ยวกับปฏิกิริยาการแสดงถึงอารมณ์และสีหน้าของตนไปพร้อมกับข้อความสั้นที่ส่งไป จึงได้นำภาพอารมณ์มาใช้ประกอบเพื่อสื่อความหมายของอากัปกริยานั้น
3. การใช้ภาษาคาราโอเกะ เกิดขึ้นจากความต้องการของผู้ส่งในการที่จะใช้คำพูดที่มีลักษณะเป็นกันเองและมีลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะของคนไทย เช่น การพูดแบบมีหางเสียง “ครับ” “ค่ะ” “นะจ๊ะ” เป็นต้น

ลักษณะการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบการใช้คำย่อและการใช้สัญลักษณ์นี้เป็นการใช้สัญลักษณ์โดยนำรูปแบบการใช้บางส่วนมาจากการสนทนาด้วยการพิมพ์ข้อความแทนการพูดคุยในอินเทอร์เน็ต (Chat) ซึ่งมีใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก เป็นการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community) ส่วนการใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่าภาษาคาราโอเกะนั้นเป็นการคิดค้นขึ้นเองของผู้ใช้คนไทย ซึ่งนับได้ว่าเป็นการพัฒนารูปแบบการใช้ให้เข้ากับตนเองและกลุ่มของตนได้อย่างกลมกลืน การใช้สัญลักษณ์ทั้ง 3 รูปแบบนี้เป็นการใช้สัญลักษณ์ที่มีความน่าสนใจตรงที่การคิดค้นของผู้ใช้เพื่อที่จะสามารถสื่อความหมายได้อย่างสมบูรณ์ภายใต้ข้อจำกัดของโทรศัพท์เคลื่อนที่

ด้วยลักษณะสัญลักษณ์และรหัสภาษาทั้งหมดนี้ จากการสัมภาษณ์คุณจุไรจงประดิษฐ์นันท์ Content Management Manager เว็บไซต์ www.shinee.com ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่า รหัสภาษาที่นำมาใช้ดังกล่าวนี้ เป็นการนำมาใช้แทนในส่วนของข้อความในบริการข้อความสั้น มีลักษณะที่ไม่ใช่ภาษาที่เราเรียนรู้กันจากหลักภาษาอังกฤษเดิม แต่เป็นรหัสภาษาที่มีการทำขึ้นมาใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับข้อจำกัดของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้กันอยู่ เช่น การใช้คำย่อคำว่า HBD เป็นสัญลักษณ์แทนคำว่า Happy Birthday การที่จะสามารถเข้าใจความหมายสัญลักษณ์ “HBD” ได้นั้น ผู้ใช้จำเป็นต้องมีรหัส (Code) เพื่อช่วยในการตีความ ซึ่งรหัสที่ใช้นี้ เรียกว่า รหัสไวยากรณ์ (Language Code) เป็นการกำหนดทางสังคม (Social Contract) เป็นสัญลักษณ์ที่มีวิธีการประกอบสร้างความหมายเฉพาะ จำเป็นต้องมีการเรียนรู้และยอมรับร่วมกันซึ่งก็คือสัญลักษณ์ประเภทสัญลักษณ์ (Symbol) ซึ่งหากไม่สามารถทำความเข้าใจถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายนี้ได้ นั้นย่อมจะทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ประเภทนี้ได้ด้วย ซึ่งผู้วิจัยจะขอเรียกว่าข้อความ ความจำเป็นดังกล่าวนี้ จึงนำมาซึ่งประเด็นที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายในส่วนของสัญลักษณ์และรหัสภาษาทั้ง 3 รูปแบบนี้โดยใช้รหัสไวยากรณ์ที่ใช้ในบริการข้อความสั้น

ความสนใจอีกประการหนึ่งของผู้วิจัยที่ต้องการศึกษาวิธีประกอบสร้าง
 ความหมายของภาพ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลด้านศิลปะการวาดภาพพบว่า ภาพนี้ในทาง
 ศิลปะเรียกว่าเป็นภาพที่เกิดขึ้นจากการกระทำของคอมพิวเตอร์ (Computer Art) (สงวน รอดบุญ,
 2533 : 47) ซึ่งมีวิธีการสร้างภาพแบบเดียวกับการวาดภาพแนวออปอาร์ต (Optical Art) โดยการ
 สื่อความหมายนั้น จะต้องคำนึงถึงการใช้สัมผัสทางสายตาของผู้มองในการทำให้เกิดภาพและ
 ความรู้สึกต่างๆเมื่อมองเห็นเป็นพื้นฐาน

ดังนั้นการสื่อความหมายของภาพ จำเป็นต้องใช้ประสาทสัมผัสทางสายตา ซึ่ง
 ผู้วิจัยได้ใช้หลักการมองภาพแบบภาพรวมของสำนัก Gestalt มาอธิบาย ทั้งหมดนี้จำเป็นจะต้อง
 เรียงรู้อันที่ใช้ในการสร้างภาพ จึงจะสามารถทำความเข้าใจได้ จึงเป็นประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการ
 ศึกษาถึงการเข้ารหัสความหมายของภาพด้วยความจำเป็นดังกล่าวอีกประการหนึ่งด้วย

นอกจากวิธีการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความของข้อความสั้นซึ่ง
 ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาในครั้งนี้แล้ว ในส่วนของเนื้อหาการส่งข้อความสั้นในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยยัง
 จำเป็นต้องคำนึงว่า ข้อความสั้นที่จะส่งไปนั้น ส่งไปหาใคร เมื่อไหร่ และมีจุดมุ่งหมายในการส่งเพื่อ
 อะไร ซึ่งสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเหล่านี้ก็คือบริบทการสื่อสารในแต่ละวาระโอกาส ผู้วิจัยจึง
 ตระหนักว่า จากบริบทการสื่อสารในแต่ละวาระโอกาสดังกล่าว น่าจะมีผลต่อการเข้ารหัสในการสื่อ
 ความหมายของข้อความสั้นโดยการกำหนดรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพและข้อความรวมถึงวิธีการ
 นำเสนอ ให้สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามบริบททางการสื่อสารที่กำหนดไว้ จึงนำมาซึ่ง
 ประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาอีกประการหนึ่ง ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดบริบททางการ
 สื่อสารในวาระวันต่างๆไว้ 4 วาระ โดยบริบททางการสื่อสารในวาระดังกล่าวเหล่านี้ปกติแล้วจะมี
 ธรรมเนียมในการมอบของขวัญและการ์ดอวยพรแก่กันมากเป็นพิเศษ ซึ่งเมื่อมีเทคโนโลยีของ
 บริการข้อความสั้นเพิ่มเข้ามา จึงเป็นบริบททางการสื่อสารที่ผู้ใช้บริการข้อความสั้นนิยมส่ง
 ข้อความสั้นถึงกันมากเป็นพิเศษเช่นกัน บริบททางการสื่อสารในวาระโอกาสที่เลือกศึกษามีดังนี้คือ

1. บริบททางการสื่อสารในวาระวันคริสต์มาส สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้ก็จะเป็นข้อความที่
 เกี่ยวกับการอวยพร การมอบของขวัญให้แก่กัน ภาพที่ใช้ก็จะเกี่ยวข้องกับวันคริสต์มาส ต้น
 คริสต์มาส ของขวัญ
2. บริบททางการสื่อสารในวาระวันปีใหม่ สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้ก็จะเกี่ยวข้องกับการเริ่มต้น
 ในวันใหม่ของปี การอวยพรส่งความสุขต่างๆ ภาพที่ใช้เช่น ของขวัญ การเฉลิมฉลองต่างๆ

3. บริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์ หากต้องการส่งข้อความสั้นไปหาคนรักในช่วงของวันวาเลนไทน์เพื่อบอกรัก สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้ก็จะเกี่ยวกับความรัก การบอกรัก ทั้งภาพที่มีอยู่ก็ต้องเป็นที่เกี่ยวกับความรัก เช่น หัวใจ การแสดงความรักต่อกัน
4. บริบททางการสื่อสารในวาระวันครบรอบวันเกิด สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้ก็ต้องบ่งบอกถึงวันเกิด รวมถึงภาพก็ต้องสอดคล้อง เช่น เด็ก การเป่าเทียน การมอบของขวัญ การอวยพรแก่กัน

จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า บริบทการสื่อสารในแต่ละวาระโอกาสมีความสำคัญในการเข้ารหัสความหมายเพื่อกำหนดใช้ภาพและข้อความในข้อความสั้น โดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพและรหัสไวยากรณ์ทางภาษาในการประกอบสร้างความหมาย ซึ่งสัญลักษณ์และรหัสภาษาทั้ง 2 ประเภทนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่มีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัวแตกต่างไปจากสื่อชนิดอื่นๆ โดยได้นำข้อจำกัดในการแสดงผลของโทรศัพท์เคลื่อนที่มาเป็นพื้นฐานในการพัฒนา ดัดแปลง เพื่อการสื่อความหมาย ซึ่งด้วยการพัฒนาดัดแปลงดังกล่าวนี้เป็นการพัฒนาในรูปแบบใหม่ เป็นความละเอียดอ่อนของผู้ออกแบบเพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้ได้รับข้อความสั้น ซึ่งจากการสังเกตยังพบอีกว่า บางครั้งผู้ใช้ตลอดจนผู้ที่สนใจทั่วไปยังไม่สามารถสื่อความหมายจากภาพและข้อความที่ใช้ในข้อความสั้นได้เท่าใดนัก เนื่องจากเป็นสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ถูกรวบรวมและจัดการด้วยรหัสในรูปแบบใหม่จึงต้องมีการเรียนรู้ใหม่ ผู้วิจัยจึงตระหนักว่า การจะสามารถทราบความหมายของข้อความสั้นที่ประกอบไปด้วยลักษณะการสื่อความหมายแบบใหม่นี้ทั้งหมดได้นั้นจำเป็นที่จะต้องมีการนำมาศึกษาวิเคราะห์วิธีการประกอบสร้างความหมายของภาพและข้อความในข้อความสั้น ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า จะใช้เป็นแนวทางเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายร่วมกัน และด้วยความนิยมในการส่งข้อความสั้นที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจลักษณะการสื่อความหมายนี้ และการสื่อความหมายด้วยข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ ยังพบว่ามีแนวโน้มที่จะพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และวิธีการนำเสนอใหม่ๆต่อไปอีก จึงควรที่จะศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ นำมาซึ่งการพัฒนาเพื่อก่อให้เกิดการสื่อความหมายที่มีรูปแบบหลากหลายมากขึ้นต่อไปในอนาคต

ปัญหานำวิจัย

1. สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความในข้อความสั้นมีวิธีการประกอบสร้างความหมายอย่างไร
2. การเข้ารหัสความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาในข้อความสั้นมีลักษณะอย่างไรในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความในข้อความสั้น
2. เพื่อให้เข้าใจถึงการเข้ารหัสความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาในข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษารูปแบบการใช้สัญลักษณ์และรหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อส่งความปรารถนาดีต่อกันตามวาระต่างๆคือ บริการข้อความสั้นที่ใช้ในเทศกาลและวาระต่างๆ (Seasonal) ได้แก่ วันคริสต์มาส วันปีใหม่ วันวาเลนไทน์ และวันครบรอบวันเกิด

โดยใช้ระยะเวลาการศึกษารวบรวมข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่และจากข้อความสั้นสำเร็จรูปจากเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต ตามบริบทการสื่อสารในวาระโอกาสดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2544 – วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดในส่วนของระเบียบวิธีวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

บริการข้อความสั้นประกอบด้วยสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความ ซึ่งมีวิธีการประกอบสร้างความหมายที่มีลักษณะเฉพาะ ผู้ใช้จำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงรหัสที่ใช้เพื่อประกอบสร้างความหมายนั้น เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดการปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อความหมายให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของตนและกลุ่มของตน

ข้อสันนิษฐานการวิจัย

1. ศักยภาพทางเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นตัวกำหนดรูปแบบวิธีการประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษารวมทั้งวิธีการนำเสนอของบริการข้อความสั้น ซึ่งทำให้เกิดการสื่อความหมายที่สามารถตอบสนองได้ตรงตามจุดประสงค์และความต้องการของผู้ใช้
2. การใช้ภาพและข้อความของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อก่อให้เกิดความหมายนั้น ถูกกำหนดโดยวาระโอกาสของการส่งบริการข้อความสั้นที่แตกต่างกัน ซึ่งการเข้าใจความหมายนั้นย่อมเกิดจากการเรียนรู้โดยมีลักษณะเฉพาะในแต่ละกลุ่มสังคมและวัฒนธรรม

นิยามศัพท์

โทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายถึง อุปกรณ์โทรศัพท์ที่ใช้กับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยที่ผู้ใช้สามารถนำโทรศัพท์นี้ เคลื่อนที่ได้อย่างอิสระในขณะที่ติดต่อสนทนาภายในขอบเขตพื้นที่ให้บริการ

การประกอบสร้างความหมาย หมายถึง การนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆซึ่งเป็นสัญลักษณ์และรหัสภาษาจากเมนูของโทรศัพท์เคลื่อนที่มาประกอบกันเป็นภาพและข้อความเพื่อให้แสดงผลผ่านจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้

สัญลักษณ์ (Sign) หมายถึง สิ่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วยอายตนะ (ประสาทสัมผัสทั้ง 5) และเป็นสิ่งที่คนกลุ่มหนึ่งตกลงใช้สิ่งนั้นเป็นเครื่องหมาย (mark) ถึงอีกสิ่งหนึ่งซึ่งไม่ได้ปรากฏในสัญลักษณ์นั้น ประกอบด้วยตัวหมาย (signifier) และตัวหมายถึง (signified)

รหัสภาษา หมายถึง ระบบการรวบรวมและจัดการเกี่ยวกับสัญลักษณ์ ภายใต้ความยินยอมเห็นชอบร่วมกันในสังคม ถูกกำหนดขึ้นเป็นภาษาที่ใช้ร่วมกันในสังคม รหัสเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับร่วมกันเป็นปกติจากความหมายหนึ่งสู่อีกความหมายหนึ่ง

บริการข้อความสั้น (Short Message Service) หมายถึง ข้อความที่ถูกกำหนดโดยศักยภาพของโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่กำหนดไว้ว่าการส่ง 1 ครั้งจะต้องมีจำนวนไม่เกิน 160 ตัวอักษร จึงเป็นการสร้างคำ สัญลักษณ์ที่สามารถใช้แทนคำและประโยคเพื่อเข้าใจกันในเฉพาะกลุ่ม

วิธีการนำเสนอของบริการข้อความสั้น หมายถึง การนำรูปแบบต่างๆของบริการข้อความสั้นมาเข้ารหัสซึ่งมีความหมายซ้อนที่ซ่อนอยู่ด้วยกลวิธีที่แตกต่างกันไปยังผู้รับ

วาระและโอกาสของการส่งบริการข้อความสั้น หมายถึง ช่วงเวลาวันสำคัญที่กำหนดขึ้นเพื่อแสดงความปรารถนาดีต่อกันโดยการส่งบริการข้อความสั้น ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาใน 4 วาระและโอกาสคือ วาระวันคริสต์มาส วาระวันปีใหม่ วาระวันวาเลนไทน์และวาระวันครบรอบวันเกิด

กลุ่มสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความสนใจและมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ร่วมกันสร้างสรรค์สิ่งหนึ่งขึ้นเพื่อให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับร่วมกันภายในกลุ่ม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจรูปแบบลักษณะและวิธีการนำเสนอรหัสความหมายของบริการข้อความสั้นที่เป็นการใช้รหัสเฉพาะในรูปแบบใหม่ ยังผลให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารเพื่อการสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน
2. เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของบริบทการสื่อสารในวาระโอกาสต่าง ๆ นั้น มีผลต่อการกำหนดเนื้อหา รวมถึงการเข้ารหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้น
3. เพื่อนำผลของการวิจัยเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์รูปแบบเพื่อสื่อความหมายใหม่ๆ จากโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง การใช้สัญลักษณ์และรหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ มีแนวคิดที่เกี่ยวข้อง 5 แนวคิดด้วยกันคือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community)
2. แนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code)
3. แนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt
4. แนวคิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของการเขียน (Signs of Writing)
5. แนวคิดเกี่ยวกับมุกของการ์ตูน (Gags)

ซึ่งรายละเอียดในแต่ละแนวคิดดังกล่าวจะได้ขยายความต่อไปนี้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community)

เนื่องจากการใช้ภาษาในโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น เป็นภาษาระดับ Informal ซึ่งมีกฎเกณฑ์ที่ไม่แน่นอนตายตัว ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community) นี้ จึงเป็นการสังเกตและรวบรวมแนวคิดต่างๆของผู้วิจัยเอง โดยนำมาจากบทความที่มีผู้รวบรวมไว้และนำมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการใช้ภาษาเฉพาะทางด้านการสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับภาษาที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยประมวลได้ดังนี้

1. www.techdictionary.com แบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ประเภทคือ
 - 1.1 Chat Abbreviations มีรูปแบบย่อย 2 รูปแบบคือ
 - 1.1.1 Acronyms ย่อคำแบบตัดอักษรแล้วใช้การเดา ลักษณะเช่นนี้มักตัดสระออก เช่น YR หมายถึง your
 - 1.1.2 Expressions เป็นการแสดงออกถึงอารมณ์ สีหน้า ของผู้ส่งข้อความ โดยใช้คำที่มีความหมายโดยตรง เขียนปิดท้ายข้อความหลักเช่น <<Smiling>> <<Laughing>>

- 1.1.3 Emoticons แบบใช้แทนอารมณ์และสีหน้า ส่วนใหญ่จะใช้สัญลักษณ์ที่มีอยู่บนแป้นพิมพ์ทั้งหมด มาสร้างสรรค์เป็นภาพหน้าคนในอารมณ์ต่างๆ โดยที่ผู้ดูจะต้องเดียงสีหน้าเพื่อจะดูว่าเป็นภาพใดเช่น :-) หมายถึง smiling
2. www.smiliesunlimited.com ได้รวบรวม Emoticons ทั้งหมดมาแบ่งเป็นหมวดหมู่ เช่น
- 2.1 Mood เช่น :-) หมายถึง smiling
 - 2.2 Pets เช่น :@) หมายถึง pig
 - 2.3 Taboo Section ประเภทที่ใช้แทนลักษณะในเรื่องต้องห้าม เรื่องเพศ เช่น *:-}:8- หมายถึง gay male
 - 2.4 Japanese ใช้แทนอารมณ์และสีหน้าเช่นกันแต่สามารถเห็นได้ด้วยแนวตั้งไม่ต้องเดียงสีหน้า เช่น @^_^@ หมายถึง very happy
 - 2.5 Mega Smilies ใช้แทนหน้าคนที่มีลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล เช่น *<(:{)} หมายถึง Santa Claus
 - 2.6 Phrases คือ Emoticons ที่ใช้แทนหน้าคนที่กำลังพูดประโยคใดประโยคหนึ่งที่สามารถเดาได้ เช่น :^D หมายถึง great! I like it.
3. www.only-kids.com แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ
- 3.1 words (English to SMS) ย่อคำแบบตัดอักษรแล้วใช้การเดามีลักษณะเช่นเดียวกับ Acronyms
 - 3.2 Phrases แบบย่อประโยค ใช้หลักการคือนำตัวอักษรหน้าของคำในประโยคมาเพียง 1 ตัวมาเรียงต่อกันเป็นคำใหม่ เช่น HAND หมายถึง Have a nice day
 - 3.3 Emoticons
4. www.soeasy.cyta.com.cy แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ
- 4.1 Punctuation คือ Emoticons ธรรมดาทั่วไป
 - 4.2 Abbreviations มีทั้งการย่อคำแบบตัดอักษรแล้วใช้การเดา และแบบย่อประโยค
5. www.askoxford.com แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ
- 5.1 Emoticons
 - 5.2 SMS acronyms and abbreviations มีทั้งการย่อคำแบบตัดอักษรแล้วใช้การเดาแบบย่อประโยคและแบบเลียนเสียง เช่น C หมายถึง see
6. www.boffinsdirect.com แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ
- 6.1 Essential words & Phrases รวบรวมคำย่อแต่ละประเภทอยู่ในหมวดเดียวกันประกอบด้วย การย่อคำแบบใช้สัญลักษณ์แทน เป็นการกำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้

แทนคำๆนั้นโดยเฉพาะ เช่น X หมายถึง kiss ย่อคำแบบเลียนเสียง และย่อคำแบบตัดอักษรแล้วใช้การเดา

6.2 Emotions มี 2 แบบคือ

6.2.1 ใช้คำย่อแบบต่างๆที่ย่ออารมณ์โดยเฉพาะเช่น bk = big kiss

6.2.2 smiley ก็คือ Emoticons ธรรมดาทั่วไป

7. www.freewarehof.org แบ่งเป็นหมวดใหญ่ๆ 3 หมวดคือ

7.1 True Acronyms การใช้คำย่อแบบย่อประโยค

7.2 Expressions ใช้คำที่มีความหมายโดยตรง เขียนปิดท้ายข้อความหลัก เช่น

<<Smiling>> <<Laughing>>

7.3 Emoticons แบบธรรมดาทั่วไป

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยได้นำมาจัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ใหม่พอจะสรุปได้ดังนี้

การใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์มีลักษณะ 3 ประการคือ

1. Acronyms หรืออาจเรียกว่า Abbreviation มี 2 แบบคือ

1.1 แบบย่อคำ มีหลักการใช้ 3 แบบคือ

1.1.1 ย่อคำแบบเลียนเสียง เช่น C หมายถึง see , 2 หมายถึง to too

1.1.2 ย่อคำแบบใช้สัญลักษณ์แทน เป็นการกำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้แทนคำๆนั้นโดยเฉพาะ เช่น X หมายถึง kiss , 24/7 หมายถึง Always (24 hours a day , 7 days a week) , @ หมายถึง at

1.1.3 ย่อคำแบบตัดอักษรแล้วใช้การเดา ลักษณะเช่นนี้มักตัดสระออก เช่น YR หมายถึง your , PLS หมายถึง Please , MSG หมายถึง message

1.2 แบบย่อประโยค ใช้หลักการคือนำตัวอักษรหน้าของคำในประโยคมาเพียง 1 ตัว มาเรียงต่อกันเป็นสัญลักษณ์ใหม่ เช่น HAND หมายถึง Have a nice day , PCM หมายถึง Please call me , KIT หมายถึง Keep in touch

2. Expressions เป็นการแสดงออกถึงอารมณ์ สีหน้า ของผู้ส่งข้อความ โดยใช้คำที่มีความหมายโดยตรง ควบคู่ไปกับการใช้ข้อความ เช่น <<Smiling>>

<<Laughing>> <<Angry>> <<Satire>> ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะนิยมใช้ในการ Chat มากกว่า และเริ่มเสื่อมความนิยมลงโดยมีการพิมพ์รูปไอคอนแบบ Emoticons เข้ามาแทนที่

3. Emoticons เป็นคำที่มาจากกรประสมคำ 2 คำ คือคำว่า Emotion กับ Icon เป็นการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึก โดยการใช้การเรียงสัญลักษณ์ที่มีอยู่บนแป้นพิมพ์ออกมาเป็นรูปภาพ เพื่อใช้ให้เข้าใจกันโดยทั่วไป ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 รูปแบบคือ
 - 3.1 แบบใช้แทนอารมณ์และสีหน้า ส่วนใหญ่จะใช้สัญลักษณ์ที่มีอยู่บนแป้นพิมพ์ทั้งหมด มาสร้างสรรค์เป็นภาพหน้าคนในอารมณ์ต่างๆ โดยจะผู้ดูจะต้องเอียงศีรษะเพื่อจะดูว่าเป็นภาพใด เช่น :-) หมายถึง smiling , :-(หมายถึง sad
 - 3.2 แบบที่ใช้แทนคน สัตว์ และสิ่งของ จะมีการจัดเรียงสัญลักษณ์ทั้งหมดให้คล้ายกับรูปภาพที่ต้องการสื่อความหมาย เช่น @-'-- หมายถึง rose
 - 3.3 แบบญี่ปุ่น ใช้แทนอารมณ์และสีหน้าเช่นกันแต่สามารถเห็นได้ด้วยแนวตั้งไม่ต้องเอียงศีรษะ เช่น @^_^@ หมายถึง very happy

และเนื่องจากการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นข้อความที่ใช้สำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้มีลักษณะเฉพาะ แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community) นี้ จึงเป็นแนวคิดที่ช่วยให้เห็นถึงการใช้อักษรย่อของบริการ ข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ชัดเจนขึ้น สัญลักษณ์และรหัสภาษาในบริการข้อความสั้นนี้ไม่ได้มีเพียงการใช้ข้อความที่เป็นคำย่อดังกล่าวเท่านั้น แต่ยังมีในส่วนของภาพ ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับภาพการ์ตูน ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code) จึงเป็นแนวคิดที่นำมาศึกษาต่อไป

2. แนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code)

บริการข้อความสั้นนั้น มีทั้งการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาในรูปแบบของข้อความ และในรูปแบบของภาพ ในส่วนของภาพนั้น จากที่ผู้วิจัยได้สังเกตพบว่า มีการประกอบสร้างความหมายคล้ายกับการวาดการ์ตูนที่เกิดจากการนำลายเส้นต่างๆมาประกอบกันเป็นภาพ ซึ่งอาจจะมีลักษณะเหมือนจริงหรือเป็นลักษณะของการล้อเลียนก็ได้ ซึ่งหากจะทำการศึกษาถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของภาพนั้น จำเป็นที่จะต้องนำหลักการเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code) มาใช้ และจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจดจำแบบแผน (Pattern Recognition) ของภาพที่สร้างขึ้นอีกประการหนึ่งด้วย เนื่องจากจะเป็นพื้นฐานการทำความเข้าใจวิธีการประกอบสร้างความหมายของภาพต่างๆที่สร้างขึ้นจากการประกอบกันของตัวอักษร เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ต่างๆของโทรศัพท์เคลื่อนที่ และสามารถโยงไปถึงภาพจากประสบการณ์จริงที่ได้รับรู้มา

การ์ตูนนั้นมีลักษณะเด่น คือความสามารถหักเหออกจากความเป็นจริง (Reality) ความเป็นจริงในที่นี้คือ การสร้างภาพที่เห็นจากประสบการณ์จริงให้ออกมาในลักษณะของการเลียนแบบ ซึ่งอาจจะมีรายละเอียดของภาพน้อยลงคงเห็นเฉพาะ

ซึ่งทำได้ 2 วิธีคือ

1. จากความเรียบง่าย เน้นที่เส้นรอบนอก (Outline) ของรูปทรงหรือวัตถุ
2. จากความเกินจริง (Exaggerates) เส้นสายรอบนอก (Outline) สามารถบิดเบี้ยวจากรูปทรงที่แท้จริง

(Randall P. Harrison, 1981 : 54) อ้างใน ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์ (2540 : 29)

(วนิดา จึงประสิทธิ์, โสภิตศึกษา : 137-145) อ้างใน ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์ (2540 : 29) ได้กล่าวถึงหลักของการเขียนการ์ตูนไว้ดังนี้

1. ศึกษารูปร่างลักษณะของสิ่งที่จะเขียน ต้องมีความรู้ทางด้านสรีรวิทยาด้วย โดยรู้ลักษณะที่สำคัญเพียงบางส่วน ที่ประกอบกันเป็นตัวตนหรือตัวสัตว์
2. ต้องสังเกตอัตราส่วนของรูปร่างที่จะเขียน เราใช้เส้นยาวบ้าง สั้นบ้าง เพื่อแสดงความสูง ต่ำ อ้วน ผอม ทำให้จำได้ว่าเป็นสุนัข แมว หรือคน และหากจะวาดให้บิดเบือนจากความเป็นจริงให้ตลกขบขัน ก็ใช้อัตราส่วนที่ผิดปกติไปเสีย
3. ต้องสังเกตการแสดงออกของอารมณ์บนใบหน้า เพื่อให้ภาพการ์ตูนของเราแสดงความรู้สึก ออกมา ซึ่งเราสามารถทำได้โดยดัดแปลงรูปร่างปากและตา ให้เป็นไปตามความรู้สึกนั้น

กลยุทธ์การสร้างตัวการ์ตูน

ในการสร้างตัวการ์ตูนนั้น รูปทรง พื้นผิว เงา ล้วนแต่ให้เส้นที่เรียบง่าย และใช้เส้นให้น้อยที่สุด องค์ประกอบทุกอย่างจะชัดเจน รูปจะแยกจากพื้นหลังอย่างเด่นชัด รายละเอียดที่ไม่สำคัญจะเลือนลาง จากหลักการของประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์ (2540 : 30) ที่แยกศึกษาออกเป็น 4 ส่วนหลักๆด้วยกันคือ

1. การแสดงอารมณ์ผ่านสีระชะและรูปร่างของการ์ตูน
2. การสร้างโลก 3 มิติ
3. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก การเคลื่อนไหว และองค์ประกอบของภาพ
4. รหัสของสี

ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากบริการข้อความสั้นไม่ใช่การสร้างการ์ตูนแต่ใช้หลักการของการ์ตูนมาสร้างเป็นภาพด้วยหลักการบางอย่าง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำหลักการบางอย่งนั้นมาศึกษาเพียง 2 ส่วนคือ

1. การแสดงอารมณ์ผ่านสีและรูปร่างของการ์ตูน
2. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก การเคลื่อนไหว และองค์ประกอบของภาพ

สำหรับการสร้างโลก 3 มิติ นั้น บริการข้อความสั้นไม่สามารถทำได้จะทำได้เพียง 2 มิติ และรหัสของสีนั้น บริการข้อความสั้นที่นำมาศึกษาไม่สามารถแสดงผลด้วยสีได้

1. การแสดงอารมณ์ผ่านสีและรูปร่างของการ์ตูน

ในโลกของการ์ตูน ใบหน้าของคนจะถูกลดทอนรายละเอียดขององค์ประกอบทางสีที่ซับซ้อนลงเหลือเพียงโครงทรงกลม และเฉพาะส่วนที่สำคัญที่ต้องใช้ในการแสดงอารมณ์บนใบหน้าของมนุษย์ คือ ตา คิ้ว และปาก (Spitz and Wolf : 1946) อังโน ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์ (2540 : 30) เชื่อว่า การตอบสนองทางใบหน้าของคนต่ออารมณ์ต่างๆนั้นเป็นมาตั้งแต่กำเนิด (Inner reaction) เราอาจแบ่งรายละเอียดปลีกย่อยได้ดังนี้

- การจัดรูปทรงของใบหน้า จะขึ้นอยู่กับสัดส่วนขององค์ประกอบระหว่างรูปและพื้น (Figure and Ground)
- ใบหน้าของผู้ใหญ่นั้น ตาจะอยู่กึ่งกลางใบหน้า ขณะที่ปากมีความยาวเท่ากับความห่างของตา
- เมื่อคนเราเพิ่งเกิด องค์ประกอบต่างๆบนใบหน้าจะมีขนาดเล็กและอยู่ในตำแหน่งด้านล่างของใบหน้า สีจะจืด ตาจะโตเมื่อเทียบกับปาก สัดส่วนเหล่านี้ นักเขียนการ์ตูนจะนำมาใช้เมื่อต้องการสร้างบุคลิกตัวการ์ตูนผู้ใหญ่ให้น่ารักเหมือนเด็ก
- ตำแหน่งต่างๆของตาและปากตลอดจนคิ้ว จะแสดงองค์ประกอบของใบหน้าในการสร้างสรรค์เกี่ยวกับอายุ ความสุข ความเศร้า ความโกรธ แปลกใจ ความกลัว ความน่ารังเกียจ และอื่นๆ นักเขียนการ์ตูนสามารถสร้างการแสดงออกทางอารมณ์เหล่านี้ได้โดยเพียงแต่ขยับปาก ตา และคิ้ว อันเป็นองค์ประกอบที่เคลื่อนไหวได้ ซึ่งมนุษย์เรามักจะให้ความสำคัญกับตาและปากในขณะที่ทำการสื่อสาร บางส่วนของการแสดงออกนี้จะซับซ้อนยุ่งยาก แต่นักเขียนการ์ตูนก็นำเอาหลักการของความเรียบง่าย ความชัดเจน และเกินจริงมาแก้ปัญหา (Randall P. Harrison, 1981 : 57-60) อังโน ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์ (2540 : 31)

การสร้างการแสดงออกทางสีหน้าของตัวการ์ตูนนั้น ก็โดยวิธีการเลียนแบบจากธรรมชาติ วิธีหนึ่งที่นักเขียนการ์ตูนจะวาดขึ้นมาได้คือ อาศัยการเลียนแบบจากหน้าตาของตนเองที่แสดงออกในอารมณ์ต่างๆผ่านกระจกเงา ดังตัวอย่างบางส่วนจากตารางที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงการประกอบสัญลักษณ์ของอวัยวะที่เป็นองค์ประกอบหลักในการแสดงอารมณ์ (Facial Expression) ได้แก่ คิ้ว ตา และปาก

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
คิ้ว																	
ตา																	
ปาก																	

สัญลักษณ์เหล่านี้ หากไม่นับรวมทิศทางการมองของสายตาและระดับความเข้มของอารมณ์แล้ว จะสามารถเชื่อมประกอบกันเพื่อสร้างบุคลิกและการแสดงสีหน้าได้ ถึง 4,913 แบบ (แต่หากรวมองค์ประกอบทั้งหมดแล้วจะได้บุคลิกและการแสดงสีหน้ากว่าหมื่นแบบ) การประกอบสัญลักษณ์ต่างๆตามตารางนี้ ยังอาจเสริมด้วยองค์ประกอบอื่นๆเช่น 1. สัดส่วนและระยะห่างระหว่างอวัยวะต่างๆ 2. ส่วนอื่นๆของร่างกายที่เสริมบุคลิกได้แก่ ผม หู จมูก รูปหน้า หนวด 3. ตำแหน่งและการเคลื่อนไหวของร่างกายจากมือ เท้า ศีรษะ ลำตัว 4. องค์ประกอบและสัญลักษณ์อื่นๆเช่น หมวก แว่นตา เสื้อผ้า เครื่องใช้ คำพูด คำอุทานต่างๆ (ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์, 2540 : 35)

ซึ่งจากตารางที่ 1 นั้น สามารถนำคิ้ว ตาและปากมาผสมผสานเป็นการแสดงอารมณ์ ในรูปแบบต่างๆได้จากตัวอย่างดังนี้

อารมณ์โกรธ หัวคิ้วจะกดลงเข้าหากันและเข้าใกล้กับตา ปลายริมฝีปากจะเฝ้มลงเมื่อโกรธ มากๆไปหน้าจะมีสีแดงเรื่อๆ ปากที่เบะลงจะเผยอขึ้นจะเห็นฟันและปรากฏ กับอาการทางร่างกายเช่น กำหมัด สำหรับการ์ตูนอาจทำให้เกิดจริงมากขึ้น เช่น การกำหมัดที่กำลังอยู่เป็นการสะกดอารมณ์

อารมณ์เบื่อน่าย ตาปรือหรือหลับ มือยกขึ้นบังปากที่กำลังหา

อารมณ์เก็บกด ไหล่ห่อ มือตกลงตรงๆแบมือออกไปหน้าแสดงความกังวล

ความอับอาย ยิ้มอายๆมองเห็นฟัน หัวคิ้วขมวดขึ้น ตายิ้ม

เจ้าเล่ห์ มุมปากกดลงขณะยิ้ม หัวคิ้วกดลงคล้ายขณะกำลังโกรธ ตาเหลือบมอง ด้านบน ลักษณะนี้มักไม่ปรากฏในชีวิตจริงแต่พบเสมอในโลกของการ์ตูน

ความกลัว หัวคิ้วชิดกันและยกขึ้น ตาเบิกกว้าง ผมตั้ง ปากเปิดและโค้งลง

มีนง ตาปิดหรือหุบจนควงเป็นวงกลม ปากหยักซิกแซก หัวคิ้วชิดกันและชี้ขึ้น

อารมณ์ดี ตาปิดคว่ำลง ปากยิ้มหรือหัวเราะ ศีรษะหงายไปด้านหลัง หัวคิ้วชี้ขึ้น อาจมี น้ำตาหยดหรือสองหยดเหมือนเป็นอาการหัวเราะจนน้ำตาไหล

ความเศร้า ยกมือขึ้นกุมหน้าผาก ไหล่ห่อ ไปหน้าท่าทางกังวล อาจมีน้ำตา ถ้าเศร้ามาก จนถึงกับร้องไห้ จะหงายศีรษะไปด้านหลัง ตาปิดคว่ำลง ปากเปิดกว้างและคว่ำลง

หน้าตาไร้เดียงสา ตากลมโต คิ้วโก่งยกสูง ปากยิ้มน้อยๆ

อารมณ์รัก มีรูปหัวใจลอยอยู่เหนือศีรษะ หรือลูกศรปักทะลุหัวใจ 2 ดวง และมีการแสดง อารมณ์ออกทางใบหน้าอย่างมีความสุข

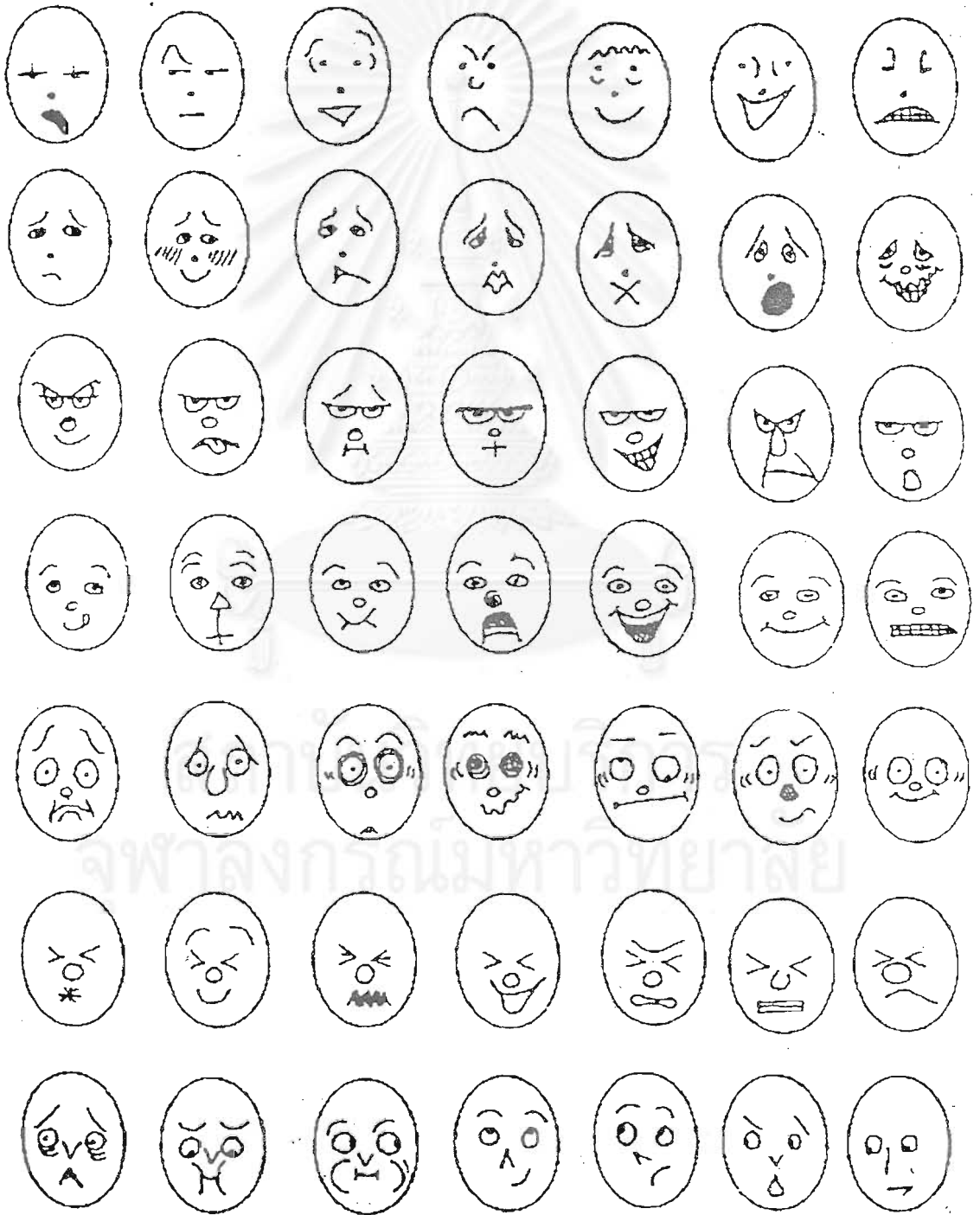
งุนงง มีเครื่องหมายขยุกขยิกหรือเครื่องหมายคำถามลอยอยู่เหนือศีรษะ หรือมี เส้น วงกลมหมุนอยู่โดยรอบพร้อมกับดวงดาว ใบหน้าแสดงความกังวล

อารมณ์เขินอาย ใสนิ้วเข้าไปในปาก (กัดเล็บ) หรือให้จ้องมองไปที่ท่าขณะที่สีหน้าดูกังวล บางทีอาจจะเพิ่มรอยยิ้มน้อยๆบนใบหน้าก็ได้ (Roy Paul Nelson, 1975 : 221-226) อ้างใน ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์ (2540 : 34)

สำหรับรูปร่างของการ์ตูนนั้น โดยปกติแล้ว ความสูงของรูปร่างของคนจะเท่ากับ 8 เท่า ของความสูงของศีรษะของคนๆนั้น แต่สำหรับตัวการ์ตูนเกี่ยวกับกีฬา แพชั่น ซึ่งเน้นไปที่การเคลื่อนไหว ของร่างกาย ความสูงจึงอาจถึง 10 เท่าของศีรษะ ขาอาจยาวกว่าปกติเพื่อเน้นร่างกาย แต่สำหรับ การ์ตูนตลก สัดส่วนของศีรษะมักจะมีขนาดใหญ่กว่าลำตัวเสมอ โดยอาจมีขนาดใหญ่ถึง 3 ใน 8 ส่วน

ของขนาดปกติ ศีรษะอาจมีขนาดใหญ่เท่ากับตัว "...การที่ศีรษะมีขนาดใหญ่นั้นสามารถก่อผลได้ 2 ประการคือ ทำให้รูปร่างของการ์ตูนดูน่ารักคล้ายเด็ก และขนาดของศีรษะที่เกินจริงนั้น ทำให้สามารถแสดงสีหน้าอารมณ์ได้เต็มที่..." (Randall P. Harrison, 1981 : 62) อ้างใน ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน (2540 : 34)

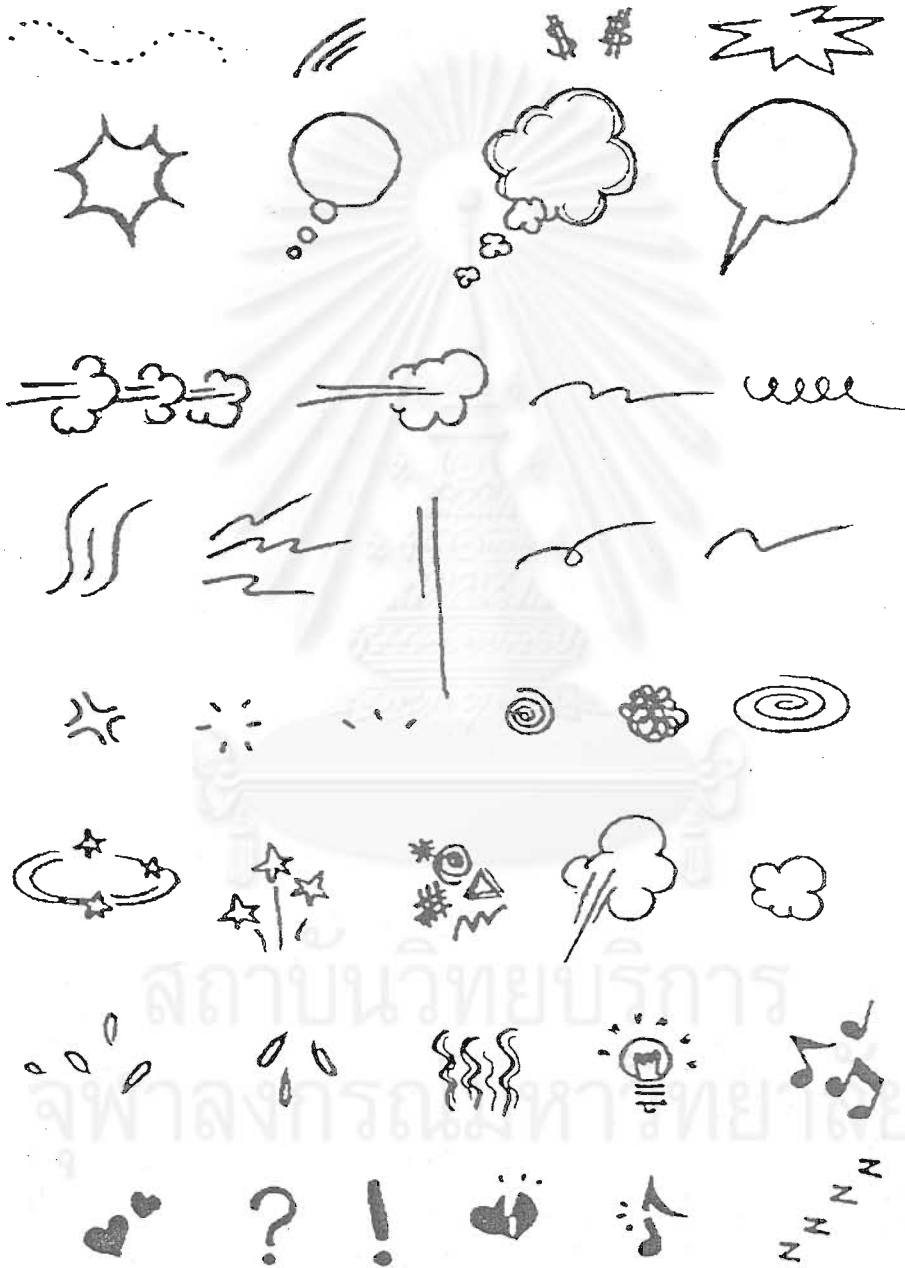
Polly Keener (Cartooning 1992 : 71) ได้ให้ตัวอย่างของภาพการ์ตูนที่แสดงสีหน้าขั้นพื้นฐาน โดยให้รหัสของสัญลักษณ์แบบต่างๆ เพื่อแสดงอารมณ์ไว้ส่วนหนึ่งดังนี้

2. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก การเคลื่อนไหว และองค์ประกอบของภาพ

นักเขียนการ์ตูนได้สร้างสัญลักษณ์ที่เป็นภาพเฉพาะขึ้นมาชุดหนึ่งสำหรับผู้อ่านการ์ตูน

(ประสพโชค นวพันธ์พิพัฒน์ ,2540 :36)

เป็นกลุ่มสัญลักษณ์ที่มีความหมายและสามารถเข้าใจร่วมกันเช่นเดียวกับความเข้าใจร่วมกันใน “ตัวอักษร” โดยเลียนแบบจากทั้งสิ่งที่เราเห็นและไม่เห็นในโลกแห่งความเป็นจริงเช่น เมื่อมีบางสิ่งผ่านไปอย่างรวดเร็ว เราจะเห็นสิ่งนั้นพร่ามัวไม่ชัดเจน นักวาดการ์ตูนจึงสร้าง “เส้นแสดงการเคลื่อนที่ (Action Line)” ขึ้นเพื่อแสดงทิศทางและความเร็วในการเคลื่อนไหว เส้นตรงแสดงถึงความเร็ว ขณะที่เส้นคดแสดงถึงความช้า และเมื่อสิ่งนั้นเคลื่อนที่เร็วจนหายไปในกลุ่มควัน นักเขียนการ์ตูนก็นำเอาควันมาแสดงอาการวิ่งเร็วจนไม่เห็นฝุ่นเป็นการอุปมาอุปมัย (Metaphor) เป็นเสมือนการสร้างมายาภาพในโลกที่พยายามให้เหมือนจริง นักเขียนการ์ตูนจะสังเกตปรากฏการณ์นี้ นำมาใช้เป็นรหัสในการสื่อสาร

การเคลื่อนไหว (Movement)

ทิศทางเคลื่อนที่	ใช้เส้นซ้ำๆกันไปตามรูปทรงที่กำลังเคลื่อนที่นั้น
การเคลื่อนที่เร็ว	มักใช้กลุ่มควันตรงปลายสุดของเส้นการเคลื่อนที่เพื่อแสดงความเร็ว
เคลื่อนที่ไปอย่างช้าๆ	ใช้เส้นประแสดงทิศทางเคลื่อนที่
เคลื่อนที่ซ้ำๆกัน	ใช้เส้นซ้ำๆกันสะท้อนเส้นขอบนอกของรูปร่างที่กำลังเคลื่อนที่
เคลื่อนไหวไม่มั่นคง	ใช้เส้นโค้งบิดไปมา

การเปล่งประกาย ฟุ้งกระจายออก (Emanations)

เส้นคดโค้ง	แสดงไอน้ำและความร้อน น้ำที่กำลังเดือด ไช้สูง กาแฟร้อน หรือแม้แต่คนที่กำลังโกรธก็สามารถใช้ได้
เส้นตรง	เหมือนเส้นรังสีที่พุ่งตรงไปยังเป้าหมาย มักจะแทนค่าแสง เสียง หรือความรู้สึก สามารถใช้ร่วมกับสัญลักษณ์อื่นๆ เช่น ร่วมกับรูปหัวใจ จะแสดงความรัก
กลุ่มเมฆเล็กๆ	แทนค่าควันหรือกลิ่นเหม็น
ฟองสบู่แตก	แสดงอาการมีนงง เมาเหล้า
ดาวหรือรังสีที่ระเบิดตัวออก	ใช้กับจุดที่เน้นหรือเสียงดัง
หยดเหงื่อ	แสดงความกังวล ยุ่งยากใจ ร่างกายเหนื่อยล้า
หัวใจ	ความรักหรือมิตรภาพ
ฟองสบู่	การชักผ้า บางสิ่งที่ฟุ้งขึ้นมาหรือกำลังเดือด
หลอดไฟ	ประกายความคิด
ดวงดาว	แทนความเจ็บปวด มีนงง ถ้าเป็นดวงดาวเล็กๆที่ตาอาจหมายถึงการตกหลุมรัก

ZZ

แทนอาการกรน นอนหลับสนิท

การผสมปนประหว่งดาว ขดวงกลม ขยุกขยิก เครื่องหมายตกใจ แทนคำที่ว่า

เครื่องหมายตกใจ เพื่อเน้นสัญลักษณ์อื่นๆให้มีน้ำหนักมากขึ้น

ถุงเงินหรือเครื่องหมายเงิน แสดงถึงเงิน ความโลก

สัญลักษณ์ที่แตกออก แสดงความสูญเสียจากความหมายดั้งเดิมของสัญลักษณ์นั้นๆเช่น

หัวใจแตกออกแสดงการอกหัก โน้ตเพลงแตกออกแสดงถึงการร้อง

เพลงผิดโน้ต หลอดไฟแตกออกแสดงถึงความคิดที่ดับหาย

(ไบโอะ นูมาตะ, 1970 : 80-83) อ้างใน ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์ (2540 : 40-41)

ในการสื่อความหมายโดยใช้ภาพในข้อความสั้นนั้น เป็นสัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบใหม่ที่ประกอบด้วยการนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆมาปะติดปะต่อกัน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์ในการประมวลภาพเพื่อสื่อความหมาย ดังนั้นจำเป็นต้องมีหลักการในการช่วยให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง แนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt จึงเป็นแนวคิดที่จะช่วยให้สามารถเข้าใจการสื่อความหมายของภาพได้ โดยนำมาอธิบายวิธีจดจำแบบแผน (Pattern Recognition) ของภาพในบริการข้อความสั้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็น ของสำนัก Gestalt

ดังที่ได้กล่าวถึงวิธีประกอบสร้างความหมายทั้งภาพและข้อความในบทที่ 1 นั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงตัวอักษร เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ต่างๆที่โทรศัพท์เคลื่อนที่มีทั้งหมด ซึ่งจะไม่เหมือนกับการเขียนข้อความลงบนกระดาษธรรมดา โดยจะมีอยู่ทั้งหมดในเมนูตัวอักษรภาษาอังกฤษ ทั้งตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก และจะต้องคำนึงถึงการแสดงผลผ่านตัวอักษรทั้งหมดนี้ด้วย ดังรายละเอียดตามตารางที่ 2 และ 3 คือ

ตารางที่ 2 ตัวพิมพ์ใหญ่

ปุ่ม \ กด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1 oo	.	,	'	?	!	-	&					
2 abc	A	B	C	2	ä	á*	á*	á*	á*	æ	ç	
3 def	D	E	F	3	è*	é*	ë*	é*				
4 ghi	G	H	I	4	í*	ï*	í*	í*	í*	ç*		
5 jkl	J	K	L	5	£							
6 mno	M	N	O	6	ö	ó*	ò*	ó*	ø	å		
7 pqr	P	Q	R	5	7	\$						
8 tuv	T	U	V	8	ü	ù*	ú*	ú*				
9 wxyz	W	X	Y	Z	9							
0 ←	0											

ตารางที่ 3 ตัวพิมพ์เล็ก

ปุ่ม \ กด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1 oo	.	,	'	?	!	-	&					
2 abc	a	b	c	2	ä	á*	á*	á*	á*	æ	ç*	
3 def	d	e	f	3	è*	é*	ë*	é*				
4 ghi	g	h	i	4	í*	ï*	í*	í*	í*	ç*		
5 jkl	j	k	l	5	£							
6 mno	m	n	o	6	ö	ó*	ò*	ó*	ø	å		
7 pqr	p	q	r	5	7	\$	ß					
8 tuv	t	u	v	8	ü	ù*	ú*	ú*				
9 wxyz	w	x	y	z	9							
0 ←	0											

หมายเหตุ เครื่องหมาย * แสดงว่ามีเฉพาะในโทรศัพท์เคลื่อนที่บางรุ่นเท่านั้น

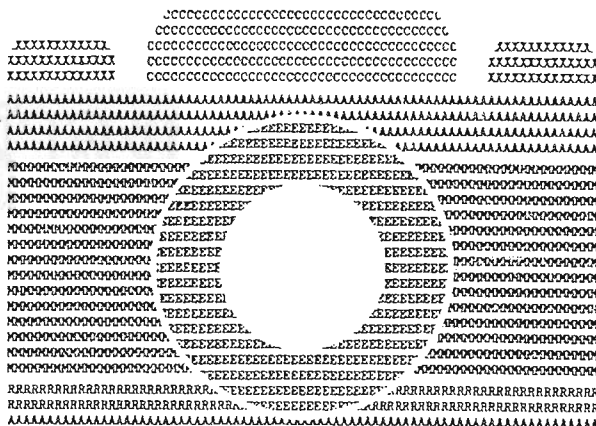
ในกลุ่มตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กจากตารางที่ 2 และ 3 นี้จะรวมถึงเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์ต่างๆและตัวอักษรที่ใช้ในภาษาอื่นๆไว้ด้วย ตัวอักษรทั้งหมดนี้สามารถนำมาปะติดปะต่อกันเป็นภาพและข้อความได้ทั้งหมด แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงจำนวนที่นำมาใช้จะต้องไม่เกินครั้งละ 160 ตัวอักษรต่อการส่งข้อความสั้น 1 ครั้ง

ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆทั้งหมดนี้ ได้ถูกนำมาประกอบสร้างความหมายของภาพและข้อความในบริการข้อความสั้น ซึ่งในส่วนของภาพนั้น มิได้เป็นภาพในแบบสมบูรณเหมือนรูปภาพการ์ตูนแต่อย่างใด การทำความเข้าใจการสื่อความหมายของภาพได้นั้น จะต้องอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt นี้ ในส่วนของวิธีการรับรู้ภาพที่เห็นของคนโดยการแยกแยะ ตัดต่อ และนำมาประมวลเพื่อที่จะโยงไปถึงวิธีจดจำแบบแผน (Pattern Recognition) ของภาพที่เกิดจากประสบการณ์ที่เคยพบเห็นมาก่อนแล้ว

สำนัก Gestalt เป็นสำนักคิดทางด้านจิตวิทยา ก่อตั้งขึ้นเมื่อประมาณปี ค.ศ. 1912 โดย Dr. Max Wertheimer ที่ประเทศเยอรมัน กล่าวถึง วิธีการของมนุษย์ในการจัดการและจัดกลุ่มของการมองเห็นนำไปสู่การรับรู้และเข้าใจในภาพรวม เพื่อให้เข้าใจมากขึ้นสำนักนี้ได้อธิบายว่า " คุณพบอะไรบ้างเมื่อคุณมองไปที่ภาพ ซึ่งมันแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากที่คุณได้พบมา เมื่อคุณได้มองมันโดยแยกไปที่ละส่วน ทีละส่วน" (Richard D. Zakia ,1997 : 30)

การอธิบายถึงการมองภาพเป็นการแยกส่วนแต่ละส่วนดังข้างต้นนี้ สามารถอธิบายได้จากภาพที่ 5

ภาพที่ 5 การมองภาพแบบแยกส่วน

ภาพที่ 5 นี้สำนัก Gestalt อธิบายว่า ภาพโดยรวมที่เห็นเป็นภาพกล้องถ่ายรูปนั้น แตกต่างจากภาพที่เกิดจากการรวมเอาส่วนต่างๆ (ตัวอักษรที่ต่างกัน การเรียงกันของตัวอักษรเป็น ลักษณะของเลนส์ ชัตเตอร์ ส่วนประกอบของ Body กล้อง) มาประกอบกัน ผู้มองสามารถเลือกที่จะ เห็นเป็นตัวอักษรแต่ละตัวก็ได้ หรือมองเป็นกลุ่มที่เป็นรูปร่างของกล้องถ่ายรูปก็ได้ หากมองเห็นเป็น กล้องถ่ายรูปก็คือ เป็นวิธีการมองแบบโดยรวมจากพื้นฐานที่ใช้ในการมองเห็น (Visual element) นี้คือ ตัวอย่างรูปแบบการมองเห็นเป็นภาพๆเดียวโดยการจับกลุ่มภาพรวม ซึ่งก็คือแนวคิดของสำนัก Gestalt นั่นเอง

สำนัก Gestalt ยังได้ยกตัวอย่างการมองเห็นโดยการจับกลุ่มภาพรวมอีกตัวอย่างหนึ่ง คือภาพที่ 6

ภาพที่ 6 การมองเห็นโดยการจับกลุ่มภาพรวม

ภาพที่ 6 เป็นภาพวาดของ นโปเลียน กษัตริย์แห่งฝรั่งเศส แต่หากมองให้ถี่ถ้วนจะพบ ว่า ภาพนี้เป็นการอุปมาอุปมัย (Metaphor) โดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆที่มีความหมายมาต่อกันเป็นภาพ รวมซึ่งก่อให้เกิดพลังของสัญลักษณ์ภาพอันใหม่ โดยเราต้องแยกดูเป็นส่วนๆคือ หมวกเป็นรูปเหยี่ยว เป็นตัวแทนของเหยี่ยวของชาวปรัสเซียกำลังฝังกรงเล็บที่ศีรษะของนโปเลียน ใบหน้าประกอบด้วย ประชาชนที่ล้มตายนับไม่ถ้วนซึ่งเกิดจากความทะเยอทะยานอยากได้ในชื่อเสียงและอำนาจของ นโปเลียน (Richard D. Zakia ,1997 : 32)

จากตัวอย่างนี้ทำให้เราสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับการมองแบบแยกกลุ่มและมองแบบภาพรวมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมองถึงความพิเศษที่น่าสนใจในความสัมพันธ์ของรูปร่าง (Figure ground relationships) และในสิ่งต่างๆที่ช่วยให้มนุษย์มองเห็นวัตถุที่มีรูปแบบหรือมีรูปร่างที่ดี ในที่นี้ Zakia ได้สรุปกฎของแนวคิดนี้ออกมาเป็นความเข้าใจของเขาเอง 4 ประการคือ

1. Proximity ความใกล้-ไกล ของระยะของพื้นที่ว่าง
2. Similarity ความเหมือน การซ้ำกันของกลุ่มในภาพรวม
3. Continuity ความต่อเนื่องของกลุ่มในภาพรวม
4. Closure การปิดและการยุติ

Proximity ความใกล้-ไกล ของระยะของพื้นที่ว่างมีผลก่อให้เกิดการสื่อความหมายของผู้ที่มองเห็น ดังตัวอย่างภาพที่ 7

ภาพที่ 7 ความใกล้-ไกลของระยะของพื้นที่ว่าง

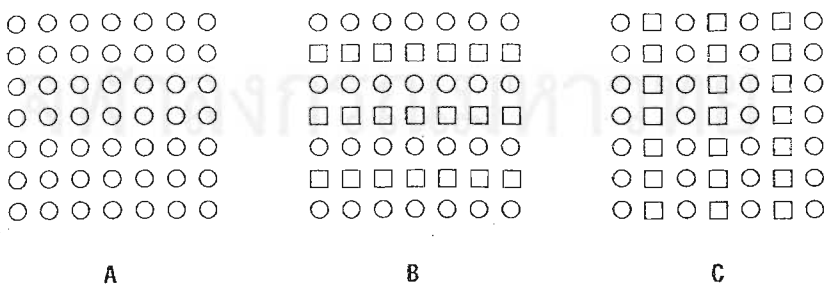

ภาพที่ 7 ช่องแรกเราเห็นเป็นเลข 1 และ 3 ช่องที่ 2 เห็นเป็นเลข 13 ช่องที่ 3 เห็นเป็นเลข 13 หรือตัว B ช่องที่ 4 เห็นเป็น 13013 หรือ BOB

นี่คืออิทธิพลของช่องว่างของพื้นที่ในการจัดวางกลุ่มของตัวอักษรความใกล้-ไกลของระยะในการวางมีผลทำให้การมองเห็นของผู้มองมีการสื่อความหมายที่แตกต่างกันออกไป

Similarity ความเหมือน การซ้ำกันของกลุ่มในภาพรวมมีผลก่อให้เกิดการสื่อความหมายของผู้ที่มองเห็น ดังตัวอย่างภาพที่ 8

ภาพที่ 8 ความเหมือน การซ้ำกันของกลุ่มในภาพรวม

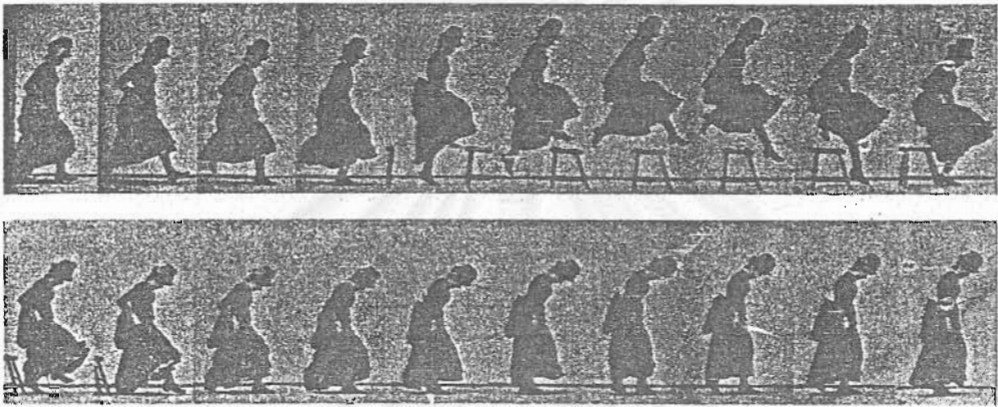

ภาพที่ 8 หากมองในภาพรวมจะเป็นภาพของ สี่เหลี่ยม 3 รูป แต่ถ้ามองทีละภาพ ภาพ A แสดงให้เห็นถึงความเหมือนและการซ้ำกันของวงกลมหลายๆอันมาเรียงต่อกัน ภาพ B ยังคงเป็นการซ้ำกัน ของวงกลม แต่มีการซ้ำกันของสี่เหลี่ยมเข้ามาด้วยในแนวราบ และในภาพ C มีการซ้ำกันของสี่เหลี่ยมแต่เป็นแนวตั้ง ซึ่งทั้งภาพ B และ C แม้จะมีความซ้ำกันของสี่เหลี่ยมรวมอยู่ด้วยทั้งแนว

ตั้งและแนวนอน แต่เมื่อมองในภาพรวมแล้วแต่สื่อความหมายถึงสี่เหลี่ยมอันใหญ่ได้ทั้งสิ้น เป็นอิทธิพลของความเหมือนที่สามารถทำให้เกิดการจัดกลุ่มการมองเห็นด้วยสิ่งที่เหมือนกันไม่ว่าจะแนวราบหรือแนวตั้ง แทนที่ภาพ A ซึ่งมองไม่เห็นเป็นเส้นตรงเลย

Continuity ความต่อเนื่องของกลุ่มในภาพรวมมีผลก่อให้เกิดการสื่อความหมายของผู้ที่มองเห็น ดังตัวอย่างภาพที่ 9

ภาพที่ 9 ความต่อเนื่องของกลุ่มในภาพรวม

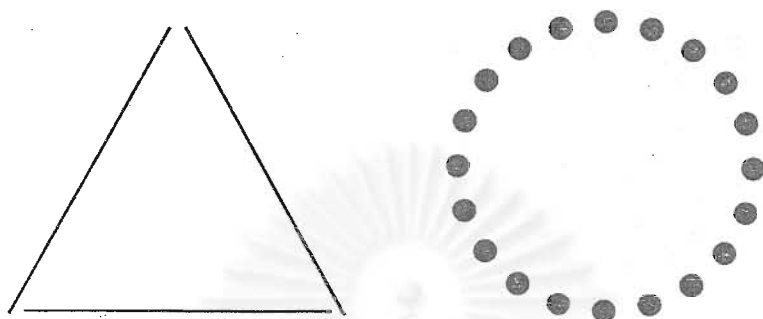

ภาพที่ 9 เป็นการยกตัวอย่างภาพของผู้หญิงที่กำลังกระโดดข้ามเก้าอี้ที่ต่อเนื่องกันเป็นเฟรมๆ เป็นการทำให้แตกออกเป็นชิ้นๆ ไม่กลมกลืนกัน โดยในแต่ละเฟรมภาพนั้นจะมีช่องว่าง เมื่อนำแต่ละเฟรมภาพมาต่อกันเรื่อยๆ ไปจึงมีอิทธิพลต่อการมองเห็น ทำให้เกิดความนุ่มนวลและความต่อเนื่อง ทั้งส่วนของช่องว่างและลำดับเวลา (space and time) โดยใช้หลักการเดียวกับภาพติดตามที่นำมาใช้ในฟิล์มภาพยนตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Closure การปิดและการยุติ การทำภาพให้สมบูรณ์ มีผลก่อให้เกิดการสื่อความหมายของผู้ที่มองเห็น ดังตัวอย่างภาพที่ 10

ภาพที่ 10 การปิดและการยุติของภาพ

ภาพที่ 10 เป็นการสร้างภาพที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์มากจะสามารถสื่อความหมายได้โดยไม่ต้องทำให้สมบูรณ์แบบที่สุดก็ทำได้แม้จะขาดเส้นไปบางจุดทำให้เสียรูปร่างก็ตาม เช่น ภาพด้านซ้าย คนส่วนใหญ่แล้วมองเป็นรูปสามเหลี่ยมมากกว่าที่จะมองเป็นเส้น 3 เส้นต่อกัน หรือในภาพด้านขวา คนส่วนใหญ่จะมองเป็นรูปวงกลมมากกว่ามองเป็นรูปของจุดที่นำมาต่อกัน

จากหลักการของแนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt ที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ สามารถนำมาวิเคราะห์ถึงวิธีการสื่อความหมายของภาพในบริการข้อความสั้นได้เป็นอย่างดี เนื่องจากภาพในบริการข้อความสั้นนี้เป็นการนำตัวอักษร เครื่องหมายต่างๆนำมาเรียงต่อกันเป็นภาพในหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้นการจะทำความเข้าใจถึงการสื่อความหมายจึงจำเป็นจะต้องมีหลักการในการมองแบบภาพรวมในการอธิบาย

แม้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt ที่กล่าวไว้ข้างต้น จะทำให้ทราบถึงวิธีการสื่อความหมายของภาพในบริการข้อความสั้นแล้ว ก็ได้มีแนวคิดที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์เพิ่มเติม ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมนำมาเป็นแนวทางเพื่อใช้ในการวิเคราะห์การใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น คือแนวคิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของการเขียน (Signs of Writing)

4. แนวคิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของการเขียน (Signs of Writing)

Roy Harris (1995 : 60-120) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีของการเขียนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความหมาย (Signification) ไว้หลายประการ แต่มีแนวคิดที่สามารถนำมาใช้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการเขียนที่ก่อให้เกิดความหมายมากกว่าตัวมันเอง โดยใช้ประโยชน์จากพื้นที่ว่างของการเขียน (Graphic Space) 3 รูปแบบดังนี้

1. Iconographic คือการอธิบายด้วยภาพ หรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Logocentrim (สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่า) โดยมีการนำมาใช้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคริสตศาสนาจำนวนมาก เช่น การนำบทกวี บทกลอนมาเรียงต่อกันเป็นรูปภาพ ตัวอย่างเช่น บทกวีของ George Herbert ชื่อ "Easter Wings"

Lord, who createdst man in wealth and store, though foolishly he lost the same,
decaying more and more, till he became most poore: with thee O shall the fall further
the flight in me. My tender age in sorrow did beginne: and still with sicknesses and
shame thou didst so punish sinne that I became most thinne. With thee let me
combine and feel this day thy victorie: for. If I imp my wing on thine. Affliction shall
advanec the flight in me.

บทกวีดังกล่าวได้มีการคัดลอกเพื่อนำเสนอในรูปแบบใหม่ร่วมสมัย
รูปแบบใหม่ดังภาพที่ 11

โดยนำมาเรียงเป็น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 11 การเรียงในรูปแบบใหม่

Lord, who createdst man in wealth and store,
 Though foolishly he lost the same,
 Decaying more and more,
 Till he became
 Most poore:
 With thee
 O let me rise
 As larks, harmoniously,
 And sing this day thy victories:
 Then shall the fall further the flight in me.

My tender age in sorrow did beginne:
 And still with sicknesses and shame
 Thou didst so punish sinne,
 That I became
 Most thinne.
 With thee
 Let me combine
 And feel this day thy victorie:
 For, if I imp my wing on thine,
 Affliction shall advance the flight in me.

โดยภาพที่ 11 ดังกล่าวนี้เป็นการคัดลอกมาจากของเดิมที่มีรูปแบบดังภาพที่ 12
 ภาพที่ 12 การเรียงในรูปแบบเดิม

¶ Easter wings.

My tender age in sorrow did beginne:
 And still with sicknesses and shame
 Thou didst so punish sinne,
 That I became
 Most thinne.
 With thee
 Let me combine
 And feel this day thy victorie:
 For, if I imp my wing on thine,
 Affliction shall advance the flight in me.

¶ Easter wings.

Lord, who createdst man in wealth and store,
 Though foolishly he lost the same,
 Decaying more and more,
 Till he became
 Most poore:
 With thee
 O let me rise
 As larks, harmoniously,
 And sing this day thy victories:
 Then shall the fall further the flight in me.

แท้จริงแล้ว Iconographic ได้มีการเริ่มใช้ตั้งแต่ ศตวรรษที่ 16 โดย Melin de Saint-Gelais เป็นสัญลักษณ์แทนปีกนก และอาจจะมีการใช้มานานแล้วนับตั้งแต่ 3 ปีก่อนคริสตกาล (ที่นิยม

ใช้กับบทกวีเนื่องจากการเขียนในสมัยนั้นส่วนใหญ่จะพบในรูปแบบของบทกวี ซึ่งเกี่ยวข้องกับ คริสตศาสนาเป็นหลัก, ผู้วิจัย) ซึ่งอาจถือเป็นการบิดเบือนเจตนาที่แท้จริงจากธรรมเนียมของชาวยุโรป เป็นการลดค่าของการเขียนซึ่งเชื่อกันว่าไม่สามารถอธิบายได้ดีแทนภาษาพูดได้

แต่หากสังเกตให้ดีจะเห็นเจตนารมย์ที่ดีของผู้คัดลอกใหม่ซึ่งให้ทัศนะเกี่ยวกับลักษณะ ของ Iconographic ซึ่งแตกต่างจากงานเขียนทั่วไปคือ

บทกวีทั่วไปจะมีโครงสร้างการเขียนในรูปแบบธรรมดา คือการเขียนบรรยายความไปตามหน้ากระดาษและบรรทัด ตรงข้ามกับภาพที่ 11 และ 12 โดยภาพที่ 11 เป็นการประยุกต์ภาพที่ 12 เพื่อให้อ่านได้ง่ายขึ้นแต่ทำให้การสื่อความหมายโดยใช้ Iconographic เปลี่ยนไปไม่เหมือนกับภาพที่ 12 ซึ่งชัดเจนมากที่สุด โดยจะเน้นให้ผู้อ่านได้เห็นเป็นภาพปีกนกตามที่ผู้คัดลอกต้องการสื่อเป็นอันดับแรก ซึ่งภาพของปีกนกนี้สามารถทำให้การเล่นคำในบทกวีมีความชัดเจนยิ่งขึ้นส่วนความหมายของบทกวีที่เป็นภาษาเขียนนั้นเป็นความต้องการในลำดับต่อมาโดยผู้อ่านจะต้องพลิกกระดาษทำมุม 90 องศาจึงจะอ่านได้

การเขียนในภาพที่ 11 และ 12 เป็นการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ว่างของการเขียน (Graphic Space) เพื่อก่อให้เกิดความหมายใหม่ขึ้นอีกนอกเหนือจากความหมายในบทกวีที่เป็นภาษาเขียน มีจุดประสงค์ให้ผู้อ่านได้พิจารณาอย่างละเอียดในทางที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับรูปแบบธรรมดา ซึ่งหากผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจภาพที่ 11 และ 12 แต่กลับอ่านเพียงเพื่อได้ทราบความหมายจากบทกวีที่เป็นภาษาเขียน ซึ่งก็คือเนื้อหา (content) โดยไม่คำนึงถึงรูปแบบ (form) ในภาพที่ 11 และ 12 ก็จะไม่สามารถเข้าใจความหมายที่เป็นนัยของบทกวีนี้ได้

2. Greeking มีลักษณะคล้ายกับ Iconographic แต่แตกต่างกันที่ เนื้อหา (content) ที่นำมาเรียงต่อกันเป็นรูปภาพนั้นไม่สามารถตีความได้ว่าหมายถึงอะไรในสัญลักษณ์ที่เป็น ภาษาเขียน เช่น ภาพที่ 13

Quto avoi bxyo mnstr laeyo aoiou dxpo. Bzny cmbent dtnsti
 pxrxo. Dxpo quto avoi bxyo mnstr laeyo aoiou. Pxrnxo bzny
 cmbent dtnsti. Aoiou dxpo quto avoi bxyo mnstr laeyo. Dtnsti
 pxrxo cmbent. Laeyo aoiou dxpo quto avoi bxyo mnstr. Bzny
 cmbent dtnsti pxrxo. Mnstr laeyo aoiou dxpo quto auoi bxyo.
 Pxrnxo bzny cmbent dtnsti. Bxyo mnstr laeyo aoiou dxpo quto
 auoi. Stnsti pxrxo bzny cmbent. Avoi bxno mnstr laeyo aoiou
 dxpo quto. Dmbent dtnsti pxrxo bzny. Quto avoi bxyo mnstr laeyo
 aoiou dxpo. Bzny cmbent dtnsti pxrxo. Dxpo quto laeyo

ภาพที่ 13 การเรียงแบบ Greeking

เป็นการนำอักษรมาเรียงต่อกันโดยไม่มี ความหมายใดๆ แต่ Greeking มีผลต่อการใช้อักษรเพื่อแสดงว่า ต้นฉบับที่แท้จริงจะมีรูปแบบ (form) เหมือนกับอะไร (ภาพใด) เมื่อใช้ประโยชน์จาก Graphic Space ในการเรียงอักษรลงไปบนพื้นที่นั้น ซึ่งจะก่อให้เกิดภาพลวงตาจากต้นฉบับที่แท้จริง ซึ่งต้นฉบับนั้นอาจไม่ต้องการได้มีการอธิบายเกี่ยวกับ Greeking ไว้ 2 แนวทางคือ

2.1 แนวทางดั้งเดิม เสนอว่า Greeking ไม่น่าจะเป็นการเขียน หรือที่เรียกว่า การเขียนเสมือนจริง (Pseudo-Writing) เนื่องจากไม่มีคำในภาษาพูดใดในภาษาอังกฤษที่เป็นตัวหมายถึง (Signifier) ให้กับตัวอักษรที่เรียงเป็นคำ เช่น Quto avoi ได้เลย ทำให้ไม่มีความหมายในเชิงสัญลักษณ์ในภาษาเขียนคืออ่านไม่ออกนั่นเอง

2.2 แนวทางใหม่ เสนอว่า Greeking จะเข้าใจได้ง่ายถ้าผู้อ่านใช้ Context ร่วมด้วย นั่นก็คือ การใช้วิธีการที่คล้ายกับ Iconographic ที่เป็นการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ว่างของการเขียน (Graphic Space) เพื่อก่อให้เกิดความหมายใหม่ขึ้นอีกนอกเหนือจากความหมายจากการเรียงตัวอักษร ซึ่งมีกระบวนการสร้างความหมายของสัญลักษณ์เกิดขึ้น โดยไม่มีความสัมพันธ์กับคำในภาษาพูดเลย ดังนั้นหากใช้แนวทางใหม่ในการอธิบายวิธีการสื่อความหมายของภาพที่ 13 นี้ จะทำให้เกิดภาพของการเว้นระยะข้อความเป็นช่วงๆคล้ายกับเส้นคลื่นแนวตั้งที่กระจายออกเป็นระยะๆเท่าๆกัน

Greeking นั้น สามารถนำมาอธิบายโดยสามารถประยุกต์ใช้เป็นระบบที่ใช้ในการสร้างภาพของภาพในข้อความสั้น ซึ่งเป็นการเรียงอักษรและเครื่องหมายที่ไม่เกิดความหมายใดๆในภาษาเขียน แต่เป็นการสร้างสัญลักษณ์ที่ก่อให้เกิดเป็นภาพขึ้น

3. Polyglyphs เป็นแนวคิดเช่นเดียวกับการจัดเรียงตัวอักษร (Syntagmatic) ตัวอย่างเช่น

แบบที่ 1 BRUTUS
 KILLED
 CAESAR

แบบที่ 2 B
 R K
 U I C
 T L A
 U L E
 S E S
 D A
 R
 CAESAR

แบบที่ 3 CAESAR
 KILLED
 BRUTUS

แบบที่ 1 และ 2 ผู้อ่านสามารถอ่านได้โดยง่าย เนื่องจากมีจำนวนตัวอักษรที่เท่ากัน ระหว่างการจัดเรียงในแนวตั้งและแนวนอน แต่แบบที่ 3 ผู้อ่านจะไม่สามารถรู้ได้โดยง่ายว่าจะอ่านจากบนหรือล่าง จากซ้ายหรือขวา ซึ่งหากอ่านผิดก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปได้ทันที ดังนั้นการจัดวางตัวอักษรโดยอาศัย Graphic Space นี้ ทำให้การสื่อความหมายมีความเป็นไปได้ในทุกรูปแบบ เป็นการปฏิวัติรูปแบบการเขียนแบบเก่า การพิจารณาอย่างละเอียดถึงความแตกต่างของการจัดวางตัวอักษรเพื่อก่อให้เกิดความหมายใหม่เรียกว่า Polyglyphs ซึ่งนิยมใช้กันมากในวงการโฆษณา การใช้วิธีการแบบ Polyglyphs นี้ เป็นการเล่นคำซึ่งความหมายนั้นจะซ่อนอยู่ จำเป็นต้องมีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน โดยการเล่นคำนี้จะมีวิธีการที่หลากหลายมาก ตัวอย่างเช่นคำว่า loUiSiAna อ่านว่า หลุย-เซีย-น่า แต่หากพิจารณาให้ดีจะพบคำว่า USA ซึ่งเป็นการเชื่อมความหมายของ 2 ข้อความร้อยรัดเป็นข้อความเดียวกัน เป็นการเขียนแบบพิเศษที่พัฒนามาจากรูปแบบของบทกวีและเกมส์กลลวงต่างๆ

Polyglyphs สามารถนำมาอธิบายการเขียนข้อความสั้นที่ซ่อนคำหรือข้อความที่ร้อยรัดกันไว้และการเรียงอักษรให้เป็นสัญลักษณ์ต่างๆในภาษาเขียนในรูปแบบอิสระได้อย่างชัดเจน ซึ่งพบว่านิยมใช้มากในบริการข้อความสั้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับสัญญาของการเขียนดังกล่าว ทำให้สามารถอธิบายได้ถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของสัญญาและรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความได้อีกประการหนึ่ง และเมื่อนำภาพและข้อความดังกล่าวมาเข้ารหัสความหมายภายใต้วาระโอกาสทางการสื่อสารนั้น บริการข้อความสั้นยังได้มีการจัดการรหัสดังกล่าวในรูปแบบของการนำเสนอ ซึ่งการนำเสนอนี้ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การส่งบริการข้อความสั้นไปยังผู้รับสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นการนำเสนอในส่วนของการจัดการเนื้อหาให้มีการสื่อความหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งในวาระโอกาสต่างๆ การนำเสนอนี้ผู้วิจัยพบว่า ในบางข้อความสั้นได้นำแนวคิดเกี่ยวกับมุขของการ์ตูน (Gags) มาใช้ ซึ่งมีลักษณะเป็นการเล่าเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับมุขของการ์ตูนจึงเป็นแนวคิดที่นำมาศึกษาต่อไป

5. แนวคิดเกี่ยวกับมุขของการ์ตูน (Gags)

จากที่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า ลักษณะการนำเสนอบริการข้อความสั้นนั้น มีลักษณะของการเล่าเรื่อง (Narrative) แบบ Syntagmatic คือ มีการกำหนดขั้นตอนเหตุการณ์ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งการนำเสนอผ่านหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้มีลักษณะการแบ่งเฟรมคล้ายการ์ตูนช่อง โดยในบางข้อความสั้นนั้นจะมีมุข (Gags) ในการนำเสนอเรื่องราวไปถึงจุดเฉลย ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับมุขของการ์ตูน (Gags) จึงเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาอธิบายรูปแบบการนำเสนอของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่

Jack Markow's (1976 : 10-23) ได้กล่าวถึงมุขแบบต่างๆไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่ซ่อนอยู่ (Hidden Element) พื้นฐานของมุขนี้อยู่ที่การซ่อนบางสิ่งบางอย่างไว้ หรือมีบุคลิกหลายแบบในภาพที่ปรากฏ และมีแต่ผู้ดูเท่านั้นที่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร อะไรกำลังจะเกิดขึ้น ทำให้ผู้ดูรู้สึกเหนือกว่าตัวการ์ตูนในเรื่อง
2. ถ้อยคำที่บรรยายน้อยกว่าความเป็นจริง (Understatement) มุขแบบนี้ก็คือ การสร้างภาพให้ยุ่งเหยิง น่าตื่นเต้น มีบางสิ่งบางอย่างที่รุนแรงหรือผิดปกติเกิดขึ้นในภาพ ขณะเดียวกันกลับใช้คำบรรยายภาพแบบเรียบๆ (Quiet) บุคคลที่อยู่ในภาพจะสนทนากันโดยไม่เน้นไปที่จุดสำคัญในภาพ มุขในลักษณะนี้มักจะมาในรูปแบบของคำถาม
3. การสร้างเนื้อหาให้ขัดแย้งกัน (The Reverse) คือการทำให้ผู้อ่านไม่คาดคิดว่าจะได้ผลลัพธ์ในลักษณะนั้น มีอยู่ด้วยกัน 2 วิธีคือ

- 3.1 เน้นคำบรรยาย (Caption) มากกว่าภาพ ใจความสำคัญที่ก่อให้เกิดมุขจะอยู่ในบทสนทนา ทำหน้าที่ในการเสริมภาพ มีลักษณะเยาะเย้ยถากถาง
- 3.2 เน้นในการใช้ภาพเพื่อแสดงความขัดแย้งของเรื่องราวมากกว่าคำบรรยาย โดยมากมักจะไม่ต้องการคำบรรยายเลย
4. เปรียบเทียบเรื่องยิ่งใหญ่กับเรื่องเล็กน้อย (Huge and Tiny) จุดหลักของมุขนี้คือ การที่เรื่องสำคัญมากมายกำลังดำเนินอยู่ แต่กลับถูกทำให้หมดความสำคัญไปด้วยเรื่องเล็กๆน้อยๆ (ซึ่งมักจะแสดงออกมาด้วยคำพูด) ที่สำคัญคือ ภาพที่เห็นจะต้องสามารถบอกเล่าเรื่องราวได้โดยสมบูรณ์
5. ของโบราณและของสมัยใหม่ (Antique and Modern) ความคิดนี้ใช้การผสมผสานเก่ากับใหม่ ผ่านทางอุปนิสัย การแสดงออก คำพูดที่ใช้ เช่น คำบรรยายแบบโบราณกับภาพแบบสมัยใหม่ หรือคำบรรยายสมัยใหม่ใช้กับภาพแบบโบราณ หรืออาจจะเสนอความขัดแย้งนี้ด้วยภาพเพียงอย่างเดียว แต่ต้องระวังให้เหตุการณ์ที่นำมาใช้นั้นมีความเป็นไปได้
6. เขาเล่าว่า (Shop Talking) เป็นมุขที่นิยมนำมาใช้กันเสมอเมื่อมุขอื่นๆใช้ไม่ได้ผล เช่น ยกเอาคำพูดของนักปราชญ์ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีชื่อเสียงมากกล่าว แนวคิดนี้จะเริ่มต้นที่คำบรรยายและภาพที่สอดคล้องกัน มักใช้กับจิตใต้สำนึกที่ซ่อนอยู่
7. การแต่งกายและอุปนิสัย (Habits and Customs) เสื้อผ้า การแต่งกายและนิสัยใจคอของคน ชนชาติ ชนชั้นทางสังคม อาชีพ ล้วนแต่สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบทางความคิดในมุขนี้ โดยใช้ภาพเป็นตัวนำเรื่อง เช่น เสื้อผ้าระหว่างคนต่างวัฒนธรรม ต่างกลุ่ม ต่างอาชีพ
8. คำบรรยายที่หักมุมในตอนจบ (Surprise Ending Caption) มุขนี้จะให้ความสำคัญต่อคำบรรยายอย่างมาก โดยคำบรรยายจะเริ่มต้นที่ถ้อยความธรรมดาและเน้นหักมุมในตอนจบแบบคนดูคาดไม่ถึง

จะเห็นได้ว่ารูปแบบและประเภทต่างๆของมุขนั้น เลียนแบบและอิงจากชีวิตจริง Polly Keener (1992 : 38-43) ได้แยกแยะมุขต่างๆโดยละเอียดดังนี้

1. การเล่นสำนวน (Puns) เล่นตลกกับคำที่รูปหรือเสียงคล้ายกันแต่ต่างความหมายกัน ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์การรับรู้ความหมายของผู้ดู ภาพที่ดีจะช่วยให้การตีความหมายชัดเจนขึ้น
2. ตลกเจ็บตัว (Slapstick/pratfalls) เล่นตลกกับพฤติกรรมแบบตลกๆ เป็นตลกเวทีแบบแรกๆ
3. การกล่าวเกินจริง (Hyperbole) อาจเป็นการบรรยายที่เกินจริง หรือภาพที่เกินจริงก็ได้

4. น้อยกว่าที่เป็นจริง (Understatements) ตรงกันข้ามกับการกล่าวเกินจริง สามารถสร้างอารมณ์ขันลึกๆให้ผู้อ่าน
5. บุคลิกที่ผิดไปจากรูปแบบที่ควรเป็น (Character doing something unusual for his or her type) เช่น คนสูงวัยเดินร่าแบบวัยรุ่น
6. การยึดเอาตามตัวอักษร (Literalism) คนดูจะจินตนาการไปตามตัวอักษรแบบคำต่อคำ และผิดไปจากความหมายที่ควรเป็น
7. การพูดหรือความเห็นที่น่าหัวเราะ (The absurd remark) เหตุผลที่น่าหัวเราะ เพราะเป็นเรื่องไม่จริงอย่างเห็นได้ชัด เกี่ยวกับความคลาดเคลื่อน หรือการให้ความสำคัญกับสิ่งที่ไม่ควรได้รับ
8. คำถามหรือความเห็นที่โจ่งแจ้ง (The obvious question or comment) ซึ่งไม่มีใครคาดว่าได้ยินเพราะโจ่งแจ้งเกินไป
9. บุคลิกบางอย่างที่ไม่รู้ตัวซึ่งผู้อ่านสามารถสังเกตเห็น (Character unaware of something the reader can see)
10. เล่นกับผลลัพท์หรือนิสัยที่คาดเดาได้ล่วงหน้า (Playing on condition reflexes and habits)
11. ความหมายซ้อน (Double entendre) คำหรือข้อความที่มี 2 ความหมาย โดยมากจะเป็นคำพวน ซึ่งผู้อ่านๆแล้วหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะคิดถึงความหมายที่แฝงอยู่
12. ความไม่ลงรอย (Non sequitur) ข้อสรุปที่ดูเหมือนมีเหตุผลไม่ลงรอยกับความคิดเห็นที่มีอยู่ก่อน คล้ายกับการใช้คำพวนหรือเล่นสำนวนโวหาร
13. สิ่งที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ (Anthropomorphism) ใส่อารมณ์และอุปนิสัยของมนุษย์ลงในสัตว์ สิ่งของ
14. มนุษย์ปลอมตัวเป็นสัตว์หรือสิ่งของ (Humans masquerading as animals or objects)
15. ความไม่กลมกลืนของสิ่งที่อยู่ใกล้ๆกันหรือการไม่เข้ากับยุคสมัย (Incongruous juxtapositions or anachronisms)
16. การล้อเล่นและการเลียนแบบ (Parody and pastiche)
17. การเย้ยหยัน (Satire) การหัวเราะเยาะข้อผิดพลาด ความโง่
18. การย้อนกลับ (Reversal) ความคิดพื้นฐานๆถูกมองให้แตกต่างออกไปจากมุมมองของสิ่งที่น่าสนใจ
19. ความกลัว (Fears) การขยายความกลัวให้มากเกินไปเหตุก็อาจกลายเป็นสิ่งที่น่าหัวเราะได้จากความน่าอัศจรรย์นั้นๆ

20. สะท้อนภาพหรือตั้งคำถามในความเป็นผู้เชี่ยวชาญ (Echoing the expert or questioning the expert) ซึ่งจริงๆแล้วไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญ
21. ผสมผสานการอุปมาอุปมัยและการใช้ถ้อยคำผิดๆ (Mixed metaphors and malapropisms) เป็นการเล่นคำอีกแบบหนึ่ง โดยนำเอาคำอุปมาอุปมัยมาผสมผสานให้ผิดไปจากเดิม
22. การพูดกลับตัวอักษรโดยไม่ตั้งใจ (Spoonerisms)
23. ข้อความที่ขัดแย้งกับความรู้สึก (paradox) คำกล่าวที่ขัดแย้งในตัวเอง อาจขัดแย้งกันโดยภาพหรือภาพกับคำบรรยาย
24. การรู้ความจริงน้อยมาก (Little known facts)
25. ช่วงเวลาที่น่าอับอาย (Embarrassing moments) ทุกคนสามารถรับรู้ถึงความอับอายได้ และพร้อมที่จะขำขันบุคคลที่ทำตัวน่าอับอาย
26. การจูงใจให้คิด (Suggestion) เป็นการสร้างจินตนาการนอกเหนือไปจากในภาพหรือคำบรรยายของการ์ตูนได้บอกไว้ สามารถสื่อไปถึงบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยพลังของการชักจูงใจให้คิดตาม ซึ่งผู้อ่านจะสร้างภาพตลกขึ้นในใจของตน
27. ช่วงเวลาที่น่าสงสาร (Poortiming) แสดงออกโดยบุคคลที่น่าขัน

แนวคิดเกี่ยวกับमुखของการ์ตูนนี้ ได้นำมาศึกษาถึงลักษณะวิธีการนำเสนอในบางข้อความสั้นซึ่งมีลักษณะเป็นการเล่าเรื่องเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายแฝงแต่ละครั้ง โดยวิธีการเข้ารหัสความหมายของบริการข้อความสั้นนี้จำเป็นต้องใช้แนวคิดเกี่ยวกับमुखของการ์ตูนนี้ในการนำเสนอเช่นกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยานิพนธ์สาขาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การใช้รหัสที่ปรากฏในงานของนักเขียนการ์ตูนไทย ของ ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์ โดยในงานวิจัยได้ศึกษาถึงการเลือกใช้รหัสในการถ่ายทอดความคิดและทัศนคติของนักเขียนการ์ตูนไทยลงไปในเนื้อหาสารไปยังผู้อ่าน ผู้วิจัยได้นำรหัสที่ใช้มาวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะตามประเภทของการ์ตูนที่แตกต่างกันคือ การ์ตูนการเมือง การ์ตูนเด็ก การ์ตูนตลก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในการ์ตูนแต่ละประเภทจะมีการใช้รหัสที่คล้ายคลึงกันแต่มีการให้น้ำหนักความสำคัญของการใช้รหัสไม่เท่ากัน โดยงานวิจัยชิ้นนี้จะนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาในเรื่องของการใช้รหัสของบริการข้อความสั้นโดยการประกอบสร้างความหมายของภาพที่มีลักษณะเป็นตัวการ์ตูนและวิธีการนำเสนอโดยนำमुखของการ์ตูน (Gags) มาใช้ว่ามีการใช้รหัสในการสื่อความหมายอย่างไรบ้าง

จากแนวคิดและทฤษฎีที่ได้นำเสนอข้างต้นทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบของการศึกษาการใช้สัญลักษณ์และรหัสในการสื่อความหมายจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ดังนี้คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community) นำมาศึกษาในส่วนของข้อความซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆคือ Acronyms Expression และ Emoticons ส่วนของ Acronyms นำมาศึกษาถึงสัญลักษณ์ที่มีลักษณะเป็น Symbol เช่นกัน ซึ่งต้องใช้ในการเชื่อมโยงที่เกิดจากข้อตกลงต้องมีการเรียนรู้ถึงจะเข้าใจความหมายโดยใช้รหัสไวยากรณ์ประเภทนี้ได้ ส่วนของ Expression จะนำมาศึกษาถึงสัญลักษณ์ประเภท Symbol ที่ใช้แทนอารมณ์ ความรู้สึกที่ใช้ร่วมกับส่วนของข้อความ ในส่วนของ Emoticons นำมาศึกษาถึงสัญลักษณ์แบบ Symbol ในการใช้แทนบุคลิก หน้าตา อารมณ์ ความรู้สึก ที่สื่อความหมายเป็นภาพ ไอคอนเล็กๆ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ถึงความตั้งใจที่จะเลือกใช้รหัสในการส่งเพื่อเข้าถึงผู้รับได้รวดเร็ว และมีความผิดพลาดในการสื่อสารน้อยที่สุด
2. แนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code) นำมาศึกษาถึงการประกอบสร้างภาพในบริการข้อความสั้นโดยผู้ออกแบบจะต้องมีการจดจำแบบแผน (Pattern Recognition) ของภาพที่สร้างขึ้นได้ โดยใช้หลักการเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน เพื่อที่จะทำความเข้าใจภาพต่างๆที่สร้างขึ้นด้วยการประกอบกันของตัวอักษร เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ต่างๆในโทรศัพท์เคลื่อนที่ และสามารถโยงไปถึงภาพจากประสบการณ์จริงที่ได้รับรู้มา โดยนำแนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูนมาใช้ในการสื่อความหมายนั้น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt นำมาศึกษาถึงลักษณะการสื่อความหมายของภาพในบริการข้อความสั้น เนื่องจากภาพในบริการข้อความสั้นนี้เป็นการนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆซึ่งถือเป็นรูปร่างแต่ละชิ้น นำมาต่อกันเป็นภาพในหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ การสื่อความหมายจึงต้องใช้หลักการในการมองแบบภาพรวมคือการสร้างภาพจากการมองเห็นเพื่อสามารถนำมาอธิบายการสื่อความหมายนั้นได้
4. แนวคิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของการเขียน (Signs of Writing) นำมาศึกษาวิธีการจัดเรียง (Syntagmatic) ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆให้เป็นภาพและข้อความในบริการข้อความสั้น โดยการจัดเรียงนี้สามารถอธิบายถึงวิธีประกอบสร้างความหมายของภาพโดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพและข้อความโดยใช้รหัสไวยากรณ์ทางภาษาในการสื่อความหมาย

5. แนวคิดเกี่ยวกับ मुखของการ์ตูน (Gags) นำมาศึกษาวิเคราะห์ถึงวิธีการเข้ารหัสความหมายที่นำมาใช้สำหรับการเล่าเรื่องและนำเสนอเรื่องราวเพื่อให้เกิดความน่าสนใจและความขบขัน การนำ मुखของการ์ตูนมาใช้ในการนำเสนอบริการข้อความสั้นนั้นย่อมเกี่ยวพันไปถึงความสอดคล้องกับบริบทที่เกี่ยวข้อง เช่น ประสบการณ์ วัฒนธรรมระหว่างผู้ส่งและผู้รับ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งและผู้รับ ซึ่งบริบทแวดล้อมเหล่านี้ ยังจำเป็นต้องมีการเข้ารหัสความหมายภายใต้บริบททางการสื่อสารในแต่ละวาระโอกาสด้วย

โดยในแต่ละบริการข้อความสั้นผู้วิจัยจะวิเคราะห์การประกอบสร้างความหมายซึ่งมีความแตกต่างกัน การประกอบสร้างความหมายนี้จะไม่เหมือนกับการวาดการ์ตูนซึ่งจะใช้รหัสของการ์ตูนมาเป็นตัวจัดระบบสัญลักษณ์เพื่อก่อให้เกิดความหมาย อย่างไรก็ตาม การประกอบสร้างความหมายของบริการข้อความสั้นยังต้องอาศัยรหัสของการ์ตูน โดยการนำหลักการสร้างรหัสการ์ตูนมาเป็น Pattern Recognition ในการสร้างภาพ มีการเข้ารหัสเฉพาะโดยการนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ที่มีอยู่ทั้งหมดของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาประกอบกันเข้าเพื่อให้เกิดกระบวนการสร้างความหมาย (Signification) เกิดเป็นสัญลักษณ์ (Sign) ขึ้นมาได้ โดยมีการจัดเรียงโดยใช้ประโยชน์จากพื้นที่ว่างของการเขียน (Graphic Space) โดยถูกควบคุมจากรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ เพื่อก่อให้เกิดภาพขึ้นมา ภาพที่ได้อาจมีความไม่ชัดเจนในรายละเอียดไม่เหมือนกับการวาดการ์ตูน เนื่องจากเกิดจากการประกอบกันของตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ จึงจำเป็นต้องอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt มาใช้ในการมองภาพรวมจึงจะสามารถเข้าใจภาพที่ปรากฏขึ้นได้

นอกจากรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพแล้วก็ยังมีรหัสไวยากรณ์ทางภาษา (Language Code) ที่ใช้สร้างความหมายของบริการข้อความสั้นในส่วนของข้อความซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภทหนึ่ง ซึ่งจำเป็นต้องใช้การเรียนรู้ร่วมกันจึงจะสามารถเข้าใจความหมายซึ่งถูกควบคุมโดยรหัสที่เป็นหลักของไวยากรณ์อังกฤษ ผู้ใช้จึงต้องมีการเรียนรู้หลักไวยากรณ์ดังกล่าวจึงสามารถเข้าใจความหมายได้เช่นกัน และมักจะมีร่วมกับภาพในข้อความสั้นหนึ่งๆ ทำให้สามารถตีความได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

ทั้งนี้การนำแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้มาศึกษาวิเคราะห์ จะทำให้เกิดความเข้าใจถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความในแต่ละบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งมีวิธีการเข้ารหัสความหมายที่แตกต่างไปจากสื่อชนิดอื่นๆ โดยการนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ที่มีอยู่ในเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ มาประกอบสร้าง

ความหมายโดยศักยภาพทางเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ จะเป็นตัวกำหนดวิธีการประกอบสร้าง
ความหมายของภาพและข้อความที่ใช้ทั้งหมด ความสัมพันธ์ของการประกอบสร้างความหมายนี้จะ
นำไปสู่ความเข้าใจลักษณะของการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความ ซึ่งถูกกำหนดโดย
วาระโอกาสของการส่งบริการข้อความสั้นที่แตกต่างกัน ซึ่งการเข้าใจความหมายนั้นย่อมเกิดจากการ
เรียนรู้โดยมีลักษณะเฉพาะในแต่ละกลุ่มสังคมและวัฒนธรรม

ในบทต่อไปจะเป็นการกล่าวถึงระเบียบวิธีวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัย
เรื่อง การใช้สัญญาณและรหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การใช้สัญญาณและรหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้น จากโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาตัวบท (Textual Analysis) ของบริการข้อความสั้น ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้การวิเคราะห์ตีความ โดยการอธิบายรายละเอียด เพื่อให้ทราบถึงการใช้สัญญาณและรหัสรวมทั้งวิธีการประกอบสร้างความหมายของข้อความสั้นตามวาระและโอกาสทางการสื่อสาร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากแหล่งข้อมูลประเภทบริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้และประเภทสัมภาษณ์ผู้ออกแบบข้อความสั้น ซึ่งผู้วิจัยใช้แหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่นำมาศึกษามี 2 ประเภทคือ

1. แหล่งข้อมูลประเภทบริการข้อความสั้น

1.1 บริการข้อความสั้นที่ปรากฏบนหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่จากผู้ใช้งานตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2544 - วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 ในบริเวณย่านการค้าสยามสแควร์ มาบุญครองและสยามดิสคัฟเวอรี รวบรวมโดยใช้กล้อง SLR (Single Lens Reflect) โดยสวมฟิลเตอร์ขยาย 4 เท่าถ่ายภาพจากหน้าจอโทรศัพท์ของผู้ใช้บริการข้อความสั้นตามช่วงวาระของการส่งคือ วันคริสต์มาส วันปีใหม่ วันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด

1.2 บริการข้อความสั้นแบบสำเร็จรูปที่มีการออกแบบและเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตผ่านทางเว็บไซต์ 3 แห่งด้วยกันคือ www.mobilemagic.sanook.com www.shinee.com www.sodaMAG.net รวบรวมโดยการเข้าไปใช้บริการดาวน์โหลดบริการข้อความสั้นในวาระและโอกาสทางการสื่อสารย้อนหลังที่ได้มีการรวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่และได้รับความนิยมนลงในโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้กล้องวิดีโอดิจิทัลถ่ายภาพนิ่งจากหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่อีกครั้งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 – วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2545

ซึ่งข้อความสั้นที่รวบรวมได้มีทั้งหมด 358 ข้อความ ดังรายละเอียดคือ

- บริการข้อความสั้นที่ปรากฏบนหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่จากผู้ใช้
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันคริสต์มาส เก็บรวบรวมในวันที่ 24 – 25 ธันวาคม 2544 จำนวน 31 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันปีใหม่ เก็บรวบรวมในวันที่ 31 ธันวาคม 2544 – 1 มกราคม 2545 จำนวน 57 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันวาเลนไทน์ เก็บรวบรวมในวันที่ 13 –14 กุมภาพันธ์ 2545 จำนวน 84 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันครบรอบวันเกิดจำนวน 42 ข้อความ
- บริการข้อความสั้นแบบสำเร็จรูปที่มีการออกแบบและเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตผ่านทางเว็บไซต์ 3 แห่งด้วยกันคือ
 - www.mobilemagic.sanook.com
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันคริสต์มาส จำนวน 8 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันปีใหม่ จำนวน 7 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันวาเลนไทน์ จำนวน 19 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันครบรอบวันเกิดจำนวน 21 ข้อความ
 - www.shinee.com
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันคริสต์มาส จำนวน 6 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันปีใหม่ จำนวน 8 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันวาเลนไทน์ จำนวน 15 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันครบรอบวันเกิดจำนวน 22 ข้อความ
 - www.sodaMAG.net
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันคริสต์มาส จำนวน 5 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันปีใหม่ จำนวน 8 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันวาเลนไทน์ จำนวน 15 ข้อความ
 - บริการข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวันครบรอบวันเกิดจำนวน 10 ข้อความ

แหล่งข้อมูลประเภทบริการข้อความสั้นในส่วนของคุณสมบัติที่ได้จากจอโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยตรงนั้น มีวิธีการเข้าถึงข้อมูลที่ค่อนข้างจำกัดในด้านระยะเวลา เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา ข้อมูลใหม่จะได้มาก็ต่อเมื่อมีการลบข้อมูลเก่าทิ้งไป ซึ่งประสบปัญหาอย่างมากในส่วนของคุณสมบัติที่ต้องทำการเก็บหลังจากได้ผ่านพ้นวาระโอกาสนั้นไปแล้ว หรือแม้กระทั่งในช่วงเวลาของวาระโอกาสนั้นๆ เนื่องจากได้กลายเป็นข้อมูลเก่าซึ่งต้องถูกลบทิ้งไปตลอดเวลา ดังนั้นการแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการเลือกศึกษาจากแหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์ ซึ่งได้รับการเก็บรักษาไว้และยืนยันได้ว่าได้รับการใช้จริงจากบริษัทผู้ออกแบบข้อความสั้น และหากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่อยู่ในระยะเวลาของวาระโอกาสดังกล่าวก็จะเป็นการขออนุญาตถ่ายภาพข้อความสั้นนั้นๆ ซึ่งบางข้อความสั้นอาจเป็นลักษณะส่วนตัวของผู้ใช้คนนั้นๆ ซึ่งอาจจะไม่สามารถให้ข้อมูลในส่วนนั้นได้ และผู้วิจัยก็ไม่สามารถนำข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในช่องวาระโอกาสนั้นๆ มาซึ่งมีจำนวนมากได้ทั้งหมด เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มีความเป็นส่วนตัวและไม่ได้มีการเก็บไว้ในลักษณะของข้อมูลสำรองแต่อย่างใด ซึ่งจะถูกลบทิ้งไปเมื่อมีข้อความสั้นใหม่เข้ามา และแม้ลักษณะการส่งผ่านข้อความสั้นนั้นจะมีลักษณะของการส่งจากเครื่องผู้ส่งไปพักยังข้อมูลส่วนกลางของบริษัทผู้ให้บริการเครือข่ายแล้วส่งต่อไปยังเครื่องผู้รับก็ตาม แต่ไม่มีหน่วยงานบริษัทผู้ให้บริการเครือข่ายใดๆ ให้ข้อมูลเหล่านั้นได้เนื่องจากถือว่าเป็นความลับของลูกค้า การกระทำดังกล่าวจะเปรียบได้กับการดักฟังโทรศัพท์ซึ่งถือว่าผิดกฎหมาย ดังนั้นการนำข้อความสั้นมาศึกษาจึงเป็นการเลือกแบบสุ่มจากผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังได้ข้อมูลการใช้เหล่านี้จากการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบข้อความสั้นในเว็บไซต์ได้อีกทางหนึ่ง

2. แหล่งข้อมูลประเภทสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลประเภทสัมภาษณ์ 2 แหล่งด้วยกันคือ ผู้ออกแบบข้อความสั้นในเว็บไซต์และผู้ให้บริการข้อความสั้น

2.1 ผู้ออกแบบข้อความสั้นสำเร็จรูปในเว็บไซต์ โดยผู้วิจัยได้ทำการติดต่อไปยังเว็บไซต์ 3 แห่งด้วยกัน เนื่องจากผู้วิจัยได้นำบริการข้อความสั้นของเว็บไซต์ดังกล่าวมาศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 บริษัท Shinee dot com จำกัด

ผู้ออกแบบเว็บไซต์ www.shinee.com

ผู้วิจัยได้ติดต่อขอเข้าสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการออกแบบบริการข้อความสั้นทางโทรศัพท์ เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ได้รับคำตอบว่าไม่สามารถให้ข้อมูลต่างๆได้เนื่องจากเป็นความลับของทางบริษัท แต่ได้ให้ที่อยู่ของบริษัทฯไว้ หลังจากนั้นในวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยได้นำหนังสืออย่างเป็นทางการจากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย ไปยังบริษัท Shinee dot com จำกัด ถ. แจ้งวัฒนะ ด้วยตนเอง โดยมอบหนังสือให้กับคุณพัทธ์หทัย ศิริปะชะนะ และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีโดยได้ให้คำตอบว่า จะติดต่อทางโทรศัพท์กลับมาในวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 และในวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 คุณพัทธ์หทัย ได้โทรศัพท์กลับมายังผู้วิจัยว่าขอให้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) คำถามไปให้ผู้วิจัยจึงส่งไปในวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2545 และได้รับคำตอบว่า ให้เข้ามาสัมภาษณ์ได้ในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2545 เวลา 14.00 น. – 16.00 น. ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ คุณพัทธ์หทัย ศิริปะชะนะ Marketing Officer และคุณจุไร จงประดิษฐ์นันท์ Content Management Manager โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Dept Interview) โดยใช้วิธีการบันทึกเทปและจดบันทึกในการเก็บข้อมูล ทั้ง 2 ท่านได้ให้ความเป็นกันเองและให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี อีกทั้งสนใจในงานวิจัยของผู้วิจัยด้วยการถามถึงวัตถุประสงค์และวิธีวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.2 บริษัท เอ็มเว็บ (ประเทศไทย) จำกัด

ผู้ออกแบบเว็บไซต์ www.mobilemagic.sanook.com

ผู้วิจัยได้ติดต่อขอเข้าสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการออกแบบบริการข้อความสั้นทางโทรศัพท์ เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ได้รับคำตอบว่า ไม่สามารถให้ข้อมูลต่างๆได้เนื่องจากเป็นความลับของทางบริษัท แต่ได้ให้ที่อยู่ของบริษัทไว้ หลังจากนั้นในวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยได้นำหนังสืออย่างเป็นทางการจากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังบริษัท เอ็มเว็บ (ประเทศไทย) จำกัด ณ อาคารสามัคคีประกันภัย ชั้น 9 นอร์ธปาร์ค ด้วยตนเอง และได้รับคำตอบว่า จะติดต่อไปยังฝ่ายออกแบบ SMS และจะโทรศัพท์กลับมาในวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 จนเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยยังไม่ได้รับโทรศัพท์ตอบกลับ ดังนั้นในวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยจึงได้โทรศัพท์กลับไปยังฝ่ายออกแบบ SMS ฝ่ายออกแบบ SMS ได้ให้ผู้วิจัยส่ง E-Mail ไปยังคุณศรินทร์ ผู้บริหารฝ่าย Content เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2545 เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ออกแบบที่ทางบริษัทจะจัดหาให้ภายหลัง จากนั้นผู้วิจัยได้โทรศัพท์เข้าไปสอบถาม ในวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2545 ได้รับคำตอบว่า ยังไม่ได้รับคำตอบจากผู้บริหาร ดังนั้น ในวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยจึงโทรศัพท์ติดต่อกลับไปอีกครั้งหนึ่ง ได้รับคำตอบว่าให้เข้าสัมภาษณ์ได้ในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2545 เวลา 10.00 น. – 11.15 น. ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ คุณอรรวาลี พร้อมจรรยากุล Animated SMS designer โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Dept Interview) โดยใช้วิธีการบันทึกเทปและจดบันทึกในการเก็บข้อมูล ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

2.1.3 บริษัท sodamag corporation จำกัด

ผู้ออกแบบเว็บไซต์ www.sodaMAG.net

ผู้วิจัยได้ติดต่อขอเข้าสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการออกแบบบริการ ข้อความสั้นทางโทรศัพท์ เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ได้รับคำตอบว่า ไม่สามารถให้ข้อมูลต่างๆได้เนื่องจากเป็นความลับของทางบริษัท และไม่สามารถให้ที่อยู่ของบริษัทฯได้ ผู้วิจัยจึงโทรศัพท์สอบถามที่อยู่อีกครั้งโดยบอกว่า จะนำหนังสือจากทางมหาวิทยาลัยมามอบให้ ผู้วิจัยจึงได้รับที่อยู่ หลังจากนั้นในวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยได้นำหนังสืออย่างเป็นทางการจาก คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังบริษัท sodamag corporation จำกัด ณ อาคาร ราชเทวีทาวเวอร์ 8. ราชเทวีด้วยตนเอง และได้รับคำตอบว่า จะติดต่อทางโทรศัพท์กลับมาในภายหลังเมื่อได้จัดหาเวลาสำหรับการสัมภาษณ์กับผู้ออกแบบ SMS ของบริษัทเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นผู้วิจัยก็ไม่ได้รับคำตอบกลับมา

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. วิธีการสร้างและกำหนดเนื้อหาในบริการข้อความสั้นนั้น มีหลักการและปัจจัยใดในการเลือกประเด็นเนื้อหาแต่ละบริการข้อความสั้น
2. ผู้ออกแบบมีวิธีการประกอบสร้างความหมายอย่างไรทั้งในส่วนของภาพและข้อความในบริการข้อความสั้นเพื่อสามารถสื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้ใช้บริการ
3. วิธีการประกอบสร้างความหมายทั้งในส่วนของภาพและข้อความนี้มีข้อจำกัดใดบ้าง
4. ในส่วนของการสื่อความหมาย จากมุมมองของผู้ออกแบบพบว่ามีปัญหา อุปสรรค และผลกระทบหรือไม่อย่างไร

ทั้งนี้ แหล่งข้อมูลประเภทสัมภาษณ์ผู้ออกแบบข้อความสั้นในเว็บไซต์ เป็นแหล่งข้อมูลที่ได้เข้าถึงได้ยากในส่วนของ การติดต่อเพื่อเข้าสัมภาษณ์ เนื่องจากข้อมูลการออกแบบนี้มีลักษณะของความได้เปรียบทางการตลาด คำถามในการสัมภาษณ์มีลักษณะของการถามจากความคิดรวบยอดของการออกแบบ รวมถึงขั้นตอนต่างๆ ซึ่งหากผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลนี้ไปจะทำให้เกิดความได้เปรียบทางการตลาด ดังนั้นการขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์จึงเป็นไปได้ยาก ผู้วิจัยจึงต้องแสดงตัวในฐานะของผู้ศึกษาเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในวงวิชาการ โดยได้นำหนังสือจากทางคณะนิเทศศาสตร์นำไปยังบริษัทด้วยตนเอง จึงได้เข้าสัมภาษณ์ แม้กระนั้นยังไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากบริษัทบางแห่งด้วย แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี และยังได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมหากมีข้อสงสัยใดๆ โดยได้รับสิทธิในการซักถามข้อสงสัยต่างๆผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีเช่นกัน

2.2 แหล่งข้อมูลประเภทสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการข้อความสั้น เป็นแหล่งข้อมูลที่นำมาเพิ่มเติม ภายหลัง เนื่องจากเมื่อเก็บรวบรวมข้อความสั้นได้มากพอสมควรแล้ว ผู้วิจัยพบว่าได้ เกิดการซ้ำของข้อมูลเป็นจำนวนมาก จากการเข้าไปสอบถามอย่างไม่เป็นทางการกับ ผู้ใช้ทั่วไปพบว่า ได้เกิดพฤติกรรมการใช้ในลักษณะของการ Forward ข้อมูลเก่าที่ ได้รับและเกิดความประทับใจต้องการที่จะส่งต่อไปยังผู้รับคนอื่น โดยวิธีส่งต่อ ข้อมูลนั้นในรูปแบบของการส่งต่อไปโดยไม่มีการแก้ไขและมีการแก้ไขเพิ่มเติมบ้าง เล็กน้อย จากการสังเกตของผู้วิจัยดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมการใช้บริการ ข้อความสั้น ดังกล่าวก่อให้เกิดความน่าสนใจในส่วนของ การเข้ารหัสความหมาย ใหม่ๆของผู้ใช้จากภาพและข้อความที่มีอยู่ในข้อความสั้นในวาระหนึ่งเพื่อนำไปใช้ใน อีควาระหนึ่ง ผู้วิจัยจึงได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกถึงการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ภาพและข้อความในข้อความสั้นดังกล่าว โดยมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้ใช้สัมภาษณ์ คือ จะต้องเป็น ผู้ใช้ที่ส่งข้อความสั้นอย่างน้อยวันละ 5 ข้อความ โดยจะมีการ เปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้อความสั้นเดิมหรือไม่ก็ได้ จากผู้ใช้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในบริเวณย่านการค้าสยามสแควร์ มาบุญครองและสยามดิสคัฟเวอรี รวบรวมโดยใช้ วิธีการบันทึกเทปและการจดบันทึก จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ ผู้ใช้จนเกิดการซ้ำของข้อมูลสัมภาษณ์อย่างชัดเจนได้ทั้งสิ้น 17 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2545

1. นางสาวพรชชล บำรุงธรรม อายุ 18 ปี
2. นายวรวิฑูมิ พุ่มทอง อายุ 18 ปี
3. นางสาวปัญญาดา พงคะชา อายุ 17 ปี
4. นายนรินทร์ พันธุ์ อายุ 19 ปี
5. นางสาวกนกวรรณ กหาปณวัฒน์ อายุ 17 ปี
6. นางสาวรัชฎา ดวงแก้วมณี อายุ 20 ปี
7. นายกฤษดา สงวนสิน อายุ 21 ปี
8. นางสาววารภรณ์ แยมจินดา อายุ 27 ปี

วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2545

1. นายปารุภกรณ์ แก้วมรกต อายุ 20 ปี
2. นายสุทธรณะ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต อายุ 20 ปี
3. นายบุญวัฒน์ ใสศรีตา อายุ 19 ปี
4. นายธนพล พัฒนศิริ อายุ 21 ปี
5. นางสาวอัญชุลี สุวัฒน์ อายุ 25 ปี
6. นางสาวชนิษฐา วชิรเจริญทรัพย์ อายุ 25 ปี
7. นางสาวจันทร์ทิพย์ บุรณะกิจไพบูลย์ อายุ 25 ปี
8. นางสาวญาณินี บุณะสุวรรณ อายุ 27 ปี
9. นางสาวศศิธร ลักษณะ อายุ 28 ปี

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. เมื่อได้รับข้อความสั้นแล้วมีการเก็บไว้ในเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ของตนหรือไม่
2. หากมีการเก็บเพราะเหตุใดถึงเก็บไว้
3. เมื่อต้องส่งข้อความสั้นจะนำข้อความสั้นมาจากที่ใดบ้าง (พิมพ์เอง, โหลดจากเว็บไซต์, นำมาจากที่เก็บไว้ในเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่)
4. หากพิมพ์เองจะพิมพ์ข้อความใดบ้างในวาระที่กำหนดให้
5. หากนำมาจากแหล่งอื่นจะมีการดัดแปลงหรือส่งซ้ำหรือไม่อย่างไร
6. หากนำมาดัดแปลงก่อนส่งต่อไปยังผู้อื่นจะดัดแปลงข้อความสั้นอย่างไรบ้างและจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง

ในส่วนข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการข้อความสั้นนี้ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมืออย่างดีจากแหล่งข้อมูลเนื่องจากประเด็นคำถามเป็นสิ่งที่แหล่งข้อมูลมีพฤติกรรมการใช้เป็นประจำ จึงมีความคุ้นเคย และสามารถจดจำพฤติกรรมการใช้ อีกทั้งสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนด้วย และหากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม แหล่งข้อมูลยังได้ให้ E-mail Address ไว้เพื่อติดต่อในภายหลัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องมาประกอบในการพิจารณา โดยจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. วิเคราะห์การประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้น

ใช้ข้อมูลที่เป็นบริการข้อความสั้นจากหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ และจากการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบข้อความสั้นสำเร็จรูป โดยนำมาแยกแยะภาพและข้อความออกจากกัน และนำภาพมาจัดหมวดหมู่ใหม่ 5 หมวดหมู่ คือ คนและส่วนประกอบของคน, สัตว์, พืช, สิ่งของและการเปล่งประกาย เพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์ถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของผู้ออกแบบเปรียบเทียบความแตกต่างและความซับซ้อนในการใช้สัญลักษณ์และรหัสเพื่อเป็นแนวทางในการนำมาวิเคราะห์รูปแบบลักษณะของสัญลักษณ์ที่ใช้ในบริการข้อความสั้น ทั้งโดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพและรหัสไวยากรณ์ทางภาษา โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code) ในการอธิบายรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt ในการอธิบายวิธีการสื่อความหมายของภาพ ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community) ในการอธิบายข้อความที่ใช้รหัสไวยากรณ์ในการรวบรวมเพื่อสนับสนุนข้อสันนิษฐานข้อที่ 1

2. วิเคราะห์การเข้ารหัสความหมายในการประกอบสร้างข้อความสั้นในโทรศัพท์เคลื่อนที่

หลังจากการวิเคราะห์การสื่อความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความ ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการข้อความสั้นในส่วนของวิธีการเข้ารหัสความหมาย โดยศึกษาถึงการนำภาพและข้อความมาใช้ร่วมกันในแต่ละบริบททางการสื่อสารในวาระโอกาสต่างๆ หาความสำคัญในการใช้สัญลักษณ์และรหัสในส่วนของภาพและข้อความ ให้สอดคล้องกับบริบททางการสื่อสารในแต่ละวาระโอกาส จากนั้นวิเคราะห์วิธีการนำเสนอตามแนวคิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของการเขียน (Signs of Writing) และแนวคิดเกี่ยวกับมุขของการ์ตูน (Gags) เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างความหมายและปฏิสัมพันธ์ของตัวสารก่อให้เกิดการสื่อความหมายในบริการข้อความสั้นนำมาซึ่งการเข้าใจถึงการเรียนรู้รหัสเฉพาะเพื่อที่จะใช้ในบริการข้อความสั้นเพื่อสนับสนุนข้อสันนิษฐานข้อที่ 2

การนำเสนอข้อมูล

ในส่วนของการนำเสนอข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลจากทุกส่วน มาวิเคราะห์ตามทฤษฎีและแนวคิดที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น ในบทที่ 4 ในส่วนแรก เป็นการอธิบายถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของสัญญาและรหัสภาษาที่เป็นภาพในข้อความสั้นโดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเป็นตัวจัดระบบและรวบรวม ซึ่งเป็นการนำเสนอในลักษณะของการพรรณนาเชิงอธิบายให้เห็นถึงวิธีการประกอบสร้างความหมาย การอธิบายนี้จะเป็นการอธิบายภาพที่ได้รับการใช้ทั้งหมดในบริการข้อความสั้น โดยจะแยกออกเป็นหมวดหมู่ 5 หมวดคือ คือ คนและส่วนประกอบของคน, สัตว์, พืช, สิ่งของและการเปล่งประกาย หากพบว่าในแต่ละหมวดหมู่มีภาพที่ได้รับการนำมาใช้มากกว่า 1 ภาพ ผู้วิจัยจะทำการสรุปความเหมือนและแตกต่างของภาพนั้นๆ โดยอธิบายเป็นเฟรมภาพจากซ้ายไปขวาและบนลงล่าง ซึ่งผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์อย่างละเอียดถึงลักษณะและรูปแบบของภาพ จากนั้นจึงอธิบายการประกอบสร้างความหมายของสัญญาและรหัสภาษาที่เป็นข้อความไปในแต่ละวาระและโอกาสทางการสื่อสาร และในแต่ละวาระและโอกาสทางการสื่อสารผู้วิจัยจะนำข้อความสั้นที่ได้รับการใช้โดยประกอบด้วยภาพและข้อความมาอธิบายอย่างละเอียดถึงการเข้ารหัสความหมายภายใต้บริบทวาระโอกาสทางการสื่อสาร โดยในบางข้อความสั้นจะมีการใช้मुखการ์ตูนในการนำเสนอด้วยมาอธิบาย ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจถึงวิธีการเข้ารหัสความหมายตามบริบททางการสื่อสารตามวาระโอกาสต่างๆของผู้ใช้บริการข้อความสั้นซึ่งเกิดจากการเรียนรู้โดยมีลักษณะเฉพาะในแต่ละกลุ่มสังคม อีกทั้งเป็นข้อสนับสนุนถึงการอธิบายการใช้ภาพและข้อความที่เหมือนกันแต่ต่างวาระโอกาสทางการสื่อสาร แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบวิเคราะห์ถึงลักษณะเฉพาะของการใช้รหัสสำหรับบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ในแต่ละวาระและโอกาสซึ่งในการเปรียบเทียบวิเคราะห์นี้จะอธิบายในตอนท้ายของบทที่ 4 ต่อไป ในบทที่ 5 จะเป็นการสรุปผลการศึกษาร่วมข้อเสนอนี้จากการวิเคราะห์ดังกล่าว

จากแหล่งข้อมูลที่นำมาศึกษาในครั้งนี้คือ แหล่งข้อมูลประเภทบริการข้อความสั้น และแหล่งข้อมูลประเภทสัมภาษณ์ พบว่า แหล่งข้อมูลประเภทบริการข้อความสั้นนั้นเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความจำกัดตรงที่เป็นข้อมูลที่มีความเป็นส่วนตัวสูง ผู้ใช้มักไม่ยอมเปิดเผยข้อความสั้นที่มีอยู่ในเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ทั้งหมด อีกทั้งข้อมูลใหม่จะได้มาก็ต่อเมื่อมีการลบข้อมูลเก่าทิ้งไป จึงทำให้มีตัวอย่างในการศึกษาค่อนข้างจำกัด และในส่วนของระยะเวลาที่เก็บรวบรวมยังมีจำกัดทำให้ความหลากหลายของข้อมูลมีน้อย แต่หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลได้ระยะหนึ่งพบว่า ผู้ใช้ได้นำข้อความสั้นที่ใช้ส่วนใหญ่มาจากเว็บไซต์ ดังนั้นข้อความสั้นสำเร็จรูปจากเว็บไซต์จึงเป็นทางเลือกหนึ่งซึ่งสามารถนำมาซึ่งข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้นแต่ก็ยังไม่มากเท่าที่ควร ในส่วนของแหล่งข้อมูลประเภทสัมภาษณ์นั้น ในส่วนของผู้ออกแบบเป็นแหล่งข้อมูลที่เข้าทำการสัมภาษณ์ได้

ยากมาก เนื่องจากการสัมภาษณ์ถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายรวมถึงวิธีการคิดโครงสร้างของเนื้อหาของข้อความสั้นนั้นเป็นข้อมูลที่สามารถสร้างความได้เปรียบทางการตลาดจากบริษัทคู่แข่งได้ ดังนั้น บริษัทผู้ออกแบบจึงไม่มั่นใจในการอนุญาตให้เข้าสัมภาษณ์ได้ แต่ทั้งนี้เมื่อผู้วิจัยได้นำหนังสือจากทางมหาวิทยาลัยไปจึงทำให้เป็นการแสดงความมั่นใจอย่างหนึ่งว่าเป็นการนำข้อมูลไปใช้ในเชิงวิชาการ บริษัทผู้ออกแบบจึงสามารถให้ข้อมูลได้ มีเพียง 1 บริษัทเท่านั้นที่ไม่ให้ความร่วมมือดังกล่าว การสัมภาษณ์ผู้ออกแบบนี้เป็นข้อมูลที่สามารถนำมาตอบปัญหานำวิจัยได้เป็นอย่างดี ส่วนข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ใช้นั้น ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการอธิบายถึงการนำมาใช้ ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการตอบปัญหานำวิจัยได้เช่นกัน

ลำดับต่อไปในบทที่ 4 จะเป็นการวิเคราะห์ถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายและการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความในปริบทวาระต่างๆที่นำมาศึกษาตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การประกอบสร้างความหมายและการเข้ารหัสความหมาย ของภาพและข้อความที่ใช้ตามวาระและโอกาสทางการสื่อสาร

การวิจัยเรื่อง การใช้สัญลักษณ์และรหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้น
จากโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ มีจุดประสงค์คือ

1. เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและ
ข้อความในข้อความสั้น
2. เพื่อให้เข้าใจถึงการเข้ารหัสความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาในข้อความสั้นที่ได้รับการใช้
ในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร

ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 นั้น พื้นฐานประการสำคัญของการประกอบสร้าง
ความหมายของภาพและข้อความที่ต้องคำนึงถึงประการแรกคือ ข้อจำกัดของเทคโนโลยีของ
โทรศัพท์เคลื่อนที่ เนื่องจากมีหน่วยความจำในการส่งข้อมูลผ่านบริการข้อความสั้นได้ครั้งละไม่เกิน
160 ตัวอักษร จำนวนบรรทัดในการแสดงผลภายใน 1 หน้าจอมีน้อยคือเพียงแค่ 4 บรรทัด และการ
แสดงผลในหน้าจอหนึ่งๆนั้นจะมีการแบ่งเป็นช่องเล็กๆมากมายเพื่อใช้ในการพิมพ์ตัวอักษรและ
เครื่องหมายต่างๆ จึงทำให้จำเป็นต้องเลือกตัวอักษรและเครื่องหมายที่เหมาะสม เพื่อนำมา
ประกอบสร้างความหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบสร้างความหมายของภาพจะต้องมีการ
เลือกที่เหมาะสมเพื่อนำมาประกอบสร้างภาพอย่างสมบูรณ์

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะได้ทำการวิเคราะห์โดยอธิบายถึงการประกอบสร้างความหมาย
ของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพด้วยวิธีการ Greking คือการนำตัวอักษรและเครื่องหมาย
ต่างๆที่เมื่อนำมาประกอบสร้างแล้วไม่สามารถสื่อความหมายทางด้านไวยากรณ์ได้ตามหน้าที่
โดยตรงนั้น แต่จะสามารถถ่ายทอดความหมายไปยังการจดจำแบบแผน (Pattern Recognition)
ของภาพในประสบการณ์จริงที่ต้องการสื่อความหมายได้ โดยในที่นี้ภาพจริงดังกล่าวเป็นสิ่งที่ไม่
สามารถนำมาแสดงผ่านทางหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ เนื่องจากบริการข้อความสั้นมีข้อจำกัดใน
การแสดงผลของภาพที่จะต้องเกิดจากการนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆมาประกอบกัน ซึ่งจะ
เป็นการอธิบายถึงลักษณะสำคัญของตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการ
ประกอบสร้างความหมายของภาพ การสื่อความหมายไปยังภาพนี้จำเป็นต้องเรียนรู้วิธี
ประกอบสร้างดังกล่าว ซึ่งก็คือรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ

จากนั้นจะอธิบายถึงการให้สัญญะและรหัสภาษาที่เป็นข้อความไปตามบริบทวาระทางการสื่อสารต่างๆ และในตอนท้ายของบริบทวาระต่างๆนั้นผู้วิจัยจะนำภาพและข้อความที่ได้รับการเข้ารหัสความหมายภายใต้บริบทวาระโอกาสต่างๆ มาอธิบายเพื่อนำไปสู่จุดประสงค์ข้อที่ 2 โดยในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสารจะมีการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความเพื่อประกอบสร้างเป็นข้อความสั้น จะมีการกำหนดใช้ภาพและข้อความที่เหมือนและแตกต่างกันไปตามแต่ผู้นำมาใช้จะเลือกใช้ เพื่อนำไปสู่การสื่อความหมายให้สอดคล้องกับบริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร 4 วาระคือ วาระวันคริสต์มาส วาระวันปีใหม่ วาระวันวาเลนไทน์ และวาระวันครบรอบวันเกิด

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอรายละเอียดการประกอบสร้างความหมายของภาพ โดยลำดับแรกนั้นจะนำเสนอการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ได้รับการใช้ จากนั้นจึงอธิบายวิธีการประกอบสร้างความหมายของภาพที่ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มไว้ทั้งหมด 5 กลุ่มคือ คนและส่วนประกอบของคน,สัตว์,พืช,สิ่งของและการเปล่งประกาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ

การประกอบสร้างความหมายของภาพและข้อความในข้อความสั้นนั้นจำเป็นต้องนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆในโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งหมดมาทำการประกอบสร้างจากการวิจัยพบว่า ในส่วนของตัวอักษรและตัวเลขได้ถูกนำมาใช้เพื่อการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ทางภาษาตามการจัดการและรวบรวมของรหัสไวยากรณ์ แต่ก็ได้มีตัวอักษร ตัวเลขบางตัวรวมทั้งเครื่องหมายต่างๆ ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงการสื่อความหมายจากเดิมที่ทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ที่ถูกนำมาใช้แทนการสื่อความหมายทั้งในด้านภาษาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ มาเป็นการสื่อความหมายใหม่อีกประการหนึ่งที่คำนึงถึงรูปร่างและลักษณะเป็นสำคัญเพื่อนำมาประกอบสร้างเป็นภาพในข้อความสั้น โดยอธิบายได้จากตารางที่ 4 ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงความหมายใหม่
ซึ่งได้รับการใช้มากที่สุด

ตัวอักษรและ เครื่องหมาย	ความหมายเดิม	ความหมายใหม่
+	- คณิตศาสตร์ เครื่องหมายบวก การรวมกัน	เส้นตรงแนวนอนและเส้นตรงแนวตั้ง ตัดกันตรงจุดศูนย์กลาง, การเปล่ง ประกาย
-	- คณิตศาสตร์ เครื่องหมายลบ การ ตัดออก	เส้นตรงแนวนอน, จมูกเมื่อมองเฉียง ศีรษะ, หลับตา
.	- คณิตศาสตร์ จุดทศนิยม - คอมพิวเตอร์ การแบ่งชื่อไฟล์และ ส่วนขยาย	จุด 1 จุด, ตา, รุจุมุก
,	- ภาษาศาสตร์ Comma เครื่องหมายและ	เส้นขีดเล็กๆแนวเฉียง, ยิ้มมุมปาก
:	- ภาษาศาสตร์ Colon ทวิภาค - คอมพิวเตอร์ การอ้างช่องใส่ ไดรฟ์หรือหลังชื่ออุปกรณ์	จุด 2 จุดแนวตั้ง, ตา 2 ข้าง เมื่อมอง เฉียงศีรษะ
?	- ภาษาศาสตร์ เครื่องหมาย คำถาม	ตาเมื่อสงสัย
“	- ภาษาศาสตร์ เครื่องหมายคำพูด - คอมพิวเตอร์ เพื่อใส่ข้อความข้าง ใน	เส้นขีดแนวตั้งเล็กๆ 2 เส้น, ตา, เส้นผม บนศีรษะ, เท้า
‘	- ภาษาศาสตร์ เครื่องหมายแสดง ความเป็นเจ้าของ - คอมพิวเตอร์ ถือว่าประโยคที่ ตามมาเป็นคำอธิบายไม่ใช่ตัว โปรแกรม	เส้นขีดแนวเฉียงเล็กๆ, ตา, ปาก

ตารางที่ 4 ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงความหมายใหม่
ซึ่งได้รับการใช้มากที่สุด

ตัวอักษรและ เครื่องหมาย	ความหมายเดิม	ความหมายใหม่
;	- ภาษาศาสตร์ Semicolon อัฒภาค - คอมพิวเตอร์ ประโยคที่ตามมา จะถือเป็นคำอธิบายไม่ใช่คำสั่ง	ขยับตา เมื่อมองเอียงศีรษะ
_	- คอมพิวเตอร์ แทนช่องว่าง ระหว่างคำ เนื่องจากไม่ให้ใส่ ช่องว่างในโปรแกรม	เส้นตรงแนวนอน,ตา,ปาก
!	- ภาษาศาสตร์ เครื่องหมาย อัศจรรย์แสดงการตกใจ - คอมพิวเตอร์ ใช้แทนข้อความที่ เป็นนิเสธ	เส้นตรงแนวตั้ง มีจุดตรงปลาย,เท้า
#	- ภาษาศาสตร์ ลำดับเลขที่ - คอมพิวเตอร์ เครื่องหมายรับคำ สั่งของระบบ	เส้นหนาที่บ่งแสดงถึงการแรงงาที่ ต้องการแสดงถึงความทึบของเส้น
\$	- ภาษาศาสตร์ สัญลักษณ์ดอลลาร์	ตัว s
¥	- ภาษาศาสตร์ สัญลักษณ์เงินเยน	ลำต้นและกิ่งก้านของต้นไม้
*	- คอมพิวเตอร์ ภาษา chat ใช้เพื่อ เน้นคำเมื่อทำตัวเอียงและขีดเส้น ใต้ไม่ได้	การเปล่งประกาย
/	- คณิตศาสตร์ เศษส่วน การหาร - คอมพิวเตอร์ ใช้ร่วมกับ โปรโตคอล http : //	เส้นเฉียงด้านซ้าย
(- ภาษาศาสตร์ วงเล็บเปิด - คอมพิวเตอร์ คำนวณสิ่งที่อยู่ใน วงเล็บก่อน	เส้นโค้งด้านขวา,ปากเบ้เมื่อมองเอียง ศีรษะ

ตารางที่ 4 ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงความหมายใหม่
ซึ่งได้รับการใช้มากที่สุด

ตัวอักษรและ เครื่องหมาย	ความหมายเดิม	ความหมายใหม่
)	- ภาษาศาสตร์ วงเล็บปิด - คอมพิวเตอร์ คำนวณสิ่งที่อยู่ในวงเล็บก่อนวงเล็บปิด	เส้นโค้งด้านซ้าย,ปากยิ้มเมื่อมองเฉียง ศีรษะ
%	- คณิตศาสตร์ เปอร์เซนต์	เส้นเฉียงแนวตั้งมีวงกลม 2 วงด้านบน และล่าง ,มือ
<	- คณิตศาสตร์ เครื่องหมายน้อยกว่า	การหักมุมตรงกลางให้แหลมของ เส้นตรงแนวตั้ง เกิดเป็นปลาย ด้านซ้ายแหลมอีกด้านปลายเปิดกว้าง
>	- คณิตศาสตร์ เครื่องหมายมากกว่า	การหักมุมตรงกลางให้แหลมของ เส้นตรงแนวตั้งเกิดเป็นปลายด้านขวา แหลมอีกด้านปลายเปิดกว้าง
=	- คณิตศาสตร์ เครื่องหมายเท่ากับ	เส้นตรง 2 เส้นขนานกัน
\	- คอมพิวเตอร์ แสดงรากของโดเรกทอรี	เส้นเฉียงด้านขวา
^	- คอมพิวเตอร์ คาเร็ต ตัวย่อของคอนโทรล Ctrl	การหักมุมบนตรงกลางให้แหลม ของเส้นตรงแนวตั้งเกิดเป็นปลายด้านบน แหลมด้านล่างปลายเปิดกว้าง
C	- ภาษาศาสตร์ ตัว C พิมพ์ใหญ่	เส้นโค้งด้านขวา
J	- ภาษาศาสตร์ ตัว J พิมพ์ใหญ่	เส้นตรงปลายด้านล่างซ้ายงอ,เท้า
j	- ภาษาศาสตร์ ตัว j พิมพ์เล็ก	เส้นตรงปลายด้านล่างซ้ายงอมีจุด ด้านบน,เท้า
i	- ภาษาศาสตร์ ตัว i พิมพ์เล็ก	เส้นตรงแนวตั้งมีจุดด้านบน,เขียน
l	- ภาษาศาสตร์ ตัว l พิมพ์ใหญ่ - คณิตศาสตร์ เวกเตอร์ติเคิลบาร์ แทนคำว่าหรือ (OR)	เส้นตรงแนวตั้ง

ตารางที่ 4 ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงความหมายใหม่
ซึ่งได้รับการใช้มากที่สุด

ตัวอักษรและ เครื่องหมาย	ความหมายเดิม	ความหมายใหม่
T	- ภาษาศาสตร์ ตัว T พิมพ์ใหญ่	เส้นตรงแนวตั้งมีเส้นตรงแนวนอนอยู่ ตรงปลายด้านบน,เส้นแบ่งจุมุกและ ปากของหมี
t	- ภาษาศาสตร์ ตัว t พิมพ์เล็ก	เส้นตรงแนวตั้งปลายด้านล่างขวาง มีขีดเส้นตรงแนวนอนตัดด้านบน,เท้า
u	- ภาษาศาสตร์ ตัว u พิมพ์เล็ก	เส้นโค้ง
v	- ภาษาศาสตร์ ตัว v พิมพ์เล็ก	การหักมุมบนตรงกลางให้แหลม ของเส้นตรงแนวเกิดเป็นปลาย ด้านล่างแหลมด้านบนปลายเปิดกว้าง
x	- ภาษาศาสตร์ ตัว x,กากบาท	จูป
3	- ภาษาศาสตร์ เลข 3	เส้นโค้งด้านซ้ายประกบกันแนวตั้ง
8	- ภาษาศาสตร์ เลข 8	วงกลม 2 อันประกบกันแนวตั้ง
O	- ภาษาศาสตร์ เลข 0,ตัว O	วงกลม
è,Ö,È,ü	- ภาษาศาสตร์ ตัวอักษรที่เป็น สัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์และ ตัวอักษรในภาษาอื่น	ถูกนำมาใช้แทนตัวอักษรใน ภาษาอังกฤษ
è	- ภาษาศาสตร์ ตัวอักษรที่เป็น สัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์	ดวงตาที่เปิดขึ้นอย่างเป็นประกาย

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า ความหมายเดิมของตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆนั้น เป็นสัญลักษณ์ที่ได้รับการเรียนรู้กันโดยทั่วไป เป็นข้อตกลงของสังคมที่ใช้รหัสไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ร่วมกัน โดยจำเป็นต้องคำนึงถึงความหมายที่บ่งบอกถึง เนื้อหา (content) แต่ความหมายใหม่ที่นำมาใช้ในบริการข้อความสั้นนั้น ได้ถูกปรับเปลี่ยนและสลายความหมายโดยการจัดการของรหัสไวยากรณ์เป็นการจัดการรวบรวมโดยรหัสแบบใหม่ ซึ่ง ผู้วิจัยขอเรียกว่า รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพซึ่งจะคำนึงถึงรูปร่าง (form) เป็นหลัก เมื่อนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆเหล่านี้มาจัดการและรวบรวมโดยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ทำให้เป็นการสลายการควบคุมของสังคม ผู้ที่นำมาใช้ภายใต้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ จะสามารถ

นำมาใช้ได้อย่างอิสระ นอกจากนั้นบางตัวยังเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายใหม่ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการ เรียนรู้ใหม่เช่นเดียวกัน

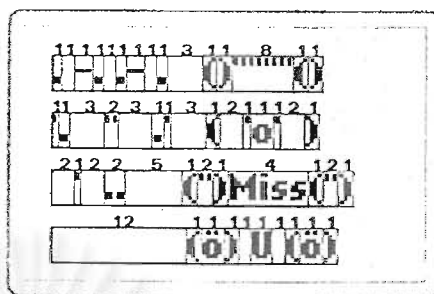
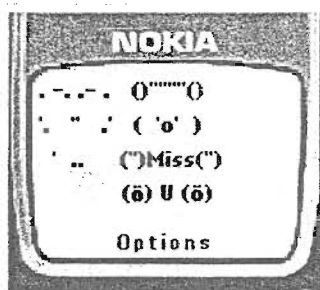
ลำดับต่อไปจะเป็นการอธิบายถึงการนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ได้รับ ความหมายใหม่เหล่านี้มาประกอบสร้างความหมายในส่วนของภาพในบริการข้อความสั้นดังนี้

1. การประกอบสร้างความหมายของภาพ

นอกจากการให้ความหมายใหม่ของตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆบางตัว ดังตารางข้างต้นนั้น จากการวิจัยยังพบว่า เมื่อนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆเหล่านี้มา ประกอบเข้าด้วยกันเพื่อสร้างเป็นภาพในข้อความสั้นยังทำให้เกิดความหมายใหม่ขึ้นมาอีก โดย การจัดการและรวบรวมของรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ซึ่งจะได้อธิบายต่อจากนี้ การประกอบสร้าง ภาพนั้นเป็นวิธีการของผู้ออกแบบ โดยนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆมาประกอบกัน ซึ่งผู้วิจัย ได้ใช้แนวคิดสัญณะของการเขียน (Sign of writing) แบบ Greeking ในการอธิบาย คือการนำ ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆมาประกอบกันเป็นภาพที่สามารถแสดงผลทางจอโทรทัศน์เคลื่อนที่ ได้ และสามารถเลียนแบบภาพการ์ตูน ซึ่งผู้ออกแบบได้นำมาเป็นแบบเพื่อให้สื่อความหมายไปยัง ภาพในประสบการณ์จริง ดังนั้นภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์เคลื่อนที่จึงเป็นภาพที่ปะติดปะต่อ ด้วย ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆซึ่งยังไม่มีคุณสมบัติ ไม่มีคุณสมบัติต่อเนื่องชัดเจนของ ลายเส้น ดังเช่นภาพการ์ตูน ผู้วิจัยจึงได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็น ของสำนัก Gestalt ในการอธิบาย และหากภาพเป็นลักษณะของการแสดงผลเป็นเฟรมต่อๆกันไป ที่สามารถมองเห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวคล้ายกับการทำงานของฟิล์มภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด เกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt แบบความต่อเนื่อง (Continuity) มาใช้ในการอธิบาย ทั้งนี้ภาพที่ได้จะเป็นสัญลักษณ์ที่สามารถเป็นได้ทั้งแบบสัญลักษณ์ (Symbol) และดัชนี (Index) ได้ทั้งสิ้น ซึ่งการจะทราบว่าเป็นสัญลักษณ์ประเภทใดได้นั้นจะต้องอาศัยการสื่อ ความหมายตามบริบทวาระโอกาสทางการสื่อสารซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในส่วนของ การเข้ารหัส ความหมายของภาพและข้อความต่อไปในหัวข้อที่ 2

จากการอธิบายถึงการประกอบสร้างความหมายข้างต้น ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่าง การประกอบสร้างความหมายของภาพหัวใจและภาพหมี เพื่อแสดงให้เห็นถึงเทคโนโลยีของ จอโทรทัศน์เคลื่อนที่ ที่ผู้ออกแบบต้องทำความเข้าใจเพื่อใช้ในการออกแบบภาพที่สามารถปรากฏบน จอโทรทัศน์เคลื่อนที่อย่างชัดเจนได้ดังภาพที่ 14 และภาพที่ 15

ภาพที่ 14 ภาพที่แสดงผลบนจอภาพ ภาพที่ 15 วิธีการคีย์ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ

จากภาพที่ 14 เป็นภาพหัวใจและหมี่ที่ปรากฏบนจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นภาพที่เลียนแบบมาจากภาพการ์ตูนที่ผู้ออกแบบได้นำมาเป็นแม่แบบในการประกอบสร้าง แต่ไม่มีความสมบูรณ์เท่าภาพการ์ตูน โดยจำเป็นต้องใช้การมองแบบภาพรวมจึงสามารถสื่อความหมายว่าเป็นภาพหัวใจและภาพหมี่ได้ ส่วนภาพที่ 15 เป็นการแสดงถึงวิธีการนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ มาประกอบกันเป็นภาพหัวใจและภาพหมี่ ซึ่งผู้ออกแบบจำเป็นต้องคำนึงถึงจำนวนบรรทัดที่มีจำกัด 4 บรรทัด โดยจำนวนการเรียงต่อกันของเครื่องหมายต่างๆ ใน 1 บรรทัดนั้นมีข้อจำกัดเช่นกัน ตัวเลขที่กำกับอยู่ด้านบนคือจำนวนการเรียงต่อกันของเครื่องหมายต่างๆ 1 ตัวเท่ากับ 1 จำนวนการนับจำนวนนี้ได้รวมการเว้นวรรค 1 ครั้งก็เท่ากับ 1 จำนวนเช่นเดียวกัน

จากตัวอย่างวิธีการประกอบสร้างภาพโดยจะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดต่างๆ เหล่านี้ ถือเป็นแม่แบบในการประกอบสร้างภาพต่างๆ ที่มีอยู่ทั้งหมดในบริการข้อความสั้นที่ผู้วิจัยจะได้นำเสนอในลำดับต่อไป

ลำดับต่อไปนี้จะเป็นการอธิบายการประกอบสร้างความหมายของภาพโดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพในการจัดการและรวบรวมตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยจะได้ทำการอธิบายไปตามการจัดกลุ่มภาพที่ได้รับการนำมาใช้ในข้อความสั้นทั้งหมดดังต่อไปนี้คือ

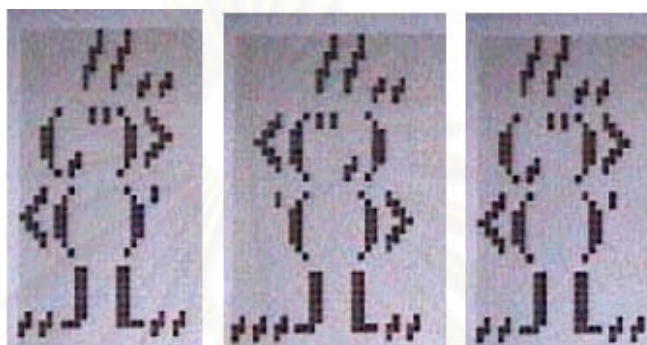
- 1.1 การประกอบสร้างความหมายของภาพคนและส่วนประกอบของคน
- 1.2 การประกอบสร้างความหมายของภาพสัตว์
- 1.3 การประกอบสร้างความหมายของภาพพืช
- 1.4 การประกอบสร้างความหมายของภาพสิ่งของ
- 1.5 การประกอบสร้างความหมายของภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกาย

1.1 การประกอบสร้างความหมายของภาพคนและส่วนประกอบของคน

ภาพคนเป็นภาพที่ได้รับความนิยมอย่างมากในบริการข้อความสั้น ดังนั้นจากการวิจัยจึงพบว่า จะมีการออกแบบภาพคนในลักษณะกิริยาที่แตกต่างกันออกไป ทั้งหมด 5 ประเภท ดังนี้คือ

1.1.1 ภาพคน ในอากัปกิริยาต่างๆจากภาพที่ 16-24 ดังนี้คือ

ภาพที่ 16 ภาพคนแบบที่ 1

ภาพที่ 16 ภาพคนแบบที่ 1 เป็นภาพของคนในอากัปกิริยาทำเอวและยกมือขึ้น ป้อนหน้าสลับไปมาในเฟรมที่ 1-3 เป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพได้จัดการและรวบรวมเครื่องหมายต่างๆประกอบสร้างเป็นรูปคนดังนี้

ส่วนของเส้นผมผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะตั้งขึ้นจึงใช้เครื่องหมาย “/” มีลักษณะเป็นเส้นเฉียงไปทางขวาซ้อนกัน 2 อัน ซึ่งหากใช้เครื่องหมาย “\” มีลักษณะเป็นเส้นเฉียงไปทางซ้ายซ้อนกัน 2 อัน ก็ยังสามารถใช้แทนทรงผมตั้งได้

ส่วนของใบหน้าผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะหันไปทางด้านหนึ่งไม่มองหน้าตรงจึงใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิด-ปิดมาเป็นโครงหน้าที่ได้ก้มหน้าก่อนจึงใช้เครื่องหมาย “ ” เส้นขีดเล็กๆ เรียงกันแนวตั้งด้านบน มาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้าง และใช้ “,” เส้นขีดเล็กๆ ด้านล่างมาไว้ด้านซ้าย-ขวา สลับกันในเฟรมที่ 1-3 ซึ่งหากใช้เส้นขีดเล็กๆ 2 เส้นที่ห่างกันและนำจุดด้านล่างมาวางไว้ตรงกลาง ในลักษณะ “,” จะสามารถใช้แทนตาและปากได้แต่จะไม่มีลักษณะของการหันหน้าแต่จะเป็นลักษณะการมองตรง

ส่วนของแขน 2 ข้างผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะของการงอข้อศอกจึงใช้เครื่องหมาย “<” “>” ซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างจากเครื่องหมายอื่นๆคือการหักมุมของเส้นตรงกลางให้แหลม โดยแขนซ้ายจะใช้ “>” แขนขวาจะใช้ “<” โดยเมื่อวางในตำแหน่งบรรทัดต่างกันสลับด้านบนและล่าง จึงก่อให้เกิดการสื่อความหมายถึงการเปลี่ยนมือทำเอวและป้อนหน้าซ้ายขวาสลับกัน

ส่วนของลำตัวผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะโค้งกลมเท่าๆกัน จึงใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บซ้ายขวาประกบกัน และวางให้ห่างกันเท่ากับส่วนของใบหน้า

ส่วนของขาทั้ง 2 ข้างผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะของการยื่นแยกเท้าให้มีความสมดุลกันมากที่สุดจึงได้ใช้ ตัวอักษร “J” ซึ่งมีลักษณะโค้งปลายด้านล่างซ้าย แทนขาข้างขวา และตัวอักษร “L” ซึ่งมีลักษณะหักปลายด้านล่างขวาแทนขาข้างซ้าย ผู้ออกแบบได้ใช้ตัวอักษรทั้ง 2 เนื่องจากมีลักษณะเฉพาะที่หักปลายด้านล่างเหมือนกันแม้จะโค้งงอไม่เท่ากันแต่สามารถสื่อความหมายถึงขาและเท้าได้เป็นอย่างดี ซึ่งหากใช้ตัวอักษรอื่นเช่น “I” จะสื่อความหมายถึงขา เช่นเดียวกันแต่ไม่สามารถสื่อความหมายให้เห็นเป็นเท้าได้

ส่วนพื่นด้านล่างได้ใช้ “,” เส้นขีดแนวเฉียงเล็กๆเป็นสัญลักษณ์แทนต้นหญ้า

จากภาพที่ 16 เป็นภาพของคนในอากัปกริยาทำวเอวและยกมือขึ้นป้องกันสลับไปมา ลำดับต่อไปจะเป็นภาพคนแบบที่ 2 ในอากัปกริยาเป่านุ่น ซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหว เช่นเดียวกันในภาพที่ 17

ภาพที่ 17 ภาพคนแบบที่ 2

ภาพที่ 17 ภาพคนแบบที่ 2 เป็นภาพคนในอีกอากัปกริยาคือ ลักษณะของการเป่านุ่นให้ลอยห่างออกไปในเฟรมที่ 1-3 ซึ่งได้รับความนิยมมากในข้อความสั้น มีวิธีการประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของเส้นผมผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะเป็นผู้ชายที่ทำผมยกขึ้นสูง สมัยเก่าเหมือน Johnny Bravo ซึ่งหากมองแล้วอาจจะสื่อความหมายเป็นหูของกระต่ายได้ ซึ่งคุณจู่โจองประดิษฐ์ขึ้นที่ได้กล่าวว่า “ถ้าเป็นกระต่ายคือหมายถึงหูกระต่ายจะต้องมี “/” พาดลงมา แต่เราไม่มาyndันนะ เพราะมันไม่ใช่จุดประสงค์ในการสื่อความหมายของเรา เราต้องการแค่ให้เข้าใจว่าต้องการส่งอะไรมากกว่า ไม่ได้ให้พิจารณาอย่างละเอียด ซึ่งมันเป็นข้อจำกัดของโทรศัพท์เราไม่สามารถแสดงรายละเอียดอะไรได้มากนัก” จึงใช้เครื่องหมาย “))” วงเล็บปิด 2 อันซ้อนกัน

ส่วนของใบหน้าผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะหันไปทางด้านหนึ่งไม่มองหน้าตรงจึงใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิด-ปิดมาเป็นโครงหน้าทีโค้งมนก่อนจึงใช้เครื่องหมาย “ ” เส้นขีดเล็กๆ เรียงกันแนวตั้งด้านบน มาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้าง และใช้ “,” เส้นขีดเล็กๆ ด้านล่างในเฟรมที่ 1 ทำให้สื่อความหมายถึงปากที่กำลังห่ออยู่ และในเฟรมที่ 2 ได้เปลี่ยนเป็น “.” จุด 1 จุด ย้ายไปอีกด้านหนึ่ง พร้อมกับการเลื่อนวงเล็บเปิดออกไปอีก 1 ช่อง สื่อความหมายถึงการเป่าปากจนแก้มป่อง และเปลี่ยนไปเป็นเฟรมที่ 3 โดยใช้เครื่องหมาย “,” กลับมาอีกครั้ง

ส่วนของแขน 2 ข้าง ในเฟรมที่ 1-2 ผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะของการงอข้อศอกและยกแขนขึ้น จึงใช้เครื่องหมาย “<” ซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างจากเครื่องหมายอื่นๆ คือการหักมุมของเส้นตรงกลางให้แหลม โดยแขนขวาจะใช้ “<” แขนซ้ายจะใช้ “/” เส้นเฉียง แสดงถึงการยกแขนขึ้น และใช้ “ ” “ ” เส้นขีดเล็กๆ เรียงกันแนวตั้งด้านบน มาใช้แทนมือซ้าย และในเฟรมที่ 3 ใช้เครื่องหมาย “<” แทนแขนข้างขวา และ “>” แทนแขนข้างซ้าย เพื่อสื่อความหมายถึงการทำวสะเอวอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนของลำตัวผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะโค้งกลม จึงใช้เครื่องหมาย “)” วงเล็บปิด

ส่วนของขาทั้ง 2 ข้าง ผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะของการยื่นแยกเท้าให้มีการตั้งน้ำหนักบนขาด้านซ้าย จึงได้ใช้ตัวอักษร “L” ซึ่งมีลักษณะหักปลายด้านล่างขวาแทนขาข้างซ้าย และขาขวาได้ใช้เครื่องหมาย “i” ซึ่งมีลักษณะโค้งงอด้านล่าง คล้ายกับเท้าที่โค้งไปทางด้านหลัง

ส่วนของนูน ผู้ออกแบบใช้เครื่องหมาย “*” ที่มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง แทนวัตถุอย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะเบาคือนูน ในที่นี้จากการวิจัยพบว่า ผู้ออกแบบสามารถใช้เครื่องหมาย “e” แทนได้

จากภาพที่ 17 เป็นภาพคนในอากัปภิกิริยาเป่านูน ลำดับต่อไปจะเป็นภาพคนแบบที่ 3 ในอากัปภิกิริยาอิงธนู ซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหวเช่นเดียวกันในภาพที่ 18

ภาพที่ 18 ภาพคนแบบที่ 3

ภาพที่ 18 ภาพคนแบบที่ 3 เป็นภาพของคนในอากัปภิกิริยาอิงธนู ซึ่งได้รับความนิยมนอกจากอีกภาพหนึ่ง การอิงธนูไปสู่เป้าหมายเป็นการเน้นให้ผู้ที่ได้รับข้อความสนใจไปที่

เป้าหมายเพื่อที่จะบอกบางสิ่งบางอย่างแก่ผู้รับ เป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะ ใช้ตัวเลข “0” มีลักษณะกลม ผู้ออกแบบได้เลื่อนตำแหน่งเข้าออกของศีรษะในแต่ละเฟรมภาพ เพื่อให้สมดุลงับมือและการสื่อความหมายในลักษณะของการถ่ายเทน้ำหนัก ของลำตัวที่สัมพันธ์กับศีรษะได้อย่างลงตัว

ส่วนของมือ ใช้เครื่องหมาย “,” ซึ่งมีลักษณะเป็นขีดเล็กๆ ด้านล่าง ในเฟรมที่ 1 ผู้ออกแบบได้วางไว้ที่ตำแหน่งด้านซ้ายของศีรษะ เพื่อสื่อความหมายถึงการยกมือขึ้นนั่งคันธนู ในเฟรมที่ 2 ได้นำไปวางในตำแหน่งด้านขวาของศีรษะ เพื่อสื่อความหมายถึงการวางคันธนูเพื่อตั้งลูกศร พร้อมทั้งได้จัดวางตำแหน่งให้สัมพันธ์กับศีรษะด้วย

ส่วนของคันธนู ลูกศร และเป้าหมาย 2 ส่วนแรกนี้ผู้ออกแบบจำเป็นต้องออกแบบให้สัมพันธ์กับการเคลื่อนไหวของร่างกายให้เป็นไปในทางเดียวกันของอากัปกริยาการยิงธนู เครื่องหมาย “)” วงเล็บปิด จึงถูกนำมาใช้แทนคันธนู ที่มีการวางตำแหน่งใกล้เคียงจากตัวคนตามอากัปกริยา เครื่องหมายลบ “-” ถูกนำมาเรียงต่อกันเป็นแนวนอน นำมาใช้แทนลำตัวของลูกธนู เครื่องหมายมากกว่า “>” มีลักษณะปลายแหลม จึงถูกนำมาแทนหัวลูกศร ซึ่งในเฟรมที่ 3 นั้นได้มีการวางตำแหน่งของลูกศรออกห่างจากคน โดยสื่อความหมายถึงการพุ่งออกไป จนไปถึงเป้าหมาย ในเฟรมที่ 4 ที่ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและวงเล็บปิดประกบกัน

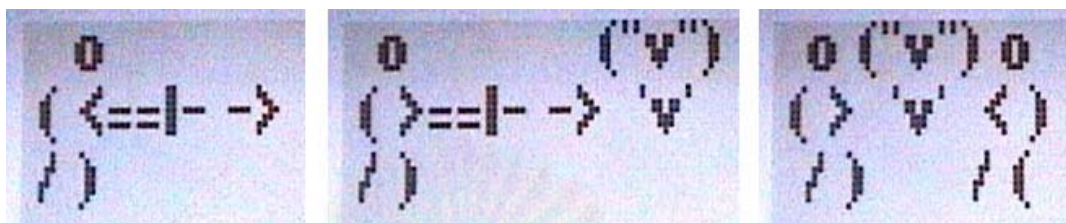
ส่วนของลำตัว ใช้ตัวอักษร “V” มีลักษณะปลายแหลมด้านล่าง สื่อความหมายถึงลักษณะของลำตัวช่วงไหล่กว้างและเอวเล็กลง

ส่วนของขาทั้ง 2 ข้าง ผู้ออกแบบต้องการให้สื่อความหมายถึงการทิ้งน้ำหนักไปยังขาข้างหน้า จึงใช้ตัวอักษร “L” เพื่อสื่อความหมายถึง การทิ้งน้ำหนักลงมาโดยตรง การหักปลายด้านล่างเป็นมุมฉากของตัว “L” นั้นสามารถสื่อความหมายถึงการทิ้งน้ำหนักได้อย่างดี เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง สื่อความหมายแทนเท้าด้านขวาซึ่งมีลักษณะพาดไปด้านหลัง และใช้เครื่องหมาย “.” จุด 1 จุด แทนเท้า

ภาพคนยิงธนูนี้เป็นภาพที่ได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเพื่อก่อให้เกิดภาพคนยิงธนู ซึ่งมีความละเอียดมาก คนมีการเคลื่อนไหวลักษณะโน้มตัวไปด้านหลัง สืบเนื่องจากการเลื่อนตำแหน่งของศีรษะเพียงเท่านั้นก็ทำให้น้ำหนักถูกทิ้งไปทางด้านหลังแล้ว รูปมือที่เคลื่อนไปด้านหลังพร้อมกับลูกศรถูกดึงเข้ามาพร้อมที่จะยิงออกไป ผู้รับจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์จากที่เคยพบเห็นการยิงธนูมาเปรียบเทียบกับภาพออกมา การใช้การนำเสนอแบบต่อเนื่องนี้เป็นการจูงใจให้ผู้รับได้คิดตามว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป

จากภาพที่ 18 เป็นภาพของคนยิงธนู ลำดับต่อไปจะเป็นภาพที่ 19 ภาพคนแบบที่ 4 ในอากัปกิริยาการยิงธนูเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 19 ภาพคนแบบที่ 4

ภาพที่ 19 ภาพคนแบบที่ 4 เป็นภาพคนยิงธนูเช่นเดียวกัน แต่เป็นธนูในอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่มีคันธนูแบบโค้ง เป็นเหมือนกับเครื่องยิงออกมา และมีความละเอียดของการออกแบบไม่เท่ากับภาพที่ 18 เป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) โดยมีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะ ใช้ตัวเลข “0” มีลักษณะกลม

ส่วนของลำตัวและแขนทั้ง 2 ข้าง ผู้ออกแบบไม่ต้องการที่จะให้มีรายละเอียดมากนัก เพียงให้มีลักษณะของการโน้มตัว จึงใช้เครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิด แทนลำตัวที่หันไปทางด้านขวาของภาพ และในเฟรมที่ 3 ได้เพิ่มคนที่อีก 1 คน จึงใช้ “)” วงเล็บปิด แทนลำตัวที่หันมาทางด้านซ้าย ใช้เครื่องหมาย “<” น้อยกว่า เพื่อแทนลักษณะของการใช้มือทั้ง 2 ข้างผลักรธนู ในเฟรมที่ 1 และดึงกลับมาในเฟรมที่ 2 โดยใช้เครื่องหมาย “>” มากกว่า

ส่วนของขาทั้ง 2 ข้าง ได้ใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง และเครื่องหมาย “)” วงเล็บปิดของคนที่ด้านซ้ายเพื่อสื่อถึงการทิ้งน้ำหนักไปทางด้านหน้าในเฟรมที่ 1-2 และได้เลื่อนตำแหน่งไปข้างหน้า 1 ช่องเยื้องกับส่วนของลำตัว สื่อความหมายถึงการโน้มตัวไปทางด้านหลัง และใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง และเครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิดของคนด้านขวา เพื่อสื่อความหมายถึงการทิ้งน้ำหนักตัวไปทางด้านหลัง

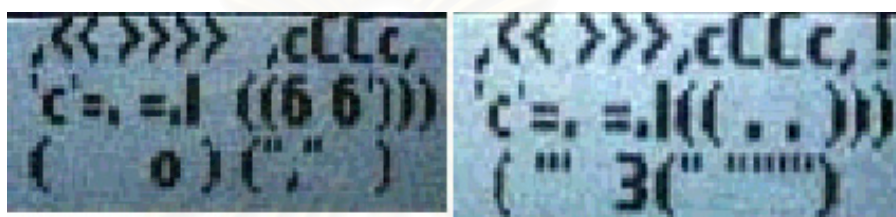
ส่วนของเครื่องยิงธนูและลูกธนู ได้ใช้เครื่องหมาย “=” เท่ากับ เรียงต่อกันแนวนอน 2 อัน เพื่อสื่อความหมายถึงลำตัวของเครื่องยิงธนูที่มีความหนา ตัวอักษร “I” พิมพ์ใหญ่ แทนส่วนหน้าของเครื่องยิงธนู เครื่องหมายลบ “-” เรียงกันแนวนอน 2 อัน สื่อความหมายถึงลูกธนู เครื่องหมายมากกว่า “>” มีลักษณะแหลมด้านหน้า จึงถูกนำมาใช้แทนหัวธนู

ส่วนของเป้าหมาย ที่เป็นรูปหัวใจ ส่วนบนของหัวใจ ผู้ออกแบบใช้เครื่องหมายวงเล็บเปิด “(” และวงเล็บปิด “)” มาใช้แทนความโค้งของหัวใจด้านบน เครื่องหมาย “” เส้นขีดแนวตั้งเล็กๆ 2

ขีดเรียงกัน นำมาใช้แทนส่วนบนของหัวใจ ตัวอักษร “v” มีลักษณะปลายแหลมด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนส่วนกลางด้านบนของหัวใจ

จากภาพที่ 19 เป็นภาพคนยิงธนูซึ่งเป็นภาพที่แสดงผลให้เห็นเป็นรูปคนเต็มตัว ดังภาพที่ 16-18 ลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะขออธิบายวิเคราะห์ภาพคนที่มีลักษณะการแสดงผลให้เห็นเพียงใบหน้าในภาพที่ 20-24 ดังนี้คือ

ภาพที่ 20 ภาพคนแบบที่ 5

ภาพที่ 20 ภาพคนแบบที่ 5 เป็นภาพที่ให้รายละเอียดในส่วนของใบหน้า ซึ่งถูกแสดงผลเต็มจอภาพภายใน 3 บรรทัด เป็นภาพของผู้ชายและผู้หญิงที่แสดงความรักต่อกันด้วยการหอมแก้ม เป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

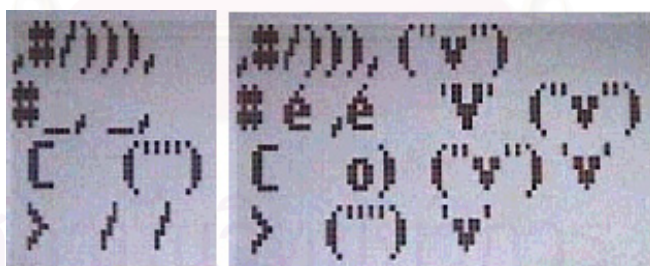
ส่วนของทรงผม ผู้ชาย ใช้เครื่องหมาย “<” น้อยกว่า และเครื่องหมาย “>” มากกว่า ซึ่งมีลักษณะหักตรงกลางเป็นมุมแหลม เรียงต่อกันแนวนอน เพื่อสื่อความหมายถึง ทรงผมตั้งหยัก ซึ่งหากใช้ตัวอักษร “l” พิมพ์ใหญ่ ที่มีลักษณะเป็นเส้นตรงก็สามารถสื่อถึงผมตั้งได้ แต่ไม่ได้ให้รายละเอียดว่าเป็นผมที่หยักด้วย ผู้หญิงใช้ตัวอักษร “c” ตัวพิมพ์เล็ก และ “C” ตัวพิมพ์ใหญ่เรียงต่อกัน เพื่อสื่อความหมายถึง ผมด้านหน้าโค้งเป็นลอน โดยตัวพิมพ์เล็ก สื่อความหมายถึง ลอนเล็ก ตัวพิมพ์ใหญ่สื่อความหมายถึงลอนที่มีขนาดใหญ่สลับกัน และใช้เครื่องหมายวงเล็บเปิด “(” และ “)” วงเล็บปิด เรียงต่อกันเป็นแนวนอนจนมีลักษณะเส้นโค้งซ้อนกันหลายๆอัน เพื่อสื่อความหมายถึง ทรงผมสั้นประมาณตี่งหู และใช้เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆเพื่อต่อเติมรายละเอียดของเส้นผม

ส่วนของโครงหน้า ใช้เครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิด และเครื่องหมาย “)” วงเล็บปิด เป็นโครงแก้มที่สื่อความหมายถึงความอิมเิบของใบหน้า นอกจากนั้นผู้ชายใช้ตัวอักษร “c” และ “l” เป็นโครงหน้าส่วนบน โดยตัวอักษร “c” แทนใบหู ส่วนผู้หญิงใช้เครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิด และ “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ประกอบกับ “j” วงเล็บปีกกาและเส้นขีดเล็กๆด้านบน ในเฟรมที่ 1 แทนลักษณะเหงื่อตกและประหลาดใจ

ส่วนของการแสดงสีหน้า ผู้ออกแบบต้องการให้ผู้ชายแสดงสีหน้าประหม่า ผู้หญิงแสดงสีหน้างุนงงและอาย ผู้ชายใช้เครื่องหมาย “=” เท่ากับ และ “.” จุด 1 จุด แทนตาที่หันไปหาผู้หญิง ระดับสายตาที่มองต่ำ และความลึบ ซึ่งหากใช้เครื่องหมายอื่นที่สามารถสื่อได้ถึงตาได้เช่น “o” หรือ “^” จะทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายได้ถึงการแสดงออกถึงการหันสายตาไปทางผู้หญิงได้ ส่วนผู้หญิงใช้เครื่องหมาย “6” สื่อถึงดวงตากลมโตคล้ายการ์ตูนญี่ปุ่น “ ” เส้นขีดเล็กๆที่โหนกแก้ม แทนการใช้สีหน้าระแวงของหญิงสาว ส่วนปาก ในเฟรมที่ 1 ผู้ชายใช้ตัวอักษร “o” แทนการห่อปาก ผู้หญิงใช้เครื่องหมาย “,” จุดเล็กๆด้านล่างแทนปาก บ่งบอกถึงความสงสัย ในเฟรมที่ 2 ผู้ชายมีเครื่องหมาย “ ” เส้นขีดเล็กๆที่โหนกแก้ม แทนการใช้สีหน้าระแวง เพิ่มเติม และใช้ตัวเลข “3” แทนรูปปากห่อเพื่อเตะที่แก้มผู้หญิง ผู้หญิงมีเครื่องหมาย “. .” จุด 2 จุด ถูกลำบากใช้แทนตาซึ่งเปลี่ยนไปจากเฟรมที่ 1 และใช้เครื่องหมาย “ ” เส้นขีดเล็กๆที่ตำแหน่งโหนกแก้มแสดงถึงสีหน้าแดงระเรื่อมากขึ้น แทนการเขินอาย อีกทั้งใช้เครื่องหมายที่แสดงถึงความคิดความรู้สึก “!” แทนการตกใจด้วย

จากภาพที่ 20 เป็นภาพใบหน้าคน 2 คนในอากัปกริยาการแสดงความรักต่อกัน ด้วยการหอมแก้ม ลำดับต่อไปจะเป็นภาพที่ 21 ภาพคนแบบที่ 6 ซึ่งเป็นภาพที่แสดงความรักอีกภาพหนึ่ง

ภาพที่ 21 ภาพคนแบบที่ 6

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 21 ภาพคนแบบที่ 6 เป็นภาพที่แสดงถึงใบหน้าของคนเช่นเดียวกันแต่มีการแสดงผลเพิ่มขึ้นเป็น 4 บรรทัดเต็มหน้าจอ เป็นภาพที่สื่อถึงการส่งจูบ ซึ่งเป็นภาพที่แสดงออกถึงความรักอย่างหนึ่งเป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของทรงผม ใช้เครื่องหมาย “#” เส้นขีดทึบ ถูกนำมาใช้แทนความทึบดำของผมเครื่องหมาย “)” วงเล็บปิดถูกนำมาซ้อนกันหลายๆอัน แทนทรงผมที่มีลักษณะเป็นผมหน้าม้าโค้งด้านหน้า

ส่วนของดวงตา เฟรมที่ 1 “_” เส้นขีดแนวนอน “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้างในลักษณะเปิดตาเล็กน้อย เฟรมที่ 2 เปลี่ยนเป็น “é” สื่อความหมายถึงดวงตาที่เปิดขึ้นเป็นประกายพร้อมกับขนตาอนขึ้น ซึ่งหากใช้เครื่องหมายอื่นเช่น “6” จะทำให้ไม่สามารถสื่อถึงการเปิดตาขึ้นเช่นนี้ได้

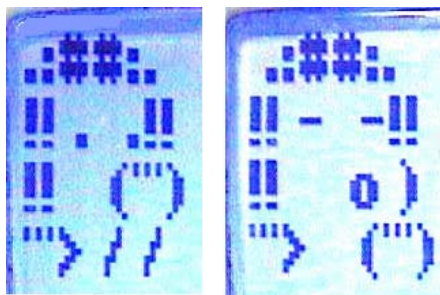
ส่วนของโครงหน้าและปาก ใช้ตัวอักษร “C” พิมพ์ใหญ่ ถูกนำมาใช้แทนแก้มด้านข้าง ปากในเฟรมที่ 1 ยังไม่แสดงให้เห็นเนื่องจากถูกปิดด้วยมือ ในเฟรมที่ 2 ใช้ตัวอักษร “o” ตัวพิมพ์เล็ก แทนการอ้าปากแบบห่อปาก เพื่อส่งจูบ ถ้าคอกใช้เครื่องหมายมากกว่า “>”

ส่วนของมือ ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดแสดงโครงของมือ ใช้เครื่องหมาย “””” เส้นขีดหลายขีดอยู่ตรงกลางด้านบน ถูกนำมาใช้แทนนิ้วมือ เมื่อนำมาวางอยู่ที่ตำแหน่งของปากในเฟรมที่ 1 แสดงถึงการปิดปากด้วยมือ อีกทั้งใช้เครื่องหมาย “/ /” เส้นเฉียง 2 เส้น ถูกนำมาใช้แทนแขน

ส่วนของหัวใจ ส่วนบนของหัวใจ ผู้ออกแบบใช้เครื่องหมายวงเล็บเปิด “(” และวงเล็บปิด “)” มาใช้แทนความโค้งของหัวใจด้านบน เครื่องหมาย “””” เส้นขีดแนวตั้งเล็กๆ 2 ขีดเรียงกันนำมาใช้แทนส่วนบนของหัวใจ ตัวอักษร “v” มีลักษณะปลายแหลมด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนส่วนกลางด้านบนของหัวใจ

จากภาพที่ 21 เป็นภาพคนในอากัปกรณ์การส่งจูบ ลำดับต่อไปจะเป็นภาพคนในอากัปกรณ์การส่งจูบเช่นเดียวกันซึ่งจะแสดงในภาพที่ 22 ต่อไปนี้

ภาพที่ 22 ภาพคนแบบที่ 7

ภาพที่ 22 ภาพคนแบบที่ 7 เป็นภาพแสดงการส่งจูบอีกภาพหนึ่ง แต่จะเปลี่ยนแปลงลักษณะของใบหน้าคนต่างจากภาพที่ 19 เป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) โดยมีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของทรงผม ใช้เครื่องหมาย “#” 2 อันต่อกัน แสดงถึงความทึบของผม เครื่องหมาย “!!” มีลักษณะเส้นตรงมีจุดด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนทรงผมที่มีลักษณะเป็นเกลียวยาวเล็กๆ เครื่องหมาย “.” จุด 1 จุด และ “:” colon จุด 2 จุดเรียงกันแนวตั้ง ถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มรายละเอียดของทรงผมให้มีรูปร่างโค้งตามศีรษะ และเครื่องหมาย “” เส้นขีดเล็กๆเรียงกันด้านล่างแทนปลายเส้นผมที่มีลักษณะชี้ตรง

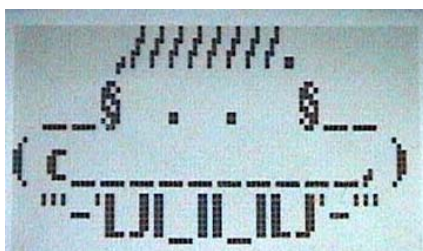
ส่วนของดวงตา เฟรมที่ 1 ใช้เครื่องหมาย “.” จุด แทนตา 2 ข้างในลักษณะลืมตา เฟรมที่ 2 ใช้เครื่องหมายลบ “-” แทนการหลับตาซึ่งจำเป็นต้องสื่อความหมายร่วมกับปากที่ใช้ตัวอักษร “O” พิมพ์ใหญ่แทนการเผยปากออก เพื่อส่งจูบ

ส่วนของโครงหน้า ใช้เครื่องหมายวงเล็บปิด “)” แทนแก้มที่ป่องออกมาเวลาอ้าปาก และเครื่องหมายมากกว่า “>” แทนส่วนของคอ

ส่วนของมือ ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดแสดงโครงของมือ ใช้เครื่องหมาย “”””” เส้นขีดหลายขีดอยู่ตรงกลางด้านบน ถูกนำมาใช้แทนนิ้วมือ เมื่อนำมาวางอยู่ที่ตำแหน่งของปากในเฟรมที่ 1 แสดงถึงการปิดปากด้วยมือ อีกทั้งใช้เครื่องหมาย “/ /” เส้นเฉียง 2 เส้น ถูกนำมาใช้แทนแขน

นอกจากภาพใบหน้าคนในอากัปกริยาการส่งจูบในภาพที่ 21-22 แล้ว จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการใช้ภาพใบหน้าคนที่แสดงถึงการล้อเลียนเช่นเดียวกัน โดยจะแสดงในลำดับต่อไปในภาพที่ 23 ภาพคนแบบที่ 8

ภาพที่ 23 ภาพคนแบบที่ 8

ภาพที่ 23 ภาพคนแบบที่ 8 เป็นภาพที่แสดงถึงใบหน้าของคนอีกภาพหนึ่งที่มีการแสดงผลเต็มหน้าจอ 4 บรรทัด โดยมีลักษณะของการล้อเลียน มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

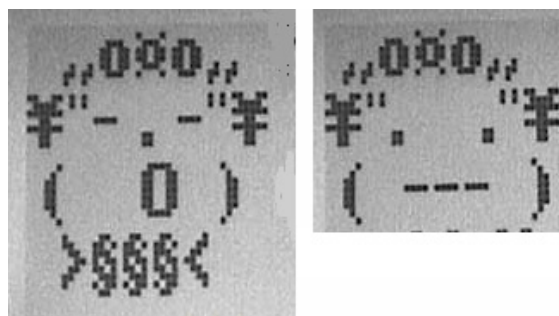
ส่วนของทรงผม ใช้เครื่องหมาย “////” เส้นเฉียงเรียงกัน ถูกนำมาใช้แทนทรงผมตั้ง เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง และ “.” จุด 1 จุด ถูกนำมาใช้เพิ่มรายละเอียดของผม และ เครื่องหมาย “S” ถูกนำมาใช้แทนทรงผมด้านข้างที่มีลักษณะสั้นเกรียน

ส่วนของโครงหน้า ใช้เครื่องหมาย “_” underscore มีลักษณะเป็นเส้นขีดแนวนอน ถูกนำมาใช้แทนการใช้เส้นตรงในส่วนของใบหน้าและเครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดมาแทนส่วนของแก้ม เครื่องหมาย “-” เส้นขีดแนวนอน และ “””” เส้นขีดเล็กๆด้านบน นำมาใช้เพิ่มในส่วนของโครงหน้า

ส่วนของตาและปาก “.” จุด 2 จุด ถูกนำมาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้าง ตัวอักษร “C” ถูกนำมาใช้แทนริมฝีปากที่ยิ้มมุมปาก และ “,” เส้นขีดด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนริมฝีปากที่มีมุมยิ้ม “|_” เส้นตรงแนวตั้งและเส้นตรงแนวนอนเรียงต่อกัน ถูกนำมาใช้แทนฟัน 2 ซี่หน้า และตัวอักษร “L” และ “J” พิมพ์ใหญ่ แทนฟัน 2 ซี่ถัดไป โดยไม่ใช้เครื่องหมาย “|_” เนื่องจาก จะทำให้เป็นลักษณะของฟันที่มีขนาดเท่ากันหมดทั้ง 4 ซี่

จากภาพที่ 23 ซึ่งเป็นภาพใบหน้าคนที่แสดงถึงการล้อเลียน ลำดับต่อไปจะเป็นภาพที่ 24 ซึ่งเป็นภาพใบหน้าคนในอีกอากัปภิกิริยาหนึ่งคือการหัว ซึ่งสามารถใช้เป็นภาพล้อเลียนได้เช่นเดียวกัน

ภาพที่ 24 ภาพคนแบบที่ 9

ภาพที่ 24 ภาพคนแบบที่ 9 เป็นภาพที่แสดงถึงใบหน้าของคนอีกภาพหนึ่งที่มีการแสดงผลเต็มหน้าจอ 4 บรรทัด ในลักษณะภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) ในลักษณะขาว มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของทรงผม ใช้ตัวเลข “0” และเครื่องหมาย “” นำมาใช้แทนผมที่มีลักษณะม้วน คล้ายโรลม้วนผม เนื่องจากเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะกลม เครื่องหมาย “” ใช้แทนทรงผม ด้านข้าง เครื่องหมาย“” เส้นขีดเล็กๆ 2 เส้นด้านบนและ “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 2 ขีด ถูกนำมาใช้เพิ่มรายละเอียดของผม

ส่วนของตา จมูกและปาก ในเฟรมที่ 1 ใช้เครื่องหมาย “- -” ลบ 2 อันแทนตาที่เปิดอยู่ และในเฟรมที่ 2 เปลี่ยนไปใช้เครื่องหมาย “. .” จุด 2 จุด แทนตาที่เปิดออกทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “.” จุด 1 จุด นำมาใช้แทนจมูก ตัวอักษร “O” พิมพ์ใหญ่ ถูกนำมาใช้แทนปากที่เปิดอ้าในเฟรมที่ 1 และใช้เครื่องหมาย “---” ลบในเฟรมที่ 2 เพื่อแทนปากที่ปิด

ส่วนของลำคอ ใช้เครื่องหมาย “>” “<” เพื่อใช้แทนส่วนของแก้มต่อจากเครื่องหมาย “()” ไว้เข้ามาเป็นส่วนของลำคอ และใช้เครื่องหมาย “\$” ตรงกลาง 3 อันเพื่อนำมาแทนส่วนที่ต้องการให้เป็นเงาดำ

ภาพคนดังที่ได้นำมาวิเคราะห์ทั้งหมดนี้ เป็นภาพอากัปกริยาของคนที่ได้รับค่านิยมมาก ซึ่งลักษณะการนำเสนอที่ผู้ออกแบบสามารถจินตนาการให้คนอยู่ในลักษณะใดก็ได้ ซึ่งจากการวิจัยพบว่าจะมีการนำเสนอในแบบคนเต็มตัวและเห็นเพียงใบหน้า ภาพคนที่นิยมมากที่สุดคือภาพคนยิงธนูและภาพคนเป่านุ่น

ดังนั้นจากการวิเคราะห์ จึงพบว่ารหัสที่ใช้ในการสร้างภาพคนมีดังนี้คือ

ภาพคนเต็มตัว จะใช้บรรทัดในการแสดงผล 3 บรรทัดหลัก โดยแบ่งเป็นศีรษะ ลำตัว และขา

ส่วนของศีรษะประกอบด้วย ตาและปาก หากไม่ต้องการแสดงรายละเอียดของใบหน้าศีรษะจะใช้ตัวเลข “0” เพื่อสื่อความหมายถึงความกลมของศีรษะ หากต้องการแสดงรายละเอียดโครงหน้าจะใช้เครื่องหมาย “()” แทนใบหน้าโค้ง ตาจะใช้เครื่องหมาย “””” ซึ่งอยู่ด้านบนของบรรทัด ปากจะใช้เครื่องหมาย “,” “.” ซึ่งอยู่ด้านล่างของบรรทัด

ส่วนของลำตัว ประกอบด้วย ท้องและแขน จะใช้เครื่องหมาย “()” เพื่อสื่อความหมายถึงความกลมของท้อง ตัวอักษร “V” เพื่อสื่อความหมายถึงช่วงไหล่กว้างและเอวเล็กกลง แขนจะใช้เครื่องหมาย “<” “>” เพื่อสื่อความหมายถึง แขนและข้อศอก

ส่วนของขา ใช้ตัวอักษร “J” “L” “/” “)”” ซึ่งมีลักษณะเส้นตรงตลอดไม่คดงอ แต่จะงอตรงปลายได้เพื่อสื่อความหมายถึงเท้า

จากการวิจัยพบว่า ในการแสดงผลภาพคนที่ เป็น 4 บรรทัดนั้นจะเพิ่มรายละเอียดของทรงผมขึ้นมา

ส่วนของทรงผม จะใช้เครื่องหมาย “//” “))”” เพื่อสื่อความหมายถึงลักษณะผมตั้ง

ภาพใบหน้าคน จะใช้บรรทัดในการแสดงผล 3 บรรทัดหลัก โดยแบ่งเป็นทรงผม ตา จมูก และปาก

ส่วนของทรงผม จะใช้เครื่องหมาย “#” เพื่อสื่อความหมายของสีที่บของผม “<<>>” เพื่อสื่อความหมายถึงผมหยิกตั้ง “cCCc” เพื่อสื่อความหมายถึงผมโค้งเป็นลอนด้านหน้า “///” เพื่อสื่อความหมายถึงผมตั้ง “0” และ “””” เพื่อสื่อความหมายถึงผมที่มีลักษณะม้วนคล้ายโรลม้วนผม เนื่องจากเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะกลม

ส่วนของตา จะใช้เครื่องหมาย “. .” เพื่อสื่อความหมายถึงตาที่ลืมขึ้น “- -” เพื่อสื่อความหมายถึงการหลับตา “_ , _” เพื่อสื่อความหมายถึงการทำตาหรี “é é” เพื่อสื่อความหมายถึง ตาเปิดกว้างเป็นประกาย

ส่วนของปาก จะใช้เครื่องหมาย “,” เพื่อสื่อความหมายถึงปากห่อเล็กน้อย “0” เพื่อสื่อความหมายถึงการอ้าปากกว้างและการห่อปาก “---” เพื่อสื่อความหมายถึงการเม้มปาก “3” เพื่อสื่อความหมายถึงการห่อปากในขณะที่ปิดปาก

จากการวิจัยพบว่า ในการแสดงผลภาพใบหน้าที่เป็น 4 บรรทัดนั้นจะเพิ่มรายละเอียดในส่วนของลำคอขึ้นมา

ส่วนของลำคอ จะใช้เครื่องหมาย “> <” เพื่อสื่อความหมายแทนลักษณะของการเว้าเข้าของลำคอจากใบหน้าจนถึงส่วนของไหล่

จากภาพคนในอากัปกริยาต่างๆ ทั้ง 9 แบบนั้น จากการวิจัยยังพบว่ามีการใช้ภาพคนในอีกอากัปกริยาหนึ่งซึ่งจำเป็นจะต้องแยกประเภทออกจากภาพคนดังกล่าว เนื่องจากเป็นภาพคนเปลือยดังภาพที่ 25 ต่อไปนี้

1.1.2 ภาพคนเปลือย

ภาพที่ 25 ภาพคนเปลือย

ภาพที่ 25 ภาพคนเปลือย เป็นภาพที่นำเสนอแตกต่างจากภาพคนโดยทั่วไปซึ่งเน้นในเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้ง โดยนำเสนอให้เห็นในส่วนของลำตัวเปลือยเปล่าทั้งหมด จากการวิจัยพบว่า มีการนำมาใช้ระหว่างผู้รับและผู้ส่งที่มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดีและส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย มีการประกอบสร้างภาพด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของพื้นหลังผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะเป็นกรอบสี่เหลี่ยมเพื่อให้ภาพคนเปลือยดูโดดเด่นจึงใช้เครื่องหมาย “#” มาเรียงต่อกัน โดยเครื่องหมาย “#” นี้มีลักษณะเฉพาะคือ เป็นเครื่องหมายที่สามารถทำให้เกิดเส้นหนาที่บดบังจึงถูกนำมาใช้ และยังได้ใช้ตัวอักษร “I” พิมพ์ใหญ่นำมาใช้แทนเส้นกรอบรอบภาพคนเปลือย ซึ่งทางด้านขวามีลักษณะบิดเบี้ยวเนื่องจากความผิดพลาดของการเว้นช่องว่างไม่เท่ากันในแต่ละบรรทัดที่ใช้ในการแสดงผล

ส่วนของคนเปลือยบริเวณหน้าอก ผู้ออกแบบต้องการให้สื่อความหมายถึงหน้าอกของหญิงสาวจึงใช้เครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิด แทนความโค้งมนของหน้าอก “.” เครื่องหมายจุด แทนส่วนยอดของหน้าอก “,” เส้นขีดแนวเฉียง นำมาใช้แทนเงาเพื่อสร้างความโค้งมนของหน้าอก “/” เส้นเฉียง ใช้แทนลำตัวด้านบน

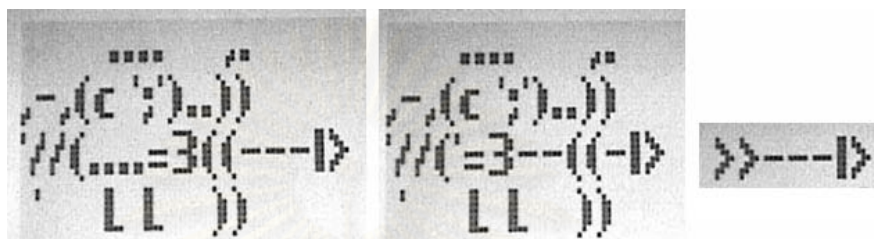
ส่วนบริเวณเอว ผู้ออกแบบต้องการให้มีความโค้งมน จึงได้ใช้เครื่องหมายวงเล็บปิด”)” และวงเล็บเปิด “(” นำมาประกบกันโดยตรงกลาง แทนส่วนเอว และใช้เครื่องหมาย “,” เส้นขีดแนวเฉียง แทนสะดือ

ส่วนต้นขา ผู้ออกแบบใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง มาเรียงต่อกันเป็นขาทั้ง 2 ข้าง ใช้ตัวอักษร “Y” แทนการบรรจบกันของต้นขาทั้ง 2 ข้าง “)” วงเล็บปิด แทนส่วนของสะโพก

จากภาพที่ 25 ซึ่งเป็นภาพคนเปลือยนั้นพบว่าได้รับการใช้เพียง 1 ภาพ ลำดับต่อไปจะเป็นภาพคนอีกประเภทหนึ่งซึ่งสื่อความหมายที่นอกเหนือไปจากภาพคนโดยทั่วไปคือภาพที่ 26 ภาพควิดวิดซึ่งเป็นคนในอีกลักษณะหนึ่งที่เป็นสัญลักษณ์ของวาระวันวาเลนไทน์

1.1.3 ภาพควิดวิด

ภาพที่ 26 ภาพควิดวิด

ภาพที่ 26 ภาพควิดวิด มีลักษณะเป็นคนเช่นกันแต่เป็นเด็กผู้ชายมีปีก ซึ่งแตกต่างจากภาพคนโดยทั่วไป เป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) มีการประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ดังนี้

ส่วนของศีรษะ ผู้ออกแบบต้องการสื่อความหมายถึงใบหน้าของเด็ก จึงใช้เครื่องหมาย “...” จุดเรียงจุดเป็นแนวนอน ถูกนำมาใช้แทนผมสั้นเกรียน เหมือนผมเพิ่งขึ้นของเด็กทารก ใช้ เครื่องหมาย “()” วงเล็บ 2 อันประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนโครงหน้า ตัวอักษร “c” พิมพ์เล็ก ถูก นำมาใช้แทนความโค้งของโบหู เครื่องหมาย “;” ชิด 2 ชิดด้านบน ถูกนำมาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย semicolon “;” ถูกนำมาใช้แทนจมูกและปาก

ส่วนของปีก ผู้ออกแบบต้องการสื่อความหมายในลักษณะของปีกนกขนาดใหญ่ จึงใช้ เครื่องหมายลบ “-” และเส้นขีดแนวเฉียง “/” มาเรียงต่อกันเป็นโครงสร้างโค้งด้านบนของปีก “//” เส้นเฉียงเรียงต่อกัน 2 เส้น นำมาใช้แทนลักษณะของขนนกอันใหญ่ด้านล่างของปีก “.” จุดถูก นำมาใช้แทนปีกด้านล่าง

ส่วนของลำตัวและมือ ผู้ออกแบบต้องการให้สื่อความหมายถึงการเหนียวคั่นศร จึงใช้ เครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิด แทนส่วนของแขนด้านบน “...” จุดเรียงกันแนวนอน ถูกนำมาใช้แทน แขนด้านบน “=” เส้นตรงแนวนอนซ้อนกัน 2 เส้น ถูกนำมาใช้แทนข้อมือ เลข “3” ถูกนำมาใช้แทน มือที่มีนิ้วชี้และนิ้วกลางกำลังเหนียวคั่นศร ซึ่งหากใช้ “)” วงเล็บปิดก็สื่อความหมายถึงมือได้แต่ไม่ สามารถสื่อถือนิ้วต่างๆได้

ส่วนของคั่นศร ผู้ออกแบบต้องการให้สื่อถึงคั่นศรที่มีขนาดใหญ่จึงใช้เครื่องหมาย วงเล็บปิด “)” ซ้อนกัน 2 อัน “(“ วงเล็บเปิดซ้อนกัน 2 อัน มาเรียงกันในแต่ละบรรทัด เป็นลักษณะ โค้งคล้ายคลื่น เครื่องหมาย “/” เส้นขีดแนวเฉียงและ “.” จุด ถูกนำมาใช้แทนส่วนบนของคั่นศร

ส่วนของลูกศร ใช้เครื่องหมายลบ “---” เรียงต่อกันแนวนอน ใช้แทนส่วนของลำตัวลูกศร ตัวอักษร “l” พิมพ์ใหญ่และ “>” เครื่องหมายมากกว่า ถูกนำมาใช้แทน หัวลูกศรแหลมที่หันไปทางด้านขวา ซึ่งหากใช้เครื่องหมายน้อยกว่า “<” ก็สามารถใช้สื่อความหมายถึงความแหลมแต่จะเป็นการหันหัวลูกศรเข้าหาตัว

ส่วนของขา ผู้ออกแบบต้องการให้สื่อความหมายถึงการยืนที่มีความมั่นคง จึงใช้ตัวอักษร “L” เรียงต่อกัน 2 ตัวแนวนอน ใช้แทนขาทั้ง 2 ข้าง โดยปลายด้านล่างสื่อความหมายถึงเท้าที่หันไปด้านหน้า

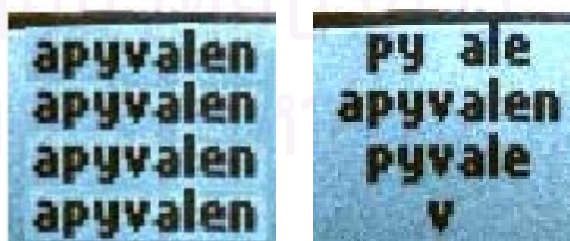
ภาพนี้เป็นการสื่อความหมายให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของมือในขณะโก่งคันศร ผู้ออกแบบจึงใช้การเพิ่มและลดในส่วนของเครื่องหมายที่ใช้แทนแขนที่โก่งคันศรและลูกศร ในเฟรมที่ 2 จากนั้นในเฟรมที่ 3 จึงใช้เพียงภาพของลูกศรอย่างเดียวเพื่อแสดงให้เห็นถึงการพุ่งออกไปแล้วของลูกศร

นอกจากภาพคนในอากัปภิกิริยาต่างๆรวมถึงภาพคนเปลือยและภาพควมปิดแล้ว จากการวิจัยพบว่าได้มีการนำภาพที่เป็นส่วนประกอบของคนมาใช้อีกเช่นเดียวกัน ภาพที่เป็นส่วนประกอบของคนนี้ จากการวิจัยพบว่ามีการใช้ภาพหัวใจและภาพอวัยวะเพศชาย ซึ่งลำดับต่อไปนี้จะเป็นการวิเคราะห์ในส่วนของภาพหัวใจซึ่งมีทั้งหมด 7 แบบในภาพที่ 27-33 ดังนี้คือ

1.1.4 ภาพหัวใจ

ภาพหัวใจเป็นภาพที่ได้รับความนิยมมาก พบว่ามีการใช้ทั้งหมด 7 แบบในภาพที่ 27-33 มีวิธีประกอบสร้างความหมายโดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

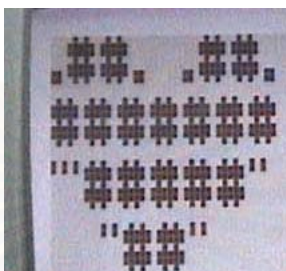
ภาพที่ 27 ภาพหัวใจแบบที่ 1

ภาพที่ 27 ภาพหัวใจแบบที่ 1 เป็นการใช้อักษรกะพริบของข้อความให้เป็นรูปของหัวใจจากคำว่า apyvalen ที่เรียงต่อกัน 4 บรรทัด โดยการตัดแบ่งข้อความนั้นให้เป็นภาพหัวใจเป็นความสามารถของผู้ออกแบบจากการนำตัวอักษร “a” “l” “p” “y” “e” “n” โดยตัวอักษร “v” มีลักษณะของปลายแหลมด้านล่าง ถูกนำมาใช้ในตำแหน่งของปลายด้านล่างของหัวใจพอดี

จากภาพที่ 27 ซึ่งเป็นภาพหัวใจที่นำคำที่มีความหมายถึงวาระวันวาเลนไทน์ด้วย คำว่า “apyvalen” ซึ่งใช้แทนคำว่า “happyvalentine” มาประกอบสร้างเป็นภาพในลักษณะการกะพริบได้ ในลำดับต่อไปจะเป็นภาพที่ 28 ภาพหัวใจในอีกแบบหนึ่งซึ่งมีลักษณะที่บ่งแสงด้วยการประกอบสร้างจากเครื่องหมาย “#”

ภาพที่ 28 ภาพหัวใจแบบที่ 2

ภาพที่ 28 ภาพหัวใจแบบที่ 2 เป็นลักษณะการนำเครื่องหมาย “#” ที่มีความทึบ มาประกอบสร้างเป็นภาพหัวใจที่มีลักษณะที่บ่ง โดยใช้เครื่องหมาย “.” จุดและ “” เส้นขีดแนวตั้งเล็กๆ 2 ขีดเรียงกัน นำมาใช้เพื่อเสริมรูปร่างของหัวใจให้มีรายละเอียดมากขึ้นเพื่อลดช่องว่างของการเรียงต่อกันของเครื่องหมาย “#” ซึ่งยังไม่มีรายละเอียดพอ

จากภาพที่ 28 ซึ่งเป็นภาพหัวใจที่มีลักษณะที่บ่ง ลำดับต่อไปจะเป็นภาพหัวใจในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีลักษณะโปร่งแสงในภาพที่ 29 ภาพหัวใจแบบที่ 3

ภาพที่ 29 ภาพหัวใจแบบที่ 3

ภาพที่ 29 ภาพหัวใจแบบที่ 3 ผู้ออกแบบต้องการให้แสดงผลของภาพหัวใจใน 2 บรรทัด ซึ่งมีความโปร่งแสง ดังนั้นจึงต้องมีการประกอบสร้างความหมายที่มีความละเอียดพอสมควร

ส่วนบนของหัวใจ ผู้ออกแบบใช้เครื่องหมายวงเล็บเปิด (“ และ วงเล็บปิด “)” มาใช้แทนความโค้งของหัวใจด้านบน เครื่องหมาย “” เส้นขีดแนวตั้งเล็กๆ 2 ขีดเรียงกัน นำมาใช้แทนส่วนบนของหัวใจ เครื่องหมาย “*” มีลักษณะการกระจายออกจากศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนส่วนกลางด้านบนของหัวใจ

ส่วนล่างของหัวใจ ใช้ตัวอักษร “v” แทนส่วนปลายด้านล่างแหลมของหัวใจ โดยใช้เส้นขีดเล็กๆแนวตั้ง “|” มาใช้เพื่อเสริมรูปร่างของหัวใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จากภาพที่ 29 ซึ่งเป็นภาพหัวใจในลักษณะโปร่งแสงที่แสดงผลใน 2 บรรทัด ในลำดับต่อไปภาพที่ 30 ภาพหัวใจแบบที่ 4 จะเป็นภาพหัวใจที่มีลักษณะเดียวกันแต่ได้เพิ่มเครื่องหมายเพื่อเน้นให้ภาพหัวใจโดดเด่นขึ้น

ภาพที่ 30 ภาพหัวใจแบบที่ 4

ภาพที่ 30 ภาพหัวใจแบบที่ 4 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายเหมือนกับในแบบที่ 3 แต่เปลี่ยนเครื่องหมาย “*” มาเป็นตัวอักษร “v” เพิ่มเครื่องหมายลบ “-” และ “|” เส้นขีดเล็กๆแนวตั้งไว้รอบๆ เพื่อแสดงถึงการเน้นถึงความสว่างใสของหัวใจ

จากภาพที่ 29-30 ซึ่งเป็นภาพหัวใจในลักษณะโปร่งแสงที่เน้นให้เห็นถึงโครงสร้างภาพนอกเพื่อสื่อความหมายถึงหัวใจ ในลำดับต่อไปภาพที่ 31 ภาพหัวใจแบบที่ 5 จะเป็นภาพหัวใจในลักษณะโปร่งแสงอีกภาพหนึ่งแต่จะเป็นภาพในลักษณะของการเจาะขาวให้เห็นถึงโครงสร้างหัวใจภายใน

ภาพที่ 31 ภาพหัวใจแบบที่ 5

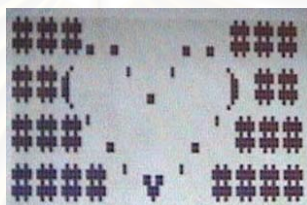

ภาพที่ 31 ภาพหัวใจแบบที่ 5 ผู้ออกแบบต้องการให้เป็นภาพของหัวใจในลักษณะของการเจาะขาว โดยการทำให้เกิดความที่บรอบๆหัวใจ มีลักษณะสร้างภาพเพื่อเป็น Background สร้างความโดดเด่น จึงใช้เครื่องหมายวงเล็บเปิด “(” และวงเล็บปิด “)” มาใช้แทน

ความโค้งของหัวใจ ใช้เครื่องหมาย “.” จุด “;” เส้นขีดเล็กๆ ด้านล่าง และ “:” colon มาใช้แทน รายละเอียดในส่วนรอบนอกให้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงการใช้ตัวอักษร “V” มาประกอบเป็น Background อีกทั้งผู้ออกแบบยังใช้คำว่า “LOVE” มาประกอบสร้างด้านล่าง เพื่อสื่อความหมายของหัวใจให้ชัดเจนมากขึ้น

จากภาพที่ 31 ซึ่งเป็นภาพหัวใจแบบโปร่งแสงที่มีลักษณะเป็นภาพเจาะขาว ลำดับต่อไปในภาพที่ 32 ภาพหัวใจแบบที่ 6 จะเป็นภาพหัวใจโปร่งแสงอีกเช่นเดียวกันซึ่งจะเป็นภาพหัวใจที่อาศัยลักษณะที่บดจากด้านหลังเน้นให้หัวใจโดดเด่นขึ้น

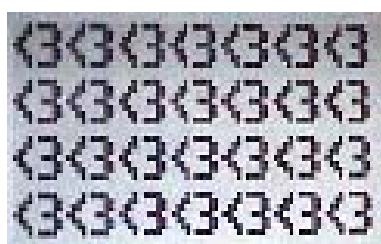
ภาพที่ 32 ภาพหัวใจแบบที่ 6

ภาพที่ 32 ภาพหัวใจแบบที่ 6 ผู้ออกแบบต้องการให้เห็นเป็นโครงภาพที่มีลักษณะโดดเด่นขึ้นจากความทึบด้านหลัง จึงใช้เครื่องหมาย “#” ซึ่งมีลักษณะที่บดของเส้นมาใช้เป็น Background วงเล็บเปิด “(” และวงเล็บปิด “)” มาใช้แทนความโค้งของหัวใจ ใช้เครื่องหมาย “.” จุดและ “;” เส้นขีดแนวตั้งเล็กๆ มาใช้แทนรายละเอียดในส่วนรอบนอกให้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงการใช้ตัวอักษร “v” พิมพ์เล็กมาเป็นส่วนปลายของหัวใจ

จากภาพที่ 32 ซึ่งเป็นภาพหัวใจที่เน้นความทึบด้านหลังเพื่อทำให้หัวใจโดดเด่นขึ้น ซึ่งเป็นการแสดงผลแบบเต็มใน 4 บรรทัดเพื่อสื่อความหมายถึงหัวใจ ในภาพที่ 33 ภาพหัวใจแบบที่ 7 ในลำดับต่อจากนี้จะเป็นภาพหัวใจในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งแสดงผลด้วยภาพหัวใจเล็กๆมากมายใน 1 จอภาพ

ภาพที่ 33 ภาพหัวใจแบบที่ 7

ภาพที่ 33 ภาพหัวใจแบบที่ 7 ผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะของหัวใจเล็กๆ หลายดวงมาเรียงต่อกันเป็นพื้น โดยใช้เครื่องหมายน้อยกว่า “<” มาใช้แทนด้านล่างของหัวใจและใช้ตัวเลข “3” มาใช้แทนความโค้งส่วนบนของหัวใจ เมื่อมองเฉียงศีรษะจะพบว่าเป็นรูปหัวใจต่อเรียงกันเล็กๆมากมาย

ภาพหัวใจที่ได้นำมาวิเคราะห์ทั้งหมดนี้ มีการนำมาใช้ในหลายรูปแบบ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าได้มีการใช้ภาพที่แตกต่างกันไปดังนี้

1. การเน้นโครงสร้างภายนอกของภาพ ในแบบที่ 3 และแบบที่ 4 จะมีโครงสร้างที่แสดงผลด้วย 2 บรรทัดแต่สามารถให้รายละเอียดของภาพได้ดีโดยการใช้เครื่องหมาย “()” เพื่อใช้แทนความโค้ง แต่ยังคงแตกต่างกันที่การใช้เครื่องหมายตรงส่วนที่บรรจบกันของส่วนโค้ง แบบที่ 3 ใช้เครื่องหมาย “*” ส่วนแบบที่ 4 ใช้เครื่องหมาย “v” ส่วนในแบบที่ 4 จะเป็นการนำเครื่องหมายต่างๆมาประกอบสร้างในโครงสร้างภายนอกเพื่อการปรากฏของภาพหัวใจในลักษณะการเจาะขาด้านใน ซึ่งเป็นการออกแบบที่แปลกตาแบบหนึ่ง ส่วนในแบบที่ 7 นั้นจะใช้เครื่องหมาย “<” และ “3” ในการประกอบสร้างเป็นภาพหัวใจเล็กๆเรียงกัน
2. การเน้นโครงสร้างภายในของภาพ ให้เป็นแบบที่แบบที่ 1 และแบบที่ 2 ได้ใช้การเรียงเครื่องหมายในรูปของการเน้นให้เป็นภาพที่บ่งแสงของหัวใจ

ภาพหัวใจเป็นภาพหนึ่งที่ใช้ในทุกวาระโอกาสทางการสื่อสาร ภาพหัวใจนี้ เป็นสัญลักษณ์ของความรัก ในศตวรรษที่ 12 นักฟิสิกส์เชื่อว่า หัวใจเป็นที่สถิตของความรู้สึกรักและมีผลต่อร่างกายมนุษย์ทั้งหมดคือการนำเลือดไปหล่อเลี้ยงส่วนต่างๆของร่างกาย ภาพหัวใจที่อยู่ในข้อความสั้นนี้เป็นรหัสการ์ตูนที่เลียนแบบจากประสบการณ์จริงภาพของหัวใจจริงนั้นจะคล้ายกับภาพหัวใจที่เป็นการ์ตูนเป็นลักษณะคล้ายรูปดอกบัวคว่ำ

นอกจากภาพหัวใจซึ่งเป็นภาพที่เป็นส่วนประกอบของคนแล้ว จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการนำภาพอวัยวะเพศชายซึ่งเป็นภาพที่เป็นส่วนประกอบของคนมาใช้เช่นเดียวกัน ในภาพที่ 34

1.1.5 ภาพอวัยวะเพศชาย

ภาพที่ 34 ภาพอวัยวะเพศชาย

ภาพที่ 34 ภาพอวัยวะเพศชาย เป็นภาพหนึ่งที่มีการใช้ในกลุ่มเฉพาะ เนื่องจากเป็นภาพที่สื่อความหมายเน้นในเรื่องของเพศอย่างโจ่งแจ้งเช่นเดียวกับภาพคนเปลือย คุณปาสุภกรณ์ แก้วมรกต ผู้ใช้ได้ให้ความเห็นว่า “รูปแบบนี้ มักจะใช้ในหมู่เพื่อนฝูงที่สนิทกันมากๆ หน่อยครับ จะ forward กันต่อๆมา ใครทำก่อนก็ส่งต่อกันมา ส่วนใหญ่ผมจะเห็นเยอะเหมือนกัน แล้วมักจะส่งให้เพื่อนผู้ชาย เพราะถ้าส่งให้ผู้หญิงนี่อาจจะโดนครับ มันโจ่งแจ้งเกินไป” ในภาพนี้เป็นภาพอวัยวะเพศชายผูกโบว์ด้านบน มีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของอวัยวะเพศ “()” มีลักษณะเป็นเส้นโค้งประกบกัน แทนส่วนปลายของอวัยวะเพศ “/ /” มีลักษณะเส้นเฉียงตรง 2 เส้น “(())” มีลักษณะเส้นโค้งประกบกัน แทนส่วนล่าง

ส่วนของโบว์ ประกอบด้วยเครื่องหมาย “*” มีลักษณะการกระจายออกจากตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทน ตรงกลางของโบว์ เครื่องหมายมากกว่า น้อยกว่า “><” เครื่องหมาย “|” เส้นตรงนำมาใช้แทนกลีบของโบว์

นอกจากภาพคนและส่วนประกอบของคน โดยเฉพาะภาพหัวใจ จะได้รับความนิยมมากในบริการข้อความสั้น จากการวิจัยยังพบว่า มีการใช้ภาพสัตว์ซึ่งเป็นกลุ่มภาพที่ถือได้ว่าได้รับความนิยมมากที่สุด

1.2 การประกอบสร้างความหมายของภาพสัตว์

ภาพสัตว์เป็นภาพที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในบริการข้อความสั้น เนื่องจากผู้ออกแบบได้นำมาใช้เพื่อแสดงถึงความน่ารัก สัตว์ที่ได้รับการนำมาใช้ทั้งหมดมี 9 ประเภทคือภาพหมี ภาพหมีมีปีก ภาพหมู ภาพกระต่าย ภาพไก่ ภาพปลา ภาพนก ภาพลิงและภาพแมลงหวี่ ดังรายละเอียดในภาพที่ 35-66 ต่อไปนี้คือ

1.2.1 ภาพหมี่

ภาพที่ 35 ภาพหมี่แบบที่ 1

ภาพที่ 35 ภาพหมี่แบบที่ 1 เป็นภาพของหมี่ซึ่งมีอากัปกิริยานั่งเช่นนี้ จากการวิจัยพบว่า เป็นการสื่อความหมายถึงตุ๊กตาหมี่ก็ได้ ในที่นี้ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา 2 ภาพด้วยกัน โดยมีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้าง และโครงใบหน้า ที่ต้องการให้มีความอ้วนกลม เป็นเอกลักษณ์ของหมี่ “. .” จุด 2 จุด ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้าง “(T)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีตัวอักษร “T” อยู่ตรงกลาง มีลักษณะเป็นเส้นโค้งประกบกันและมีขีดแบ่งตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนปากและจมูกที่ยื่นหันหน้าตรงเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาหมี่

ส่วนของมือ เท้าและลำตัว ใช้เครื่องหมาย “(..)” วงเล็บเปิดและปิดมีจุด 2 จุดตรงกลาง มีถูกนำมาใช้แทนมือและนิ้วของหมี่ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆด้านบนอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้ากลม เครื่องหมาย “”” ถูกนำมาใช้แทนส่วนกลางลำตัวหมี่ “. .” จุด 2 จุด ถูกนำมาใช้แทนก้นของหมี่

จากภาพที่ 35 ภาพหมี่แบบที่ 1 เป็นภาพหมี่ที่อยู่ในอากัปกิริยานั่ง ซึ่งจากการใช้เครื่องหมายต่างๆในการประกอบสร้างภาพ เป็นการสื่อความหมายถึงตุ๊กตาหมี่ได้เช่นกัน ในภาพที่ 36 ภาพหมี่แบบที่ 2 ยังเป็นภาพที่สามารถสื่อความหมายถึงภาพตุ๊กตาหมี่ได้เช่นเดียวกัน

ภาพที่ 36 ภาพหมึแบบที่ 2

ภาพที่ 36 ภาพหมึแบบที่ 2 เป็นภาพหมึที่ถูกนำมาใช้แทนตุ๊กตามีอีกภาพหนึ่ง มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “''''” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “e” มีลักษณะเป็นการขมวดเส้นจากศูนย์กลางเป็นทรงกลม ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้าง ที่มีลักษณะกลม เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้โครงใบหน้า ที่ต้องการให้มีความอ้วนกลม เป็นเอกลักษณ์ของหมึ เครื่องหมาย “-'” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้น มีเครื่องหมายลบบอยู่ตรง ถูกนำมาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้างและจมูก เครื่องหมายลบบ “-” 2 อันเรียงกันมีเส้นขีดด้านบนเล็กๆอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนส่วนของคาง

ส่วนของมือและเท้า ใช้เครื่องหมาย “(e)” วงเล็บเปิดและปิดมีเครื่องหมาย “e” ลักษณะเป็นการขมวดเส้นจากศูนย์กลางเป็นทรงกลมอยู่ตรงกลาง จึงถูกนำมาใช้แทนตำแหน่งของมือและเท้า เนื่องจากประสบการณ์ที่มีอยู่ตีความว่าตุ๊กตามีจะมีลักษณะตั้งมือและเท้าทางด้านหน้าโดยมีลักษณะขดเป็นวง

ส่วนของพื้นด้านหลัง ผู้ออกแบบต้องการสื่อความหมายให้หมึโดดเด่นขึ้นมาจึงใช้เครื่องหมาย “**” ไว้รอบๆเพื่อสื่อความหมายถึงการทำภาพให้เป็นลักษณะที่บัพเพื่อให้อาพหมึตรงกลางเด่นขึ้น

จากภาพที่ 35-36 ซึ่งเป็นภาพหมึในแบบที่ 1 และ 2 นั้น ด้วยการสื่อความหมายยังสามารถสื่อถึงภาพตุ๊กตามีทั้ง 2 แบบนี้ได้ โดยใช้เอกลักษณ์ของตุ๊กตามีในการสื่อความหมายคือจะมีลักษณะใบหน้านิ่งเฉย มองตรงมาข้างหน้าจมูกและปากยื่นออกมา โดยที่นิยมมากที่สุดคือ ตัวอักษร “T” ที่ใช้ในแบบที่ 1 และลักษณะตั้งมือและเท้าทางด้านหน้าโดยมีลักษณะเป็นวงกลม ที่ใช้ในแบบที่ 2 ซึ่งในบางภาพอาจใช้เครื่องหมาย “(#)” ก็ได้ ซึ่งสื่อความหมายถึงลักษณะมือและเท้ากลมเช่นเดียวกัน

ภาพหมีเป็นภาพที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการซื้อความสั้น ดังนั้นภาพที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์นี้จึงเป็นการรวบรวมจากส่วนหนึ่งของภาพหมีที่ได้รับการใช้ทั้งหมด ซึ่งจะมีการใช้ซ้ำและมีการเปลี่ยนแปลงการใช้เครื่องหมายเพียงเล็กน้อย ในลำดับต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ภาพที่ 37-49 ซึ่งเป็นภาพหมีแบบที่ 3-15 ทั้งหมด 13 แบบซึ่งสื่อความหมายถึงหมีโดยตรงดังนี้คือ

ภาพที่ 37 ภาพหมีแบบที่ 3

ภาพที่ 37 ภาพหมีแบบที่ 3 เป็นภาพหมีที่มีการแสดงผลเพียง 2 บรรทัด โดยมีอักขระปรีชาคล้ายการไหลหน้าออกมา ไม่เห็นเต็มตัวเห็นเพียงศีรษะและมือเท่านั้น มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “” เป็นเส้นขีดเล็ก จึงถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้างและโครงหน้า เครื่องหมาย “0” เส้นขีดเล็กๆด้านบนและมีตัวเลข “0” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้าง และจมูกกลม เครื่องหมาย “,” มีลักษณะเป็นเส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนปากในลักษณะยิ้มมุมปาก

ส่วนของมือ ใช้เครื่องหมาย “(,)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 2 ขีดอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนมือ 2 ข้าง

จากภาพที่ 37 ซึ่งเป็นภาพหมีที่มีการแสดงผลเพียง 2 บรรทัด ลำดับต่อไปจะเป็นภาพหมีอีกภาพหนึ่งคือภาพที่ 38 ซึ่งเป็นภาพหมี 2 ตัวที่แสดงผล 3 บรรทัด และมีด้านหลังเป็นลักษณะที่บ่งทำให้ภาพหมีโดดเด่นขึ้นมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 38 ภาพหมึแบบที่ 4

ภาพที่ 38 ภาพหมึแบบที่ 4 เป็นภาพหมึ 2 ด้วยกมือขึ้นมา 2 ข้างด้านหน้า มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “” เป็นเส้นขีดเล็ก ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “e” มีลักษณะเป็นเส้นขาดจากด้านในกระจายออกทางด้านนอก ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้างที่มีลักษณะกลม เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนโครงหน้า อ้วนกลม เครื่องหมาย “-” เส้นขีดเล็กด้านบน 2 ขีด มีเครื่องหมายลบบนอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้างและจมูก

ส่วนของมือ ใช้เครื่องหมาย “|” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีตัวอักษร “l” พิมพ์ใหญ่ อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนมือ 2 ข้าง

ส่วนของเงาที่ด้านหลัง ใช้เครื่องหมาย “#” มีลักษณะเป็นเส้นขีดไขว้กัน จึงถูกนำมาใช้แทนลักษณะความทึบด้านหลัง ซึ่งสามารถใช้เครื่องหมาย “*” ก็ได้

จากภาพที่ 38 ซึ่งเป็นภาพหมึ 2 ตัวในลักษณะการยกมือขึ้นมา 2 ข้างด้านหน้า ลำดับต่อไปในภาพที่ 39 ภาพหมึแบบที่ 5 จะเป็นภาพหมึในอีกอากัปกริยาหนึ่งคือการยกมือทั้ง 2 ข้าง

ภาพที่ 39 ภาพหมึแบบที่ 5

ภาพที่ 39 ภาพหมึแบบที่ 5 เป็นอากัปกริยาหนึ่งของหมึในลักษณะการยกมือทั้ง 2 ข้างสื่อความหมายถึงการดีใจ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “>” วงเล็บเปิดและเครื่องหมายมากกว่า แทน ใบหูด้านซ้ายของภาพ ใช้เครื่องหมาย “<” น้อยกว่าและวงเล็บปิด แทนใบหูด้านขวา ใบหูของหมึนี้เป็นอีกลักษณะหนึ่งที่พบเห็นโดยทั่วไปของหมึนอกจากที่จะใช้เครื่องหมายดังตัวอย่างที่ได้

วิเคราะห์แล้วนั้น ซึ่งมีลักษณะโค้งด้านหนึ่งและแหลมอีกด้านหนึ่งสามารถขยายออกได้จึงถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนโครงหน้ากลม เครื่องหมาย “0” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 ขีดมีตัวเลข “0” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้างและจมูกกลม

ส่วนของมือ “ (” วงเล็บเปิดและเส้นขีดเล็ก 2 เส้น ถูกนำมาใช้แทนมือด้านซ้ายของภาพ เครื่องหมาย “) ” เส้นขีดเล็ก ๆ 2 เส้นและวงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนมือขวา

ส่วนของลำตัว ใช้เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิด นำมาใช้แทนลำตัวอ้วนกลม “ / ” เส้นเฉียง ถูกนำมาใช้แทนแขน ตัวอักษร “ Y ” ถูกนำมาใช้แทนบริเวณหน้าอก ซึ่งในที่นี้ “ Y ” ถูกนำมาใช้แทนชื่อของผู้ส่งก็ได้ ซึ่งเป็นที่นิยมมาก โดยเป็นการดัดแปลงเองจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ใช้ จากคำสัมภาษณ์ของคุณธนพล พัฒนศิริ กล่าวว่า “ตัวอักษรที่ใช้อยู่กลางตัวนั้น ที่ผมใช้มันก็คือชื่อย่อของเรา คือเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้จะเป็นตัว A ก็ได้ถ้าเราชื่อเอ”

จากภาพที่ 39 ซึ่งเป็นภาพหมีในอากัปกริยาการยกมือทั้ง 2 ข้าง ในลำดับต่อไปในภาพที่ 40 ภาพหมีแบบที่ 6 จะเป็นภาพหมีในอากัปกริยาหนึ่งคือการปิดและเปิดตาซึ่งเป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง

ภาพที่ 40 แบบที่ 6

ภาพที่ 40 แบบที่ 6 เป็นภาพหมีในลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) ในลักษณะปิดตาและเปิดออกด้วยมือ 2 ข้างมีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

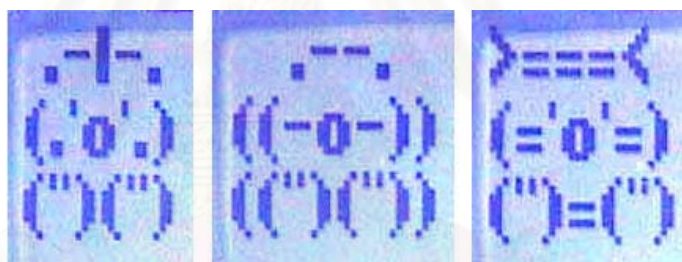
ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “ ” เป็นเส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “ (> ” วงเล็บเปิดและมากกว่า ซึ่งมีลักษณะโค้งด้านหนึ่งและแหลมอีกด้านหนึ่ง ถูกนำมาใช้แทนหูด้านซ้ายของภาพ เครื่องหมาย “ (< ” น้อยกว่าและวงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนหูด้านขวา เครื่องหมาย “ * ” มีลักษณะกระจายออกจากตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนดอกไม้ ซึ่งเป็นลักษณะของผู้หญิง ซึ่งสามารถใช้เครื่องหมาย “ e ” มีลักษณะเป็นเส้นขาดจากด้านในกระจายออกทางด้านนอกได้เช่นเดียวกัน ในเฟรมที่ 1 ใช้ตัวเลข “ 0 ” ซึ่งมีลักษณะเป็นวงกลม

ถูกนำมาใช้แทนจุมูกกลม และในเฟรมที่ 2-3 ได้มีการเพิ่มเครื่องหมาย “ ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน แทนตาทั้ง 2 ข้าง ซึ่งในเฟรมที่ 1 นั้นตาได้ถูกมือปิดไว้

ส่วนของมือและลำตัว เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ในเฟรมที่ 1 ถูกนำมาใช้แทนมือ 2 ข้าง ในเฟรมที่ 2 มือทั้ง 2 ข้างถูกเลื่อนตำแหน่งไปไว้ข้างลำตัว จึงได้ใช้เครื่องหมายวงเล็บเปิดและปิดซ้อนกัน 2 อัน และในเฟรมที่ 3 มือด้านขวาของภาพได้ถูกเลื่อนตำแหน่งไปไว้ข้างศีรษะจึงได้ตัดเครื่องหมายวงเล็บเปิดออก เพื่อแสดงให้เห็นว่ามีมือได้ถูกแก้มบังไว้ เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนลำตัวอ้วนกลม และ “ / ” เส้นเฉียง ถูกนำมาใช้ในเฟรมที่ 3 เพื่อสื่อความหมายถึงการยกมือขึ้นข้างศีรษะ

นอกจากภาพหมี่ที่มีลักษณะออก่าปฏิกิริยาต่างๆดังข้างต้นแล้วจากการวิจัยยังพบว่า มีการนำภาพหมี่ในลักษณะอื่นมาใช้ ในภาพที่ 41 เป็นภาพหมี่ที่มีความแตกต่างไปคือการนำหมี่มาแต่งตัวเป็นหมี่ในลักษณะต่างๆ

ภาพที่ 41 ภาพหมี่แบบที่ 7

ภาพที่ 41 ภาพหมี่แบบที่ 7 เป็นภาพหมี่ที่มีความแตกต่างออกไปจากที่เคยพบเห็น มีลักษณะนั่งและมีการเสริมแต่งใบหน้าและเครื่องแต่งกาย ให้เป็นหมี่ 3 แบบคือ หมี่ญี่ปุ่น หมี่เอสกิโมและหมี่อินเดียแดงมีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

หมี่ญี่ปุ่น

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “.-.-” ลบ 2 อันมีเส้นตรงตรงกลางและมีจุด 2 จุดด้านข้าง ถูกนำมาใช้แทนหมวกแบบญี่ปุ่น ซึ่งจากการใช้ประสบการณ์เดิมนั้น ไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นหมวกญี่ปุ่นแต่เมื่อมีการสื่อความหมายร่วมกับข้อความจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้ เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนรูปร่างของใบหน้า เครื่องหมาย “ 0 ” เส้นขีดด้านบนเล็กๆ 2 อัน มีตัวอักษร “ 0 ” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตาและจุมูกกลม เครื่องหมาย “. .” จุด 2 จุดข้างแก้ม ถูกนำมาใช้แทนการวาดจุดแดงที่แก้ม เป็นเอกลักษณ์ของคนญี่ปุ่นที่มีแก้มแดง

ส่วนขาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆ 2 เส้น ด้านบนอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้ากลม 2 ข้าง

หมีเอสกิโม

ส่วนของศีรษะและใบหน้า เครื่องหมาย “ .-- ” ลบ 2 อันเรียงกันโดยมีจุด 2 จุดอยู่ด้านข้าง ถูกนำมาใช้แทนหมวกไหมพรมกันหนาว ซึ่งจากการใช้ประสบการณ์เดิมนั้น ไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นหมวกไหมพรม แต่เมื่อมีการสื่อความหมายร่วมกับข้อความจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้ เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนรูปร่างของใบหน้า แต่มีการซ้อนกัน 2 อัน จึงใช้แทนผ้าที่คลุมอยู่ เครื่องหมาย “ -0- ” ลบ 2 อันมีตัวเลข “ 0 ” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตาที่หลับอยู่และจมูกกลม

ส่วนขาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆ 2 เส้น ด้านบนอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้ากลม 2 ข้าง และมีการซ้อนวงเล็บ 2 อัน “ (()) ” นำมาใช้แทนการห่มผ้าหรือการใส่เสื้อกันหนาว ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของภูมิภาคแถบขั้วโลกที่ชาวเอสกิโมจะต้องห่มผ้าหนาๆ เพื่อป้องกันอากาศหนาว

หมีอินเดียแดง

ส่วนของศีรษะและใบหน้า เครื่องหมาย “ > = = < ” มากกว่าและน้อยกว่าประกบกันโดยมีเครื่องหมายเท่ากับอยู่ตรงกลาง 2 อัน ถูกนำมาใช้แทนที่คาดศีรษะแบบอินเดียแดงจากประสบการณ์เดิม เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนรูปร่างของใบหน้า เครื่องหมาย “ 0 ” เส้นขีดเล็กๆ ด้านบน 2 อันมีตัวเลข “ 0 ” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตาและจมูกกลม เครื่องหมาย “ = ” เท่ากับในตำแหน่งข้างแก้ม ถูกนำมาใช้แทนการวาดเส้นแดงที่แก้มเป็นสัญลักษณ์ของชาวอินเดียแดง

ส่วนขาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆ 2 เส้น ด้านบนอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้ากลม 2 ข้าง

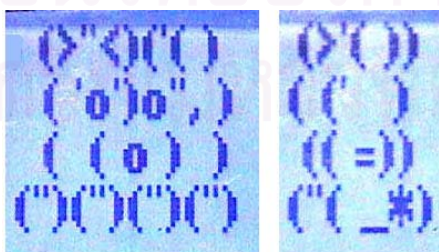
จากภาพที่ 41 ซึ่งเป็นภาพหมีที่ถูกนำมาแต่งตัวเป็นภาพหมีญี่ปุ่น หมีเอสกิโมและหมีอินเดียแดงที่จำเป็นต้องเข้ารหัสความหมายพร้อมกับข้อความจึงจะสามารถสื่อความหมายได้ นั้น ในภาพที่ 42 ภาพหมีแบบที่ 8 จะเป็นภาพหมีในอีกอากัปกริยาหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงหมีที่แสดงความรักต่อกันโดยการโอบกอด

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้างและโครงหน้าที่ใช้แทนใบหน้าอ้วนกลม และในเฟรมที่ 2 มีหมียีก 1 ตัวที่ใช้แทนในส่วนของหูและใบหน้าเช่นกัน เครื่องหมาย “0” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้นมีตัวเลข “0” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตาและจมูกกลม และในเฟรมที่ 2 แสดงให้เห็นว่ามีหมียีก 1 ตัวอยู่ด้านหน้าบังตาข้างหนึ่งไว้ด้วยใบหน้าและหู ซึ่งเป็นความละเอียดอ่อนของผู้ออกแบบเพื่อที่จะให้สื่อความหมายได้ดีที่สุด

ส่วนของแขน ลำตัวและเท้า ในเฟรมที่ 1 หมียตัวแรกกำลังกางแขนออก ใช้เครื่องหมาย “_” underscore 2 เส้นมีจุดและเส้นขีดเล็กๆด้านล่างอยู่ตรงปลายทั้ง 2 ด้าน นำมาใช้แทนแขนด้านบนและนิ้วโป้ง ส่วนแขนด้านล่างใช้เครื่องหมาย “--- , ” ลบเรียงต่อกันโดยมีเส้นขีดเล็กๆด้านล่างและเส้นขีดเล็กๆด้านบนอยู่ตรงปลายทั้ง 2 ด้าน นำมาใช้แทนมือและนิ้วมือที่เหลือ โดยหากใช้เครื่องหมาย “_” underscore ก็ได้แต่จะทำให้แขนดูใหญ่ผิดสัดส่วนของหมียไป และในเฟรมที่ 2 มีหมียเพิ่มมาอีก 1 ตัว ลักษณะของแขนของหมียตัวแรกจึงเปลี่ยนไปเป็นการโอบกอด โดยมือได้ใช้เครื่องหมาย “(,)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันโดยมีเส้นขีดเล็กๆด้านล่างอยู่ตรงกลาง สื่อความหมายถึงมือทั้ง 2 ข้าง ส่วนของลำตัวของหมียตัวแรกเฟรมที่ 1 ใช้ตัวอักษร “S” ตัวพิมพ์ใหญ่ ซึ่งในส่วนนี้อาจใช้เป็นชื่อย่อของผู้ส่งก็ได้ ส่วนของเท้า ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเส้นขีดเล็กๆ 2 เส้นอยู่ด้านบน และในเฟรมที่ 2 นำวงเล็บเปิดและปิดซ้อนเข้าไปอีก 1 ชั้นเพื่อสื่อความหมายถึงตำแหน่งสะโพกของหมียตัวที่ 2 และแสดงถึงการอำขาทั้ง 2 ข้าง ของหมียตัวแรก แสดงการกอดกัน

จากภาพที่ 43 ซึ่งเป็นภาพหมีย 2 ตัวในอากัปกริยาโอบกอดกัน ในลำดับต่อไปภาพที่ 44 ภาพหมียแบบที่ 10 ก็เป็นภาพหมีย 2 ตัวในอากัปกริยาโอบกอดกันในอีกลักษณะหนึ่ง

ภาพที่ 44 ภาพหมียแบบที่ 10

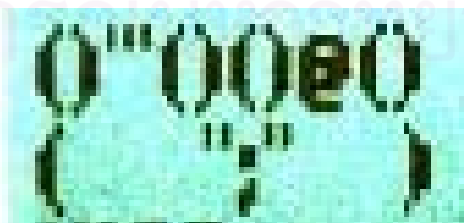
ภาพที่ 44 ภาพหมียแบบที่ 10 เป็นภาพหมียในอีกอากัปกริยาหนึ่งที่แสดงถึงการกอดและการจูบของหมีย 2 ตัว เป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) มีวิธีการประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ผู้ออกแบบต้องการสื่อความหมายถึงความแตกต่างของหมี่ทั้ง 2 ตัว โดยตัวด้านซ้ายของภาพคือหมี่ตัวเมีย โดยใช้เครื่องหมาย “(> <)” วงเล็บเปิดและปิดโดยมีเครื่องหมาย “>” มากกว่าและ “<” น้อยกว่าอยู่ตรงกลาง เพื่อสื่อความหมายถึง โบว์ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงเมื่อต้องการให้แตกต่างจากผู้ชาย เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ และตัวด้านขวาคือหมี่ตัวผู้ ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน นำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้าง ซึ่งจะสัมพันธ์กับอาการปฏิกิริยาการมองไปด้านข้าง ซึ่งหูข้างขวาของภาพจะบังหูข้างซ้ายไว้ จึงใช้เพียงเครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิด ใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดแทนใบหน้าอ้วนกลม เครื่องหมาย “0” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 ขีดมีตัวเลข “0” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตาและจมูกกลมของหมี่ตัวเมีย และใช้เครื่องหมาย “0” เลข “0” เรียงต่อกับเส้นขีด 2 ขีด ถูกนำมาใช้แทนตาและจมูกกลมของหมี่ตัวผู้ในลักษณะการเอียงใบหน้าไปทางซ้าย เครื่องหมาย “,” ขีดเล็กๆด้านล่าง 1 ขีด ถูกนำมาใช้แทนปากของหมี่ตัวผู้ที่มีลักษณะยิ้มมุมปาก โดยในเฟรมที่ 2 ที่สื่อความหมายถึงการจูบที่เห็นเฉพาะด้านหลังของหมี่ตัวผู้นั้น ได้ใช้เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 1 ขีด แทนตาข้างหนึ่งของหมี่ตัวผู้แทน

ส่วนของลำตัวและขาทั้ง 2 ข้าง ในเฟรมที่ 1 ใช้เครื่องหมาย “(0)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีตัวเลข “0” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนลักษณะไขว่กันของแขนของหมี่ 2 ตัว ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิด 2 อันประกบกันมีขีดเล็กๆด้านบน 2 ขีดอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้ากลม และในเฟรมที่ 2 เพิ่มเครื่องหมาย “*” แทนหางของหมี่ตัวผู้ด้านหลัง และเครื่องหมาย “_” underscore แทนก้นของหมี่

จากภาพที่ 44 ซึ่งเป็นภาพหมี่ในลักษณะการโอบกอดและจูบกัน ลำดับต่อไปนี้เป็นภาพที่ 45 ภาพหมี่แบบที่ 11 จะเป็นภาพหมี่ในลักษณะการจูบกัน ซึ่งจะมีการแสดงผลเพียงส่วนของใบหน้าในจำนวน 2 บรรทัดดังนี้

ภาพที่ 45 ภาพหมี่แบบที่ 11

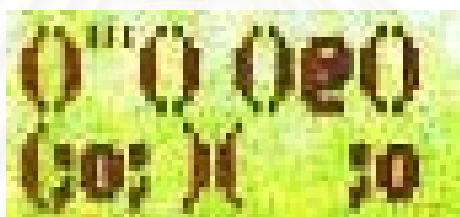

ภาพที่ 45 ภาพหมี่แบบที่ 11 เป็นภาพที่แสดงออกถึงความรักคือการจูบของหมี่ 2 ตัว ซึ่งมีการแสดงผล 2 บรรทัดให้เห็นเพียงศีรษะเท่านั้น มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “e” มีลักษณะเป็นเส้นขีดจากด้านในกระจายออกทางด้านนอก ถูกนำมาใช้แทนดอกไม้ที่ติดอยู่บนศีรษะซึ่งแสดงถึงความเป็นผู้หญิงดังนั้นหมี่ด้านขวาของภาพจึงเป็นหมี่ตัวเมีย “”” เส้นขีด 2 เส้นเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้างของหมี่ทั้ง 2 ตัว ที่อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กันมากประกอบกับใช้เครื่องหมาย “;” semicolon ถูกนำมาใช้แทนจมูกและปากที่ประสานกัน แทนการหันหน้าเข้าหากันและจูบ

จากภาพที่ 45 ซึ่งเป็นภาพหมี่ในลักษณะการจูบกัน ลำดับต่อไปนี้เป็นภาพที่ 46 ภาพหมี่แบบที่ 12 ซึ่งเป็นภาพที่แสดงถึงการร้องไห้ดังนี้

ภาพที่ 46 ภาพหมี่แบบที่ 12

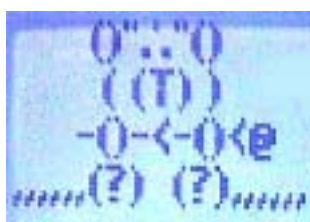

ภาพที่ 46 ภาพหมี่แบบที่ 12 ภาพหมี่ 2 ตัวนี้เป็นภาพที่แสดงออกในเรื่องที่เกี่ยวกับความรักของหมี่ 2 ตัว แสดงถึงการร้องไห้ ซึ่งมีการแสดงผล 2 บรรทัด มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมายเหมือนกับในภาพที่ 43 แต่แตกต่างกันที่ตำแหน่งของเครื่องหมาย “;” semicolon ที่ในภาพที่ 43 แทนจมูกและปากแต่ในภาพที่ 44 นี้ได้ถูกนำมาใช้แทนตาและน้ำตา และมีการเปลี่ยนเลือนตำแหน่งให้สื่อความหมายถึงการหันหน้าออกจากกัน และเพิ่มตัวเลข “0” แทนจมูกกลม ให้เห็นชัดเจนขึ้นโดยหากมองทางด้านหน้า

จากภาพที่ 46 ซึ่งเป็นภาพหมี่ในอากัปกริยาการร้องไห้แสดงความเสียใจ ในลำดับต่อไปภาพที่ 47 ภาพหมี่แบบที่ 13 จะเป็นภาพหมี่ในอากัปกริยาหนึ่งซึ่งได้รับความนิยมมากคือ ภาพหมี่ถือดอกไม้

ภาพที่ 47 ภาพหมึแบบที่ 13

ภาพที่ 47 ภาพหมึแบบที่ 13 ภาพหมึในที่นี้เป็นภาพที่สื่อความหมายถึงตุ๊กตาหมึก็ได้ เนื่องจากมีจมูกและปากยื่นออกมาด้วยเครื่องหมาย “(T)” และได้เพิ่มภาพดอกกุหลาบในมือด้วย มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “ ' ' ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้าง และโครงใบหน้า ที่ต้องการให้มีควมอ้วนกลม “. .” จุด 2 จุด ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้าง เครื่องหมาย “(T)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีตัวอักษร “T” อยู่ตรงกลาง มีลักษณะเป็นเส้นโค้งประกบกันและมีขีดแบ่งตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนปากและจมูกที่ยื่นหน้าตรงเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาหมึ

ส่วนของมือ เท้าและลำตัว ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิด ถูกนำมาใช้แทนมือของหมึ เครื่องหมาย “ (?) ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเครื่องหมาย “?” คำถาม ถูกนำมาใช้แทนเท้ากลม

ส่วนของดอกกุหลาบ ใช้เครื่องหมาย “---” ลบเรียงกันแนวนอน ถูกนำมาใช้แทนก้านดอก เครื่องหมาย “<” น้อยกว่า มีลักษณะเป็นปลายแหลมด้านหนึ่งปลายเปิดด้านหนึ่ง ถูกนำมาใช้แทนใบและใบเลี้ยงรวมถึงหนามแหลมของกุหลาบด้วย ซึ่งจากการวิจัยพบว่าสามารถใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียงแทนหนามแหลมก็ได้ เครื่องหมาย “e” มีลักษณะขมวดกลมและกระจายออกจากศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนกลีบดอก

จากภาพที่ 47 ซึ่งเป็นภาพหมึในอาภักิริยาถือดอกไม้ ลำดับต่อไปในภาพที่ 48 ภาพหมึแบบที่ 14 ก็เป็นภาพหมึถือดอกไม้ในอีกลักษณะหนึ่ง

ภาพที่ 48 ภาพหมึแบบที่ 14

ภาพที่ 48 ภาพหมึแบบที่ 14 เป็นภาพที่สื่อความหมายถึงหมึได้ยากเนื่องจากไม่สามารถสื่อถึงเอกลักษณ์ของหมึได้ แต่เมื่อได้นำมาเข้ารหัสร่วมกับข้อความแล้วจะมีความหมายถึงหมึ ซึ่งมีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “ (” วงเล็บเปิดและเส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้น ถูกนำมาใช้แทนหูด้านซ้ายของภาพ เครื่องหมาย “) ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้น และวงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนหูข้างขวา เครื่องหมาย “ . ” จุด 2 จุดถูกนำมาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้าง และเครื่องหมาย “ _ ” underscore ถูกนำมาใช้แทนจมูก

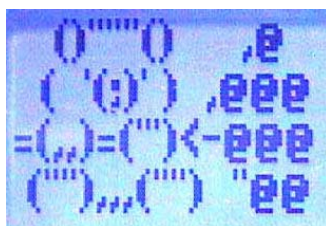
ส่วนของมือและเท้าทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนมือทั้ง 2 ข้าง “ (_) ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันโดยมีเครื่องหมาย “ _ ” underscore อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้าทั้ง 2 ข้าง และเครื่องหมาย “ . ” จุด 2 จุดมีเส้นขีดเล็กๆด้านบนตรงกลาง นำมาใช้แทนสะดือและก้นของหมึ

ส่วนของดอกกุหลาบ ใช้เครื่องหมาย “ --- ” ลบเรียงกันแนวนอน ถูกนำมาใช้แทนก้านดอก เครื่องหมาย “) ” วงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนใบเลี้ยงของกุหลาบ เครื่องหมาย “ e ” มีลักษณะขมวดกลมและกระจายออกจากศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนกลีบดอก

นอกจากภาพหมึถือดอกไม้ในภาพที่ 47-48 แล้ว จากการวิจัยยังพบว่า มีการใช้ภาพหมึถือช่อดอกไม้ร่วมด้วยดังในภาพที่ 49 ภาพหมึแบบที่ 15

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 49 ภาพหมึแบบที่ 15

ภาพที่ 49 ภาพหมึแบบที่ 15 เป็นภาพของหมึที่มีการถือช่อดอกไม้ร่วมด้วย มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “ ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้าง และโครงใบหน้า ที่ต้องการให้มีความอ้วนกลม “ . .” จุด 2 จุด ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้าง เครื่องหมาย “(;)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเครื่องหมาย “ ;” semicolon อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนปากและจมูกที่ยื่น

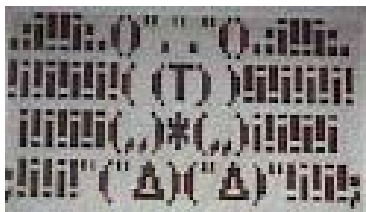
ส่วนของมือ เท้าและลำตัว ใช้เครื่องหมาย “(,)” วงเล็บเปิดและปิดมีเส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 2 ขีดตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนมือและนิ้วของหมึด้านซ้าย ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดมีเส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนมือและนิ้วมือด้านขวาในลักษณะกำมือตั้งขึ้น เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเครื่องหมาย ถูกนำมาใช้แทนเท้ากลม เครื่องหมาย “ , , ” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนก้นของหมึ

ส่วนของช่อดอกไม้ ใช้เครื่องหมาย “ = ” ซึ่งมีลักษณะขีดยาว 2 เส้นซ้อนกัน จึงถูกนำมาใช้แทนก้านช่อดอกไม้ เครื่องหมาย “ < ” น้อยกว่า มีลักษณะเป็นปลายแหลมด้านหนึ่ง ปลายเปิดด้านหนึ่ง ถูกนำมาใช้แทนตำแหน่งของก้ามกรมช่อดอกไม้ เครื่องหมาย “ e ” มีลักษณะขมวดกลมและกระจายออกจากศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนกลีบดอกไม้ทั้งหมด และใช้เครื่องหมาย “ , ” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง “ - ” เครื่องหมายลบ และ “ ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน เพื่อเสริมแต่งรายละเอียดของช่อดอกไม้

จากความนิยมของภาพหมึในบริการข้อความสั้น ทำให้ผู้ออกแบบได้นำหมึมาเป็นตัวแบบเพื่อสื่อความหมายถึงสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากตัวหมึ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ในภาพที่ 50 และ 51 ที่เป็นภาพหมึมีปีกซึ่งถูกนำมาใช้แทนภาพควิวปิดที่มีปีกทั้ง 2 ข้างเป็นสัญลักษณ์

1.2.2 ภาพหมี่มีปีก

ภาพที่ 50 ภาพหมี่มีปีกแบบที่ 1

ภาพที่ 50 ภาพหมี่มีปีกแบบที่ 1 เป็นภาพหมี่มีปีก ซึ่งสามารถสื่อถึงตุ๊กตาหมี่ได้ ที่ตรงปีกจะมีลักษณะที่บ่งชี้วิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “ ” “ ” “ ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้าง และโครงใบหน้า ที่ต้องการให้มีควมอ้วนกลม “ . ” จุด 2 จุด ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้าง เครื่องหมาย “(T)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีตัวอักษร “T” ตัวพิมพ์ใหญ่อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนปากและจมูกที่ยื่นและเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาหมี่ด้วย

ส่วนของมือ เท้าและลำตัว ใช้เครื่องหมาย “(,)” วงเล็บเปิดและปิดมีเส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 2 ขีดตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนมือและนิ้วของหมี่ เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนส่วนของลำตัว ซึ่งสื่อความหมายถึงขนยาวฟูได้ด้วย เครื่องหมาย “(Δ)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีรูปสามเหลี่ยมตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้า

ส่วนของปีก ใช้เครื่องหมาย “!” “;” “.” “:” “,” ผสมผสานกันเพื่อให้เกิดภาพที่มีลักษณะที่บ่งชี้และแทนปีกทั้ง 2 ข้างถูกนำมาใช้แทนปีกทั้ง 2 ข้าง

จากภาพที่ 50 ซึ่งเป็นภาพหมี่มีปีก ที่ในส่วนของปีกจะมีลักษณะที่บ่งชี้ ลำดับต่อไปในภาพที่ 51 จะเป็นภาพหมี่มีปีกในแบบที่ 2 ซึ่งในส่วนของปีกจะเป็นลักษณะโปร่งแสง

ภาพที่ 51 ภาพหมี่มีปีกแบบที่ 2

ภาพที่ 51 ภาพหมี่มีปีกแบบที่ 2 เป็นภาพหมี่มีปีกอีกภาพหนึ่ง ซึ่งตรงปีกจะมีลักษณะโปร่งแสง มีวิธีการประกอบสร้างควมหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “””””” เป็นเส้นขีดเล็ก จึงถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูทั้ง 2 ข้างและโครงหน้า เครื่องหมาย “0” เส้นขีดเล็กๆด้านบนและมีตัวเลข “0” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้าง และจมูกกลม เครื่องหมาย “,” มีลักษณะเป็นเส้นขีดเล็กๆด้านล่างขวาของภาพ ถูกนำมาใช้แทนปากในลักษณะยิ้มมุมปาก

ส่วนของมือ เท้าและลำตัว ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 ขีดอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนมือ 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “ (.,) ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 2 ขีดอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้า 2 ข้าง และใช้ตัวอักษร “ll” พิมพ์ใหญ่ 2 ตัวซ้อนกัน แทนส่วนของลำตัว

ภาพของหมี่ที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมดนี้ เป็นภาพที่มีความแตกต่างในอักขรภิกิริยาของหมี่และรวมถึงภาพหมี่มีปีกด้วย โดยผู้วิจัยจะขอสรุปการใช้เครื่องหมายต่างๆในการสื่อความหมายเพื่อให้เป็นภาพหมี่ และใช้เป็นรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพหมี่ต่อไปดังนี้คือ

ส่วนของหู เพื่อสื่อความหมายถึงความกลมของหู จะใช้เครื่องหมาย “()” “e” “(> <)”

ส่วนของโครงหน้า เพื่อสื่อความหมายถึงความอ้วนกลมของใบหน้าจะใช้เครื่องหมาย “()”

ส่วนของจมูกและปาก เพื่อสื่อความหมายถึงปากและจมูกกลมที่ยื่นออกมาอย่างเห็นได้ชัด เป็นเอกลักษณ์ของหมี่ที่แตกต่างจากสัตว์ชนิดอื่น จะใช้เครื่องหมาย “(T)” “(;)” “(Ö)” “-” “0”

ส่วนของลำตัว เพื่อสื่อความหมายถึงความอ้วนกลม จะใช้เครื่องหมาย “(“ ”)”

ส่วนของมือและเท้า เพื่อสื่อความหมายถึงความอ้วนกลม จะใช้เครื่องหมาย “(e)” “(.,)” “(l)” “(”)” “()” “(?)” “()” “(Δ)”

ภาพหมีได้รับความนิยมมากในบริการข้อความสั้น โดยจากการสัมภาษณ์คุณ อรวรรณี พร้อมจรรยากุล Animated SMS designer เว็บไซต์ www.mobilemagic.sanook.com บริษัท เอ็มเว็บ (ประเทศไทย) จำกัด ได้กล่าวถึงความนิยมของหมีว่า “ ถ้าถามว่าทำไมถึงใช้หมี ไม่ใช่ตัวอื่น ตัวอื่นเราก็ใช้ เช่นกระต่าย หมู ลิง ซึ่งมันมี Character ที่ชัดเจน คือเห็นแล้วรู้เลย แต่หมี นิยมมากที่สุด บางทีถูกค้าขอละขอเป็นหมีเยอะๆ ได้ใหม่ อย่างตุ๊กตาหมีก็มีขายมากทำให้รู้ว่าหมี นี้มีคนชอบมากที่สุด อย่างกวาก็เคยทำแต่ทำแล้วเหมือนหมาหมีเขา หมีนี่จะมีเอกลักษณ์พิเศษ เฉพาะซึ่งมองแล้วรู้เลยว่าเป็นหมี การสร้างภาพจะอาศัยประสบการณ์ การพบเห็นแล้วดึงเอา ความพิเศษนั้นมา” จากคำสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าความนิยมของหมีนั้นเป็นผลมาจากความต้องการของลูกค้า เป็นการตอบสนองความต้องการของสังคมด้วย เพราะสังคมยอมรับให้มีแทน ความน่ารัก และในส่วนของประกอบสร้างภาพหมีของผู้ออกแบบนั้นไม่ได้มีหลักการทางการ ออกแบบโดยตรง แต่ใช้การเลียนแบบโดยเฉพาะจากลักษณะตัวการ์ตูนต่างๆ

จะด้วยประสบการณ์ตรงที่พบเห็นลักษณะของสัตว์ต่างๆและนำมาใช้ในการ ออกแบบ หรือพบเห็นตัวการ์ตูนสัตว์ต่างๆ ซึ่งอาจสรุปได้ว่าผู้ออกแบบได้มีการใช้หลักการของ แนวคิดเกี่ยวกับรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code) อย่างไม่รู้จักตัว เป็นการเรียนรู้ที่ได้รับการถ่ายทอด มาและเป็นการยอมรับแต่โดยดีจนกลายเป็นแบบแผนในการปฏิบัติ และความนิยมที่มีอยู่ในสังคม

ภาพหมีนี้เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงการใชภาพหมีได้ในวาระอื่นๆโดย ไม่เฉพาะเจาะจง ในส่วนนี้คุณพรชชล บำรุงธรรมได้ให้ความเห็นว่า “ทำไมจึงใช้หมี ก็เพราะว่าหมี มันน่ารักคะ แล้วก็ใช้กันเยอะมาก ได้รับก็จะได้แต่ภาพหมีมากกว่าภาพอื่น เวลา Forward ไปก็ จะส่งภาพหมีนั้นไปด้วย คือมันใช้ภาพอะไรก็ได้แต่ที่สำคัญที่สุดคือ การใช้ข้อความคะ เพื่อนที่ได้รับ คำก็จะเข้าใจในส่วนที่มันเป็นข้อความมากกว่าที่จะบอกว่าเราส่งไปเพราะอะไร ภาพน่าจะเป็น การใช้ที่อิสระคะแล้วแต่เราชอบ” คุณกฤษดา สงวนสิน ได้ให้ความเห็นว่า “หมี มันมีแต่หมีครับ ผม เห็นแต่คำใช้หมีกัน ก็เลยใช้บ้าง ไม่เห็นจะเกี่ยวกับวันที่ส่งเลย ผมว่าจะส่งภาพอะไรไปก็ได้ขอให้ มันเหมาะกับคนรับ หมีอาจจะส่งให้แฟน ดูน่ารักครับ คือข้อความจะสำคัญมากกว่าภาพหมีนะ ครับ ความสำคัญอยู่ที่ข้อความครับ” คุณอัญชุลี สุวัฒน์ ได้ให้ความเห็นว่า “ภาพหมีเป็นภาพที่ เห็นบ่อยสุดคะ เวลาจะ forward ไปให้เพื่อนหมีมันจะติดมากับข้อความเลยซึ่งเราไม่ต้องไปกดทำ ภาพใหม่ ก็จะใช้ภาพนั้นแหละคะแล้วเปลี่ยนคำพูดเอา คิดว่าคนรับคำเข้าใจได้อยู่แล้ว มันขึ้นอยู่กับเราส่งข้อความอะไรไปให้เขามากกว่า คำจะรู้จากตรงนั้น ภาพมันทำให้น่ารักขึ้น ดูไม่เซยเมื่อมี ภาพไปด้วย มีแต่คำพูดมันจะธรรมดาไป”

ภาพหมีและรวมถึงตุ๊กตาหมีนี้ได้รับความนิยมอย่างมากในการเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่ใช้ในบริการข้อความสั้น กำเนิดของตุ๊กตาหมีมีบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ในนามของหมี "Teddy Bear" โดยมีรายละเอียดคือ ความนิยมในหมี Teddy Bear นี้มีอยู่ใน 2 ประเทศคือ อเมริกาและเยอรมัน ในอเมริกาเป็นต้นกำเนิดของ หมี Teddy Bear อย่างแท้จริง โดยนำมาจากชื่อเล่นของประธานาธิบดี ทีโอดอร์ รูสเวลต์ (Theodore Roosevelt) เมื่อท่านได้เดินทางไปยังแถบมิชิชิปปี้เพื่อยุติและทำความเข้าใจในการแบ่งเขตแดนระหว่างรัฐมิชิชิปปี้และหลุยเซียน่า และท่านได้รับคำเชิญให้เข้าไปในป่าและทำการล่าสัตว์ เมื่อเข้าไปในป่าท่านพบกับลูกหมีตัวเล็กๆ ซึ่งท่านปฏิเสธที่จะยิงมัน เรื่องราวดังกล่าวได้ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ The Washington Post ทันทีในวันที่ 16 พฤศจิกายน ค.ศ. 1902 เป็นภาพของการ์ตูนที่วาดด้วยลายเส้นดังภาพที่ 52

ภาพที่ 52 ประธานาธิบดี ทีโอดอร์ รูสเวลต์และหมี Teddy Bear

หลังจากการตีพิมพ์ภาพดังกล่าว (ภาพที่ 52) ได้มีการประดิษฐ์ตุ๊กตาหมีนี้เพื่อสรรเสริญความเมตตาของท่านประธานาธิบดี ซึ่งประดิษฐ์ด้วยมือ (Hand Made) และได้นำไปตั้งโชว์ไว้ที่ตู้โชว์ในเมืองบรูคลิน (Brooklyn) รัฐนิวยอร์ก ซึ่งมีเอกลักษณ์เด่นคือ มีหูกลมโตเด่น ตัวกลม นั่งหันหน้าตรงยกเท้าทั้ง 4 ข้างมาข้างหน้าแสดงให้เห็นถึงรอยเท้าทั้ง 4 ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้พบเห็นจำนวนมากมีการสั่งซื้อถึง 3,000 ตัวในคราวแรก และได้รับความนิยมเรื่อยมาจนปัจจุบันและมีการพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ขึ้นมากมาย โดยได้รับความนิยมจากคน 2 กลุ่มคือ เด็กจะชอบเล่นเพื่อความสนุกสนาน ส่วนผู้ใหญ่จะนิยมสะสมซึ่งจะต้องเป็นตุ๊กตาที่ผลิตด้วยมือเท่านั้น ความนิยมได้มีไปทั่วโลกไปทั่วในสื่อทุกสื่อที่ต้องการสื่อความหมายถึงความน่ารัก และยังพบว่าการให้ของขวัญด้วยตุ๊กตาหมีนี้มีความนิยมอย่างมากเช่นกันไม่ว่าจะในวาระวันสำคัญใดที่สื่อความหมายถึงการแสดงความยินดีให้แก่บุคคลๆหนึ่ง ดังนั้นหมีและตุ๊กตาหมีจึงได้รับความนิยมโดยเป็นหนึ่งในภาพที่ใช้ในข้อความสั้น

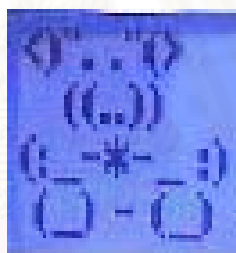
จากภาพหมี่ที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมดนี้ มีทั้งหมี่ในอากัปกริยาต่างๆ ตึกตาหมี่ และหมี่มีปีก ซึ่งในส่วนของตึกตาหมี่นี้มีความแตกต่างจากหมี่น้อยมากหรือแทบจะไม่มีเลย ทั้งนี้การจะจำแนกออกกว่าเป็นหมี่หรือตึกตาหมี่ได้นั้นจำเป็นต้องใช้การเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความตามบริบทวาระโอกาสทางการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาวิเคราะห์ในส่วนของวาระโอกาสทางการสื่อสารต่อไป

นอกจากภาพหมี่ที่ได้รับการนำมาใช้ในบริการข้อความสั้นและได้รับความนิยมมากที่สุดแล้ว ภาพหมูเป็นภาพหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ในบริการข้อความสั้นเช่นเดียวกัน

1.2.3 ภาพหมู

ภาพหมูเป็นภาพสัตว์ประเภทหนึ่งที่ได้รับนิยามในบริการข้อความสั้นเช่นกัน ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าการนำมาใช้ 3 แบบดังภาพที่ 53-55 คือ

ภาพที่ 53 ภาพหมูแบบที่ 1

ภาพที่ 53 ภาพหมูแบบที่ 1 เป็นลักษณะของการวางแขนออกทั้ง 2 ข้าง มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้คือ

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “ ” “ ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนขนสั้นๆ เครื่องหมาย “<”)” น้อยกว่าและวงเล็บปิด มีลักษณะปลายแหลมด้านหนึ่งและเส้นโค้งด้านหนึ่ง ถูกนำมาใช้แทนหูข้างซ้ายของภาพ เครื่องหมาย “>” วงเล็บเปิดและมากกว่า ถูกนำมาใช้แทนหูข้างขวา ที่มีลักษณะกางแหลม เป็นเอกลักษณ์ของหมู เครื่องหมาย “. .” จุด 2 จุดเรียงกัน ถูกนำมาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “((..))” วงเล็บเปิดและปิดซ้อนกัน 2 มีจุด 2 จุดอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนจมูกกลมใหญ่ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของหมูที่แตกต่างจากสัตว์ชนิดอื่นๆ

ส่วนของมือ 2 ข้างและลำตัว “(: :)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเครื่องหมาย colon เรียงกัน 2 แถวตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนมือทั้ง 2 ข้างลักษณะกางออก และใช้เครื่องหมาย “- *-” ลบ 2 กัน มีเครื่องหมายที่กระจายออกจากจุดศูนย์กลางอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนลำตัวในส่วนหน้าอกและลักษณะเครื่องประดับที่เปล่งประกายออก

ส่วนของเท้า 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเครื่องหมาย underscore อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้าทั้ง 2 ข้าง

จากภาพที่ 53 ซึ่งเป็นภาพหมูในลักษณะการกางแขนออกทั้ง 2 ข้าง ซึ่งแสดงผล เต็มตัวใน 4 บรรทัด ลำดับต่อไปจะเป็นภาพที่ 54 ภาพหมูแบบที่ 2 ซึ่งมีการแสดงผล 3 บรรทัดใน ลักษณะการหันหน้าตรงของหมูและกางแขนออกเช่นกัน

ภาพที่ 54 ภาพหมูแบบที่ 2

ภาพที่ 54 ภาพหมูแบบที่ 2 เป็นภาพของหมูในลักษณะกางแขนออกแต่ไม่มาก ดังเช่นภาพที่ 53 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้คือ

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “ ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน ถูกนำมาใช้แทนขนสั้นๆ เครื่องหมาย “<”)” น้อยกว่าและวงเล็บปิด มีลักษณะปลายแหลมด้านหนึ่งและเส้นโค้งด้านหนึ่ง ถูกนำมาใช้แทนหูข้างซ้ายของภาพ เครื่องหมาย “>” วงเล็บเปิดและมากกว่า ถูกนำมาใช้แทนหูข้างขวา เครื่องหมาย “. .” จุด 2 จุดเรียงกัน ถูกนำมาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “(.)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีจุด 2 จุดอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนจมูกกลมใหญ่

ส่วนของมือ 2 ข้างและลำตัว “(% %)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเครื่องหมายเปอร์เซ็นต์ “%” 2 อันตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนมือทั้ง 2 ข้างลักษณะกางออก และมีสัดส่วนความกว้างเท่ากับความกว้างของใบหน้า จึงสื่อความหมายถึง การกางแขนออกเล็กน้อย

จากภาพที่ 54 ซึ่งเป็นภาพหมูในลักษณะการกางแขนออก ลำดับต่อไปในภาพที่ 55 ภาพหมูแบบที่ 3 เป็นภาพหมูในอีกอากัปภิกิริยาหนึ่ง ซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหวดังนี้

ภาพที่ 55 ภาพหมู่แบบที่ 3

ภาพที่ 55 ภาพหมู่แบบที่ 3 เป็นภาพหมู่ในลักษณะการเดินยักย้ายสะโพก มีการนำเสนอเป็นแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้คือ

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ในเฟรมที่ 1-2 เป็นภาพของหมู่ในลักษณะหันหลัง โดยใช้เครื่องหมาย “ ” มีลักษณะเป็นขีดสั้นเล็กๆ จึงถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “<” น้อยกว่าและวงเล็บปิด นำมาใช้แทนหูด้านซ้ายของภาพ เครื่องหมาย “>” วงเล็บเปิดและเครื่องหมายมากกว่า แทนหูด้านขวา นำมาใช้แทนหูทางแหลม และเครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนใบหน้าอ้วนกลม และมีการเลื่อนตำแหน่งไปทางซ้ายเล็กน้อยในเฟรมที่ 2 เพื่อสื่อความหมายร่วมกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย และในเฟรมที่ 3 ภาพหมู่เปลี่ยนไปเป็นหันหน้ามา ดังนั้นจึงต้องมีรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนของใบหน้า โดยใช้เครื่องหมาย “.” จุด 2 จุด แทนตาทั้ง 2 ข้าง และเครื่องหมาย “(..)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีจุด 2 จุดอยู่ตรงกลาง นำมาใช้แทนจมูกกลมใหญ่

ส่วนของมือทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบมีขีดเล็กๆอยู่ตรงกลางด้านบน จึงถูกนำมาใช้แทนมือ ที่อยู่ในตำแหน่งยกขึ้นข้างใบหน้าในเฟรมที่ 1-2 ส่วนในเฟรมที่ 3 นั้น มือถูกลดอยู่ในตำแหน่งข้างลำตัว ด้วยการใส่เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดซ้อนกัน

ส่วนของลำตัวและเท้าทั้ง 2 ข้าง เฟรมที่ 1-2 หมู่กำลังหันหลัง จึงใช้เครื่องหมาย “() ()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน 2 อัน ถูกนำมาใช้บันทึกท่ากลม มีการเลื่อนตำแหน่งไปทางด้านซ้ายในเฟรมที่ 2 เพื่อสื่อความหมายถึงการส่ายกันของหมู่ ในเฟรมที่ 3 หมู่หันหน้ามาแล้ว บันทึกรายละเอียดของเท้า เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง นำมาใช้แทนเส้นแบ่งของเท้าให้เกิดเป็นภาพเท้า 2 ข้างตัวอักษร “J” พิมพ์ใหญ่ มีลักษณะปลายโค้งด้านล่างจึงถูกนำมาใช้แทนลักษณะของเท้าข้างขวา

จากภาพหมูที่นำมาวิเคราะห์ทั้ง 3 แบบนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปการนำเครื่องหมายต่าง ๆ มาใช้เพื่อเป็นรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพหมูดังนี้

หูทั้ง 2 ข้าง เพื่อสื่อความหมายถึง หูกางปลายแหลมหรือหักลง ใช้เครื่องหมาย “<” และ “>”

ใบหน้า เพื่อสื่อความหมายถึงความอ้วนกลมของใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “()”

จมูก เพื่อสื่อความหมายถึงความกลมใหญ่มีรูจมูก 2 รูสังเกตเห็นชัดจากทางด้านหน้า เป็นเอกลักษณ์ของหมูแตกต่างจากสัตว์ชนิดอื่น ใช้เครื่องหมาย “(.)”

ลำตัว เพื่อสื่อความหมายถึงความอ้วนกลม ใช้เครื่องหมาย “()”

มือทั้ง 2 ข้าง เพื่อสื่อความหมายถึง นิ้วมือที่แบ่งออกเป็นกีบๆ และอ้วนกลม ใช้เครื่องหมาย “(: :)” “(% %)” “(!)”

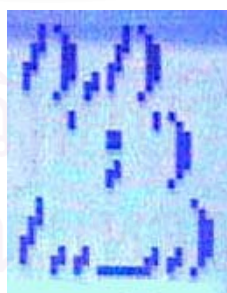
เท้าทั้ง 2 ข้าง เพื่อสื่อความหมายถึงความอ้วนกลม “() ()” “././”

นอกจากภาพหมูแล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพกระต่ายในบริการข้อความสั้นด้วย ดังนี้

1.2.4 ภาพกระต่าย

ภาพกระต่ายก็เป็นภาพสัตว์ประเภทหนึ่งที่ได้รับคานิยมในบริการข้อความสั้นเช่นกัน ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าการนำมาใช้ 5 แบบดังจะอธิบายในภาพที่ 56-60 คือ

ภาพที่ 56 ภาพกระต่ายแบบที่ 1

ภาพที่ 56 ภาพกระต่ายแบบที่ 1 เป็นภาพกระต่ายที่มีลักษณะการหันหน้าไปทางด้านขวาของจอภาพเล็กน้อย มีวิธีประกอบสร้างควมหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้คือ

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียงและวงเล็บปิด นำมาใช้แทนหูตั้งยาวทั้ง 2 ข้างซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของกระต่าย เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆ ด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “ ” เส้นขีด 2 ขีดเล็กๆ ด้านบน ถูกนำมาใช้แทนตาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย

“;” semicolon ถูกนำมาใช้แทนจุมุกและปากและเครื่องหมาย “)” วงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนโครงหน้า

ส่วนของลำตัว ใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง เครื่องหมาย “_” underscore และ “)” วงเล็บปิด นำมาใช้แทนลำตัว และเครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง นำมาใช้แทนลักษณะของนิ้วมือ

จากภาพที่ 56 ซึ่งเป็นภาพกระต่ายที่มีลักษณะการหันหน้าไปทางด้านขวาของจอภาพเล็กน้อย ในภาพที่ 57 ภาพกระต่ายแบบที่ 2 จะเป็นภาพกระต่ายในอากัปภิกขานั่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของกระต่ายอย่างชัดเจนคือหูตั้งและเท้าโต

ภาพที่ 57 ภาพกระต่ายแบบที่ 2

ภาพที่ 57 ภาพกระต่ายแบบที่ 2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้คือ

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียงและวงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนหูกระต่ายยาวตั้ง เครื่องหมาย “.” จุด ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนโครงหน้า เครื่องหมาย “;” เส้นขีดเล็กๆ 2 ขีดด้านบนมีเครื่องหมาย semicolon อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้าง จุมุกและปากที่มีลักษณะห่อปาก

ส่วนของเท้าทั้ง 2 ข้าง ผู้ออกแบบต้องการสื่อความหมายให้เห็นถึงลักษณะของเท้าใหญ่ที่เป็นเอกลักษณ์ของกระต่าย จึงใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเส้นขีดเล็กๆ 2 ขีดด้านบนอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้าทั้ง 2 ข้างและนิ้วเท้า โดยไม่มีเครื่องหมายที่สามารถแสดงถึงลักษณะของลำตัว เนื่องจากต้องการสื่อให้เห็นว่าเท้าใหญ่มากจนปิดส่วนของลำตัวไว้

จากภาพที่ 57 ซึ่งเป็นภาพที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของกระต่ายอย่างชัดเจนนั้น ลำดับต่อไปภาพที่ 58 ภาพกระต่ายแบบที่ 3 จะเป็นภาพที่แสดงถึงอากัปภิกขานของกระต่ายอีกลักษณะหนึ่งคือการยืนและเดินส่ายกัน ซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหวดังนี้

ภาพที่ 58 ภาพกระต่ายแบบที่ 3

ภาพที่ 58 ภาพกระต่ายแบบที่ 3 เป็นภาพกระต่ายที่มีการนำเสนอเป็นแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ดังนี้คือ

ส่วนของศีรษะและใบหน้า เฟรมที่ 1-2 สื่อความหมายถึงกระต่ายที่กำลังยื่นหันหลังอยู่ ใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียงและวงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนใบหูยาวตั้ง เป็นเอกลักษณ์ของกระต่าย ซึ่งในเฟรมที่ 2 หูกระต่ายได้เลื่อนตำแหน่งมาทางซ้ายเล็กน้อย เพื่อสื่อความหมายให้สัมพันธ์กับส่วนอื่นที่แสดงให้เห็นว่ากระต่ายกำลังสายศีรษะ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนโครงหน้าและในเฟรมที่ 3 กระต่ายได้หันหน้ากลับมาเห็นรายละเอียดของใบหน้า จึงใช้เครื่องหมาย “Ö” มีลักษณะกลมมีจุด 2 จุดด้านบน ถูกนำมาใช้แทนตาและจมูกกลมโต เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านข้าง ถูกนำมาใช้แทนปากแบบยิ้มมุมปาก

ส่วนของลำตัว ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนลำตัว และมีการเลื่อนตำแหน่งไปทางขวาและซ้ายสลับกันในเฟรมที่ 2-3 เพื่อสื่อความหมายให้สัมพันธ์กับมือและศีรษะแสดงถึงการส่ายไปส่ายมา ในเฟรมที่ 1-2 กระต่ายหันหลังอยู่จึงแสดงให้เห็นถึงหางที่เป็นพุ่ม เป็นเอกลักษณ์ของกระต่าย ด้วยเครื่องหมาย “*” ที่มีลักษณะกระจายจากศูนย์กลาง และในเฟรมที่ 3 กระต่ายหันหน้ามา ทำให้ส่วนของหางกลายเป็นส่วนของท้องซึ่งใช้เครื่องหมาย “.” จุด ถูกนำมาใช้แทนสะดือ

ส่วนของมือและเท้าทั้ง 2 ข้าง ผู้ออกแบบต้องการให้มือมีลักษณะของการถือพู่ไว้ในเฟรมที่ 1-2 จึงใช้ตัวเลข “0” แต่ในเฟรมที่ 1 ใช้ตัวอักษร “C” มีลักษณะโค้งกลม ถูกนำมาใช้แทนมือด้านล่างเพื่อสื่อให้เห็นว่าบันท้ายของกระต่ายได้บังส่วนหนึ่งของมือไว้ และในเฟรมที่ 1-3 จะมีการเปลี่ยนตำแหน่งของมือ โดยสัมพันธ์กับลำตัวที่เลื่อนตำแหน่งซ้ายขวา สื่อถึงการเดินส่ายไปส่ายมา ชัดเจนขึ้น ในเฟรมที่ 3 ระดับมือทั้ง 2 ข้างอยู่ในระดับศีรษะแสดงถึงตำแหน่งหยุดหันหน้ามา และส่วนของเท้าทั้ง 2 ข้างได้ใช้เครื่องหมาย “i” ปรศน์กลับหัว มีลักษณะเส้นตรงปลายงอกลับด้าน กระต่าย กำลังยื่นหันหลังอยู่ สังเกตจาก “i” แสดงว่าเท้าอยู่ทางด้านหน้า

จากภาพที่ 58 ซึ่งเป็นภาพกระต่ายในอากัปกริยาการเดินส่ายกัน ลำดับต่อไปจะเป็นภาพที่ 59 ภาพกระต่ายแบบที่ 4 ซึ่งเป็นภาพที่สามารถแสดงเอกลักษณ์ที่ชัดเจนของกระต่ายได้อีกภาพหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเท้าที่มีความใหญ่ผิดสัดส่วนของลำตัว

ภาพที่ 59 ภาพกระต่ายแบบที่ 4

ภาพที่ 59 ภาพกระต่ายแบบที่ 4 เป็นภาพกระต่ายยกมือขึ้นข้างหนึ่งและมีเท้าที่โตผิดสัดส่วน มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้คือ

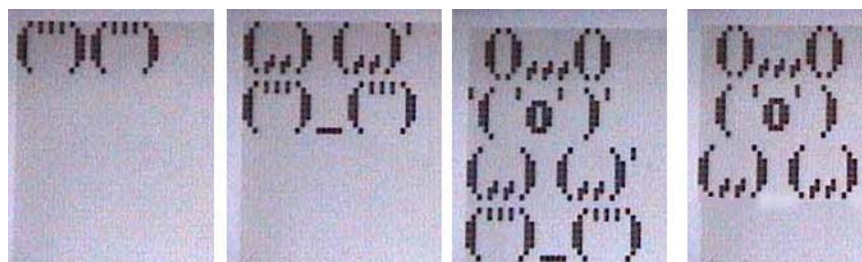
ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 ขีดอยู่ตรงกลาง ถูกลำนำมาใช้แทนหูตั้งตรงทั้ง 2 ข้างซึ่งเป็นลักษณะเด่นของกระต่าย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกลำนำมาใช้แทนโครงหน้า เครื่องหมาย “ . ” เส้นขีดเล็กๆ 2 เส้นด้านบนมีจุดอยู่ตรงกลางด้านล่าง ถูกลำนำมาใช้แทนตา 2 ข้างและปาก

ส่วนของลำตัวและมือทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “ () ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน แทนลำตัว โดยมีวงเล็บเปิดอีก 1 อันซ้อนอยู่ เพื่อสื่อความหมายถึงมือด้านซ้ายที่แนบข้างลำตัว จุดตรงกลาง นำมาใช้แทนสะดือ และใช้เครื่องหมาย “ /) ” เส้นเฉียงและวงเล็บปิด แทนมือด้านหนึ่งที่ยกขึ้นอยู่ในตำแหน่งข้างศีรษะ

ส่วนของเท้าทั้ง 2 ข้าง ผู้ออกแบบต้องการให้มีลักษณะโตกว่าปกติเป็นเอกลักษณ์ของกระต่าย จึงใช้เครื่องหมาย “ (,) ” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันโดยมีเส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 2 ขีดตรงกลาง โดยเพิ่มการเว้นวรรคไป 1 หน่วยในแต่ละข้างทำให้สื่อความหมายว่าใหญ่กว่าปกติที่ไม่เว้นวรรค

จากภาพที่ 59 ซึ่งเป็นภาพที่แสดงถึงอากัปกริยาของกระต่ายที่ยกมือขึ้นข้างหนึ่งในลำดับต่อไปภาพที่ 60 ภาพกระต่ายแบบที่ 5 จะเป็นภาพที่มีลักษณะแตกต่างไปจากภาพกระต่ายที่ได้วิเคราะห์ไว้ข้างต้นคือเป็นการนำเสนอในแบบภาพเคลื่อนไหวแบบค่อยๆเฉลยว่าเป็นภาพกระต่ายดังนี้

ภาพที่ 60 ภาพกระต่ายแบบที่ 5

ภาพที่ 60 ภาพกระต่ายแบบที่ 5 เป็นภาพกระต่ายที่มีการนำเสนอเป็นแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) ให้เห็นทีละส่วนของกระต่ายในลักษณะการเลื่อนลงมาจกจอ ด้านบนเพื่อแสดงให้เห็นตั้งแต่เท้าลำตัวและใบหน้า โดยผู้วิจัยจะขอวิเคราะห์ในส่วนของตัวกระต่ายที่มีความสมบูรณ์ที่สุดคือในเฟรมที่ 3 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ดังนี้คือ

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนหูยาวตั้งที่เป็นเอกลักษณ์ของกระต่าย และนำมาใช้แทนโครงหน้า ซึ่งหากพิจารณาแล้วพบว่าจะใช้เครื่องหมายที่ใช้แทนหูเหมือนกับหมี แต่จะมีการเพิ่มเครื่องหมาย “.,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 3 เส้น ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนบนศีรษะ เป็นเอกลักษณ์ของกระต่ายแทน “” เส้นขีดเล็กๆ 1 ขีด ถูกนำมาใช้แทนลักษณะของความเคลื่อนไหวของศีรษะและแขนเล็กน้อย เครื่องหมาย“0” เส้นขีดเล็กๆข้างบน 2 เส้น โดยมีตัวเลข “0” ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้างและจมูกกลม

ส่วนของมือทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “(.,)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆอยู่ตรงกลางด้านล่าง 2 เส้น ถูกนำมาใช้แทนมือทั้ง 2 ข้างและนิ้วมือ

ส่วนของขาทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย“(””)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆอยู่ตรงกลางด้านบน 3 เส้น ถูกนำมาใช้แทนเท้าทั้ง 2 ข้างในลักษณะตั้งขึ้นและนิ้วมือ และใช้เครื่องหมาย “-” ลบ นำมาใช้ก้นของกระต่าย

จากภาพกระต่ายที่นำมาวิเคราะห์ทั้ง 5 แบบนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปการนำเครื่องหมายต่างๆมาใช้เพื่อเป็นรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพกระต่ายดังนี้

หูทั้ง 2 ข้าง เพื่อสื่อความหมายถึง หูตั้งยาว ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของกระต่าย จึงใช้เครื่องหมาย “/) /)” และ “() ()”

ใบหน้า เพื่อสื่อความหมายถึงความโค้งของใบหน้า จึงใช้เครื่องหมาย “()”

จมูกและปาก เพื่อสื่อความหมายถึงความเล็กน่ารัก จึงใช้เครื่องหมาย “;” อีกทั้งยังพบว่ามีการใช้เครื่องหมาย “Ö” เพื่อสื่อความหมายถึงความกลมน่ารักของจมูกด้วย

ลำดับ เพื่อสื่อความหมายถึงความอ้วนกลม ใช้เครื่องหมาย “()”

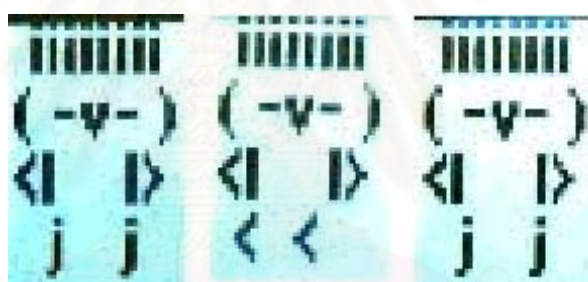
มือทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “(.,),)” “00” “/” ที่แตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากต้องการสื่อให้เห็นว่าเป็นมือจากตำแหน่งที่วางเครื่องหมายเท่านั้น

เท้าทั้ง 2 ข้าง เพื่อสื่อความหมายถึงความใหญ่โตผิดปกติซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของกระต่าย “(” “)” “” “(.,)(.,)”

นอกจากภาพกระต่ายแล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพไก่ในบริการข้อความสั้นด้วย ดังนี้

1.2.5 ภาพไก่ เป็นภาพสัตว์อีกประเภทหนึ่งที่ได้รับการใช้ในบริการข้อความสั้น จากการวิจัยพบว่าการนำมาใช้ 2 แบบดังจะอธิบายในภาพที่ 61-62 คือ

ภาพที่ 61 ภาพไก่แบบที่ 1

ภาพที่ 61 ภาพไก่แบบที่ 1 เป็นภาพไก่ที่มีการนำเสนอบนแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) ที่มีลักษณะเด่นของขาทั้ง 2 ข้าง มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

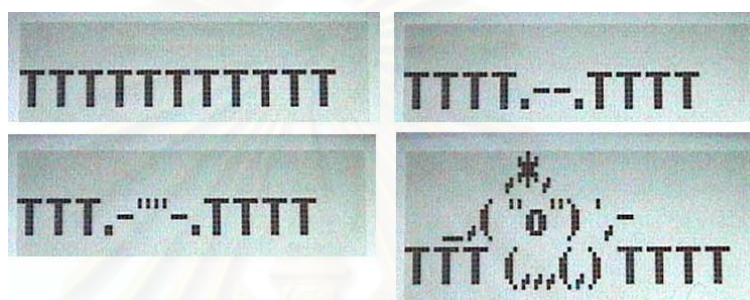
ส่วนของศีรษะและใบหน้า ผู้ออกแบบต้องการสื่อความหมายให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของไก่ก็คือหงอนไก่ จึงใช้ตัวอักษร “j” พิมพ์เล็กมีลักษณะเส้นตรงแนวตั้งมีจุดข้างบนเรียงเป็นแถว จึงถูกนำมาใช้แทนหงอน ใช้เครื่องหมาย “(-v-)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเครื่องหมายลบและตัวอักษร “v” ตัวพิมพ์เล็กอยู่ตรงกลางเพื่อสื่อความหมายถึงตา 2 ข้างที่หลับอยู่และปากเล็กแหลมเป็นเอกลักษณ์ของไก่

ส่วนของลำตัวปีกและขาทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “< | >” น้อยกว่าและมากกว่า เพื่อใช้แทนลักษณะของปีกที่ท้าวเวออยู่ ตัวอักษร “l” พิมพ์ใหญ่ 2 ตัวนำมาใช้แทนลำตัวตรง ตัวอักษร “j j” พิมพ์เล็ก มีลักษณะเส้นตรงปลายออกด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนขาทั้ง 2 ข้าง ในเฟรมที่ 1 และ 3

แต่ในเฟรมที่ 2 ใช้เครื่องหมาย “<” น้อยกว่า เพื่อสื่อความหมายให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของขา ทั้ง 2 ข้าง ในลักษณะของการย่อเข่าลง

จากภาพที่ 61 ซึ่งเป็นภาพไถ่เคลื่อนไหวในลักษณะการงอขาเดิน ลำดับต่อไป ภาพที่ 62 ภาพไถ่แบบที่ 2 เป็นภาพไถ่ในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหวค่อยๆ เฉลยเป็น ภาพไถ่ในเฟรมสุดท้ายในลักษณะของการค่อยๆ โผล่ออกมา

ภาพที่ 62 ภาพไถ่แบบที่ 2

ภาพที่ 62 ภาพไถ่แบบที่ 2 เป็นภาพไถ่ที่มีการนำเสนอเป็นแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) เป็นการโผล่ขึ้นมาของไถ่จากวัตถุที่มีลักษณะคล้ายกำแพงที่สามารถแยกออกได้ มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า เป็นการนำเสนอแบบภาพที่ค่อยๆ ปรากฏออกมาของไถ่ ดังนั้นผู้ออกแบบจึงใช้เครื่องหมาย “.” จุดและเครื่องหมาย “--” ลบ แทนส่วนของศีรษะด้านบนในเฟรมที่ 2 และเพิ่มเครื่องหมาย “ ” เส้นขีดสั้นๆ ด้านบนตรงกลางในเฟรมที่ 3 เพื่อให้มีลักษณะการปรากฏขึ้นมาที่ชัดเจนขึ้น และในเฟรมที่ 4 ได้เพิ่มเครื่องหมายเพื่อสื่อให้เห็นถึงใบหน้าของไถ่ที่ชัดเจน โดยใช้เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง จึงถูกนำมาใช้แทนหงอน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของไถ่ เครื่องหมาย “;” เส้นขีดเล็กๆ ด้านล่าง นำมาใช้เพื่อเพิ่มรายละเอียดของรูปทรงศีรษะให้ดูกลมมากขึ้น เครื่องหมาย“(o)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเส้นขีดเล็กๆ 2 เส้นด้านบนและตัวเลข “0” อยู่ตรงกลาง จึงถูกนำมาใช้แทนใบหน้าที่มีปากยื่น

ส่วนของปีกและลำตัว ใช้เครื่องหมาย “(,)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆ อยู่ตรงกลาง นำมาใช้แทนปีกข้างขวา และใช้เครื่องหมาย “(,,)” วงเล็บเปิดและเส้นขีดด้านล่างเล็ก นำมาใช้แทนลำตัวที่มีขนปกคลุม

ส่วนของกำแพง ใช้ตัวอักษร “T” ตัวพิมพ์ใหญ่ ซึ่งหากใช้ตัวอื่นก็จะทำให้รู้สึกที่ไม่เป็นกำแพงเนื่องจากขีดด้านบนของตัวอักษร “T” นั้นสื่อความหมายถึงแนวสันสุดของวัตถุด้านบน

คล้ายกับการก่อกำแพง โดยใช้เครื่องหมาย “;” ชี้ดเล็ก ๆ ด้านล่าง เครื่องหมาย “.” จุด และ เครื่องหมาย “-” ลบ มาวางไว้ในตำแหน่งรอบๆ ตัวไม้ สื่อให้เห็นถึงการแตกกระจายออกของกำแพง เพื่อให้ไม้ได้โผล่ขึ้นมาได้

จากภาพไม้ที่นำมาวิเคราะห์ทั้ง 2 แบบนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปการนำเครื่องหมายต่าง ๆ มาใช้เพื่อเป็นรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพไม้ดังนี้

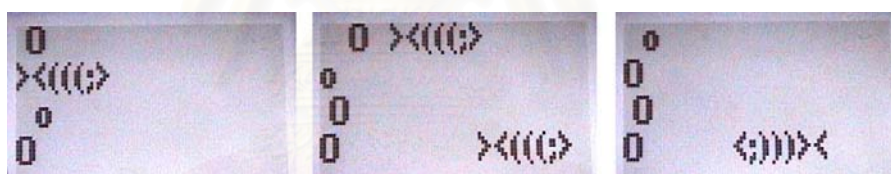
หงอน เพื่อสื่อความหมายเป็นเอกลักษณ์ของไม้ จึงใช้เครื่องหมาย “iiiiii” และ “*”

ปาก เพื่อสื่อความหมายถึงความเล็กแหลม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของไม้ จึงใช้ตัวอักษร “v” และยังสามารถใช้ตัวเลข “0” เพื่อสื่อความหมายถึงปากที่ยื่นออกมาได้อีกด้วย

นอกจากภาพไม้แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพปลาในบริการข้อความสั้นด้วย

1.2.6 ภาพปลา จากการวิจัยพบว่า ภาพปลาที่ได้รับการใช้นี้เป็น Emoticon ประเภทที่ใช้แทนสัตว์ ซึ่งได้รับความนิยมมาก พบว่ามีการใช้ 1 แบบ ดังจะอธิบายในภาพที่ 63 คือ

ภาพที่ 63 ภาพปลา

ภาพที่ 63 ภาพปลา มีการนำเสนอเป็นแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) โดยการเปลี่ยนตำแหน่งของปลาที่ว่ายอยู่ในน้ำ มีวิธีประกอบสร้างควมหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

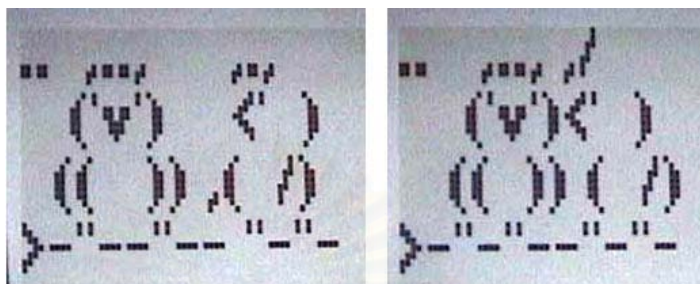
ส่วนของปลา ใช้เครื่องหมาย “><” มากกว่าและน้อยกว่า ถูกนำมาใช้แทนหาง และปลายลำตัว เป็นเอกลักษณ์ของปลา เครื่องหมาย “(((“ วงเล็บเปิด 3 อันซ้อนกัน มีลักษณะโค้งเป็นริ้วๆ คล้ายเกล็ดปลาเป็นเอกลักษณ์ของปลา จึงถูกนำมาใช้แทนลำตัว เครื่องหมาย “; >” semicolon และมากกว่า นำมาใช้แทนตาลักษณะของการลือวตา และปากแหลมยื่น เป็นเอกลักษณ์ของปลา

ส่วนของน้ำ ใช้ตัวอักษร “o” พิมพ์เล็กและ “O” พิมพ์ผสมผสานกัน ถูกนำมาใช้แทนลักษณะของฟองอากาศในน้ำ

นอกจากภาพปลาแล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพนกในบริการข้อความสั้นด้วยเช่นกัน

1.2.7 ภาพนก จากการวิจัยพบว่า มีการนำภาพนกมาใช้ในบริการข้อความสั้นทั้งหมด 1 แบบดังภาพที่ 64

ภาพที่ 64 ภาพนก

ภาพที่ 64 ภาพนก ที่มีการนำเสนอเป็นแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) ภาพนก 2 ตัวกำลังเกาะกิ่งไม้นี้เป็นภาพที่สื่อความหมายว่า นกตัวผู้กำลังหอมแก้มนกตัวเมียอยู่ มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ผู้ออกแบบต้องการสื่อความหมายให้มีความแตกต่างระหว่างนกตัวผู้และนกตัวเมีย ซึ่งในเฟรมที่ 1 นั้นไม่สามารถแยกออกได้ แต่ในเฟรมที่ 2 นั้นสามารถแยกได้อย่างชัดเจนมากขึ้น โดยการใช้เครื่องหมาย “...,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 2 ขีด มีจุด 2 จุดอยู่ตรงกลาง ถูกลำเอียงมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ โดยในเฟรมที่ 2 นั้นจะใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียงกับนกด้านขวา เพื่อสื่อให้เห็นว่าใช้แทนหงอนเป็นเอกลักษณ์ของนกตัวผู้ที่แตกต่างจากนกตัวเมีย นกตัวเมียหันหน้าตรง ใช้เครื่องหมาย “v” เส้นขีดเล็กๆ ด้านบน 2 ขีด มีตัวอักษร “v” พิมพ์เล็กอยู่ตรงกลาง สื่อความหมายถึงตา 2 ข้างและปากเล็กแหลมซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของนก ซึ่งต้องใช้ตัวพิมพ์เล็กเนื่องจากหากใช้ตัวพิมพ์ใหญ่จะทำให้ปากใหญ่ขึ้นในระดับเดียวกับตา ซึ่งจะไม่สัมพันธ์กัน นกตัวผู้เอียงหน้าไปทางซ้าย จึงใช้เครื่องหมาย “<”)” น้อยกว่า เส้นขีดเล็กๆด้านบนและวงเล็บปิด และมีการเลื่อนตำแหน่งไปทางซ้ายในเฟรมที่ 2 ขีดกับนกตัวเมีย พร้อมทั้งนกตัวเมียได้เลื่อนตำแหน่งใบหน้ามาทางขวา สื่อความหมายถึงการหอมแก้ม

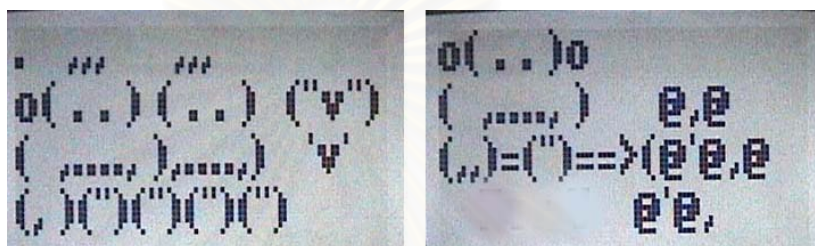
ส่วนของลำตัว ปีกและขาทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “(())” วงเล็บเปิดและปิดซ้อนกัน 2 ชั้นประกบกัน เพื่อใช้แทนลำตัวกลมและปีก 2 ข้างที่อยู่ข้างลำตัวเมื่อมองจากทางด้านหน้า และใช้เครื่องหมาย “(/)” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นเฉียงอยู่ตรงกลาง นำมาใช้แทนการเอียงข้างของนกตัวผู้ ให้เห็นลักษณะของปีก ในเฟรมที่ 1 ใช้เส้นขีดเล็กๆแสดงถึงปีกด้านขวาของนกและในเฟรมที่ 2 ไม่มีเนื่องจากต้องการสื่อความหมายถึงความสัมพันธ์ของการเคลื่อนไหวของนกซึ่งทำให้ปีกด้านขวาถูกลำตัวบังไว้จนมิด และใช้ “ ” “ ” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง 2 เส้น แทนเท้า 2 ข้างของนก

ส่วนของกิ่งไม้ ใช้เครื่องหมาย "> - --- -" มากกว่าและเครื่องหมายลบเรียงต่อกัน ซึ่งเว้นช่องว่างไว้เพื่อเป็นตำแหน่งของเท้านก

นอกจากภาพนกแล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพลิงในบริการข้อความสั้นเช่นเดียวกัน

1.2.8 ภาพลิง จากการวิจัยพบว่า มีการนำภาพลิงมาใช้ในบริการข้อความสั้นทั้งหมด 1 แบบ ดังภาพที่ 65

ภาพที่ 65 ภาพลิง

ภาพที่ 65 ภาพลิง มีการนำเสนอเป็นแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) ภาพลิง 2 ตัวในเฟรมที่ 1 นั่งเคียงกัน ส่วนในเฟรมที่ 2 ลิงหายไป 1 ตัว กลายเป็นช่อดอกไม้แทน มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้ตัวเลข "0" แทนหู เครื่องหมาย ".,," เส้นขีดเล็กๆ 3 เส้น ถูกนำมาใช้แทนเส้นขนสั้นๆ เครื่องหมาย "(. .)" วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีจุด 2 จุดอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนรูปใบหน้าตรงกระดูกรอบดวงตาซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของลิงที่จะมีกว้างแตกต่างจากสัตว์ชนิดอื่น และตาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย "(.....)" วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีจุดและเส้นขีดเล็กๆ ด้านล่างอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนแก้มและปาก มีการเว้นวรรคระหว่างวงเล็บเปิดและเส้นขีดเล็กๆ เพื่อให้สื่อความหมายว่าลิงมีแก้มป่องออกมา ถึงตัวขวาของภาพ มีรายละเอียดของใบหน้าขาดหายไปเนื่องจาก ผู้ออกแบบต้องการสื่อให้เห็นว่าตัวซ้ายบังตัวขวาอยู่เล็กน้อย

ส่วนของมือและขาทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย "(,)" วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆ อยู่ตรงกลาง เพื่อใช้แทนมือข้างขวาของหมิตัวซ้าย แสดงอยู่ในบรรทัดเดียวกับขาทั้ง 2 ข้าง ที่ใช้เครื่องหมาย "(" ") " วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆ ด้านบน เพื่อแสดงว่าลิงทั้ง 2 ตัวนั่งเคียงข้างอยู่ และมือของลิงจะยาวจนเวลานั่งมีตำแหน่งเดียวกับขา มีลักษณะเป็นวงเล็บประกบกัน มีเส้นขีด 2 ขีดอยู่ตรงกลางด้านบน

ส่วนของช่อดอกไม้ ใช้เครื่องหมาย "e" ซึ่งมีลักษณะขดกลม ถูกนำมาใช้แทนกลีบดอก เครื่องหมาย ">" มากกว่า ถูกนำมาใช้แทนตำแหน่งของการมัดช่อดอกไม้ เครื่องหมาย "(" วงเล็บ

เปิด นำมาใช้แทนตำแหน่งการมัดของช่อดอกไม้ เครื่องหมาย “= =” เท่ากับ ถูกนำมาใช้แทน ก้านดอก

นอกจากภาพลิงแล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพแมลงหวี่ในบริการข้อความสั้น

1.2.9 ภาพแมลงหวี่ จากการวิจัยพบว่า มีการนำภาพแมลงหวี่มาใช้ในบริการข้อความสั้นทั้งหมด 1 แบบ ดังภาพที่ 66

ภาพที่ 66 ภาพแมลงหวี่

ภาพที่ 66 ภาพแมลงหวี่ แท้จริงแล้วผู้ออกแบบคุณอรุณราตี พร้อมจรรยากุล Animated SMS designer บริษัท เอ็มเว็บ (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ออกแบบเว็บไซต์ www.mobilemagic.sanook.com กล่าวว่า “จริงๆแล้วภาพนี้ตั้งใจจะออกแบบเป็นภาพนก ที่กระโดดไป-มา แต่ถ้าหากมองเป็นภาพแมลงหวี่ก็น่าจะได้ เราไม่ค่อยสนใจเท่าไรหรอกว่าคนใช้จะมองเป็นภาพใดแต่จะให้ความสำคัญกับข้อความที่ใส่ลงไปมากกว่า” ดังนั้นภาพนี้ผู้วิจัยจึงได้นำไปให้ผู้ใช้จำนวน 17 คนดู ต่างลงความเห็นว่าเป็นภาพของสัตว์ชนิดหนึ่งที่มีปีกเล็กบินเร็วๆคล้ายแมลงหวี่ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าเป็นภาพแมลงหวี่

ภาพแมลงหวี่นี้จึงใช้เครื่องหมาย “(”)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆ ด้านบนตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนศีรษะ ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเครื่องหมาย “_” underscore อยู่ตรง นำมาใช้แทนลำตัวเล็กสั้น เครื่องหมาย “=” เท่ากับในเฟรมที่ 1 เปลี่ยนเป็นเครื่องหมาย “< >” มากกว่าและน้อยกว่าในเฟรมที่ 2 เนื่องจากต้องการให้สื่อความหมายแทนปีกทั้ง 2 ข้าง ที่มีการกระพือออก เป็นภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS)

จากกลุ่มภาพสัตรีที่ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ทั้งหมดนี้พบว่ามีการใช้เครื่องหมายในการประกอบสร้างเป็นภาพโดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่คล้ายคลึงกันมากในกลุ่มภาพสัตรี 6 ประเภทคือ หมี่ หมู กระท่าย ไก่ นกและลิง ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงขอรวบรวมรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังกล่าวไว้เป็นแนวทางในการสื่อความหมายได้ชัดเจนร่วมกันในกลุ่มผู้ใช้ โดยอธิบายได้จากตารางที่ 5 ดังนี้คือ

ตารางที่ 5 รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเปรียบเทียบในกลุ่มภาพสัตรี ได้แก่ ภาพหมี่ ภาพหมู ภาพกระท่าย ภาพไก่ ภาพนกและภาพลิง

	หมี่	หมู	กระท่าย	ไก่	นก	ลิง
หู	"() ()"		"() ()"			
	"ee"					
	"(> <)"	"(> <)"				
			" / /)"			
						"0 0"
ตา	". ."					
	" "				" "	
	" _ _"			" _ _"		
				" " "		
						"(.)"
จมูก/ปาก	"(T)"					
	"(;)"					
	"_ "					
	"0"			"0"		
	"Ö"		"Ö"			
		"(.)"				
			" ,"			
				"V"	"V"	
						" , . . . ,"

ตารางที่ 5 รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเปรียบเทียบในกลุ่มภาพสัตว์ ได้แก่ ภาพหมี ภาพหมู
ภาพกระต่าย ภาพไก่ ภาพนกและภาพลิง

	หมี	หมู	กระต่าย	ไก่	นก	ลิง
มือ/ปาก	“(๒)”					
	“(,)”		“(,)”			“(,)”
	“()”					
	“(”)					
	“()”			“()”	“()”	
	“(?)”					
	“()”					
	“(Δ)”					
		“(: :)”				
		“(% %)”				
		“(’)”				
				“00”		
				“(/)”		
	เท้า	“(๒)”				
“(,)”						
“()”						
“(”)			“(”)			“(”)
“()”						
“(?)”						
“()”		“()”				
“(Δ)”						
		“(. / . J)”				
				“(. .)”		
				“(, ,) (, ,)”		

ตารางที่ 5 รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเปรียบเทียบในกลุ่มภาพสัตว์ ได้แก่ ภาพหมี ภาพหมู ภาพกระต่าย ภาพไก่ ภาพนกและภาพลิง

	หมี	หมู	กระต่าย	ไก่	นก	ลิง
เท้า				"j j"		
				"< <"		
					" " "	
หงอน				"iiiiii"		
				"*"		
					"/"	

จากการสังเกตในตารางที่ 5 นี้ พบว่าภาพสัตว์บางประเภทมีการใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเหมือนกัน แต่จะมีการใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่แตกต่างไปจากภาพสัตว์อื่นๆ โดยผู้วิจัยได้ทำการเรียงในช่องของรหัสในการสร้างภาพนั้นๆ ซึ่งจากการนำมาวิเคราะห์ทั้งหมดแล้วพบว่ารหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่ทำให้ภาพสัตว์เหล่านี้มีความแตกต่างกันมีดังนี้คือ

ภาพหมี รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่ทำให้แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นคือ

ส่วนของหู เพื่อสื่อความหมายถึงความกลมดั่ง ใช้เครื่องหมาย "ee"

ส่วนของจมูกและปาก เพื่อสื่อความหมายถึง ความกลมยื่นออกมาของปาก ใช้เครื่องหมาย "(T)" "(;)" "-"

ส่วนของมือและเท้า เพื่อสื่อความหมายถึง ความกลม ดั่งมองเห็นทางด้านหน้า ใช้เครื่องหมาย "(e)" "(,)" "(l)" "(o)" "(?)" "(Δ)"

ภาพหมู รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่ทำให้แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นคือ

ส่วนของจมูกและปาก เพื่อสื่อความหมายถึง ความกลมยื่นออกมาของจมูกและมีรูจมูก 2 รูใหญ่ ใช้เครื่องหมาย "(..)"

ภาพกระต่าย รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่ทำให้แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นคือ

ส่วนของหู เพื่อสื่อความหมายถึงความยาวดั่ง ใช้เครื่องหมาย "(/)" "

ส่วนของเท้า เพื่อสื่อความหมายถึง ความยาวดั่ง ใช้เครื่องหมาย "(,)(,)"

ภาพไก่ รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่ทำให้แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นคือ

ส่วนของหงอน เป็นเอกลักษณ์ของไก่ที่แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นๆ ใช้
เครื่องหมาย “iiiiii” “*”

ส่วนของปาก เพื่อสื่อความหมายถึง ความแหลมของปาก ใช้ตัวอักษร “v” พิมพ์
เล็ก

ภาพนก รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่ทำให้แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นคือ

ส่วนของหงอน เป็นเอกลักษณ์ของนกตัวผู้ ใช้เครื่องหมาย “/”

ส่วนของปาก เพื่อสื่อความหมายถึง ความแหลมของปาก ใช้ตัวอักษร “v” พิมพ์
เล็ก

ส่วนของเท้า เพื่อสื่อความหมายถึง ความเล็กของนิ้วเท้า ใช้เครื่องหมาย “ ”

ภาพลิง รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่ทำให้แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นคือ

ส่วนของตา เพื่อสื่อความหมายถึง เบ้าตาที่ใหญ่ แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่น ใช้
เครื่องหมาย “(. .)”

ส่วนของหู เพื่อสื่อความหมายถึง ความกางใหญ่ ใช้ตัวเลข “0 0”

ส่วนของปาก เพื่อสื่อความหมายถึง ความกว้าง ใช้เครื่องหมาย “,....,”

ในส่วนของมือและเท้าในภาพสัตว์ประเภทต่างๆนั้นสามารถนำเครื่องหมายมาใช้
ร่วมกันได้ ผู้วิจัยจึงไม่ได้นำมาสรุปในตอนท้ายทั้งหมดเนื่องจากไม่ใช่รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่
เฉพาะเจาะจง นอกจากสัตว์ 3 ประเภทนี้คือ

หมี จำเป็นต้องใช้เครื่องหมายเฉพาะเพื่อสื่อถึงความกลมของเท้า ซึ่งเป็น
เอกลักษณ์ของหมี

กระต่าย จำเป็นต้องใช้เครื่องหมายเฉพาะเพื่อสื่อถึงความยาวของเท้า ซึ่งเป็น
เอกลักษณ์ของกระต่าย

นก จำเป็นต้องใช้เครื่องหมายเฉพาะเพื่อสื่อความหมายถึงความเล็กของนิ้วเท้าซึ่ง
แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นๆ

จากภาพสัตว์ทั้งหมดนี้ หากจะทำความเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์นั้น จำเป็นต้องนำ
ทุกส่วนมาประกอบสร้างเป็นภาพสัตว์ประเภทนั้นอย่างสมบูรณ์จะทำให้สามารถสื่อความหมายได้
ว่าเป็นภาพของสัตว์ชนิดใด

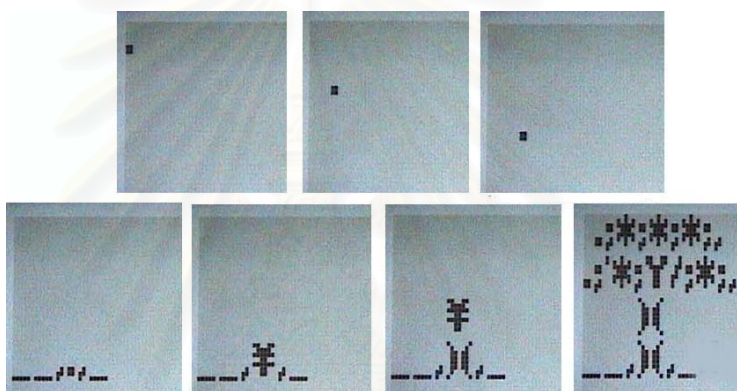
ลำดับต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ในส่วนของการประกอบสร้างภาพพีชดังนี้คือ

1.3 การประกอบสร้างความหมายของภาพพีช

ภาพต้นไม้และดอกไม้ เป็นภาพที่ผู้วิจัยได้นำมาจัดกลุ่มเป็นกลุ่มพีช ซึ่งได้รับความนิยมนั้นเช่นเดียวกัน ภาพพีชที่ได้รับการนำมาใช้ทั้งหมดมี 3 ประเภทดังนี้คือ

1.3.1 ภาพต้นไม้ จากการวิจัยพบว่า มีการนำภาพต้นไม้มาใช้ในบริการข้อความสั้นทั้งหมด 1 แบบในภาพที่ 67

ภาพที่ 67 ภาพต้นไม้

ภาพที่ 67 ภาพต้นไม้ ที่มีการนำเสนอเป็นแบบภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) ซึ่ง มีลักษณะของการค่อยๆเติบโตของเมล็ดพืชมาเป็นต้นไม้สมบูรณ์ มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ในเฟรมที่ 1-3 ใช้เครื่องหมาย “.” เปลี่ยนตำแหน่งจากบนลงล่าง เพื่อสื่อความหมายถึงเมล็ดหล่นลงมาจากด้านบน

ส่วนของพื้นดิน ใช้เครื่องหมาย “_” เรียงกัน ในเฟรมที่ 4 ใช้เครื่องหมาย “.,” เส้นขีดเล็กๆ ด้านล่างและจุดตรงกลาง แสดงถึงการเริ่มเจริญเติบโตของต้นไม้บนพื้นดิน

ส่วนของลำต้น มีการแสดงผลแบบต่อเนื่อง ในเฟรมที่ 5 ใช้เครื่องหมาย “+” แทนลำต้นที่กำลังเติบโตขึ้น ในเฟรมที่ 6 เพิ่มเครื่องหมาย “)” วงเล็บปิดและเปิดประกบกัน และในเฟรมที่ 7 ได้เพิ่มเครื่องหมาย “)” วงเล็บปิดและเปิดประกบกัน อีกบรรทัดหนึ่งและเครื่องหมาย “Y” กลายเป็นตัวอักษร “Y” พิมพีใหญ่ เป็นกิ่งก้าน

ส่วนของกิ่งก้านและใบ ใช้เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง ใช้แทนพุ่มใบไม้ เครื่องหมาย “.” จุด เครื่องหมาย “;” semicolon เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง นำมาใช้เพื่อเพิ่มรายละเอียดของใบไม้และกิ่งก้านเล็กๆ

นอกจากภาพต้นไม้ในภาพที่ 67 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพต้นคริสต์มาสในส่วนของการประชาสัมพันธ์ขอความสนับสนุนด้วย

1.3.2 ภาพต้นคริสต์มาส เป็นต้นไม้ประเภทหนึ่งคือต้นสน แต่ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์ออกมาจากต้นไม้ เนื่องจากต้นคริสต์มาสถือเป็นสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสและมีความสำคัญในการสื่อความหมาย จากการวิจัยพบว่า มีการนำภาพต้นคริสต์มาสมาใช้ในการขอความสนับสนุนทั้งหมด 3 แบบดังจะอธิบายในภาพที่ 68-70 ดังนี้คือ

ภาพที่ 68 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 1

ภาพที่ 68 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีของการแสดงข้อความจากโทรศัพท์เครื่องนี้ทำให้มีการนำเสนอในลักษณะกะพริบได้เองภายในเฟรมเดียว นำไปสู่การสื่อความหมายเพื่อจำลองแบบการกะพริบของไฟบนต้นคริสต์มาสของจริง โดยผู้วิจัยได้นำมาแสดงให้เห็นด้วยการเรียงการแสดงผลเป็นเฟรม 4 เฟรมต่อกัน มีวิธีประกอบสร้างควมหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของลำต้น ใช้ตัวอักษร “t” พิมพ์เล็กและ “J” พิมพ์ใหญ่ ซึ่งมีลักษณะยาวและงอตรงปลายด้านล่าง จึงถูกนำมาใช้แทนลำต้นอ้วนเตี้ย หากใช้ตัวอักษร “ll” ก็สามารถใช้ได้แต่จะไม่สื่อความหมายถึงลำต้นอ้วนเตี้ยแต่จะกลายเป็นตั้งตรง

ส่วนของใบ ด้านล่างใช้เครื่องหมาย “”””” เส้นขีดเล็กๆด้านบน นำมาใช้แทนใบเล็กๆ ด้านล่าง เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง จึงถูกนำมาใช้แทนลักษณะของพุ่มใบสนที่มีการแตกใบในพุ่มเดียวกันหลายใบ “;” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนใบรอบๆ เพื่อเพิ่มรายละเอียด เครื่องหมาย “e” มีลักษณะขดเป็นวงรอบ จึงถูกนำมาใช้แทนสิ่งของที่ห้อยไว้เป็นการตกแต่งบนต้นคริสต์มาส

จากภาพที่ 68 เป็นภาพต้นคริสต์มาสที่มีการแสดงผลแบบกะพริบได้ในเฟรมเดียว
ในลำดับต่อไปภาพที่ 69 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 2 เป็นภาพต้นคริสต์มาสที่มีการแสดง
รายละเอียดในส่วนของการประดับตกแต่งดังนี้

ภาพที่ 69 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 2

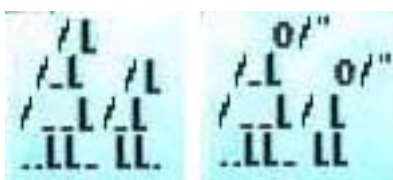
ภาพที่ 69 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 2 เป็นต้นคริสต์มาสอีกแบบหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการประดับตกแต่งด้วยไฟระยิบระยับและเครื่องประดับต่างๆตามเอกลักษณ์ของต้นคริสต์มาสมีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของลำต้น ใช้ตัวอักษร “|” พิมพ์เล็ก มีลักษณะเส้นยาวประกบคู่กัน ถูกนำมาใช้แทนลำต้นตั้งตรง

ส่วนของใบ ใช้เครื่องหมาย “<” น้อยกว่า เครื่องหมาย “>” มากกว่า เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง ถูกนำมาใช้แทน ลักษณะใบเป็นชั้นๆ และการผสมผสาน เครื่องหมายพิเศษต่างๆ เครื่องหมาย “!” อัญประกาศ เครื่องหมาย “*” ที่มีลักษณะกระจายจากจุดศูนย์กลาง เครื่องหมาย “%” เปอร์เซ็นต์ ตัวเลข “0” ถูกนำมาใช้แทนสิ่งประดับตกแต่งบนต้นคริสต์มาสและพุ่มใบ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของต้นคริสต์มาส

จากภาพที่ 69 เป็นภาพต้นคริสต์มาสที่มีการประดับตกแต่งด้วยไฟระยิบระยับ
นอกจากนี้แล้วในลำดับต่อไปภาพที่ 70 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 3 จะเป็นภาพต้นคริสต์มาสที่มีการนำเสนอที่แตกต่างออกไปเป็นภาพเคลื่อนไหวซึ่งกลายเป็นภาพคนในที่สุดดังนี้

ภาพที่ 70 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 3

ภาพที่ 70 ภาพต้นคริสต์มาสแบบที่ 3 เป็นต้นคริสต์มาสอีกแบบหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงในเฟรมที่ 2 เป็นรูปคน 2 คนแทนต้นคริสต์มาส 2 ต้น มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของลำต้น ใช้ตัวอักษร “L” พิมพ์ใหญ่ มีลักษณะเป็นเส้นตรงมีเส้นขีดด้านล่าง ลักษณะหักปลาย จึงถูกนำมาใช้แทนลำต้นและลักษณะของลำดับขั้นของใบอีกด้านหนึ่ง และในเฟรมที่ 2 ใช้เป็นขาทั้ง 2 ข้างของคนได้ด้วย

ส่วนของใบ ใช้เครื่องหมาย “/” มีลักษณะเป็นเส้นตรงเฉียงเรียงต่อกันขึ้นไป จึงถูกนำมาใช้แทนลักษณะของต้นคริสต์มาสที่มีลักษณะสูงชะลูดขึ้นไปยังยอด เครื่องหมาย “_” underscore ถูกนำมาใช้แทนลักษณะการแบ่งลำดับขั้นของชั้นใบชะลูดขึ้นไปยังยอด ในเฟรมที่ 2 กลายเป็นภาพคนกำลังยกมือข้างหนึ่ง 2 คน โดยเพิ่มตัวเลข “0” นำมาใช้แทนศีรษะ เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง ถูกนำมาใช้แทนแขนที่ยกขึ้น เครื่องหมาย “ ” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้น ถูกนำมาใช้แทนมือ

ภาพต้นคริสต์มาสทั้ง 3 แบบนี้ มีลักษณะเดียวกันคือมีรูปร่างสามเหลี่ยมซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของต้นสน แต่จะมีความแตกต่างในการใช้เครื่องหมาย 3 ส่วนคือ

1. ลำต้นส่วนล่าง ในแบบที่ 1 ได้ใช้ตัวอักษร “t” “j” มีลักษณะยาวและงอตรงปลายด้านล่าง จึงถูกนำมาใช้แทนลำต้นอ่อนเตี้ย โดยอาศัยช่องว่างที่ได้จากการเรียงเครื่องหมาย 2 ตัวนี้ แบบที่ 2 ใช้ตัวอักษร “ll” พิมพ์ใหญ่มีลักษณะเส้นยาวประกบคู่กัน ทำให้สื่อความหมายถึงลำต้นตั้งสูงตรงขึ้น ส่วนในแบบที่ 3 ใช้ตัวอักษร “L” มีลักษณะเป็นเส้นตรงมีเส้นขีดด้านล่างลักษณะหักปลาย 2 ตัวเรียงกัน ทำให้สื่อความหมายถึงลำต้นสูงตรงพร้อมทั้งสื่อความหมายถึงเท้าทั้ง 2 ข้างของคนในเวลาเดียวกันด้วย
2. ลำต้นส่วนบนและพุ่มใบ ในแบบที่ 1 ใช้เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง และ “,” มีลักษณะเป็นจุดเล็ก จึงถูกนำมาใช้แทนลักษณะของพุ่มใบสนที่มีการแตกใบในพุ่มเดียวกันหลายใบ แบบที่ 2 ใช้เครื่องหมาย “<” “>” “/” ถูกนำมาใช้แทน ลักษณะใบเป็นชั้นๆ แบบที่ 3 “/” มีลักษณะเป็นเส้นตรงเฉียงเรียงต่อกันขึ้นไป จึงถูกนำมาใช้แทนลักษณะของต้นคริสต์มาสที่มีลักษณะสูงชะลูดขึ้นไปยังยอด “_” มีลักษณะเป็นเส้นขีดแนวนอน จึงถูกนำมาใช้แทนลักษณะการแบ่งลำดับขั้นของชั้นใบชะลูดขึ้นไปยังยอด
3. การตกแต่งประดับประดา ในแบบที่ 1 ไม่สามารถแสดงให้เห็นด้วยภาพที่ปรากฏแต่แสดงให้เห็นด้วยการแสดงผลที่กะพริบได้ในเฟรมเดียว แทนการกะพริบระยิบระยับ

ของไฟบนต้นคริสต์มาส แบบที่ 2 ใช้เครื่องหมายเครื่องหมายพิเศษต่างๆ “!” แทนสิ่ง
ประดับตกแต่งบนยอดที่เรียกว่า Golden star และสิ่งประดับที่มีการเปล่งประกาย
และพุ่มใบ “%” แทนสิ่งประดับตกแต่งที่มีการเปล่งประกาย ตัวเลข “0” ถูกนำมาใช้
แทน สิ่งประดับตกแต่งที่เป็นแอปเปิ้ลสีทอง

ภาพต้นคริสต์มาสนี้ เป็นสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสอย่างหนึ่ง เนื่องจากความ
เชื่อของคริสตศาสนิกชนที่ว่า ต้นคริสต์มาสเป็นสัญลักษณ์ของชีวิต การเติบโต โดยใช้ต้นสนซึ่ง
เติบโตในภูมิภาคหนาวเย็น มีลักษณะใบที่แตกกิ่งก้านลงหลั่นกันลงมาจากยอดแหลม ซึ่งใน
บันทึกได้กล่าวมาก่อนที่จะมีวันคริสต์มาส ชาวอียิปต์โบราณได้นำต้นปาล์มเขียว (Green palm)
ไปไว้ในบ้านในวันที่สั้นที่สุดของปีอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม เป็นสัญลักษณ์ถึงการเชื่อในชีวิตหลัง
ความตาย การประดับตกแต่งต้นคริสต์มาสนั้น คริสตศาสนิกชนจะนำของขวัญไปผูกไว้กับกิ่งต้น
คริสต์มาส เมื่อถึงวันคริสต์มาสอีฟก็จะแกะกล่องของขวัญเหล่านั้น โดยเด็กๆจะถือว่าเป็นของขวัญ
จากพระเยซู การประดับตกแต่งต้นคริสต์มาสที่สำคัญคือดวงดาวตรงยอดแหลม ในความเชื่อ
เปรียบเสมือนดาวที่ทอดแสงลงมากกระทบกับผิวของทารกเยซู ในสถานที่ประสูติของพระองค์ที่
เมืองเบธเลเฮม เพื่อให้ Three kings ได้เห็นและทราบว่าการกษัตริย์อยู่ ณ ที่ใด เพื่อจะนำของขวัญ
มามอบให้ รอบๆต้นจะประดับด้วย Golden apple ซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของแอปเปิ้ลที่อาดัม
และอีฟนำมาทดลองในวันคริสต์มาสอีฟ

นอกจากภาพต้นคริสต์มาสแล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพดอกไม้ในส่วนของภาพพืช
ในบริการข้อความสั้นด้วย

1.3.3 ภาพดอกไม้ จากการวิจัยพบว่า มีการนำภาพดอกไม้มาใช้ในบริการ
ข้อความสั้นทั้งหมด 5 แบบดังจะอธิบายในภาพที่ 71-75 ดังนี้คือ

ภาพที่ 71 ภาพดอกไม้แบบที่ 1

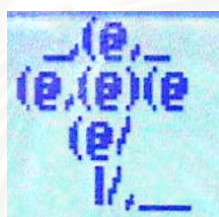
ภาพที่ 71 ภาพดอกไม้แบบที่ 1 เป็นภาพแฉกที่เติมไปด้วยดอกไม้ มีวิธีประกอบ
สร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของแจกัน ใช้เครื่องหมาย “(…)” วงเล็บเปิดและปิดมีจุดอยู่เรียงกันตรงกลาง

ส่วนของดอกไม้ ใช้เครื่องหมาย “” ซึ่งมีลักษณะขดกลม ถูกนำมาใช้แทนกลีบดอก เครื่องหมาย “;” semicolon ถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มรายละเอียดของดอกไม้ในส่วนของใบรอบๆ

จากภาพที่ 71 ซึ่งเป็นภาพแจกันที่เต็มไปด้วยดอกไม้ ลำดับต่อไปในภาพที่ 72 ภาพดอกไม้แบบที่ 2 จะเป็นภาพดอกไม้ในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งเป็นแบบช่อดอกไม้

ภาพที่ 72 ภาพดอกไม้แบบที่ 2

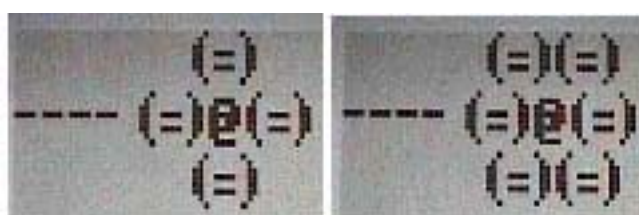
ภาพที่ 72 ภาพดอกไม้แบบที่ 2 เป็นภาพช่อดอกไม้แนวตั้งตรง มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของดอกไม้ ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเครื่องหมายที่มีลักษณะขดกลมตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนดอก เครื่องหมาย “;” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนกลีบใบ ใช้เครื่องหมาย “_” underscore และ “/” เส้นเฉียงเพื่อเพิ่มรายละเอียดให้เป็นรูปทรงของช่อดอกไม้

ส่วนของก้านดอก ใช้ตัวอักษร “|” พิมพ์ใหญ่ มีลักษณะเส้นตรงแนวตั้ง จึงถูกนำมาใช้แทนก้านดอกที่มีลักษณะแข็งตั้งตรง และใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียงเพื่อเพิ่มเติมรายละเอียด ใช้เครื่องหมาย “,_” เส้นขีดเล็กๆด้านล่างและเครื่องหมาย underscore แทนแสงเงาของช่อดอกไม้

จากภาพที่ 72 ซึ่งเป็นภาพช่อดอกไม้ จากการวิจัยพบว่ามีกรนำภาพดอกไม้มาใช้ในลักษณะอื่น ซึ่งเป็นลักษณะของการแสดงผลให้เห็นเป็นภาพดอกไม้ในแนวนอน ดังภาพที่ 72-74 ดังนี้คือ

ภาพที่ 73 ภาพดอกไม้แบบที่ 3

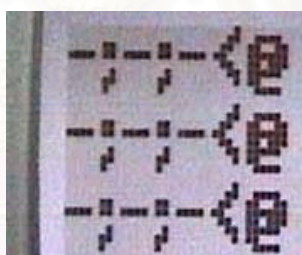
ภาพที่ 73 ภาพดอกไม้แบบที่ 3 เป็นภาพดอกไม้ในแนวนอน ที่มีลักษณะเป็นภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS) ในลักษณะของการเพิ่มกลีบดอกในเฟรมที่ 2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของดอกไม้ ใช้เครื่องหมาย “(=)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเครื่องหมายเท่ากับ อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนกลีบดอก เครื่องหมาย “e” มีลักษณะเส้นขมวดคลายออกจาก ศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนเกสรดอกไม้ ซึ่งในเฟรมที่ 2 ได้มีการเพิ่มกลีบดอกในบรรทัดที่ 1 และ 3 ขึ้นอีก 1 กลีบ

ส่วนของก้านดอก ใช้เครื่องหมาย “----” ลบ เรียงต่อกันแนวนอน ถูกนำมาใช้แทนก้านดอก

จากภาพที่ 73 เป็นภาพดอกไม้ที่แสดงรายละเอียดของกลีบดอกอย่างชัดเจนในแนวนอน ในลำดับต่อไปภาพที่ 74 ภาพดอกไม้แบบที่ 4 เป็นภาพดอกไม้ที่เรียงกันแนวนอน 3 ดอก ดังนี้

ภาพที่ 74 ภาพดอกไม้แบบที่ 4

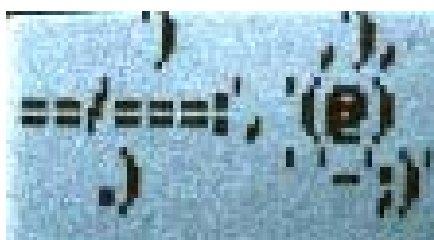
ภาพที่ 74 ภาพดอกไม้แบบที่ 4 เป็นภาพของดอกไม้อีกแบบหนึ่งซึ่งเรียงกัน 3 ดอกในแนวนอน มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของดอก ใช้เครื่องหมาย “e” มีลักษณะขดกลม จึงถูกนำมาใช้แทนกลีบที่บานออกจาก ศูนย์กลาง เครื่องหมาย “<” น้อยกว่า ถูกนำมาใช้แทนกลีบเลี้ยง

ส่วนของก้านดอก ใช้เครื่องหมาย “-” ลบ แทนก้านดอก และใช้เครื่องหมาย “;” semicolon ซึ่งมีลักษณะจุดด้านบนและเส้นขีดเล็กๆด้านล่าง จึงถูกนำมาใช้แทนใบ

จากภาพดอกไม้ทั้งหมดนี้เป็นภาพดอกไม้ที่ไม่ได้บ่งบอกว่าเป็นดอกไม้ชนิดใด แต่ในภาพที่ 75 ภาพดอกไม้แบบที่ 5 นี้ได้บ่งบอกถึงลักษณะของภาพดอกไม้หลากหลายได้อย่างชัดเจนดังนี้

ภาพที่ 75 ภาพดอกไม้แบบที่ 5

ภาพที่ 75 ภาพดอกไม้แบบที่ 5 เป็นภาพดอกไม้ประเภทดอกกุหลาบ โดยมีนามแหลมคมเป็นเอกลักษณ์ มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของดอก ใช้เครื่องหมาย “(e)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเครื่องหมายที่มีลักษณะขดกลมตรงกลาง จึงถูกนำมาใช้แทนกลีบที่บานออกจากศูนย์กลาง เครื่องหมาย “)” วงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนกลีบเลี้ยงที่กระจายออกรอบๆดอก และใช้การผสมผสานเครื่องหมาย “.” จุด เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง เครื่องหมาย “-” ลบ เครื่องหมาย “;” semicolon และ เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน นำมาใช้แทนลักษณะของการกระจายออกของกลีบเลี้ยง

ส่วนของก้านดอก ใช้เครื่องหมาย “= = =” เท่ากับ เรียงต่อกันแทนก้านดอก เครื่องหมาย “:” colon ไว้ตรงตำแหน่งด้านบนของก้านดอก เครื่องหมาย “/” มีลักษณะเส้นเฉียงตรง จึงถูกนำมาใช้แทนหนาม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของดอกกุหลาบ เครื่องหมาย “)” วงเล็บปิดและเครื่องหมาย “.” จุด ถูกนำมาใช้แทนใบ

ภาพดอกกุหลาบนี้ เป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่ยอมรับใช้ในวันวาเลนไทน์แทนความรักและการแสดงออกในรัก มีที่มาจากเรื่องเล่าคือ เทพเจ้าของโรมัน 2 พระองค์คือ แบคซุส (Bacchus) เทพเจ้าแห่งไวน์และความสนุก กับเทพีวีนัส เทพีแห่งความรักและความสวยงาม ได้แสวงหาดอกไม้มากมายเพื่อใช้แทนความหมายของความรักและการแสดงในรักและทรงยกย่องให้ดอกกุหลาบเป็นดอกไม้ที่รวม 2 สิ่งนี้ไว้อย่างกลมกลืน คิวปิด (Cupid) เทพเจ้าแห่งความรักของโรมันอีกพระองค์หนึ่งทรงนำแจกันที่บรรจุน้ำทิพย์ถวายแด่เทพ ณ ยอดเขาโอลิมปัสแต่ทรงทำน้ำทิพย์นั้นหกลงสู่พื้นธรณี ณ จุดที่น้ำทิพย์ตกลงนั้นกลีบกลายเป็นต้นกุหลาบเติบโตขึ้นมา ตัวอย่างของการใช้ดอกกุหลาบแทนความรักเช่น พระนางคลีโอพัตราทรงใช้กลีบกุหลาบมากมายโปรยลงบนพื้นเพื่อต้อนรับ มาร์ค แอนโทนีแต่ดอกกุหลาบก็ยังสื่อความหมายถึงความเจ็บปวดเช่นเดียวกัน ดังเช่นเรื่องเล่านี้ ลมหนาวจากทางตะวันตกนามว่า เซปไฟร์ (Sephyr) ได้ทำให้ออกกุหลาบดอกหนึ่งเป่งบานและเทพคิวปิดได้ทรงบรรจุจุมพิตลงบนกลีบดอกกุหลาบนั้น หลังจากนั้นพระองค์ทรงถูกฝังในนั้นต่อยเอา เทพีวีนัสซึ่งเป็นพระมารดาทรงพิโรธและตรัสแก่คิวปิดว่าให้จัดการกับฝังนั้นด้วยธนูของคิวปิด หลังจากนั้นเทพีวีนัสทรงดลบันดาลให้เหล็กในของฝังไปอยู่บนก้านดอก

ของกุหลาบ กุหลาบจึงมีนามตั้งแต่กาลนั้นและเป็นสัญลักษณ์แห่งความเจ็บปวดและปัญหานานา

จากภาพดอกไม้ที่นำมาวิเคราะห์ทั้ง 5 ภาพนี้ หากมองโดยรวมจะไม่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นภาพของดอกไม้ชนิดใดได้ แต่เมื่อได้นำภาพและข้อความมาเข้ารหัสความหมายภายใต้ปริบททางการสื่อสารแล้ว จะทำให้ทราบได้ว่าเป็นภาพของดอกไม้ชนิดใด ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดอกไม้ได้ดังนี้คือ

ส่วนของดอก ส่วนใหญ่แล้วจะใช้เครื่องหมาย “e” ซึ่งสื่อความหมายถึงการกระจายออกจากศูนย์กลางของกลีบดอกที่เป็นเอกลักษณ์ของดอกไม้ แต่ยังพบว่า มีการใช้เครื่องหมาย “(=)” แทนกลีบดอกด้วย แต่จะใช้เพื่อสื่อความหมายถึงดอกไม้ที่มีกลีบดอกลักษณะแผ่บางออกจากเกสรดอกไม้

ส่วนของก้านดอก ส่วนใหญ่แล้วจะใช้เครื่องหมาย “-” “_” “=” มาเรียงต่อกันเป็นความยาวแน่นอนสื่อถึงก้านที่มีลักษณะยาวตรงของดอกไม้ ซึ่งหากมีเครื่องหมาย “/” เส้นเฉียงร่วมด้วยจะแยกแยะออกได้ว่าเป็นหนามแหลมของดอกกุหลาบ ซึ่งหากใช้เครื่องหมายอื่นเช่น “(” วงเล็บเปิด หรือ “|” เส้นตรง จะไม่สามารถสื่อความหมายถึงความแหลมคมแข็งของหนามดอกกุหลาบได้

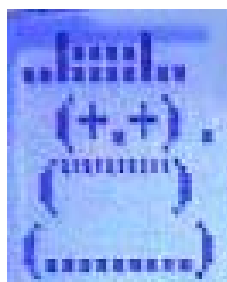
นอกจากภาพพีชที่มีการนำมาใช้ในบริการข้อความสั้นแล้ว ยังพบว่ามีการนำภาพสิ่งของมาใช้ในบริการข้อความสั้นด้วย ซึ่งได้รับความนิยมมากเช่นกัน

1.4 การประกอบสร้างความหมายของภาพสิ่งของ

ภาพสิ่งของ เป็นภาพที่ผู้วิจัยได้นำมาจัดกลุ่มภาพของสิ่งไม่มีชีวิตซึ่งได้รับความนิยมในบริการข้อความสั้นเช่นเดียวกัน ภาพสิ่งของที่ได้รับการนำมาใช้ทั้งหมดมี 10 ประเภทคือ ภาพตุ๊กตาทิมะ ภาพกล่องของขวัญ ภาพเค้ก ภาพพลุ ภาพรถไฟ ภาพรถบัส ภาพเครื่องบิน ภาพตะกร้า ภาพของจดหมายและภาพระเบิดเวลา ดังนี้คือ

1.4.1 ภาพตุ๊กตาทิมะ จากการวิจัยพบว่ามีการนำมาใช้ในบริการข้อความสั้นทั้งหมด 4 แบบดังจะอธิบายในภาพที่ 76-79 คือ

ภาพที่ 76 ภาพตุ๊กตาทิมะแบบที่ 1

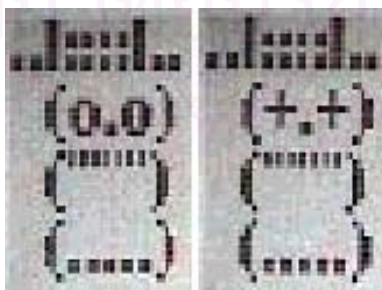
ภาพที่ 76 ภาพตุ๊กตาทิมะแบบที่ 1 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “...” มีลักษณะเป็นจุดเรียงต่อกันเป็นแนวยาว และเครื่องหมาย “:” colon ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนการวาดเป็นเส้นตรงแนวนอนเป็นรูปทรงหมวกที่มีความทึบ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาทิมะ ตัวอักษร “I” มีลักษณะเป็นเส้นตรงแนวดิ่ง ถูกนำมาใช้แทนเส้นตรงเป็นรูปหมวกทรงสูง เครื่องหมาย “+.” บวก ถูกนำมาใช้แทนตาที่แสดงถึงดวงตาเปล่งประกายแวววาว เครื่องหมาย “.” จุด นำมาใช้แทนปาก

ส่วนของลำตัว ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันโดยมีเครื่องหมาย “””” เส้นขีดเล็กๆด้านบนและ “...” จุดเรียงต่อกัน ถูกนำมาใช้แทนลำตัวด้านบนและด้านล่างเป็นการวาดเส้นตรงแนวนอน

จากภาพที่ 76 ภาพตุ๊กตาทิมะในแบบที่ 1 ซึ่งแสดงถึงเอกลักษณ์ของตุ๊กตาทิมะที่มีหมวกเป็นรูปทรงสูงสีดำทึบแสง ลำดับต่อไปในภาพที่ 77 ภาพตุ๊กตาทิมะแบบที่ 2 จะมีลักษณะของภาพคล้ายกับภาพที่ 76 แต่จะมีการนำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวดังนี้

ภาพที่ 77 ภาพตุ๊กตาทิมะแบบที่ 2

ภาพที่ 77 ภาพตุ๊กตาทิมะแบบที่ 2 เป็นลักษณะของภาพต่อเนื่อง (Animated SMS) มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “...” และเครื่องหมาย “:” colon ตรงกลาง มีลักษณะเป็นจุดเรียงต่อกันเป็นแนวยาวถูกนำมาใช้แทนการวาดเป็นเส้นตรงแนวนอนเป็นรูปทรงหมวกที่มีความทึบ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาหิมะ ตัวอักษร “1” มีลักษณะเป็นเส้นตรงแนวตั้ง ถูกนำมาใช้แทนเส้นตรงเป็นรูปหมวกทรงสูง ตัวเลข “0 0” ในเฟรมที่ 1 ถูกนำมาใช้แทนดวงตาเบิกกว้าง และมีการเปลี่ยนแปลงไปในเฟรมที่ 2 โดยใช้เครื่องหมาย “+.” บวก ถูกนำมาใช้แทนตาที่แสดงถึงดวงตาเปล่งประกายแวววาว เครื่องหมาย “.” จุด นำมาใช้แทนปาก

ส่วนของลำตัว ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันโดยมีเครื่องหมาย “””” เส้นขีดเล็กๆด้านบนและ “...” จุดเรียงต่อกัน ถูกนำมาใช้แทนลำตัวด้านบนและด้านล่างเป็นการวาดเส้นตรงแนวนอน ซึ่งคล้ายกับภาพที่ 75 แต่ลำตัวด้านล่างจะมีสัดส่วนเท่ากับลำตัวด้านบน

จากภาพที่ 77 ภาพตุ๊กตาหิมะแบบที่ 2 ซึ่งมีลักษณะของลำตัวที่เป็นขั้นๆเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาหิมะ แต่จากการวิจัยยังพบว่า ในภาพที่ 78 ภาพตุ๊กตาหิมะแบบที่ 3 ได้มีการนำภาพหิมะมาแต่งตัวเป็นตุ๊กตาหิมะเพื่อสื่อความหมายถึงตุ๊กตาหิมะได้อีกด้วย

ภาพที่ 78 ภาพตุ๊กตาหิมะแบบที่ 3

ภาพที่ 78 ภาพตุ๊กตาหิมะแบบที่ 3 เป็นภาพตุ๊กตาหิมะ ที่มีการเปลี่ยนอิริยาบถเป็นการนั่ง แตกต่างไปจากเอกลักษณ์ที่พบของตุ๊กตาหิมะมีการให้รายละเอียดมากขึ้นโดยตุ๊กตาหิมะนี้มีรายละเอียดของใบหน้าและเท้าเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นลักษณะใบหน้าของหิมะ มีวิธีการประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “!!!!” จุด 2 จุด มีเครื่องหมายอัศเจรีย์เรียงต่อกันแนวยาวตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนหมวกทรงสูง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาหิมะ เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนโครงใบหน้ากลม เครื่องหมาย “-.” ลบ 2 อันมีจุดอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตาที่ปิดอยู่ 2 ข้างและจมูก ในเฟรมที่ 1 และในเฟรมที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงของใบหน้า โดยใช้เครื่องหมาย “0” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 อัน มีตัวเลข “0” อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตาที่เปิดอยู่ 2 ข้างและจมูกกลมโต เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนปาก มีลักษณะยิ้มที่มุมปาก

ส่วนของลำตัวและขาทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “)” วงเล็บปิด ถูกนำมาใช้แทนกันในท่าหนึ่งของตุ๊กตาทิมะ ซึ่งมีลักษณะเป็นการนั่งเฉยๆมาทางด้านซ้ายของภาพ เนื่องจากตำแหน่งของ “)” ได้เลื่อนตำแหน่งขาทั้ง 2 ข้างเยื้องไปทางซ้าย อีกทั้งมีเครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนการเปล่งประกายระยิบระยับในตำแหน่งที่ผู้ออกแบบต้องการให้สื่อความหมายถึงหาง เครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆด้านบนตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเท้าทั้ง 2 ข้าง

จากภาพที่ 78 เป็นภาพตุ๊กตาทิมะที่ใช้ภาพหมีมาสื่อความหมายโดยการแต่งตัวเป็นตุ๊กตาทิมะนั้น ลำดับต่อไปในภาพที่ 79 ภาพตุ๊กตาทิมะแบบที่ 4 จะเป็นภาพตุ๊กตาทิมะซึ่งแตกต่างไปจากภาพตุ๊กตาทิมะที่ได้วิเคราะห์ไป เนื่องจากเป็นภาพที่มีการแสดงผลแบบ 4 บรรทัด และมีการเว้นช่องว่างไว้เพื่อใส่ข้อความลงไปได้ด้วย

ภาพที่ 79 ภาพตุ๊กตาทิมะแบบที่ 4

ภาพที่ 79 ภาพตุ๊กตาทิมะแบบที่ 4 เป็นภาพตุ๊กตาทิมะที่มีการประกอบสร้างเป็นช่องว่างเพื่อจะได้นำข้อความใส่เข้าไปในช่องว่างนั้นมีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของศีรษะและใบหน้า ใช้เครื่องหมาย “!!!” อักเจอร์รี่เรียงต่อกันเป็นแนวยาวถูกนำมาใช้แทนหมวกทรงสูง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาทิมะ เครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน ถูกนำมาใช้แทนโครงหน้า เครื่องหมาย “:” เส้นขีดเล็กๆด้านบนมีเครื่องหมาย colon อยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนตา 2 ข้าง จมูกและปาก

ส่วนของลำตัวและแขนทั้ง 2 ข้าง ใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง ถูกนำมาใช้แทนบริเวณลำตัว ที่ไม่สามารถเจาะจงได้ว่าสื่อความหมายถึงส่วนใด ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน แทนแขนทั้ง 2 ข้าง โดยที่แขนข้างขวาของภาพได้เลื่อนไปอยู่ในตำแหน่งขีดริมหน้าจอด้านขวา เนื่องจากผู้ออกแบบต้องการให้สื่อความหมายถึงการโอบกอดข้อความไว้ อีกทั้ง ในบรรทัดที่ 4 ได้นำเครื่องหมาย “(” วงเล็บเปิดและปิดโดยมีจุดและเส้นเฉียงอยู่ตรงกลางเพื่อสื่อความหมายถึงลำตัวด้านล่าง

ส่วนของกรอบเพื่อใส่ข้อความ ใช้เครื่องหมาย “...” จุดเล็กๆมาประกอบกันเป็นกรอบ

ภาพตุ๊กตาหิมะทั้ง 4 แบบนี้มีลักษณะเดียวกันคือมีสัญลักษณ์ของหมวกสีดำที่บ่งแสงทรงสูง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาหิมะ แต่จะมีความแตกต่างในการใช้เครื่องหมาย 2 ส่วนคือ

1. ใบหน้า แบบที่ 1 และ 2 จะมีโครงสร้างง่ายๆ สื่อความหมายถึงตุ๊กตาหิมะที่เกิดจากการปั้นหิมะ ในแบบที่ 3 ใบหน้าจะมีลักษณะคล้ายใบหน้าของหมี มีความสมบูรณ์ของตา จมูกและปากด้วยเครื่องหมาย “ 0 ” ถูกนำมาใช้แทนตาที่เปิดอยู่ 2 ข้างและ จมูกกลมโต “,” มีลักษณะเป็นเส้นขีดเล็กๆ ถูกนำมาใช้แทนปาก มีลักษณะยิ้มที่มุมปาก ส่วนในแบบที่ 4 ก็มีความสมบูรณ์ของตา จมูกและปากเช่นกัน

2. รูปร่าง ในแบบที่ 1 และ 2 จะมีรูปร่างเป็นปล้องๆง่ายๆ แบบที่ 3 จะมีลักษณะของหมี คือมีเท้าคล้ายกับหมีนั่งอยู่ แบบที่ 4 จะมีลักษณะของแขนทั้ง 2 ข้างปรากฏออกมา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถสรุปรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพตุ๊กตาหิมะได้ดังนี้คือ

ส่วนของหมวก เพื่อสื่อความหมายถึงหมวกปีกทรงสูงที่บ่งแสง จึงใช้เครื่องหมาย “.:!:::!. ” “.:!!!!.”

ส่วนของใบหน้า เพื่อสื่อความหมายถึงใบหน้าที่มองตรงนิ่งเฉย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตุ๊กตาหิมะ จึงใช้เครื่องหมาย “(++)” “(0 0)” และยังพบว่ามีการนำหมีมาเป็นตัวแบบในการสร้างตุ๊กตาหิมะ จึงใช้เครื่องหมายที่มีรายละเอียดของใบหน้าเพิ่มขึ้น แตกต่างจากใบหน้าทั่วไปของตุ๊กตาหิมะที่พบเห็น

ส่วนของลำตัว เพื่อสื่อความหมายถึงลักษณะเป็นชั้นแบ่งเป็น 2 ส่วน จึงใช้เครื่องหมาย “()” เรียงด้านบนและด้านล่าง

การใช้ตุ๊กตาหิมะเป็นสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสอย่างหนึ่ง ซึ่งมาจากสังคมตะวันตก ช่วงคริสต์มาสเป็นช่วงฤดูหนาวซึ่งจะมีหิมะมากมาย การปั้นตุ๊กตาหิมะไว้แทนสังฆกรรมของชีวิต เมื่อฤดูหนาวมาถึงจึงเป็นช่วงแห่งการเฉลิมฉลอง ไม่ว่าจะในวันประสูติของพระเยซูหรือในช่วงของเทศกาลปีใหม่ ตุ๊กตาหิมะจึงเป็นสัญลักษณ์แห่งการเกิดและการเริ่มต้นและหลังจากฤดูหนาวสิ้นสุดลง หิมะจะละลายพร้อมทั้งตุ๊กตาหิมะเหล่านั้นด้วย กลายเป็นสายน้ำ ซึ่งเปรียบเสมือนการสูญสลายแต่การสลายนั้นได้กลายเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชนเป็นลำธารใสสะอาดให้ดื่มกินต่อไป เหมือนกับการทำความดีที่จะมีผลต่อไปนานเท่าอนันต์ สัญลักษณ์โดดเด่นของตุ๊กตาหิมะคือหมวกปีกทรงสูง และนอกจากนั้นยังพบว่ามีการประดับตกแต่งตุ๊กตาหิมะด้วยหมวกทรงแหลมที่นิยมใช้ในงานรื่นเริงต่างๆ

นอกจากภาพตุ๊กตาหิมะในภาพที่ 76-79 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพกล่องของขวัญในส่วนของภาพสิ่งของในบริการข้อความสั้นด้วยดังนี้

1.4.2 ภาพกล่องของขวัญ จากการวิจัยพบว่ามีการนำมาใช้ 2 แบบ ดังจะอธิบายในภาพที่ 80-81 ดังนี้คือ

ภาพที่ 80 ภาพกล่องของขวัญแบบที่ 1

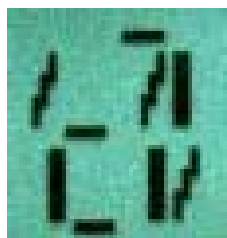
ภาพที่ 80 ภาพกล่องของขวัญแบบที่ 1 เป็นภาพกล่องของขวัญรูปทรงสี่เหลี่ยมมีโบว์อยู่ด้วยบน เป็นเอกลักษณ์ของกล่องของขวัญ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของกล่อง ใช้เครื่องหมาย “%%” เปรอ์เซ็นต์ เรียงต่อกัน 3 บรรทัด ถูกนำมาใช้แทนลายของกระดาษห่อของขวัญ อีกทั้งเรียงต่อกันเป็นรูปสี่เหลี่ยมซึ่งเป็นลักษณะของกล่องของขวัญด้วย

ส่วนของโบว์ ใช้เครื่องหมาย “****” มีลักษณะการกระจายออกจากจุดศูนย์กลางนำมาต่อกัน จึงถูกนำมาใช้แทนโบว์ที่ผูกไว้ด้านบน ตัวอักษร “ii” พิมพ์เล็ก นำมาเรียงต่อกันแนวตั้งตรงกลางสี่เหลี่ยม จึงถูกนำมาใช้แทนริบบิ้นที่พันรอบกล่องของขวัญ

จากภาพที่ 80 ซึ่งเป็นภาพกล่องของขวัญที่มีความเป็นเอกลักษณ์คือมีโบว์และลวดลายของกระดาษห่อ แต่ในภาพที่ 81 ภาพกล่องของขวัญแบบที่ 2 นั้นจะเป็นภาพกล่องของขวัญที่ไม่แสดงรายละเอียดมากและเป็นภาพ 3 มิติ ซึ่งจำเป็นต้องเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความจึงจะสามารถสื่อความหมายว่าเป็นกล่องของขวัญได้

ภาพที่ 81 ภาพกล่องของขวัญแบบที่ 2

ภาพที่ 81 ภาพกล่องของขวัญแบบที่ 2 เป็นภาพกล่องของขวัญที่ไม่มีรายละเอียดมากนัก แต่คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์คือกล่องรูปสี่เหลี่ยม มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

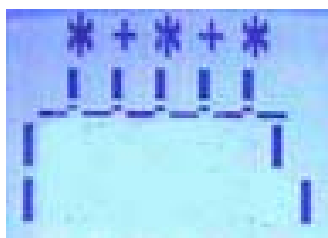
ส่วนของกล่อง ใช้เครื่องหมาย เพื่อสื่อความหมายถึงรูปทรงของกล่องในแบบ 3 มิติ เพื่อให้เห็นมุมมองกว้าง ยาว สูง โดยใช้เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง เครื่องหมาย “_” underscore และตัวอักษร “I” ถูกลำมาเรียงต่อกันแทนรูปกล่องของขวัญ

ภาพกล่องของขวัญทั้ง 2 แบบนี้มีความเหมือนกันตรงที่รูปปร่าง 4 เหลี่ยมซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของกล่องเช่นกัน แต่เมื่อถูกนำมาให้ความหมายถึงกล่องของขวัญแล้วในแบบที่ 2 พบว่ายังให้รายละเอียดได้ไม่เพียงพอ แต่ในแบบที่ 1 ได้ให้รายละเอียดตั้งแต่การใช้ลายของกระดาษห่อด้วยเครื่องหมาย “%%” เรียงต่อกัน อีกทั้งยังได้ให้รายละเอียดด้วยเครื่องหมาย “***” ที่ใช้แทนโบว์ และ “||” ที่ใช้แทนริบบิ้น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของกล่องของขวัญโดยแท้

นอกจากภาพกล่องของขวัญในภาพที่ 80-81 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพเค้กในส่วนของภาพสิ่งของในบริการข้อความสั้นด้วยเช่นกัน

1.4.3 ภาพเค้ก จากการวิจัยพบว่ามีการนำมาใช้ทั้งหมด 4 แบบดังจะอธิบายในภาพที่ 82-85 ดังนี้คือ

ภาพที่ 82 ภาพเด็กแบบที่ 1

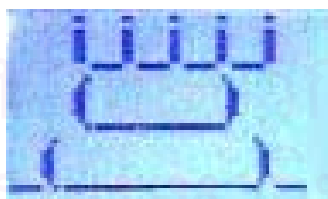
ภาพที่ 82 ภาพเด็กแบบที่ 1 เป็นภาพเด็กที่มีเอกลักษณ์บ่งชี้คือเทียนที่ปักอยู่ด้านบน มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของเด็ก ใช้ตัวอักษร “I” มีลักษณะเป็นเส้นตรงแนวตั้ง ถูกนำมาใช้แทนรูปทรงของเด็กเรียงต่อกันในบรรทัดต่างกัน เป็นการแบ่งเป็นชั้นๆ 2 ชั้น เครื่องหมาย “_” underscore ถูกนำมาใช้แทนชั้นด้านบนของเด็ก

ส่วนของเทียน ใช้เครื่องหมาย “!” อัจฉริยะ มีลักษณะเส้นตรงแนวตั้ง มีจุดตรงปลายด้านล่าง ถูกนำมาใช้แทนเทียนที่อยู่บนเชิงเทียนเล็กๆ 5 เล่ม เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนประกายแสงของเทียน และเครื่องหมาย “+” บวก มีลักษณะแยกออกจากจุดศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนประกายแสงของเทียนเช่นกัน

จากภาพที่ 82 ภาพเด็กในแบบที่ 1 ซึ่งมีเอกลักษณ์บ่งบอกว่าเป็นเด็กคือภาพของเทียนที่ปักอยู่ด้านบน ในลำดับต่อไป ภาพที่ 83 ภาพเด็กแบบที่ 2 ก็ยังคงมีเอกลักษณ์ของเด็กคือภาพเทียนที่ปักอยู่ด้านบนเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 83 ภาพเด็กแบบที่ 2

ภาพที่ 83 ภาพเด็กแบบที่ 2 เป็นภาพเด็กที่มีเอกลักษณ์บ่งชี้คือเทียนที่ปักอยู่ด้านบนเช่นเดียวกับภาพที่ 82 แต่มีรูปทรงที่โค้งมนกว่า มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของเด็ก ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน เรียงต่อกันขึ้นไปด้านบน ถูกนำมาใช้แทนรูปทรงของเด็ก 2 ชั้นที่มีลักษณะโค้งมน โดยมีเครื่องหมาย “_____” underscore เรียงต่อกันแนวนอน ถูกนำมาใช้แทนการแบ่งชั้นต่างๆของเด็กให้เห็นชัดเจน

ส่วนของเทียน ใช้เครื่องหมาย “;” อัศเจรีย์มีลักษณะเส้นตรงแนวดิ่ง มีจุดอยู่ด้านบน ถูกนำมาใช้แทนเทียนที่ถูกจุด 5 เล่ม

จากภาพที่ 83 เป็นภาพเด็กที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของเด็กคือมี 2 ชั้นและมีเทียนปักอยู่ด้านบน ในภาพที่ 84 ภาพเด็กแบบที่ 3 นั้นได้เพิ่มรายละเอียดของเด็กในส่วนของลวดลายเพิ่มขึ้นดังนี้

ภาพที่ 84 ภาพเด็กแบบที่ 3

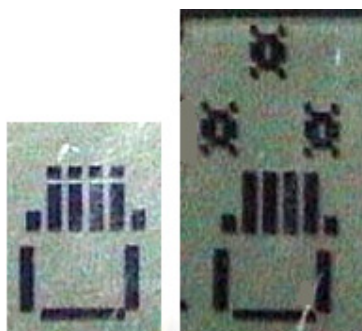
ภาพที่ 84 ภาพเด็กแบบที่ 3 เป็นภาพเด็กที่มีการประดับประดาด้วยลวดลายแตกต่างจากเด็กแบบอื่นๆ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของเด็ก ใช้ตัวอักษร “I” พิมพ์ใหญ่มีลักษณะเป็นเส้นตรงแนวดิ่ง ถูกนำมาใช้แทนรูปทรงของเด็ก เรียงต่อกันแบบเยื้องกันในบรรทัดต่างกัน เป็นการแบ่งเป็นชั้นๆ 2 ชั้นลดหลั่นลงมา เครื่องหมาย “_” underscore ถูกนำมาใช้แทนการลดหลั่นและชั้นด้านบนของเด็ก ใช้เครื่องหมาย “:” colon และตัวอักษร “X” พิมพ์ใหญ่ ถูกนำมาใช้แทนลวดลายของเด็ก

ส่วนของเทียน ใช้ตัวอักษร “iiii” พิมพ์เล็กมีลักษณะเป็นเส้นตรงมีจุดด้านบนเรียงต่อกัน จึงถูกนำมาใช้แทนเทียนที่กำลังถูกจุดอยู่

จากภาพที่ 84 ซึ่งเป็นภาพเด็กที่มีลักษณะเป็นชั้นๆ 2 ชั้น ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเด็กแต่ในภาพที่ 85 ภาพเด็กแบบที่ 4 นั้นจะเป็นภาพเด็กที่มีลักษณะแตกต่างออกไป คือเป็นภาพเด็กที่มีเพียงชั้นเดียว แต่ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเด็กนั่นคือ ภาพเทียนที่ปักอยู่ด้านบนเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 85 ภาพเด็กแบบที่ 4

ภาพที่ 85 ภาพเด็กแบบที่ 4 เป็นภาพเด็กที่มีเอกลักษณ์บ่งชี้คือเทียนที่ปักอยู่ด้านบนเช่นเดียวกัน โดยมีการนำเสนอแบบภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS) มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของเด็ก ใช้เครื่องหมาย “|_|” ตัวอักษร “I” พิมพีใหญ่ 2 ตัวมีเครื่องหมาย underscore ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนรูปร่างของก้อนเด็ก

ส่วนของเทียน ใช้เครื่องหมาย “.iiii.” จุด 2 จุดมีตัวอักษร “i” พิมพีเล็กอยู่ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แทนเทียน 4 เล่มที่จุดอยู่ และในเฟรมที่ 2 เทียนได้เปลี่ยนแปลงไปเป็น ตัวอักษร “I” พิมพีใหญ่ เพื่อใช้แทนเทียนที่ดับแล้ว และเพิ่มเครื่องหมาย “☀” แทนควันที่ลอยขึ้นไป

ภาพเด็กทั้ง 4 แบบนี้ มีความเหมือนกันตรงที่การนำเอกลักษณ์ของเด็กมาเป็น Pattern Recognition โดยมีลักษณะของเด็ก 2 ชั้นและมีเทียนเปล่งประกายอยู่ด้านบน แต่การใช้เครื่องหมายจะแตกต่างกัน 2 ส่วนคือ

1. เทียนและการเปล่งประกาย แบบที่ 1 จะใช้เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง “+” มีลักษณะแยกออกจากจุดศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนประกายแสงของเทียน แบบที่ 4 ใช้ “☀” ในแบบที่ 2,3 จะใช้เครื่องหมาย “.” แทน
2. รูปทรงของเด็ก แบบที่ 1,3,4 ใช้ตัวอักษร “I” พิมพีใหญ่ ถูกนำมาใช้แทนรูปทรงของเด็ก การแบ่งเป็นชั้นๆ แต่ในแบบที่ 2 ใช้เครื่องหมาย “()” วงเล็บ 2 อันประกบกัน สามารถขยายออกได้ถูกนำมาใช้แทนรูปทรงของเด็ก การแบ่งเป็นชั้นๆ

ดังนั้นผู้วิจัย จึงสามารถสรุปการใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเด็กได้ดังนี้คือ

ส่วนของก้อนเค้ก เพื่อสื่อความหมายถึงรูปทรงที่มักจะเป็นก้อนกลม จึงใช้เครื่องหมาย “_” “|” เรียงต่อกันซึ่งเห็นเพียงด้านหน้า และยังพบว่าได้ใช้เครื่องหมาย “()” เช่นกัน รูปทรงที่นิยมที่สุดคือรูปทรงเค้ก 2 ชั้น

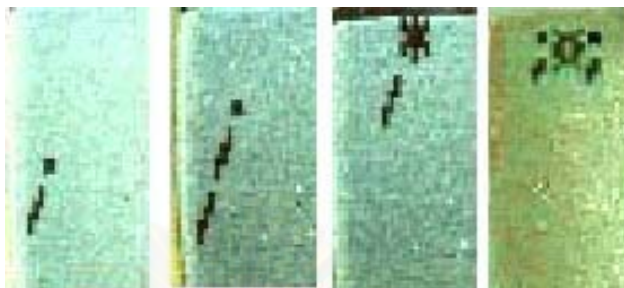
ส่วนของเทียน เพื่อสื่อความหมายถึงเอกลักษณ์ของเค้กที่ต้องมีเทียนปักอยู่ด้านบน นิยมใช้ตัวอักษร “I” เรียงต่อกัน

เค้กเป็นภาพที่สำคัญที่ถูกนำมาใช้ในวาระวันครบรอบวันเกิด เป็นความเชื่อของชาวตะวันตกโดยมีที่มาจากเรื่องเล่า 2 เรื่องคือ เรื่องหนึ่ง ชาวกรีกนิยมนำเค้กไปถวายแด่เทพีอาธีมิส ซึ่งเป็นเทพีแห่งพระจันทร์ ที่มาของเค้กที่มักทำเป็นรูปวงกลมเนื่องจากชาวกรีกใช้เค้กเพื่อเป็นตัวแทนของพระจันทร์เต็มดวง อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในประเทศเยอรมัน ชาวเยอรมันจะนำเค้กมาใช้ในการเสี่ยงทายในวันครบรอบวันเกิด พวกเขาจะนำเหรียญและปลอกไส้ข้าว ใสไว้ในเนื้อเค้ก เมื่อถึงเวลาตัดเค้ก เจ้าของวันเกิดจะแบ่งเค้กเป็นชิ้นๆ และแจกแก่ผู้ที่มาร่วมงาน หากใครพบเหรียญในชิ้นเค้กของตนจะได้รับพรให้มีสุขภาพดี และหากใครพบปลอกไส้ข้าวจะไม่ได้แต่งงาน บนเค้กยังจำเป็นที่จะต้องถูกประดับด้วยเทียนซึ่งไม่ได้ใช้เพื่อความสวยงามเท่านั้นแต่ยังมีสื่อความหมายจาก 2 เรื่องเล่าคือ เมื่อชาวกรีกนำเค้กไปถวายแด่เทพีอาธีมิส จะนำเทียนไปปักบนเค้กและทำการจุดเพื่อเป็นตัวแทนของพระจันทร์ที่มีความสุขสว่างไสว อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องของชาวเยอรมันได้เป็นผู้ริเริ่มทำเทียนให้มีขนาดเล็กเท่าปัจจุบัน บางบ้านจะใช้เพียงเล่มเดียวแต่ใหญ่ขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของแสงแห่งชีวิต แต่มักจะจุด 12 เล่ม หมายถึง 12 เดือนใน 1 ปีและจะต้องจุดทุกๆปี และยังเชื่อว่า การจุดไฟบนเทียนนั้นไม่ใช่เพียงแสงสว่าง แต่เป็นเปลวไฟที่ทำให้เกิดความคล่องแคล่วตลอดเวลา เป็นพลังงานที่มีความเร็วที่สุดในโลกก่อให้เกิดความคิดใหม่ๆ ก่อนเป่าจะต้องอธิษฐานในสิ่งที่ปรารถนา หากเป่าดับในคราวเดียวเชื่อว่าจะทำให้ได้รับสิ่งนั้น และเมื่อเป่าแล้วควันที่เกิดขึ้นจะลอยขึ้นสู่สวรรค์

นอกจากภาพเค้กในภาพที่ 82-85 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพพลูในส่วนของภาพสิ่งของในบริการข้อความสั้นด้วย ดังจะอธิบายในภาพที่ 86 ดังนี้

1.4.4 ภาพพลุ จากการวิจัยพบว่า ได้รับการนำมาใช้ 1 แบบในภาพที่ 86 คือ

ภาพที่ 86 ภาพพลุ

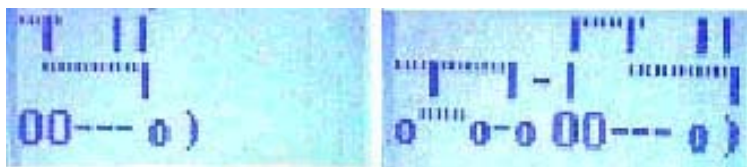
ภาพที่ 86 ภาพพลุ มีการนำเสนอแบบภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS) มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ที่ใช้เครื่องหมาย "/" เส้นเฉียง ในบรรทัดที่ 4 และเครื่องหมาย "." จุดในบรรทัดที่ 3 โดยวางตำแหน่งให้เอียงกันเล็กน้อยในเฟรมที่ 1 เพื่อสื่อความหมายถึงวัตถุที่มีแสงสว่างอยู่ตรงปลายด้านบน ในเฟรมที่ 2 เปลี่ยนเครื่องหมาย "." เป็นเครื่องหมาย "/" เส้นเฉียงในบรรทัดที่ 3 และเพิ่มเครื่องหมาย "." จุดในบรรทัดที่ 2 โดยเลื่อนตำแหน่งให้เอียงกันเล็กน้อย เพื่อสื่อความหมายให้มีลักษณะของความต่อเนื่องของพลุที่เป็นหางยาว จากนั้นในเฟรมที่ 3 ตัดเครื่องหมายเส้นเฉียงในบรรทัดที่ 3-4 ออกและเปลี่ยนเครื่องหมาย "." เป็น "/" เส้นเฉียง และเพิ่มเครื่องหมาย "*" เพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกต่อเนื่องถึงการพุ่งขึ้นของเส้น และแตกกระจายออกเป็นพลุในเฟรมที่ 4 ด้วยเครื่องหมาย ";:;"

การนำภาพพลุมาใช้เป็นความเชื่อหนึ่งของชาวตะวันตกที่ว่าพลุเมื่อเวลาจุดจะมีเสียงดัง การใช้เสียงดังมาก ๆ จะเป็นการขับไล่ปีศาจร้าย โลกจะบริสุทธิ์หากมีเสียงดัง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น จึงเป็นที่มาของการจุดพลุเพื่อที่จะให้มีแต่สิ่งดี ๆ ขับไล่สิ่งชั่วร้ายให้ผ่านพ้นไป

นอกจากภาพพลุในภาพที่ 86 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพรถไฟในส่วนของภาพสิ่งของในบริการข้อความสั้นด้วย

1.4.5 ภาพรถไฟ จากการวิจัยพบว่ามีการนำมาใช้ 2 แบบ ดังจะอธิบายในภาพที่ 87-88 ดังนี้คือ

ภาพที่ 87 ภาพรถไฟแบบที่ 1

ภาพที่ 87 ภาพรถไฟแบบที่ 1 เป็นภาพรถไฟที่มีนำเสนอแบบภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS) จากด้านซ้ายไปขวา มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของหัวรถไฟ ใช้เครื่องหมาย “)” วงเล็บปิด แทนกันชนรถไฟ ตัวเลข “0” แทนล้อหน้าของหัวรถไฟ ตัวอักษร “00” พิมพ์ใหญ่ แทนล้อหลังของหัวรถไฟ เครื่องหมาย “-” เรียงต่อกันแนวนอนและเครื่องหมาย “””””” เส้นขีดเล็กๆ ด้านบนเรียงชิดกันต่อเป็นแนวยาว ถูกนำมาใช้แทนลักษณะของเส้นตรงแนวนอน ตัวอักษร “|” พิมพ์ใหญ่ ถูกนำมาใช้แทนส่วนของเส้นตรงแนวตั้ง

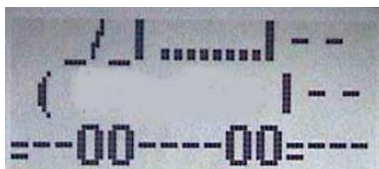
ส่วนของตู้เสบียง ใช้ชุดเครื่องหมายเช่นเดียวกับหัวรถไฟคือ ตัวเลข “0” แทนล้อซึ่งต้องมาขนาดเล็กกว่าหัวรถไฟ เครื่องหมาย “-” เรียงต่อกันแนวนอนและเครื่องหมาย “””””” เส้นขีดเล็กๆ ด้านบนเรียงชิดกันต่อเป็นแนวยาว ถูกนำมาใช้แทนลักษณะของเส้นตรงแนวนอน ตัวอักษร “|” พิมพ์ใหญ่ ถูกนำมาใช้แทนส่วนของเส้นตรงแนวตั้ง และใช้เครื่องหมาย “-” ลบ แทนเส้นต่อเชื่อมระหว่างหัวรถกับตู้เสบียง

จากภาพที่ 87 เป็นภาพรถไฟที่มีการนำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวจากซ้ายไปขวา ลำดับต่อไปเป็นภาพที่ 88 ซึ่งเป็นภาพรถไฟที่มีการนำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวเช่นกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4.6 ภาพรบบัส ภาพที่ 89 จากการวิจัยพบว่ามีการนำมาใช้ 1 แบบคือ

ภาพที่ 89 ภาพรบบัส

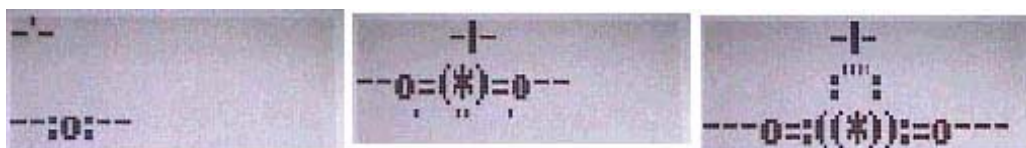
เมื่อมองอย่างผิวเผินจะไม่สามารถเจาะจงไปได้ว่าเป็นภาพรบบัสแต่หากมีการเข้ารหัสความหมายร่วมกับรหัสภาษาที่เป็นข้อความจะสามารถสื่อความหมายได้ว่าเป็นภาพรบบัสซึ่งมีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพโดยใช้ตัวอักษร "O" พิมพ์ใหญ่ ถูกนำมาใช้แทนล้อรถทั้งหมด 4 ล้อ เครื่องหมาย "(" วงเล็บเปิด ถูกนำมาใช้แทนลักษณะโค้งมนของส่วนหน้าของรถ เครื่องหมาย "/" เส้นเฉียง ถูกนำมาใช้แทนกระจกหน้าต่างที่ต้องเฉียงเพื่อรับกับหลักอากาศพลศาสตร์ เครื่องหมาย "." จุด เครื่องหมาย "=" เท่ากับ และเครื่องหมาย "-" ลบ ถูกนำมาเรียงต่อกัน เพื่อใช้แทนส่วนของเส้นตรงแนวนอน ตัวอักษร "I" พิมพ์ใหญ่ ถูกนำมาใช้แทนลักษณะการลากเส้นตรงแนวตั้ง

ภาพรบบัสนี้มีการใช้ชุดเครื่องหมายมาประกอบสร้างคล้ายกับภาพรถไฟแต่จะสามารถสื่อความหมายให้แตกต่างกันได้โดยต้องมีการเรียงเครื่องหมายต่างๆให้ตรงตามเอกลักษณ์ของรบบัสที่ตัวรถจะสั้นกว่ารถไฟและจะมีล้อเพียง 4 ล้อ หน้าต่างมีน้อยกว่ารถไฟ และน่าสังเกตว่ามีการใช้เครื่องหมาย "-" ลบมาเรียงต่อกันเป็นระยะๆในตำแหน่งด้านขวาของภาพเพื่อสื่อความหมายถึงการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วของรบบัส

นอกจากภาพรบบัสในภาพที่ 89 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพเครื่องบินในส่วนองภาพสิ่งของในบริการข้อความสั้นด้วย ดังจะอธิบายในภาพที่ 90 ดังนี้

1.4.7 ภาพเครื่องบิน ภาพที่ 90 จากการวิจัยพบว่ามีการนำมาใช้ 1 แบบคือ

ภาพที่ 90 ภาพเครื่องบิน

ภาพที่ 90 ภาพเครื่องบิน เป็นการนำเสนอแบบภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS) แสดงให้เห็นถึงการค่อยๆปรากฏตัวของเครื่องบินจากระยะไกลมาใกล้ ซึ่งจะเห็นรายละเอียดชัดเจนขึ้น มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของลำตัวเครื่องบิน ในเฟรมที่ 1 ยังเห็นได้ไม่ชัดเจนโดยใช้เครื่องหมาย “:0:” colon มีเลข “0” อยู่ตรงกลาง ในเฟรมที่ 2 เริ่มเห็นชัดเจนขึ้นโดยใช้เครื่องหมาย “(*)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกัน มีเครื่องหมาย “*” ซึ่งมีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนลักษณะของหัวเครื่องบินและใบพัดขนาดใหญ่ด้านหน้า นำเครื่องหมาย “” ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นขีดเล็กๆ ด้านบน มาใช้เป็นล้อเครื่องบินโดยนำเส้นขีด 1 เส้นมาแทนล้อที่อยู่ตรงปีก และเส้นขีด 2 เส้นมาแทนล้อที่อยู่ตรงลำตัว ในเฟรมที่ 3 ใช้เครื่องหมาย “:(*):” colon 2 อัน มีวงเล็บเปิดและปิดประกบกันซ้อน 2 ชั้น และมีเครื่องหมาย “*” ซึ่งมีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง เพื่อแทนหัวเครื่องบินที่ชัดเจนขึ้น และเพิ่มเครื่องหมาย “:.” colon 2 อัน มีเส้นขีดเล็กๆ ด้านบนตรงกลาง เพื่อแทนส่วนของหัวเครื่องบินตำแหน่งกระจกหน้า

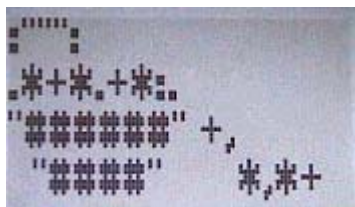
ส่วนของปีกเครื่องบิน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องบิน ใช้เครื่องหมาย “--” ลบเรียงต่อกัน ในเฟรมที่ 1 และค่อยๆชัดเจนในเฟรมที่ 2-3 โดยใช้ตัวเลข “0” แทนปล่องพัดลมใต้ปีก และเครื่องหมาย “=” เท่ากับ แทนปีกด้านในที่มีความกว้างกว่าด้านนอก

ส่วนของหางเครื่องบิน ในเฟรมที่ 1 ใช้เครื่องหมาย “-” ลบ 2 อัน มีเส้นขีดเล็กๆ ด้านบนตรงกลาง แทนหางที่อยู่ในระยะไกล และในเฟรมที่ 2-3 หางอยู่ในระยะใกล้แล้วจึงใช้เครื่องหมาย “-” ตัวอักษร “I” พิมพ์ใหญ่ แทนเส้นขีดเล็กๆ

นอกจากภาพเครื่องบินในภาพที่ 90 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพตะกร้าในส่วนของภาพสิ่งของในบริการข้อความสั้นด้วย ดังจะอธิบายในภาพที่ 91 ดังนี้

1.4.8 ภาพตะกร้า ภาพที่ 91 จากการวิจัยพบว่ามีกรนำมาใช้ 1 แบบคือ

ภาพที่ 91 ภาพตะกร้า

ภาพที่ 91 ภาพตะกร้า เป็นภาพตะกร้าที่บรรจุดอกไม้เล็ก ๆ ไว้ด้านใน มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

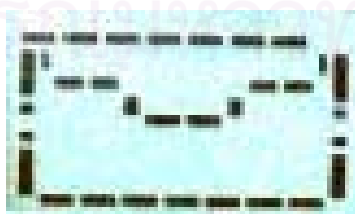
ส่วนของตะกร้า ใช้เครื่องหมาย ":" colon 2 อันมีเส้นขีดเล็กๆ ด้านบนอยู่ตรงกลางเพื่อสื่อความหมายถึง หูตะกร้า และใช้การเรียงเครื่องหมาย "#" ถูกนำมาใช้แทนลักษณะของตะกร้าที่สานไขว้ไปมา และนำเครื่องหมาย "" เส้นขีดเล็กๆ ด้านบนมาเพิ่มรายละเอียดของรูปทรงตะกร้าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ส่วนของดอกไม้เล็ก ๆ ใช้เครื่องหมาย "*" มีลักษณะการกระจายออกจากศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แทนดอกไม้ เครื่องหมาย "+" บวก ถูกนำมาใช้แทนใบของดอกไม้เล็ก ๆ และการผสมผสานเครื่องหมาย "." จุด เครื่องหมาย "," เส้นขีดเล็กๆ ด้านล่าง และเครื่องหมาย ":" colon ถูกนำมาใช้แทนก้านดอกที่อ่อนช้อย เป็นลักษณะของดอกไม้เล็ก ๆ

นอกจากภาพตะกร้าในภาพที่ 91 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพของจดหมายในส่วนของภาพสิ่งของในบริการข้อความสั้นด้วย ดังจะอธิบายในภาพที่ 92 ดังนี้

1.4.9 ภาพซองจดหมาย ภาพที่ 92 จากการวิจัยพบว่ามีกรนำมาใช้ 1 แบบคือ

ภาพที่ 92 ภาพซองจดหมาย

ภาพที่ 92 ภาพซองจดหมาย เป็นภาพซองจดหมายโดยแสดงให้เห็นด้านหลังเป็นเอกลักษณ์ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ โดยใช้เครื่องหมาย "-" ลบ และ "_" underscore เรียงต่อกันแทนส่วนของเส้นตรงแนวนอน ตัวอักษร "i" พิมพ์เล็ก และ

เครื่องหมาย “!” อັศเจรีย์ เรียงต่อกันใช้แทนส่วนของเส้นตรงแนวตั้ง และใช้เครื่องหมาย “.” จุด เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน เพื่อเพิ่มรายละเอียดให้กับของจดหมาย

นอกจากภาพของจดหมายในภาพที่ 92 แล้ว ยังพบว่ามีการใช้ภาพระเบิดเวลาใน ส่วนของภาพสิ่งของในบริการข้อความสั้นด้วยเช่นกัน

1.4.10 ภาพระเบิดเวลา จากการวิจัยพบว่ามีการนำมาใช้ 3 แบบในภาพที่ 93-95 ดังนี้คือ

ภาพที่ 93 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 1

ภาพที่ 93 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 1 เป็นภาพระเบิดเวลาในแนวตั้งและมีลักษณะ เป็นเอกลักษณ์ของระเบิดเวลาคือเป็นแท่งยาวมีสายชนวน โดยมีการนำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS) มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

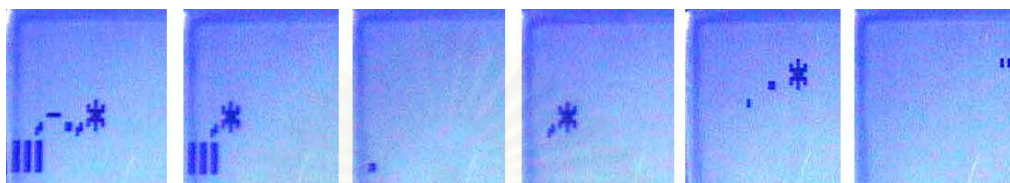
ส่วนของแท่งระเบิด ใช้ตัวอักษร “I” พิมพ์ใหญ่ 2 ตัวมีลักษณะเส้นตรงแนวตั้งเรียงต่อกัน เป็นแนวยาวขึ้นไปตามบรรทัด จึงถูกนำมาใช้แทนรูปทรงตั้งตรงของแท่งระเบิด ซึ่งในแต่ละเฟรม จะใช้ตัวเลข 5-4-3-2-1 กำกับไว้ตรงกลางเพื่อเป็นการแทนการนับถอยหลังจนระเบิด

ส่วนของสายชนวน มีลักษณะค่อยๆหดสั้นลง โดยใช้เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง เครื่องหมาย “-” ลบ เครื่องหมาย “;” semicolon เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้น นำมา ผสมผสานกันแบบสลับไปมา จึงถูกนำมาใช้เป็นสายชนวนที่บิดงอ ที่ปลายด้านหนึ่งใช้ เครื่องหมาย “*” มีลักษณะการกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แสดงถึงการเปล่ง ประกายระยิบระยับ ของสายชนวนเมื่อจุดไฟ

จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการใช้ภาพระเบิดเวลาอีกในลักษณะหนึ่งคือ เป็นภาพ แท่งระเบิดแต่ไม่มีตัวเลขกำกับแต่ใช้การหดสั้นลงของสายชนวนเป็นตัวบ่งบอกว่าสายชนวนกำลัง เผาไหม้อยู่

จากภาพที่ 93 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 1 เป็นภาพระเบิดเวลาในแนวตั้งซึ่งมีความสมบูรณ์ในรูปร่างของระเบิดเวลา ลำดับต่อไปภาพที่ 94 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 2 จะเป็นภาพระเบิดเวลาที่ไม่ได้ให้รายละเอียดกับรูปร่างของระเบิดมากนัก แต่ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของระเบิดเวลาคือการเผาไหม้ของสายชนวน

ภาพที่ 94 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 2

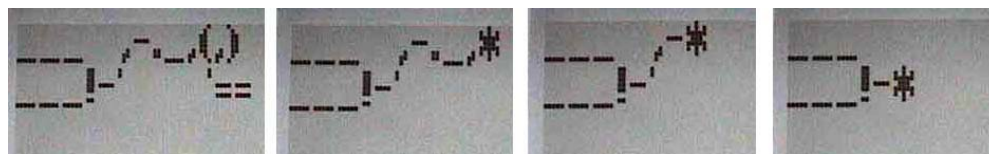
ภาพที่ 94 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 2 เป็นภาพระเบิดเวลาในแนวตั้งอีกภาพหนึ่ง โดยมีการนำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS) มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของแท่งระเบิด ใช้ตัวอักษร “III” พิมพ์ใหญ่ มีลักษณะเส้นตรงแนวตั้งเรียงต่อกันเป็นแนวยาว จึงถูกนำมาใช้แทนรูปร่างของระเบิด ซึ่งหายไปตั้งแต่ในเฟรมที่ 3 เนื่องจากถูกระเบิดไปแล้วคงไว้แต่การกระจายออกของระเบิด

ส่วนของสายชนวน มีลักษณะค่อยๆหดสั้นลง และเตรียมจะระเบิดออก โดยใช้เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง เครื่องหมาย “-” ลบ เครื่องหมาย “.” จุด นำมาผสมผสานกันแบบสลับไปมา จึงถูกนำมาใช้เป็นสายชนวนที่บิดงอ ที่ปลายด้านหนึ่ง ใช้เครื่องหมาย “*” มีลักษณะการกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แสดงถึงการเปล่งประกายระยิบระยับของสายชนวนเมื่อจุดไฟ และใช้เครื่องหมาย “”” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้น แทนการหายไปของแสงระยิบระยับนั้น

จากภาพที่ 94 เป็นภาพระเบิดเวลาในแนวตั้งนั้น ในลำดับต่อไปจากการวิจัยยังพบว่ามีการใช้ภาพระเบิดเวลาในแนวนอนด้วยดังภาพที่ 95 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 3

ภาพที่ 95 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 3

ภาพที่ 95 ภาพระเบิดเวลาแบบที่ 3 เป็นภาพระเบิดเวลาในแนวนอน โดยมีการนำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหว (Animated SMS) ตั้งแต่การเริ่มจุดไฟด้วยไม้ขีดไฟ และค่อยๆเผาไหม้ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพดังนี้

ส่วนของไม้ขีดไฟ ใช้เครื่องหมาย “(,)” วงเล็บเปิดและปิดประกบกันมีเส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ตรงกลาง ถูกนำมาใช้แสดงถึงการเปล่งแสงของเปลวไฟจากไม้ขีดไฟ เครื่องหมาย “” เส้นขีดเล็กๆด้านบน นำมาใช้แทนเปลวไฟเล็กๆ เครื่องหมาย “= =” เท่ากับ 2 อันเรียงกันแนวนอน นำมาใช้แทนไม้ขีดไฟ

ส่วนของระเบิด ใช้เครื่องหมาย “-” ลบ เรียงต่อกันแทนส่วนของเส้นตรงแนวนอน และ เครื่องหมาย “!” อักเจี๊ยบ เรียงต่อกันใช้แทนส่วนของเส้นตรงแนวตั้ง เมื่อถูกนำมาเรียงต่อกัน จึงถูกนำมาใช้แทนรูปร่างของระเบิดในแนวนอน

ส่วนของสายชนวน มีลักษณะค่อยๆหดสั้นลง โดยใช้เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง เครื่องหมาย “-” ลบ เครื่องหมาย “” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้น และเครื่องหมาย “.” จุด นำมาผสมผสานกันแบบสลับไปมา จึงถูกนำมาใช้เป็นสายชนวนที่บิดงอ ที่ปลายด้านหนึ่งใช้ เครื่องหมาย “*” มีลักษณะการกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง ถูกนำมาใช้แสดงถึงการเปล่งประกายระยิบระยับ ของสายชนวนเมื่อจุดไฟ

จากภาพระเบิดเวลาทั้ง 3 แบบนี้ ได้นำเอกลักษณ์ของระเบิดเวลาในการสื่อความหมายคือ การหดสั้นของสายชนวน ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปการใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพระเบิดเวลาได้ดังนี้คือ

ส่วนของรูปร่างระเบิด รูปร่างระเบิดแท่งเป็นรูปร่างที่ได้รับความนิยมมากที่สุดซึ่งจะมีลักษณะแนวตั้งหรือแนวนอนก็ได้แล้วแต่ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของการระเบิด แต่จะมีความแตกต่างในการใช้เครื่องหมาย 2 ส่วนคือ

1. รูปร่างของระเบิด ในแบบที่ 1 และแบบที่ 2 ระเบิดจะเป็นระเบิดแท่งในลักษณะตั้งตรง โดยใช้ตัวอักษร “|” มีลักษณะเส้นตรงแนวตั้งเรียงต่อกันเป็นแนวยาว แต่ในแบบที่ 3 เครื่องหมาย “---” มีลักษณะเส้นตรงแนวนอนเรียงต่อกันเป็นแนวยาว
2. จุดเริ่มต้นของการระเบิด ในแบบที่ 1 และแบบที่ 2 มีจุดเริ่มต้นของการระเบิดเหมือนกันคือการปรากฏของการเปล่งประกายของสายชนวน คือได้รับการจุดเรียบร้อยแล้ว แต่ในแบบที่ 3 เป็นการเพิ่มเฟรมที่ 1 เพื่อบอกจุดเริ่มต้น โดยที่ปลายด้านหนึ่งเป็นเครื่องหมาย “(,)” มีลักษณะการกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง แบบรัศมี จึงถูกนำมาใช้แสดงถึงการเปล่งแสงของชนวน “= =” มีลักษณะเป็นเส้นขีดแนวนอน 2 เส้นมีจุดเล็กๆด้านบน นำมาใช้แทนไม้ขีดไฟที่ได้รับการจุด

1.5 การประกอบสร้างความหมายของภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกาย

ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายนี้ จากการวิจัยพบว่า ได้ถูกนำมาใช้เพื่อเน้นส่วนของข้อความที่น่าสนใจและยังนำมาเป็นภาพในเฟรมสุดท้ายของภาพคนยิงธนู คนเป่านุ่น พลุระเบิดเวลา ซึ่งมีลักษณะการแตกกระจายออก เพื่อนำไปสู่การนำเสนอข้อความต่อไป พบว่ามีการนำเครื่องหมายต่างๆมาใช้มากมายซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปได้ทั้งหมด 7 แบบในภาพที่ 96-102 ดังนี้

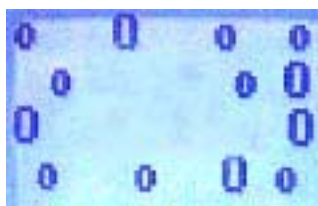
ภาพที่ 96 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 1

ภาพที่ 96 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 1 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ โดยเรียงเครื่องหมาย “|” เส้นขีดเล็กๆด้านบน เครื่องหมาย “-” ลบ เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง เครื่องหมาย “.” จุด เครื่องหมาย “(,)” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ในลักษณะผสมผสานกัน

จากภาพที่ 96 เป็นภาพที่ใช้เครื่องหมายที่มีลักษณะแทนการแตกกระจายออก ลำดับต่อไปภาพที่ 97 จะเป็นภาพที่ใช้เครื่องหมายในลักษณะอื่นที่สามารถใช้แทนการเปล่งประกายได้

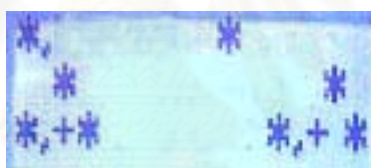
ภาพที่ 97 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 2

ภาพที่ 97 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 2 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ โดยเรียงตัวอักษร “o” ตัวพิมพ์เล็กและ “O” ตัวพิมพ์ใหญ่ ในลักษณะผสมผสานกันหมายถึง การกระจายออกแบบระยิบระยับ

จากภาพที่ 97 ได้ใช้ตัวอักษร “o” และ “O” ซึ่งมีลักษณะกลมในการสื่อความหมายถึงการเปล่งประกาย ในภาพที่ 98 จะเป็นภาพที่ใช้เครื่องหมายที่ใช้แทนการเปล่งประกายในอีกลักษณะหนึ่ง

ภาพที่ 98 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 3

ภาพที่ 98 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 3 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ โดยเรียงเครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง เครื่องหมาย “+” บวก เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ลักษณะผสมผสานกันเพื่อสื่อความหมายถึงการกระจายออกแบบระยิบระยับ

จากภาพที่ 98 เป็นภาพที่ใช้เครื่องหมาย “*” ซึ่งมีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลางมาใช้เป็นภาพแทนการเปล่งประกาย ลำดับต่อไปภาพที่ 99 เป็นภาพที่ใช้เครื่องหมาย “*” เช่นเดียวกันแต่สามารถทำให้สื่อความได้ถึงภาพพลุได้ด้วย

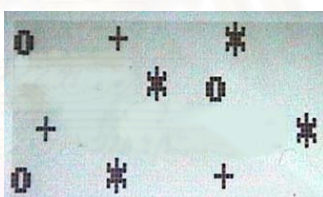
ภาพที่ 99 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 4

ภาพที่ 99 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 4 ใช้เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง เครื่องหมาย “/” เส้นเฉียง เครื่องหมาย “;” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง ลักษณะผสมผสานกันเพื่อสื่อความหมายถึงการกระจายออกแบบระยิบระยับเป็นสายคล้ายพลุอันเล็ก จากการเรียงต่อกันของเส้นเฉียงและเครื่องหมาย “*” ที่ต่อกันด้านบน

จากภาพที่ 99 ได้ใช้เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง มาแทนการเปล่งประกาย ลำดับต่อไปภาพที่ 100 จะเป็นการนำเครื่องหมายในลักษณะต่างๆกันออกไปมาใช้แทนลักษณะการเปล่งประกายได้เช่นเดียวกัน

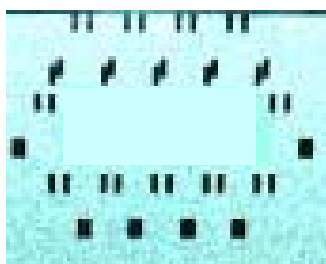
ภาพที่ 100 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 5

ภาพที่ 100 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 5 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ โดยเรียงตัวเลข “0” เครื่องหมาย “+” บวก เครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง ลักษณะผสมผสานกันหมายถึงการกระจายออกแบบระยิบระยับ

จากภาพที่ 100 เป็นภาพที่ใช้เครื่องหมาย “+” “*” และตัวเลข “0” มาใช้แทนการเปล่งประกาย ลำดับต่อไปภาพที่ 101 เป็นภาพที่นำเครื่องหมายอีกลักษณะหนึ่งมาประกอบกันเป็นภาพการเปล่งประกาย

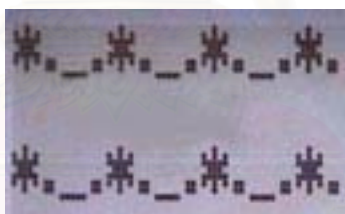
ภาพที่ 101 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 6

ภาพที่ 101 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 6 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ โดยเรียงเครื่องหมาย “” เส้นขีดเล็กๆด้านบน 2 เส้น เครื่องหมาย “,” เส้นขีดเล็กๆด้านล่าง เครื่องหมาย “.” จุด ลักษณะเรียงต่อกันหมายถึงการกระจายออกแบบระยิบระยับ

จากภาพที่ 101 เป็นภาพที่ใช้เครื่องหมาย “” “,” และเครื่องหมาย “.” มาประกอบสร้างเป็นภาพการเปล่งประกาย ลำดับต่อไปภาพที่ 102 ได้มีการใช้เครื่องหมายมาประกอบสร้างเป็นภาพคล้ายกับสายไฟประดับที่มีความระยิบระยับดังนี้

ภาพที่ 102 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 7

ภาพที่ 102 ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายแบบที่ 7 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ โดยเรียงเครื่องหมาย “*” มีลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลาง เครื่องหมาย “_” เครื่องหมาย “_” underscore ลักษณะเรียงต่อกันเพื่อสื่อความหมายถึงไฟเป็นเส้นยาวที่กะพริบระยิบระยับ

จากภาพที่สื่อความหมายถึงความระยิบระยับทั้ง 7 แบบนี้ เป็นการเรียงเครื่องหมายสลับไปมาอย่างไม่เป็นระเบียบ และเป็นไปอย่างอิสระ ทำให้ผู้วิจัยสรุปการใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพนี้คือ การนำเครื่องหมายต่างๆมาเรียงต่อกันอย่างอิสระโดยเว้นช่องว่างตรงกลางไว้เพื่อให้ข้อความลงไป เครื่องหมายที่นิยมใช้มากที่สุดคือ “*” “_” “” “,” ซึ่งเมื่อนำมาเรียงกันแล้วจะทำให้สื่อความหมายถึงการกระจายออกได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ได้รับการใช้ในบริการข้อความสั้นที่ได้นำมาศึกษาทั้งหมดนี้ ได้รับการใช้หลากหลายประเภท ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงวิธีประกอบสร้างความหมายของผู้ออกแบบโดยใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่มีความแตกต่างกันไปทั้งหมดแล้วนั้น ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการสรุปการประกอบสร้างความหมายของภาพโดยใช้ภาพหมู เพื่อให้ทราบถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายที่ชัดเจนตามแนวความคิดและทฤษฎีที่นำมาศึกษาดังนี้คือ

ขั้นที่ 1

ขั้นที่ 2

ขั้นที่ 3

ขั้นที่ 1 ผู้ออกแบบจำเป็นต้องเลียนแบบภาพหมูจากประสบการณ์จริง โดย

1. ศึกษาคุณลักษณะที่สำคัญบางส่วน ในที่นี้เป็นคุณลักษณะสำคัญที่แตกต่างจากคนและสัตว์ประเภทอื่นๆ คือ ใบหูแหลมพับตรงปลายเป็นรูปสามเหลี่ยม จมูกกลมใหญ่มีรูจมูกที่ใหญ่ ข้างสามารถมองเห็นจากทางด้านหน้าได้อย่างชัดเจนแตกต่างจากสัตว์ชนิดอื่นๆ (ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษโดดเด่นของหมู) เท้าเล็กมีกีบ ตัวอ้วนกลม
2. สังเกตการแสดงออกทางใบหน้า สังเกตอารมณ์บนใบหน้า อวัยวะตา คิ้ว ปากว่ามีลักษณะอย่างไรบ้าง นำมาผสมกันจนสามารถสื่อถึงอารมณ์ทางใบหน้าได้ใกล้เคียงที่สุด

โดยการเลียนแบบภาพจากประสบการณ์จริงในขั้นตอนที่ 1 นั้น จากการวิจัยพบว่าผู้ออกแบบได้ใช้การจดจำแบบแผนอย่างไม่รู้ตัวคือการจำภาพหมู่ในประสบการณ์จริงมาสร้างเป็นภาพการ์ตูนในขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2

ผู้ออกแบบจะนำคุณลักษณะเด่นที่ได้ทั้งหมด ที่สามารถทำให้ทั้งผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อความหมายไปยังสิ่งที่มีอยู่ในประสบการณ์จริงนั้นได้เข้าใจตรงกัน คือ ลำตัวอ้วนกลม จมูกกลมใหญ่แบนด้านหน้า มีรูจมูกใหญ่ 2 รูด้านหน้า ยื่นออกมาจากใบหน้าอย่างชัดเจน ใบหูเล็กแหลม ตั้งขึ้นด้านบนของศีรษะและหักปลายลงนั้นมาสร้างเป็นภาพการ์ตูนหมู่ในหลากหลายอิริยาบถและอารมณ์ ด้วยการใช้เส้นจากการวาดของมือ หรือใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Paint ในการวาดภาพการ์ตูนลงในคอมพิวเตอร์ (ภาพในขั้นตอนที่ 1-2 นั้นเป็นภาพที่ผู้วิจัยได้นำมาเปรียบเทียบ)

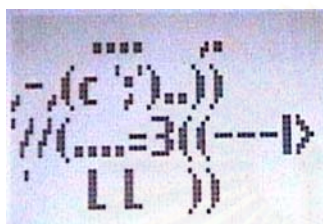
ขั้นที่ 3

ดังที่ได้กล่าวไว้ว่า การออกแบบภาพในบริการข้อความสั้นนั้นไม่เหมือนกับการวาดการ์ตูน เพราะมีข้อจำกัดในการสร้างภาพมากกว่าการวาดการ์ตูน จึงทำให้ไม่สามารถแสดงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องทางด้านอารมณ์ความรู้สึกได้สมบูรณ์เท่าการ์ตูน เนื่องจากข้อจำกัดในการแสดงผลบนหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้นผู้ออกแบบจึงจำเป็นต้องใช้ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่มีอยู่บนแป้นโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งหมด นำมาจัดวางใหม่ให้ใกล้เคียงกับภาพการ์ตูนที่สร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 2 ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยที่เครื่องหมายเหล่านั้นได้ถูกเลือก (selection) มาโดยไม่คำนึงถึงความหมายใดๆในภาษาเขียน แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงรูปร่างลักษณะที่เมื่อนำมาประกอบเข้ากันแล้วจะต้องให้สามารถสื่อความหมายไปยังภาพในประสบการณ์จริงได้อย่างสมบูรณ์เท่าที่จะทำได้ และสามารถทำให้ผู้ส่งและผู้รับสื่อความหมายได้เข้าใจตรงกันด้วย ซึ่งกระทำได้โดยเมื่อนำมาประกอบสร้างความหมายแล้วผู้ออกแบบจะต้อง recheck โดยการนำภาพที่ประกอบสร้างความหมายเรียบร้อยแล้วมาให้บุคคลอื่นดูว่าเป็นภาพใดจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน หากเข้าใจตรงกันจึงแสดงว่าภาพนั้นสามารถสื่อความหมายได้ ซึ่งในส่วนของภาพหมู่นั้น การใช้เครื่องหมายต่างๆมาประกอบกัน (combination) เพื่อสร้างรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพหมูตามคุณลักษณะเด่นจึงต้องใช้เครื่องหมายที่เหมาะสมในการแสดงผลดังนี้

1. จมูกใหญ่มีรูจมูก 2 รูด้านหน้าเป็นคุณลักษณะเด่นที่สุดของหมู จึงใช้เครื่องหมายวงเล็บและจุด 2 จุดมาไว้ตรงกลาง “(..)” แทน
2. ตัวหมูจะต้องอ้วนกลม จึงใช้เครื่องหมายวงเล็บ 2 อันประกบกัน “ () ” ซึ่งสามารถขยายเข้าออกได้โดยอาศัยการเว้นวรรคระหว่างเครื่องหมายที่เป็นวงเล็บทั้ง 2

ภาพหัวใจที่ได้มีลักษณะสมบูรณ์ อีกทั้งยังสามารถนำข้อความมาเข้ารหัสความหมายได้ภายในภาพหัวใจในแบบที่ 2 ด้วย

กรณีที่ 2 การคำนึงถึงการสื่อความหมายในรายละเอียดที่ต่างกัน แต่ยังคงสื่อความหมายถึงภาพในประสบการณ์จริงเดียวกัน โดยการยกตัวอย่างภาพคิวดัดภาพที่ 105-106 ภาพที่ 105 ภาพคิวดัดเด็กผู้ชาย ภาพที่ 106 ภาพคิวดัดหมีมีปีก

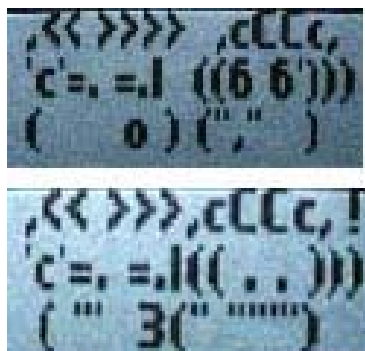
ภาพทั้ง 2 แบบนี้ มีลักษณะเดียวกันคือการใช้เครื่องหมายในการประกอบสร้างให้เกิดเป็นภาพสิ่งมีชีวิตที่มีปีก 2 ข้างเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของคิวดัด แต่จะมีความแตกต่างในการใช้เครื่องหมาย 2 ส่วนดังนี้

1. การใช้ตัวแบบ ในภาพที่ 105 ใช้ภาพเด็กอ้วน และจะมีภาพคันศรประกอบการเข้ารหัสความหมายด้วย แต่ในภาพที่ 106 ใช้ภาพหมีไม่มีภาพคันศรร่วมด้วย แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้เหมือนกันคือ คิวดัด
2. การใช้ภาพปีก ในภาพที่ 105 ใช้การผสมผสานเครื่องหมาย "-" "/" "." "," นำมาใช้แทนปีกด้านหลัง ซึ่งทำให้มีลักษณะของการใช้ขนนกที่มีลักษณะยาวด้านล่างและมีพุ่มสั้นๆด้านบน ภาพที่ 106 ใช้การผสมผสานเครื่องหมาย "-" "." "" มีลักษณะเป็นโครงสร้างด้านนอกของปีก ซึ่งทั้ง 2 แบบนี้แม้ว่าจะมีการใช้เครื่องหมายต่างกันแต่ก็สื่อความหมายได้เหมือนกันคือปีก

ในกรณีที่ 2 นี้ แม้ว่าภาพคิวดัดจะแตกต่างกัน แต่ยังสามารถสื่อความหมายถึงภาพของคิวดัดในประสบการณ์จริงเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบว่า มีการใช้ภาพที่สื่อความหมายถึงสีด้วย เนื่องจากเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้สีกับตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆได้ ดังนั้นจึงได้มีการใช้ภาพแทนสีดังภาพที่ 107

ภาพที่ 107 ตัวอย่างภาพที่ใช้เครื่องหมายแทนสี

ในภาพที่ 107 นี้ได้ใช้เครื่องหมาย “ ” ตรงบริเวณโทนก้ำกึ่ง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index บ่งบอกถึง สีแดงระเรื่อบนโทนก้ำกึ่งแทนอาการเอียงอาย

ลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะขออธิบายวิเคราะห์ในส่วนของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นข้อความ ที่ได้รับการใช้ในแต่ละปริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร จากนั้นจะอธิบายวิเคราะห์การเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความในข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร

2. การประกอบสร้างความหมายของข้อความและการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความที่ใช้ตามวาระและโอกาสทางการสื่อสาร

ในบริการข้อความสั้นนอกจากจะมีภาพแล้วยังพบว่ามีการใช้ข้อความด้วย ในส่วนของข้อความนี้ได้ใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาแตกต่างกันออกไป ดังที่ผู้วิจัยจะขอแยกอธิบายไปตามปริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร และในตอนท้ายจะเป็นการนำภาพและข้อความที่ได้รับการใช้ในบริบททางการสื่อสารดังกล่าวมาทำการอธิบายต่อไป

2.1 บริบททางการสื่อสารในวาระวันคริสต์มาส

จากการวิจัยพบว่ามีการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นข้อความทั้งหมด 5 แบบคือ

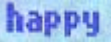
2.1.1 แบบใช้รหัสไวยากรณ์ในการสื่อความหมาย

2.1.1.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์วันคริสต์มาส”

2.1.1.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา โดยใช้คำย่อแบบย่อคำ สื่อความหมายว่า “ต้นคริสต์มาสให้พร” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ด้วยเพื่อการเน้นให้เห็นชัดเจน

2.1.1.3 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ซานตาคลอส”

2.1.1.4 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “รัก” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อการเน้นให้เห็นชัดเจน

2.1.1.5 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์”

2.1.1.6 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “อบอุ่น”

2.1.1.7 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ที่รัก” โดยใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก “!!” แสดงถึงการเน้น

2.1.1.8 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “จูบ”

2.1.1.9 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สำหรับคุณ” โดยใช้เครื่องหมาย “...” เป็นรหัสการ์ตูนแทนการทอดเสียง โดยใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก “!” และใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ด้วยเพื่อการเน้นให้เห็นชัดเจน

2.1.2 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อ Acronyms

2.1.2.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา โดยใช้คำย่อแบบย่อคำโดยใช้สัญลักษณ์แทน “x” แทนคำว่า “Christ” สื่อความหมายว่า “คริสต์มาส”

2.1.2.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา โดยใช้คำย่อแบบเลียนเสียง “4” แทนคำว่า “for” “U” แทนคำว่า “you” สื่อความหมายว่า “สำหรับคุณ” โดยใช้เครื่องหมาย “...” เป็นรหัสการ์ตูนแทนการทอดเสียง และใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ด้วยเพื่อการเน้นให้เห็นชัดเจน

2.1.2.3 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา โดยใช้คำย่อแบบย่อคำ แทนคำว่า “Happy” สื่อความหมายว่า “สุขสันต์” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อการเน้นให้เห็นชัดเจน

2.1.3 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็น Emoticon

2.1.3.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ “=” เครื่องหมายเท่ากับ และ “)” วงเล็บปิดแทนปาก สื่อความหมายว่า ยิ้มอย่างมีความสุข

2.1.4 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะ

2.1.4.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา โดยใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นทับศัพท์เลียนเสียงคำในภาษาไทย สื่อความหมายว่า “จ๊ะ”

2.1.4.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา โดยใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นทับศัพท์เลียนเสียงคำในภาษาไทย โดยใช้สัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษร “Ä” แทนตัวอักษร “a” สื่อความหมายว่า “จ๋า” เรียงกัน 2 ตัว เป็นการทอดเสียงยาว

2.1.5 สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก

2.1.5.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายถึงความงุนงง สงสัย โดยใช้ร่วมกับข้อความอื่นๆ

2.1.5.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายถึงความตกใจ หรือการเน้นเสียงโดยใช้ร่วมกับข้อความอื่นๆ

โดยจากการวิจัยพบว่า ได้มีการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแทนกันและสลับกันในบางข้อความที่ใช้ เนื่องจากต้องการสื่อความหมายถึงการเน้นเพื่อต้องการสร้างความโดดเด่นหรือการตะโกน

จากการวิเคราะห์สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นข้อความในบริบททางการสื่อสารในวาระวันคริสต์มาสตั้งข้างต้นนั้น เมื่อได้รับการใช้จริงจะมีการนำภาพที่ได้วิเคราะห์ในตอนต้นของบทที่ 4 และข้อความมาประกอบกันเป็นข้อความสั้น โดยในบางข้อความสั้นจะมีการใช้มุมการดูในการนำเสนอด้วย

ลำดับต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อความสั้นที่มีการนำภาพและข้อความมาประกอบกันเข้าเป็นข้อความสั้น โดยนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการเข้ารหัสความหมายภายใต้บริบททางการสื่อสารในวาระวันคริสต์มาสตั้งในจุดประสงค์ข้อที่ 2 โดยจะระบุภาพที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ซึ่งต้องมีการเรียนรู้จึงจะสื่อความหมายได้ และสัญลักษณ์ประเภท Index ซึ่งจะต้องสื่อความหมายเป็นเหตุเป็นผลสามารถเป็นดัชนีชี้วัดการสื่อความหมายได้ ซึ่งตัวอย่างที่นำมาศึกษานี้มีทั้งหมด 17 แบบดังนี้

ภาพที่ 108 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 1

ภาพที่ 108 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ด้วยเทคโนโลยีของการแสดงข้อความจากโทรศัพท์เครื่องนี้ทำให้มีการนำเสนอในลักษณะกะพริบได้เองภายในเฟรมเดียวนำไปสู่การสื่อความหมายของสัญลักษณ์ประเภท Symbol เพื่อจำลองแบบการกะพริบของไฟบนต้นคริสต์มาสจริง ภาพมีลักษณะของรูปร่างสามเหลี่ยมเป็นเอกลักษณ์ของต้นสน เมื่อนำมาเข้ารหัสความหมายกับข้อความใช้รหัสภาษาบ่งบอกถึงบริบทวาระการส่งชัดเจน จึงทำให้มีความสมบูรณ์ของความหมายที่บ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสาร

จากภาพที่ 108 ซึ่งเป็นการนำภาพต้นคริสต์มาสมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความที่บ่งบอกถึงบริบทอย่างชัดเจน ลำดับต่อไปในภาพที่ 109 จะเป็นการนำภาพต้นคริสต์มาสมาเข้ารหัสความหมายอีกลักษณะหนึ่ง ซึ่งได้เพิ่มข้อความอวยพรลงไป

ภาพที่ 109 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 2

ภาพที่ 109 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายถึงต้นคริสต์มาสประดับประดาด้วยเครื่องตกแต่งต่างๆตั้งแต่เฟรมที่ 1-3 โดยใช้ข้อความที่มีวิธีการสร้างความหมายโดยใช้รหัสภาษาเพื่ออธิบายถึงการสื่อความหมายของภาพให้ชัดเจนมากขึ้น ด้วยข้อความ "X'MAS Tree" ซึ่งยังคงต้องใช้เวลาเรียนรู้เพื่อที่จะสามารถเข้าใจความหมายของคำย่อนี้ได้โดยได้ทำให้ต้นคริสต์มาสนี้เป็นสิ่งพิเศษที่สามารถมอบคำอวยพรได้ อีกทั้งยังบ่งบอกถึงบริบทวาระการส่งด้วย และข้อความยังเป็นตัวบ่งบอกถึงจุดมุ่งหมายในการส่งเพื่ออวยพรให้ได้รับความสุข ลงท้ายด้วยรหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะ เพื่อแสดงถึงความเป็นกันเอง

ภาพที่ 109 เป็นภาพต้นคริสต์มาสที่ใช้ร่วมกับข้อความที่เป็นคำอวยพร ลำดับต่อไปในภาพที่ 110 จะเป็นการนำภาพต้นคริสต์มาสที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นภาพคนมาใช้ร่วมกับข้อความที่แสดงถึงบริบททางการสื่อสารอย่างชัดเจน

ภาพที่ 110 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 3

ภาพที่ 110 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1 ภาพที่สื่อความหมายถึงต้นคริสต์มาส 2 ต้นนั้น ยังคงค่อนข้างไม่สมบูรณ์ แต่ในเฟรมที่ 2 ได้มีการเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความบ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารที่ชัดเจนทำให้การสื่อความหมายของภาพที่เป็นสัญลักษณ์แบบ Symbol ต้นคริสต์มาสมีความสมบูรณ์ อีกทั้งภาพต้นคริสต์มาสที่

กลายเป็นคนในเฟรมที่ 2 นั้นถือได้ว่าเป็นความสามารถของผู้ออกแบบในการสื่อความหมายของภาพด้วยการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย

นอกจากจะใช้ภาพต้นคริสต์มาสตั้งข้างต้นแล้ว จากการวิจัยยังพบว่ามีภานำภาพหมูมาใช้ด้วย ซึ่งในภาพที่ 111 เป็นการนำภาพหมูมาใช้ร่วมกับข้อความที่บ่งบอกถึงสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสคือ ซานตาคลอส

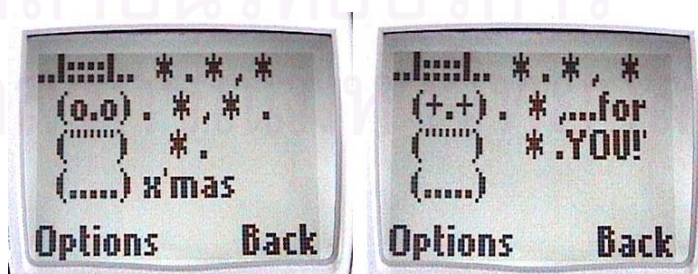
ภาพที่ 111 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 4

ภาพที่ 111 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ข้อความเพื่อทำให้เกิดการสื่อความหมายไปยังปริบทวาระทางการสื่อสารด้วย ในลักษณะของการบอกเล่าด้วยข้อความ "Santa Claus" ในเฟรมที่ 1 บ่งบอกถึงสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสตามปริบทวาระทางการสื่อสาร นำไปสู่ภาพในเฟรมที่ 3 เป็นภาพของหมูโดยเป็นตัวแทนของความอ้วน ให้สื่อความหมายด้วยการซ่อนนัยความหมายอีกประการหนึ่งข้อความสั้นนี้ได้ใช้ मुखการ์ตูนการจงใจให้คิด เพื่อจงใจให้ผู้รับคิดเป็นความหมายโดยนัยให้คิดว่าตัวผู้รับนั้นอ้วนเหมือนเช่นกับ Santa Claus

นอกจากจะใช้ภาพหมูดังภาพที่ 111 ข้างต้นแล้ว ยังพบว่ามีภานำภาพตุ๊กตาทิมะซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสมาใช้ด้วย คือภาพที่ 112-114 ดังนี้

ภาพที่ 112 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 5

ภาพที่ 112 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นความสมบูรณ์ของภาพซึ่งสามารถสื่อความหมายถึงวันคริสต์มาสได้อย่างครบถ้วนด้วยภาพตุ๊กตาทิมะพร้อมกับมีภาพที่สื่อความหมายถึงความระยิบระยับ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ประกอบกับข้อความ

โดยใช้รหัสภาษาก็เป็นตัวเสริมความหมายเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในบริบททางการสื่อสารได้ดี แต่ยังคงต้องใช้การเรียนรู้เพื่อที่จะสามารถเข้าใจความหมายของคำย่อในเฟรมที่ 1 อีกทั้งได้มีการใช้ภาพที่สื่อความหมายถึงความระยิบระยับ เพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกสดชื่นแจ่มใส

จากภาพที่ 112 ซึ่งได้ใช้ภาพตุ๊กตาทิมะร่วมกับข้อความอวยพร ซึ่งเป็นภาพตุ๊กตาทิมะที่มีลักษณะเป็นแบบฉบับคือลำตัวเป็นชั้นๆและสวมหมวก จากการวิจัยยังพบว่ามีการนำภาพหมีมาแต่งตัวเป็นตุ๊กตาทิมะมาใช้ในวาระวันคริสต์มาสด้วยดังในภาพที่ 113

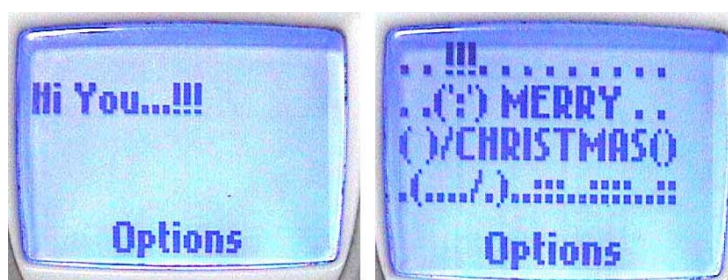
ภาพที่ 113 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 6

ภาพที่ 113 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ เป็นการสื่อความหมายโดยการใช้ข้อความในการดำเนินเรื่อง โดยมีการสื่อความหมายถึงบริบทวาระทางการสื่อสารและสื่อความหมายถึงการแสดงความรักไปพร้อมกันด้วยคำว่า “love” และมีการใช้ภาพตุ๊กตาทิมะซึ่งมีการสื่อความหมายที่ไม่ชัดเจนนักแต่นำข้อความ Snowman มาใช้ร่วมด้วยจึงได้เสริมความหมายของภาพให้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย ภาพตุ๊กตาทิมะนี้จึงเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol และยังเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ที่ชี้ว่าตุ๊กตาทิมะได้ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งความรักในวันคริสต์มาสด้วย

จากภาพ 113 เป็นภาพตุ๊กตาทิมะโดยใช้หมีมาสื่อความหมายแทน ลำดับต่อไปในภาพที่ 114 เป็นการนำภาพตุ๊กตาทิมะอีกลักษณะหนึ่งซึ่งผู้ออกแบบต้องการให้สามารถนำข้อความมาใส่ไว้ด้านในได้ด้วย

ภาพที่ 114 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 7

ภาพที่ 114 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ในเฟรมที่ 1 ใช้ข้อความเพื่อแสดงถึงการเน้นเป็นจุดสนใจโดยใช้เครื่องหมายที่แสดงถึงความคิด ความรู้สึก “!!!” เฟรมที่ 2 เป็นการเสริมความซึ่งกันและกันระหว่างภาพตุ๊กตาทิมะและข้อความ ด้วยการออกแบบให้มีความสมดุลและกลมกลืนระหว่างกันในการแสดงภาพ โดยสามารถนำข้อความมาไว้ในภาพได้ บ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสาร ภายใต้ภาพซึ่งมีความสอดคล้องกัน

จากตัวอย่างข้อความสั้นข้างต้นซึ่งนำภาพตุ๊กตาทิมะมาใช้ในการเข้ารหัสความหมาย จากการวิจัยยังพบว่าได้นำภาพหัวใจมาใช้ในการบริบทวาระวันคริสต์มาสด้วย ซึ่งสามารถสื่อความหมายถึงการมอบความรักแก่กันได้ด้วยในภาพที่ 115

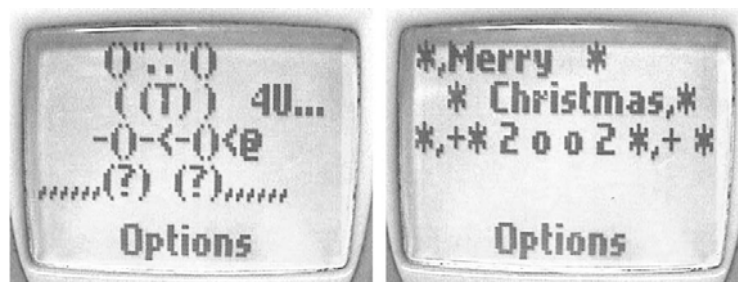
ภาพที่ 115 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 8

ภาพที่ 115 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ข้อความในการสื่อความหมายถึงบริบทวาระทางการสื่อสาร โดยนำเสนอในตอนต้น เครื่องหมาย “..” เพื่อให้ความรู้สึกถึงการทอดเสียง และเกิดความรู้สึกชวนให้ติดตาม จนมาถึงในเฟรมที่ 3 ได้มีการใช้ภาพหัวใจ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ในการสื่อความหมายถึงการมอบความรักอย่างชัดเจน อีกทั้ง ข้อความ “LOVE” ก็บ่งบอกถึงการแสดงความรักเช่นกัน ดังนั้นข้อความสั้นนี้ จึงเป็นการเข้ารหัสความหมายถึงบริบทวาระทางการสื่อสารและการมอบความรักแก่กันในวันคริสต์มาสด้วย

จากภาพที่ 115 ซึ่งได้นำภาพหัวใจมาเข้ารหัสความหมายนั้น จากการวิจัยพบว่า ได้มีการนำภาพที่เกี่ยวกับสัตว์มาใช้เช่นเดียวกัน ซึ่งในภาพที่ 116-118 จะเป็นภาพหมี่ซึ่งเป็นภาพที่ได้รับความนิยมมากที่สุดมาใช้ด้วย

ภาพที่ 116 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 9

ภาพที่ 116 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1 ภาพมีถีอดอกกุหลาบซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ไม่ได้บ่งบอกถึงปริบทวาระทางการสื่อสารแต่ภาพนี้มีความสำคัญตรงที่สามารถเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index แสดงว่าหากพบเห็นดอกกุหลาบนั้นจะแสดงถึงการมอบความรักแก่กัน โดยใช้ข้อความที่เป็นคำย่อซึ่งต้องมีการเรียนรู้จึงจะสื่อความหมายได้ในเฟรมที่ 2 ได้นำข้อความที่บ่งบอกถึงปริบทวาระทางการสื่อสารมาเข้ารหัสความหมายจึงทำให้สื่อความหมายได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการมอบความรักแก่กันในวันคริสต์มาส พร้อมทั้งการใช้ภาพที่สื่อความหมายถึงความระยิบระยับ ทำให้เกิดความโดดเด่นของข้อความที่ใช้

จากภาพที่ 116 ซึ่งนำภาพมีถีอดอกกุหลาบมาใช้ในการเข้ารหัสความหมายเพื่อบ่งบอกถึงการมอบความรักแก่กันแล้ว ในภาพที่ 117 จะเป็นการนำภาพมีในอีกลักษณะหนึ่ง ซึ่งสามารถนำมาใช้แทนตัวผู้ส่งได้จากข้อความที่เข้ารหัสร่วมกัน

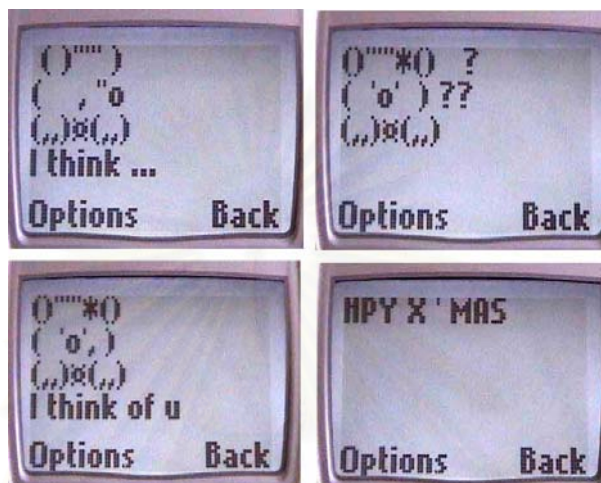
ภาพที่ 117 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 10

ภาพที่ 117 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1 ได้ใช้ภาพมีซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol และยังเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ด้วยชี้ให้เห็นว่านำมาใช้แทนตัวผู้ส่ง และยังสามารถสื่อความหมายถึง ความน่ารัก พร้อมทั้งข้อความ "Darling" ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งและผู้รับว่าเป็นคู่รักกัน ในเฟรมที่ 2 ใช้ข้อความที่บ่งบอกถึงปริบทวาระทางการสื่อสารอย่างชัดเจนพร้อมทั้งภาพที่สื่อความหมายถึงความระยิบระยับประกอบเพื่อให้ข้อความเกิดความโดดเด่น ข้อความสั้นนี้จึงแสดงให้เห็นถึงการอวยพรวันคริสต์มาสให้แก่คนรัก

จากภาพที่ 117 เป็นการนำภาพหมีมาใช้ซึ่งในลำดับต่อไปภาพที่ 118 นี้ยังเป็นข้อความสั้นที่นำภาพหมีในอีกลักษณะหนึ่งมาใช้ โดยเป็นภาพเคลื่อนไหวแสดงถึงความสงสัยงุนงง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการตั้งคำถามของข้อความดังนี้

ภาพที่ 118 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 11

ภาพที่ 118 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้แสดงถึงการเสริมความซึ่งกันและกันของภาพและข้อความ โดยในเฟรมที่ 1-2 ภาพหมีตัวเมียสังเกตเห็นเครื่องหมาย "*" หันหน้าไป-มาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol และยังเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ด้วย ซึ่งชี้ให้เห็นว่าใช้แทนผู้ส่งและข้อความบ่งบอกถึงความรู้สึกของหมีซึ่งหากใช้เพียงภาพจะไม่สามารถบอกได้ว่าหมีทำอะไรอยู่ เฟรมที่ 2 ยังได้ใช้ข้อความที่สื่อความหมายถึงการคิดเป็นคำถามในใจด้วย ในเฟรมที่ 3 จะเป็นการตอบว่ามีคิดอะไรด้วยการใช้ข้อความอธิบาย ในเฟรมที่ 4 ใช้ข้อความบ่งบอกถึงวาระโอกาสทางการสื่อสารอย่างชัดเจน อีกทั้งให้คำย่อ "HPY" ด้วย

นอกจากการนำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความดังกล่าวแล้ว ยังพบว่าได้มีการนำภาพนกมาใช้ในบริบทวาระวันคริสต์มาสด้วย ซึ่งภาพนกที่นำมาใช้นั้นเป็นการสื่อความหมายถึงการมอบความรักแก่กันด้วย ดังในภาพที่ 119

ภาพที่ 119 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 12

ภาพที่ 119 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1-2 ได้ใช้ภาพนก 2 ตัวซึ่งเป็นภาพที่ได้รับความนิยมมาก โดยได้นำภาพมาใช้เป็นสัญลักษณ์ประเภท Index เพื่อสื่อความหมายถึงการแสดงความรักต่อกันด้วยการหอมแก้ม และมีการเปลี่ยนข้อความในเฟรมที่ 3 ซึ่งในที่นี้ได้ใช้ข้อความเพื่อบ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารวันคริสต์มาส ซึ่งการใช้ภาพนกนี้แม้จะไม่ใช่บริบททางการสื่อสารในวาระของความรักแต่สามารถสื่อความหมายตามบริบทวาระวันคริสต์มาสว่ามีการมอบความรักให้แก่กัน

จากภาพที่ 119 ซึ่งใช้ภาพนกในการเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความเพื่อสื่อความหมายถึงการมอบความรักแก่กัน จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการนำภาพคนในอากัปกิริยาต่างๆมาใช้ด้วย ดังที่จะอธิบายในภาพที่ 120 และ 121 ดังนี้

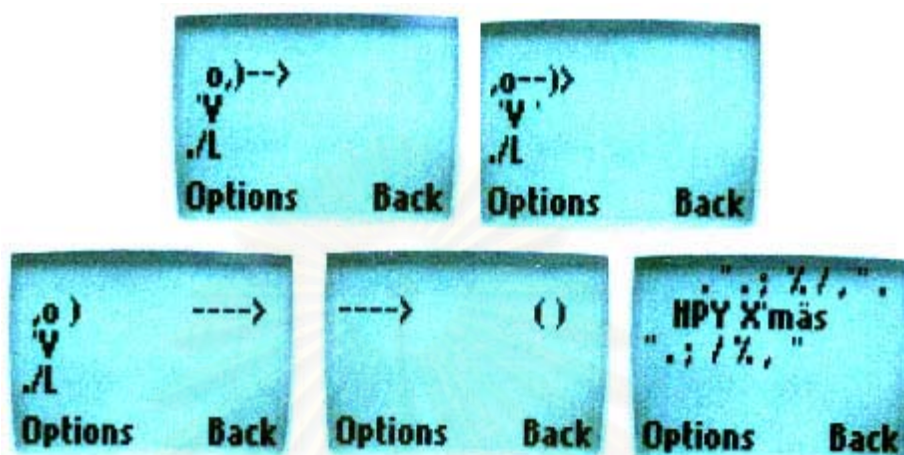
ภาพที่ 120 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 13

ภาพที่ 120 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นตัวอย่างของการใช้ภาพที่ใช้แทนความรู้สึกได้เป็นอย่างดีและได้รับความนิยมอย่างมาก เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol โดยสื่อความหมายว่าวัตถุที่คนเป่านั้นเมื่อดูเฟรมที่ 1 จะให้ความรู้สึกของความอ่อนเบาของวัตถุเนื่องจากวัตถุกำลังลอยอยู่เหนือฝ่ามือ อีกทั้งภาพยังได้สื่อความหมายถึงการใช้แรงเป่าวัตถุแต่น้อย เป็นความสามารถของผู้ออกแบบในการสื่อถึงตัวหมายถึงที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์อย่างมาก เมื่อนำมาเข้ารหัสความหมายพร้อมกับข้อความจึงทำให้สามารถสื่อความหมายตรงว่า คนได้เสกวัตถุให้เป็นคำอวยพรวันคริสต์มาส

นอกจากภาพคนเป่าปุ่นในภาพที่ 120 แล้วยังพบว่ามีการใช้ภาพคนยิงธนูไปสู่เป้าหมายมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกันในภาพที่ 121

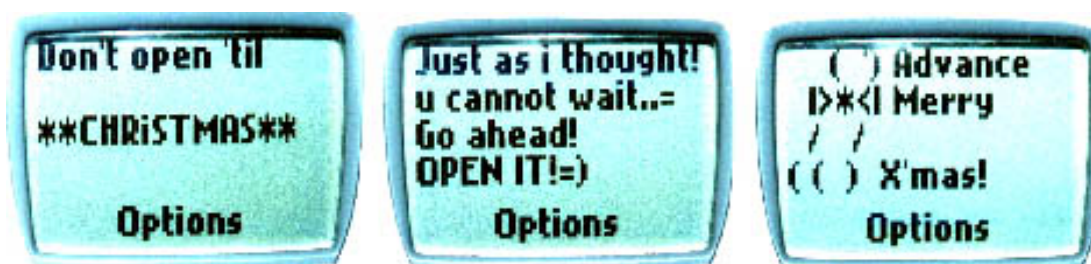
ภาพที่ 121 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 14

ภาพที่ 121 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นที่ใช้ภาพคนยิงธนูนี้เป็นภาพที่ได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเพื่อก่อให้เกิดภาพคนยิงธนู ซึ่งมีความละเอียด คนมีการเคลื่อนไหวลักษณะโน้มตัวไปด้านหลัง สืบเนื่องจากการเลื่อนตำแหน่งของคีย์ระเพียงเท่านั้นก็ทำให้น้ำหนักถูกทิ้งไปทางเท้าด้านหลังแล้ว รูปมือที่เคลื่อนไปด้านหลังพร้อมกับลูกศรถูกดึงเข้ามาพร้อมที่จะยิงออกไป ตรงที่ผู้เข้ารหัสต้องการให้ผู้ถอดรหัสปล่อยให้ประสบการณ์จากที่เคยพบเห็นการยิงธนูมาเปรียบเทียบเป็นภาพออกมา การใช้การนำเสนอแบบต่อเนื่องนี้เป็นการจูงใจให้ผู้รับได้คิดตามว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป โดยสื่อความหมายถึงการยิงธนูจะนำไปสู่การสื่อความหมายด้วย ข้อความ แม้ว่า จะไม่มีภาพที่ชัดเจนในการใช้สำหรับวันคริสต์มาสโดยตรง แต่ผู้ออกแบบได้ใช้ ลูกเล่นในการนำเสนอเพื่อนำไปสู่ข้อความที่บ่งบอกถึงปริบทวาระทางการสื่อสารโดยมีการใช้คำย่อ “HPY” ด้วย

จากภาพคนในอากัปกริยา 2 ลักษณะดังกล่าวนี้ ภาพส่วนประกอบของคนซึ่งในที่นี้เป็นภาพอวัยวะเพศชายได้ถูกนำมาเข้ารหัสความหมายในปริบทวาระวันคริสต์มาสโดยสื่อความหมายถึงการมอบของขวัญแก่กันดังในภาพที่ 122

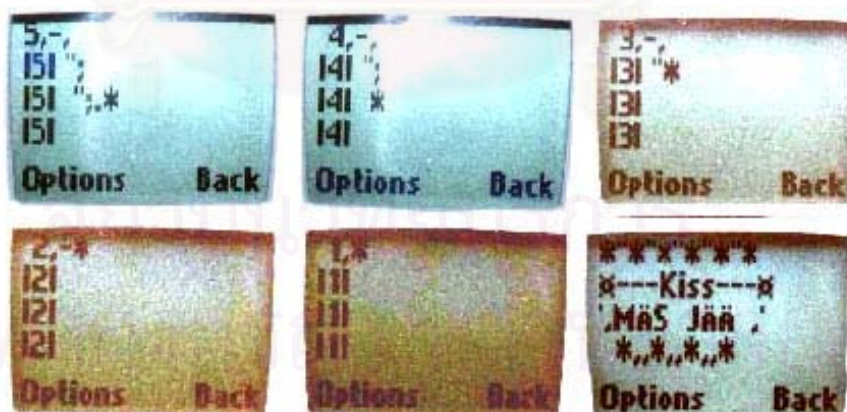
ภาพที่ 122 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 15

ภาพที่ 122 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ การใช้ข้อความของข้อความสั้นนี้แสดงว่าเป็นข้อความที่ส่งมาในวัน Christmas eve ก่อนหน้าวันคริสต์มาส 1 วัน การใช้ประโยคคำสั่ง Go ahead! OPEN IT! เป็นการเร้าอารมณ์ คล้ายกับยิงพูดยิงยุ จูงใจให้ผู้รับสนใจ แสดงความคิดของผู้ส่งเกมบังคับ โดยเป็นการเน้นคำให้ชัดเจนหนักแน่น การใช้ Emoticon ยิ้มอย่างอารมณ์ดี เพื่อปูความหมายเชิงล้อเล่นของผู้ส่ง ชักจูงเพื่อที่จะนำไปสู่บทสรุปในเฟรมที่ 3 โดยบ่งบอกถึงปริบทวาระการส่งชัดเจน เป็นให้ของขวัญเป็นธรรมเนียมอย่างหนึ่งในวันคริสต์มาสในที่นี้เป็นอวยวะเพศชายผูกโบว์ในที่นี้เป็นการล้อเล่น โดยใช้มุขการ์ตูนคือ มุขคำถามหรือความเห็นที่โจ่งแจ่ง (The obvious question or comment) ซึ่งไม่มีใครคาดว่าจะได้เห็นเพราะโจ่งแจ่งเกินไป

นอกจากการนำภาพอวยวะเพศชายในภาพที่ 122 มาเข้ารหัสความหมายแล้ว ลำดับต่อไปในภาพที่ 123 ยังได้มีการนำภาพระเบิดเวลามาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกัน

ภาพที่ 123 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 16

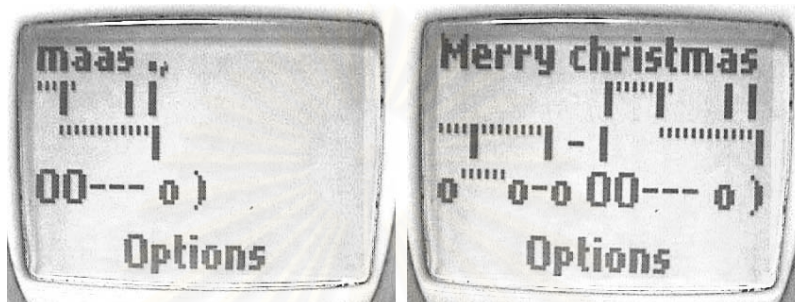

ภาพที่ 123 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ภาพระเบิดเวลาเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol โดยสื่อความหมายถึง การนับถอยหลังเพื่อเกิดการระเบิดออกมาเป็นคำว่าสุขสันต์วันคริสต์มาส เป็นลักษณะการนำเสนอที่ได้รับความนิยมมากรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีการนำมาใช้เพียงเปลี่ยนรูปแบบของรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเป็นรูประเบิดหลากหลายแบบซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบที่ 1 มาอธิบาย สื่อความหมายแฝงคือ การนับถอยหลังซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของการเริ่มต้น

แสดงถึงการเริ่มต้นวันใหม่คือวันคริสต์มาส เปรียบเสมือนวันปีใหม่ของคริสต์ศาสนา และการใช้ข้อความคำว่า "Kiss" ให้ความหมายถึงการจูบด้วย

นอกจากการนำภาพพระเปิดเวลาเข้ามาเข้ารหัสความหมายดังในภาพที่ 123 ซึ่งสื่อความหมายถึงการนับเวลาถอยหลัง ยังพบว่ามีการนำภาพรถไฟมาใช้ดังในภาพที่ 124 ได้อีกเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 124 ข้อความสั้นวาระวันคริสต์มาสแบบที่ 17

ภาพที่ 124 มีการเข้ารหัสความหมายดังข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพรถไฟในการสื่อความหมายโดยมีการนำเสนอในเฟรมที่ 1 ในลักษณะของการสร้างความสนใจประกอบกับข้อความซึ่งยังไม่มีมีความหมายใดๆทางภาษา และเมื่อเฟรมที่ 2 ปรากฏความสมบูรณ์ของการประกอบสร้างความหมายทั้งภาพซึ่งเป็นภาพของรถไฟ เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายถึงความยาวและการเดินทางไกล และข้อความบ่งบอกถึงบริบทวาระโอกาสทางการสื่อสารทำให้สามารถสื่อความหมายถึงบริบทวาระทางการสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์

วันคริสต์มาสในความหมายของสังคมตะวันตกเป็นวันสำคัญทางคริสต์ศาสนา เป็นวันประสูติของพระเยซู องค์พระศาสนาดานิกายคาทอลิก และเป็นวันระลึกถึงเซนต์ นิโกลัส (Saint Nicholas) นักบุญผู้เป็นตัวแทนของการให้ในศตวรรษที่ 4 และเป็นเครื่องหมายของวันคริสต์มาสคือ ซานตาคลอส (Santa Claus) ช่วงของวันคริสต์มาสมี 2 วันคือ วันคริสต์มาสอีฟ (Christmas eve) ตรงกับวันที่ 24 ธันวาคมเป็นวันที่รวบรวมญาติสนิทมิตรสหายมารับประทานอาหารร่วมกัน หลังจากอาหารค่ำแล้วจะเป็นการเปิดของขวัญและร่วมร้องเพลงเฉลิมฉลองในเวลาเที่ยงคืนที่โบสถ์ ตลอดทั้งวันที่ 25 ธันวาคม ซึ่งเป็นวันคริสต์มาสจะเต็มไปด้วยสีสันและการรื่นเริง คริสต์มาสเป็นความเชื่อของชาวตะวันตกซึ่งตรงกับหน้าหนาวซึ่งจะเต็มไปด้วยหิมะ แต่สำหรับสังคมไทยนั้นไม่ได้เป็นเช่นนั้น แต่การได้ปรากฏว่ามีการใช้ข้อความสั้นในช่วงวันดังกล่าวเช่นกัน

จากตัวอย่างของการเข้ารหัสความหมายของบริการข้อความสั้นในบริบททางการสื่อสารในวาระวันคริสต์มาส ซึ่งมีประเด็นในการดำเนินเรื่องในแบบที่จำกัด และจะสังเกตเห็นได้ว่าภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันคริสต์มาสไม่ได้ถูกนำมาใช้ทั้งหมด เนื่องจากวันคริสต์มาสนั้นเป็นการเฉลิมฉลองของชาวตะวันตก จึงมีการใช้ภาพที่สังคมไทยเข้าใจได้ในวงกว้างไม่ว่าจะเป็น ต้นคริสต์มาส ตุ๊กตาทิมมะ การให้ของขวัญ การเฉลิมฉลองด้วยเครื่องประดับประดาที่มีความระยิบระยับ แต่ไม่พบภาพซานตาคลอส ซึ่งเป็นรูปของชายสูงวัยตัวอ้วนสวมเสื้อคลุมและหมวกสีแดง เป็นตัวแทนของเซนต์ นิโกลัส (Saint Nicholas) นักบุญผู้เป็นตัวแทนของการให้ในศตวรรษที่ 4 ที่ชอบช่วยเหลือคนยากจน โดยนำถุงที่เต็มไปด้วยทองคำมาโยนไว้ทางปล่องไฟ และตลอดชีวิตของเซนต์นิโกลัส ท่านได้ประดิษฐ์ของขวัญชิ้นเล็กๆ ให้แก่เด็ก ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสในสังคมตะวันตกอย่างแท้จริง สาเหตุของการไม่ถูกนำมาใช้นี้ ผู้วิจัยได้ขอคำแนะนำจากคุณจุไรจงประดิษฐ์นันท์ ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) โดยกล่าวว่า “ที่เราไม่ออกแบบ SMS เป็นรูปซานตาคลอส ก็เพราะว่าทำได้ยาก เนื่องจาก SMS จะเกิดขึ้นได้จากการที่เรานำตัวสัญลักษณ์และอักษรบางตัวมาประกอบเป็นภาพ จึงทำให้ยาก อีกอย่างหนึ่งคือ ในการออกแบบนั้นเราไม่จำเป็นต้องนำภาพซานตาคลอสมาใช้เพื่อบอกให้รู้ว่าเป็นคริสต์มาส เราสามารถเอาสัญลักษณ์อย่างอื่นมาประกอบได้เหมือนกันค่ะ จึงออกมาเป็นคริสต์มาสบ้าง ตุ๊กตาทิมมะบ้าง อย่างที่เห็น” แต่จากการวิจัยโดยสัมภาษณ์ผู้ใช้ผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ยังได้พบว่า มีการนำเอกลักษณ์ของซานตาคลอสมาใช้ โดยนำภาพที่มีที่แต่งตัวคล้ายกับซานตาคลอส หรือการใช้ภาพหมูมาใช้แทนเอกลักษณ์ความอ้วนของซานตาคลอส และยังพบว่ามีการใช้ข้อความคำว่า “Santa Claus” มาใช้เพื่อสื่อความหมายประกอบกับภาพด้วย

จากคำกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การไม่นำภาพซานตาคลอสมาใช้เนื่องจากการสื่อความหมายไปยังวันคริสต์มาสโดยใช้ข้อความสั้นนั้น ในสังคมไทยไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ซานตาคลอสเพื่อการสื่อความหมายถึงวาระวันคริสต์มาส แต่หากใช้ภาพอื่นๆ แทนเช่น ต้นคริสต์มาสและตุ๊กตาทิมมะ ก็ทำให้สามารถสื่อความหมายได้ว่าเป็นวันคริสต์มาสได้ ซึ่งพบว่าได้รับความนิยมในการใช้มากที่สุด อีกทั้งยังพบว่ามีการใช้ภาพที่ไม่เกี่ยวข้องกับวาระวันคริสต์มาสเช่น หัวใจ หมี่ ดอกกุหลาบ แต่ภาพเหล่านี้ได้ชี้ให้เห็นถึงการเข้ารหัสความหมายที่สามารถเป็นสัญลักษณ์แบบ Index ซึ่งชี้ให้เห็นความหมายที่จำเป็นต้องคำนึงถึงเหตุและผลเพื่อนำมาสื่อความหมาย โดยภาพหัวใจและดอกกุหลาบจะสื่อความหมายถึงการมอบความรักในวันคริสต์มาส ภาพหมี่จะสื่อความหมายถึงความน่ารัก ซึ่งได้รับความนิยมมาก อีกทั้งจากการวิจัยพบว่า มีการนำภาพอวัยวะเพศชายมาใช้ ซึ่งในที่นี้ไม่ได้สื่อความหมายถึงความหยาบคายดังเช่นในแนวคิดของตะวันตก แต่ได้นำมาใช้เพื่อเป็นการมอบของขวัญแก่กันในเชิงหยอกล้อกัน ซึ่งเป็นการนำเสนอโดยใช้มุขของ

การ์ตูน ในการสื่อความหมายแฝงที่ขึ้นอยู่กับระดับความสัมพันธ์ของผู้รับและผู้ส่งซึ่งหากมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากเป็นพิเศษ อาจจะใช้การสื่อความหมายในเรื่องเพศเป็นการสร้างความหมายแฝงเพื่อทำให้เกิดความสนุกสนานได้ ในส่วนของข้อความส่วนใหญ่แล้วจะใช้ความหมายตรงในการสื่อความหมายถึงบริบทวาระวันคริสต์มาส การเลือกใช้ภาพและข้อความต่างๆ เพื่อเข้ารหัสความหมายนี้จะเป็นการเลือก (selection) สัญลักษณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม และนำมาผสมผสานกัน (combination) เพื่อสื่อความหมายไปยังบริบทวาระวันคริสต์มาส โดยคำนึงถึงความหมายที่ต้องการสื่อและความเหมาะสมเป็นหลัก เช่น การใช้ข้อความ Merry Christmas หรือ Merry X'mas ทั้ง 2 ต่างมีความหมายเหมือนกัน แล้วแต่ความเหมาะสมว่าจะใช้ตัวใด ซึ่งอาจจะต้องคำนึงถึงการแสดงผลในจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วย

2.2 บริบททางการสื่อสารในวาระวันปีใหม่

จากการวิจัยพบว่ามีการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นข้อความทั้งหมด 4 แบบคือ

2.2.1 แบบใช้รหัสไวยากรณ์ในการสื่อความหมาย

2.2.1.1 , มีวิธีประกอบสร้าง

ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “มีความสุขกับชีวิต” โดยในแบบที่ 1 ใช้เครื่องหมาย “..” แทนการทอดเสียง แบบที่ 2 ใช้เครื่องหมาย “!!!” แทนการเน้น

2.2.1.2 , มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วย

รหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์วันปีใหม่” โดยมีการประกอบสร้างในลักษณะที่ต่างกันคือ ในแบบที่ 1 เป็นการเรียงเครื่องหมายในแนวนอน ส่วนในแบบที่ 2 เป็นการเรียงเครื่องหมายโดยใช้สัญลักษณ์ของการเขียนแบบ Polyglyphs ซึ่งเป็นการใช้ลูกเล่นในการเขียนเพื่อให้เกิดความหลากหลาย

2.2.1.3 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา

สื่อความหมายว่า “ขอให้มีความสุข”

2.2.1.4 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา

สื่อความหมายว่า “สุขสันต์วันใหม่”

- 2.2.1.5 **Good Luck!!** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “โชคดี” โดยใช้เครื่องหมาย “!!” เพื่อแทนการเน้น
- 2.2.1.6 **Lucky ü are** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “โชคดีเป็นของคุณ” โดยใช้เครื่องหมาย “Ü” แทนตัวอักษร “u”
- 2.2.1.7 **Wishing Youü** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ปรารถนาให้คุณ” โดยใช้เครื่องหมาย “Ü” แทนตัวอักษร “u”
- 2.2.1.8 **Hi darling!** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สวัสดี ที่รัก” โดยใช้เครื่องหมาย “!” เพื่อแทนการเน้น
- 2.2.1.9 **Hom.. Hom..** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “อืม อืม” แทนเสียงในลำคอ
- 2.2.1.10 **BooM!!** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “บูม” โดยใช้เครื่องหมาย “!” เพื่อแทนการเน้น และการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่สลับกับตัวพิมพ์เล็กเพื่อให้เกิดความโดดเด่นของข้อความ
- 2.2.1.11 **..for. YOU!** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สำหรับคุณ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่คำว่า “YOU” และเครื่องหมาย “!” เพื่อแทนการเน้น
- 2.2.1.12 **"Hello"!** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สวัสดี” โดยใช้เครื่องหมาย “!” และ “”” เพื่อแทนการเน้นคำ
- 2.2.1.13 **CARD.** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “บัตรอวยพร” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

2.2.1.14 **HAPPINESS FUN SUCCESS GOOD HEALTH BLESSINGS** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ความสุข,สนุก,ความสำเร็จ,สุขภาพดี,การอวยพร” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

2.2.1.15 รหัสภาษาเกี่ยวกับการนับถอยหลัง **00:03 00:02 00:01 00:00** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายถึงการนับ 3-2-1-0

2.2.2 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อ Acronyms

2.2.2.1 **mos wks hrs mins secs** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “เดือน สัปดาห์ ชั่วโมง นาที วินาที”

2.2.2.2 **4U..** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “สำหรับคุณ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ และเครื่องหมาย “..” เพื่อใช้ในการลากเสียงบ่งบอกว่ามีอะไรต่อไป

2.2.2.3 **HPY** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

2.2.3 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะ

2.2.3.1 **ja!** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “จะ” โดยใช้เครื่องหมาย “!” เพื่อแทนการเน้น

2.2.3.2 **Ja. AE.** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “จะเอ้”

2.2.3.3 **Krai aey?** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “ใครเอ้ย” และใช้เครื่องหมายคำถามเพื่อบ่งบอกว่าเป็นการถาม

2.2.3.4 **Eak E-Eak Eak** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “เอ้ก อี เอ้ก เอ้ก” แทนเสียงขันของไก่

**Hu le..
ha ha**

- 2.2.3.5 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “ฮู เล ฮา ฮา” แทนเสียงของการเขียร์กีฬา โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่สลับกับตัวพิมพ์เล็กเพื่อเน้นเสียงให้ดัง-เบาสลับกัน

2.2.4 สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก

???

- 2.2.4.1 มีวิธีการประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายถึง ความสงสัย

!!

- 2.2.4.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายถึง ความตกใจ หรือการเน้นเสียงโดยใช้ร่วมกับข้อความอื่นๆ

((()))

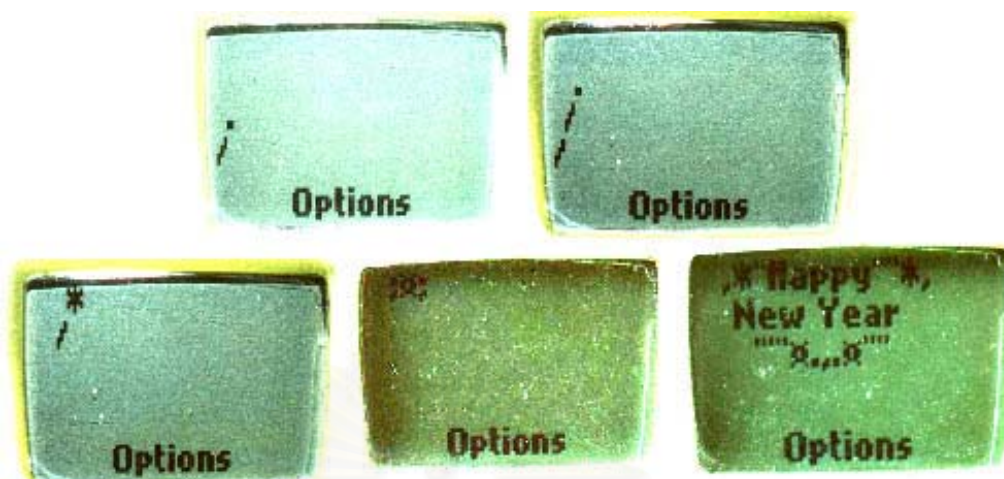
- 2.2.4.3 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายถึง การเปล่งเสียงดังให้กังวานไกลออกไป ใช้ร่วมกับข้อความโดยจะนำมาใส่ไว้ตรงกลาง

จากการวิเคราะห์ภาพและข้อความในบริบททางการสื่อสารในวาระวันปีใหม่นั้น ช่างต้นนั้น เมื่อได้รับการใช้จริงจะมีการนำภาพและข้อความดังกล่าวมาประกอบกันเป็นข้อความสั้น โดยในบางข้อความสั้นจะมีการใช้มุขการ์ตูนในการนำเสนอด้วย

ลำดับต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อความสั้นที่มีการนำภาพและข้อความมาประกอบกันเข้าเป็นข้อความสั้น โดยนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการเข้ารหัสความหมายภายใต้บริบททางการสื่อสารในวาระวันปีใหม่นั้นในจุดประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งตัวอย่างที่นำมาศึกษานี้มีทั้งหมด 17 แบบดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 125 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 1

ภาพที่ 125 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นการสื่อความหมายในลักษณะต่อเนื่องโดยใช้ภาพในการดำเนินเรื่อง ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการมองภาพรวมแบบความต่อเนื่อง (Continuity) ในการมองภาพเคลื่อนไหวแบบ Animated SMS เป็นภาพการจุดพลุซึ่งในเฟรมสุดท้ายเป็นจุดที่พลุแตกออกจึงมีการสื่อความหมายโดยใช้ข้อความในการบ่งบอกถึงบริบททางการสื่อสาร รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพแสดงให้เห็นถึงความพิถีพิถันในการเลือกใช้เครื่องหมายที่ใช้ตัวอักษรในการสื่อความหมาย เครื่องหมาย "/" รวมทั้งบริบทแวดล้อมที่มีช่องว่างของจอภาพด้านขวามาก น้ำหนักของภาพตกลงที่ด้านล่างริมซ้ายสุดของจอ ทำให้ผู้รับพุ่งความสนใจมาที่จุดนั้นและเริ่มใช้ประสบการณ์ในการตีความ "." บนเส้นเอียงทำให้เกิดกระบวนการความคิดสร้างภาพขึ้น จนเกิดเป็นภาพการระเบิดของพลุนี้เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายว่าการจุดพลุเพื่อขับไล่สิ่งชั่วร้ายออกไป ซึ่งเมื่อนำมาใช้ในวันปีใหม่จึงสื่อความหมายได้ว่าเป็นการขับไล่สิ่งไม่ดีให้ผ่านพ้นไปกับปีเก่า นำความสุขมาพร้อมกับปีใหม่ ซึ่งความเชื่อนี้ในด้านของสังคมไทยก็มีความเชื่อเช่นเดียวกัน

จากภาพที่ 125 ซึ่งนำภาพพลุมาเข้ารหัสความหมายนั้นเป็นภาพที่จากการวิจัยพบเพียงบริบทวาระวันปีใหม่เท่านั้น ลำดับต่อไปในภาพที่ 126 เป็นภาพข้อความสั้นที่ใช้ภาพตุ๊กตาคหิมะซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสแต่ได้นำมาใช้ในบริบทวาระวันปีใหม่ด้วย

สัญลักษณ์ประเภท Symbol และยังเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ได้ด้วยโดยสื่อความหมายแทนตัวผู้ส่ง โดยสังเกตจากการใช้คำว่า “I” หมายถึง “ฉัน” ต้องการที่จะอวยพรวันปีใหม่ในเฟรมที่ 2 ข้อความบ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารอย่างชัดเจน อีกทั้งใช้เครื่องหมาย “+” “.” “”” เพื่อเรียงกันเป็นภาพของตัวเลข “2002” ซึ่งจากข้อจำกัดของการแสดงผลผ่านหน้าจอทำให้เครื่องหมายถูกเลื่อนไปทางขวาขาดความสมบูรณ์ทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

จากภาพที่ 127 เป็นข้อความสั้นที่นำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมาย ลำดับต่อไป ภาพที่ 128 ก็จะเป็นข้อความสั้นที่นำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมายเช่นเดียวกัน แต่จะมีลักษณะที่แตกต่างไปจากภาพที่ 127

ภาพที่ 128 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 4

ภาพที่ 128 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1 ได้ใช้ภาพหมี 2 ตัวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายถึงความน่ารักสดใส ร่วมกับข้อความที่บ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารอย่างชัดเจน โดยด้านหลังนั้นได้ใช้เครื่องหมาย “#” เพื่อสื่อความหมายถึงความที่บ่งแสงด้านหลังทำให้ภาพหมีเกิดความโดดเด่น ในเฟรมที่ 2 ใช้ข้อความเพื่อแสดงเจตนาจากในเฟรมที่ 1 เป็นการอวยพรให้มีชีวิตที่ดี โดยใช้เครื่องหมาย “!!!” เพื่อเน้นข้อความ

จากภาพที่ 128 เป็นการนำภาพหมีมาเข้ารหัสร่วมกับข้อความเพื่อสื่อความหมายถึงวาระการส่ง ลำดับต่อไปภาพที่ 129 จะเป็นการนำภาพหมีและภาพหมูมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความซึ่งได้มีการใช้ลูกเล่นในการนำเสนอเพื่อให้ผู้รับได้คาดเดาล่วงหน้าดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

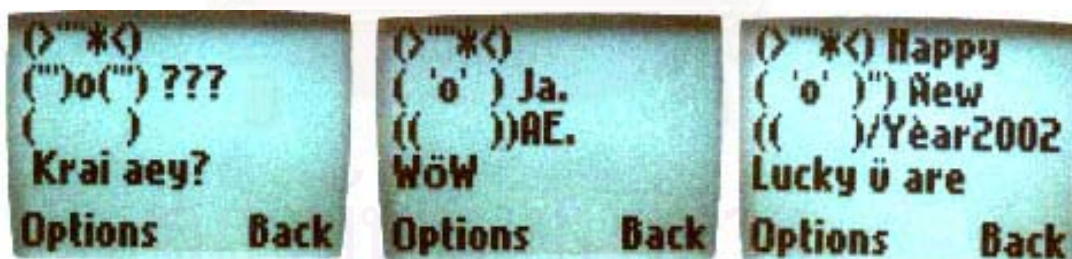
ภาพที่ 129 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 5

ภาพที่ 129 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1 ได้ใช้เครื่องหมายที่แสดงถึงหูเป็นลักษณะของการนำเสนอประเภทหนึ่งที่แสดงถึงการค่อยๆ เฉลยสิ่งที่ยังซ่อนอยู่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาพหมีและหนูที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol โดยการเรียนรู้จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของสัตว์ทั้ง 2 ชนิด โดยภาพหมียกมือ 2 ข้าง แสดงถึงอาการปรีดาแสดงถึงความสุข และภาพหนูแสดงถึงอาการปรีดาเอามือ 2 ข้างมาไว้แนบอกเพื่อแสดงให้เห็นถึงความยินดี ในเฟรมที่ 3 เป็นการให้ข้อความเพื่อบ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสาร

จากภาพที่ 129 ซึ่งนำภาพหมีและภาพหนูมาใช้ร่วมกันและได้มีการนำเสนอเพื่อให้มีการคาดเดาล่วงหน้าของผู้รับ ลำดับต่อไปภาพที่ 130 จะเป็นการใช้ภาพหมีเช่นกัน แต่จะมีลูกเล่นในการนำเสนออีกลักษณะหนึ่งที่ต้องการให้ผู้รับคาดเดาเช่นเดียวกันแต่จะใช้ข้อความในการสื่อความหมาย

ภาพที่ 130 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 6

ภาพที่ 130 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ใช้ภาพหมี แต่มีเครื่องหมายแสดงถึงหมีตัวเมียด้วย โดยใช้ * แทนดอกไม้ เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ต้องเรียนรู้ว่าเป็นภาพหมีตัวเมีย ในเฟรมที่ 1 มีการใช้รหัสภาษาที่แสดงถึงความคิด พร้อมกับภาษาคาราโอเกะคำถามว่า “ใครเอ่ย” การนำเสนอทั้งข้อความเป็นการสร้างความสนใจเพื่อให้ผู้รับคาดเดาไปสู่การเล่นปิดตาซ่อนหา เมื่อเปิดตาออกในเฟรมที่ 2 ซึ่งจำเป็นต้องมีการเรียนรู้จึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้ จากนั้นจึงได้ใช้ข้อความเพื่อบ่งบอกถึงวาระโอกาสทางการสื่อสารในเฟรมที่ 3 ร่วมกับการอวยพร

ข้อความสั้นนี้ยังได้ใช้สัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์ “e” เป็นเครื่องหมายที่ใช้ประกอบสร้างความหมายของคำว่า “Year” ซึ่งการนำมาใช้ไม่ได้ใช้เพื่อสื่อความหมายตามสัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์ แต่การตีความตามบริบทที่เป็นตัวอักษรแวดล้อมก็ทำให้ทราบว่าใช้แทนตัวอักษร “e” ซึ่งเป็นการใช้นอกเหนือจากความหมายจริง อีกทั้งยังปรากฏว่ามีการใช้สัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์ในการเป็นเครื่องหมายหนึ่งที่ใช้ประกอบสร้างความหมายของภาพอีกด้วย

สุดาพร ลักษณีนยานาวิ (2529 : 26) ได้กล่าวถึงลักษณะความจำเป็นในการใช้สัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์ที่แตกต่างไปจากหน้าที่เดิมว่า “สัญลักษณ์ (Symbol) มักจะทำหน้าที่ในการบรรยายถึงสิ่งต่างๆ ในขณะที่สัญลักษณ์ภาพ (Icon) จะทำหน้าที่ในการแสดงออกของผู้สื่อ และทั้งสัญลักษณ์ทางภาษาและสัญลักษณ์ภาพจะทำหน้าที่ในการชี้แนะให้ผู้รับมีความรู้เกี่ยวกับตัวผู้ส่งเสมอ ผู้ใช้ภาษาอาจจะเลือกใช้สัญลักษณ์ชนิดใดชนิดหนึ่งมากเป็นพิเศษแล้วแต่ความมุ่งหมายในการสื่อของตน หรือแล้วแต่ลักษณะบุคลิกภาพของตน เช่น จะใช้ภาษาในการบรรยายหรือจะใช้ภาษาในการพรรณนาความรู้สึกหรืออารมณ์ของตน บางครั้งชนิดของสัญลักษณ์ (Sign) ที่ผู้สื่อเลือกใช้สะท้อนให้เห็นความช่างคิด ช่างฝัน ของผู้สื่ออย่างเห็นได้ชัด”

การนำสัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์มาใช้บนโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น ก็เป็นเหตุผลหนึ่งในการสร้างสรรค์ข้อความและภาพที่ไม่ได้คำนึงถึงความหมายทางสัทศาสตร์เลย คุณจวิรงประดิษฐ์นันท์ Content Management Manager เว็บไซต์ www.shinee.com บริษัท Shineedotcom จำกัด กล่าวว่า “สัญลักษณ์ทาง Phonetic เป็นภาษาสากล ซึ่งจริงๆเราจะไม่ใช้ก็ได้ แต่ถ้าใช้ก็จะดี ซึ่งไม่มีผลกับ SMS เพราะเราไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะใช้มันเพื่อการออกเสียงแต่เพื่อความสวยงามมากกว่า เป็นแค่สีสันของตัวอักษร เช่น ข้อความตัวอย่างข้างต้น เป็นจุดที่เราเอาอักษรอย่างนี้มาใช้มากกว่า และถ้าจะนำมาประกอบเป็นภาพ เราก็จะนำความพิเศษในด้านรูปร่างของมันมาทำมากกว่า” และคุณอรุณรัตน์ พิรัมย์จรยากุล Animated SMS designer เว็บไซต์ www.mobilemagic.sanook.com บริษัท เอ็มเจ็บบ (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ออกแบบ กล่าวว่า “อย่างใช้ตัว è เข้าใจว่าคนที่นำมาใช้ ไม่ได้ที่จะใช้ให้มีความหมายทาง Phonetic มันแปลกดีนะเท่านั้นเอง สร้างความเก๋เก๋ ถ้าลองกดในโทรศัพท์เคลื่อนที่ก็จะมี ลองไปถามเด็กวัยรุ่นที่ใช้เค้าก็ไม่รู้หรือว่ามันคือตัวที่มีความหมายว่าอะไรนอกจากเหมือนตัว e เพียงแต่ว่ามันแปลกดี”

ดังนั้นการใช้สัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์ในโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น ไม่ได้ใช้เพื่อการอ่านออกเสียงตามหน้าที่ของตัวเอง แต่เป็นการนำมาใช้เพื่อความสวยงาม แปลกตา และใช้รูปร่างที่พิเศษของสัญลักษณ์นี้ไปเพื่อการออกแบบภาพให้สวยงามขึ้นเพียงประการเดียว

ภาพที่ 132 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 8

ภาพที่ 132 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ เป็นตัวอย่างของการใช้ภาพหัวใจในวาระวันปีใหม่อีกตัวอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ในการมอบความรักแก่กัน ซึ่งหากไม่ได้ใช้ร่วมกับข้อความบางครั้งจะไม่สามารถสื่อความหมายได้ว่าเป็นภาพหัวใจได้ เนื่องจากมีการใช้เครื่องหมายที่แตกต่างไปจากภาพหัวใจที่นิยมใช้กันดังเช่นภาพที่ 125 และยังแตกต่างกันในส่วนของการประกอบสร้างความหมายด้วยการแสดงผลเต็ม 4 บรรทัด เพื่อที่จะสามารถใส่ข้อความลงไปในภาพหัวใจได้ ซึ่งเมื่อทำการเข้ารหัสความหมายร่วมกับระหว่างภาพและข้อความแล้วจึงทำให้การสื่อความหมายถึงการมอบความรักแก่กันในวันปีใหม่จากการประกอบสร้างความหมายของข้อความได้ชัดเจนขึ้น

จากภาพที่ 132 ซึ่งได้นำภาพหัวใจซึ่งสื่อความหมายถึงความรักมาเข้ารหัสความหมายนั้น ในภาพที่ 133 ข้อความสั้นยังสามารถนำภาพหมีซึ่งสื่อความหมายได้ว่าเป็นภาพตุ๊กตาหมีได้ด้วย และมีความพิเศษตรงที่เป็นข้อความสั้นที่มีเพียงเฟรมเดียว

ภาพที่ 133 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 9

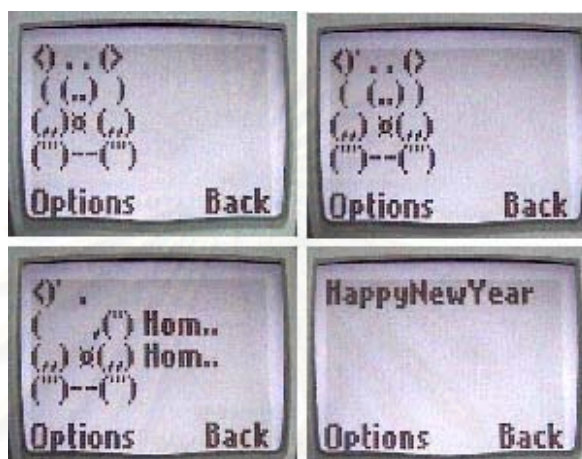

ภาพที่ 133 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นการนำเสนอแบบเฟรมเดียว ซึ่งพบได้น้อยมากในบริการข้อความสั้นที่มีภาพประกอบเช่นภาพตุ๊กตาหมีนี้ จึงทำให้การเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความมีลักษณะพิเศษโดยการสรุปรวมความภายในเฟรมเดียว ดังนั้นในข้อความสั้นนี้จึงมีความสมบูรณ์ของการประกอบสร้างความหมายทั้งภาพตุ๊กตาหมีเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายแทนการให้ของขวัญที่เป็นตุ๊กตาหมีในวันปีใหม่

เพราะหากมีแต่ข้อความที่สื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารประการเดียวก็ยังสามารถสื่อถึงวาระวันปีใหม่ได้แต่จะจะทำให้ข้อความสั้นดูธรรมดา ดังนั้นจึงใช้ภาพตุ๊กตาหมีประกอบด้วย

นอกจากการนำภาพตุ๊กตาหมีมาเข้ารหัสความหมายได้แล้วยังพบว่าในภาพที่ 134-136 ยังได้นำภาพสัตว์ต่างๆมาเข้ารหัสความหมายได้อีกเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 134 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 10

ภาพที่ 134 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ มีการใช้ภาพหมีที่มีอากัปกริยาป้อนปากและพูดคำอุทานในลำคอออกมา เพื่อสร้างความน่าสนใจ ซึ่งการนำเสนอประเภทนี้ได้รับความนิยมประเภทหนึ่ง ในลักษณะของการใช้ภาพเพื่อบ่งบอกถึงความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยในเฟรมสุดท้ายสามารถนำข้อความใดๆมาใส่ได้ ในที่นี้คือการใช้ข้อความเพื่อบ่งบอกถึงการอวยพรในบริบทวาระทางการสื่อสารวันปีใหม่

นอกจากการนำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมายได้แล้ว ในภาพที่ 135 จะเป็นข้อความสั้นหนึ่งที่นำภาพกระต่ายมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกัน

ภาพที่ 135 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 11

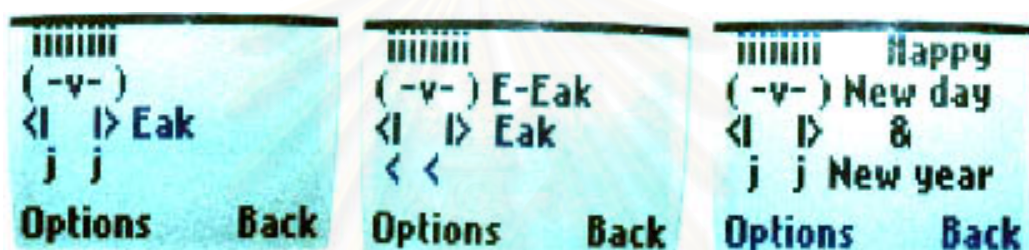

ภาพที่ 135 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ใช้ภาพกระต่ายซึ่งสื่อความหมายว่ากำลังสายสะโพกอยู่เนื่องจากเป็นการนำเสนอแบบภาพเคลื่อนไหว แต่เมื่อนำมา

เข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความจะทำให้เป็นสัญลักษณ์ประเภท Index แสดงถึงการมีลักษณะเคลื่อนไหวแบบนักเขียนกีฬา ถือพู 2 มือ อย่างคล่องแคล่วสนุกสนาน เป็นการให้กำลังใจให้ทำอะไรได้สำเร็จต่อไปในปีใหม่นี้ ซึ่งหากใช้เพียงภาพกระต่ายประการเดียว จะทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายได้ว่ากระต่ายกำลังถือพูเขียนกีฬาอยู่ จะสื่อความหมายได้เพียงแต่กระต่ายกำลังถือพู่หลังอยู่ การใช้รหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะร่วมด้วยนั้นทำให้สื่อความหมายถึงการเขียนกีฬาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

จากภาพที่ 135 ซึ่งนำภาพกระต่ายมาเข้ารหัสความหมาย ลำดับต่อไปภาพที่ 136 จะเป็นตัวอย่างหนึ่งที่นำภาพไก่มาเข้ารหัสความหมายในบริบทวาระวันปีใหม่ด้วย

ภาพที่ 136 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 12

ภาพที่ 136 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ภาพไก่ที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายร่วมกับข้อความที่มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยใช้รหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะ สื่อความหมายถึงเสียงไก่ขันคำว่า “เอ๊ก อี เอ๊ก เอ๊ก” ซึ่งต้องเป็นตัวยู่อ่านที่ที่สามารถขันได้ สื่อความหมายตรงถึงการอวยพรวันใหม่และวันปีใหม่ โดยใช้ मुखการ์ตูนคือ การจูงใจให้คิด (Suggestion) เพื่อให้ผู้รับคิดถึงความหมายแฝงคือเป็นการเริ่มต้นวันใหม่จากเสียงไก่ขันว่าเข้าแล้ว ซึ่งจะต้องมีการเรียนรู้ก่อนจึงจะทราบความหมายได้ และในเฟรมที่ 3 ได้ใช้ข้อความที่สื่อความหมายถึงการอวยพรในวันปีใหม่ตามบริบทวาระทางการสื่อสารชัดเจน

จากภาพที่ 134-136 เป็นการนำภาพสัตว์ต่างๆมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความซึ่งสามารถสื่อความหมายไปยังบริบทวาระวันปีใหม่ได้อย่างครบถ้วน จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการนำภาพไก่ในภาพที่ 137 มาเข้ารหัสความหมายในวาระวันปีใหม่ได้อีกด้วย ซึ่งภาพไก่นี้ในการเรียนรู้ร่วมกันจะเป็นสัญลักษณ์ของวาระวันครบรอบวันเกิด

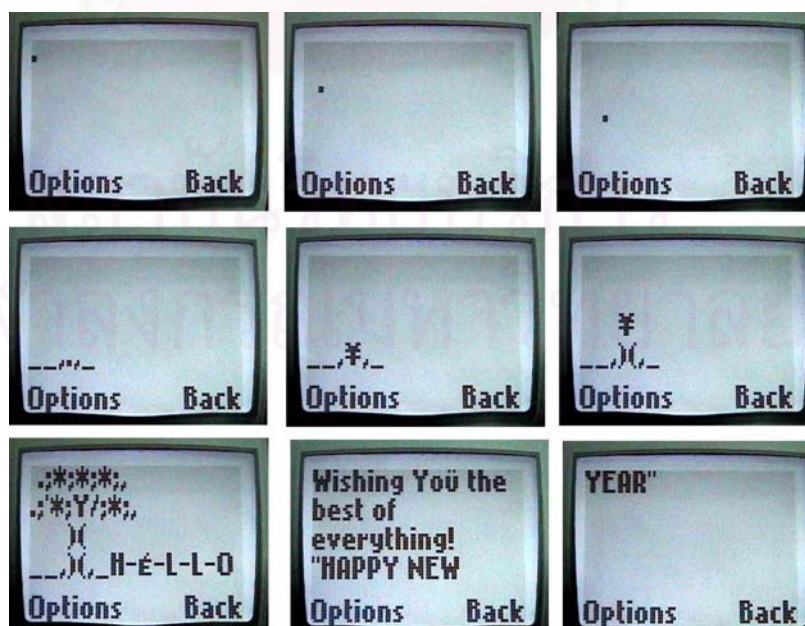
ภาพที่ 137 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 13

ภาพที่ 137 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ใช้ภาพเค้กซึ่งหากอยู่ในบริบทวาระวันครบรอบวันเกิดจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้ง่าย เนื่องจากเป็นภาพเค้กซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของวันครบรอบวันเกิด แต่เมื่ออยู่ในบริบทวาระวันปีใหม่ ภาพเค้ก จึงเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index เพื่อสื่อความหมายถึงความสุขความสมบูรณ์และการเฉลิมฉลองตามความหมายของเค้กในวันขึ้นปีใหม่ ในเฟรมที่ 2 ใช้เครื่องหมาย “+” “.” “ ” ประกอบสร้างเป็นคำว่า “2002” แต่ไม่ชัดเจนนัก ซึ่งเมื่อประกอบด้วยข้อความที่มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยใช้รหัสภาษา จึงทำให้สามารถสื่อความหมายได้ถึงบริบทวาระวันปีใหม่ได้อย่างชัดเจน

จากภาพที่ 137 จะมีภาพเค้กซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวันครบรอบวันเกิดมาเข้ารหัสความหมายได้แล้ว นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการนำภาพต้นไม้ในภาพที่ 138 มาเข้ารหัสความหมายด้วยวิธีการนำเสนอเพื่อต้องการให้มีการคาดเดาได้เช่นกัน

ภาพที่ 138 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 14

ภาพที่ 138 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ภาพต้นไม้นี้ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ได้มีการดัดแปลงนำมาใช้จากข้อความสั้นที่ใช้กันทุกวัน และนำมาเปลี่ยนแปลงข้อความเข้าไป โดยคุณปัญญาดา พงคะชา ได้กล่าวว่า “รูปการปลูกต้นไม้นี้ เห็นมาเยอะมากค่ะ เห็นตั้งแต่ใช้คำว่า คิดถึงนะ แล้วคิดว่าข้อความนี้คงจะเอามาดัดแปลงเป็นคำว่า Happy New Year ซึ่งมันก็มีความหมายดี พูดถึงการเติบโต อยู่ที่ข้อความที่เราจะใช้ มันแล้วแต่เราจะเปลี่ยนเป็นอะไรเท่านั้นค่ะ” ภาพต้นไม้นี้จึงเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ซึ่งให้เห็นถึงการเจริญเติบโต เมื่อนำมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความตามปริบทวาระวันปีใหม่โดยมีการนำเสนอด้วยการ์ตูนคือ การจูงใจให้คิด(Suggestion) ทำให้สามารถสื่อความหมายได้ว่า การอวยพรให้ชีวิตมีความเจริญงอกงามไปเรื่อยๆเมื่อครบรอบขวบปีโดยใช้วาระวันปีใหม่ในการแทนการครบรอบขวบปี

นอกจากการนำภาพต้นไม้นี้มาเข้ารหัสความหมายแล้ว ในการสื่อความหมายถึงปริบทวาระวันปีใหม่นั้นยังได้นำภาพของจดหมายดังในภาพที่ 139 มาเข้ารหัสความหมายเพื่อให้สามารถสื่อความหมายถึงปริบทวาระวันปีใหม่เช่นกัน

ภาพที่ 139 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 15

ภาพที่ 139 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ข้อความที่มีการสร้างความหมายด้วยรหัสภาษาว่ามีการส่งบัตรอวยพรมาให้ ซึ่งจะทำให้สื่อความหมายได้ถึง ความหมายบัตรอวยพรในช่วงวันปีใหม่ คือการส่งความสุขแก่กัน และยังสามารถใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำว่า “CARD” และใช้ประโยคคำสั่งให้เปิดจดหมายโดยเร็วด้วยเครื่องหมายอัศเจรีย์ ซึ่งหากใช้แต่ภาพของจดหมายเพียงประการเดียวแล้วอาจจะทำให้ไม่ทราบว่าสื่อความหมายใด ภาพของจดหมายยังเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index สื่อความหมายเชิงเหตุผลเมื่อเห็นของจดหมายก็จะทราบว่าจะต้องมีข่าวสารหรือการ์ดอวยพร โดยข้อความสั้นนี้สื่อความหมายตรงว่า ให้ผู้รับเปิดการ์ดอวยพรด้านในมีคำอวยพรสุขสันต์วันปีใหม่

จากการวิจัยพบว่านอกจากจะมีการนำภาพและข้อความมาเข้ารหัสความหมายร่วมกันแล้ว ยังพบว่าได้มีการใช้เพียงข้อความในการเข้ารหัสความหมายเพื่อสื่อความหมายไปยังปริบทวาระวันปีใหม่ได้ ดังภาพที่ 140-141 ดังนี้

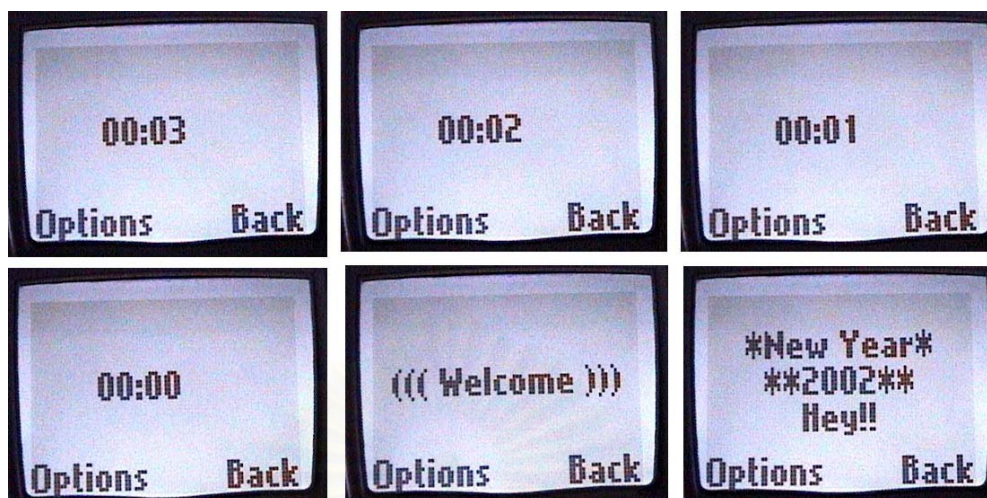
ภาพที่ 140 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 16

ภาพที่ 140 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้รหัสภาษาที่เป็นข้อความในการสื่อความหมายทั้งหมด ซึ่งมีความหมายถึงการอวยพร ซึ่งควรจะมีในวันปีใหม่อย่างสอดคล้องกัน โดยมีการสื่อความหมายตรงว่า ใน 1 รอบปี มีวัน เดือน สัปดาห์ ชั่วโมง นาที วินาที เท่าใด โดยวิธีการโยงความหมายให้เกิดการรับรู้และการยอมรับ โดยใช้มุขการ์ตูนคือมุขการจูงใจให้คิด ตามความหมายแฝงว่าเวลามีค่าหลายคนอาจไม่เคยคิดว่าเวลา 1 ปีนั้นแบ่งได้ออกเป็น ชั่วโมง นาที และวินาที เท่าใดเมื่อพบว่ามันมีตัวเลขที่มากมายมหาศาลของเวลา ซึ่งในบางครั้งเราอาจไม่ได้ใช้มันอย่างคุ้มค่า อีกทั้งข้อความสั้นนี้ยังต้องการสื่อความหมายถึงการอวยพรในรอบ 1 ปี ด้วยการใช้คำที่มีความหมายถึง ความสุข ความสนุกสนาน ความสำเร็จ สุขภาพดี โชคดี ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นความหมาย

จากภาพที่ 140 ซึ่งได้ใช้เพียงข้อความในการเข้ารหัสความหมาย ในภาพที่ 141 ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งซึ่งใช้เพียงข้อความในการเข้ารหัสความหมายแต่ได้มีการนำเสนอในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งเป็นการนับถอยหลัง

ภาพที่ 141 ข้อความสั้นวาระวันปีใหม่แบบที่ 17

ภาพที่ 141 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้น ได้ใช้รหัสภาษาที่เป็นข้อความในการสื่อความหมายร่วมกับสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิดความรู้สึกในเฟรมที่ 5 คือ “((()))” แสดงถึงการเปล่งเสียงออกไปให้กังวานไกล การใช้ภาษาในการจัดการข้อความที่เป็นตัวเลขเพื่อสื่อความหมายถึงการนับเวลาถอยหลังนี้ เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ที่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้และเป็นพฤติกรรมที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายเมื่อถึงเวลาต้อนรับปีใหม่อ่างเป็นทางการหรือที่เรียกว่าการ Count Down จากการกำหนดเวลาด้วยนาฬิกา 3-2-1-0 ซึ่งต่อไปจะเป็นตำแหน่งที่เริ่มต้นนับวินาทีที่ 3,153,600 ในปีใหม่และนับถอยหลังจากวินาทีนี้ต่อไปจนถึงการนับถอยหลังในสิ้นปี

ในแนวความคิดของตะวันตก ถือว่าวันที่ 1 มกราคม เป็นวันปีใหม่ของทุกปี โดยประวัตินับปีใหม่มีบันทึกว่า ในสมัยกรุงโรมอันเกรียงไกร ได้มีการเฉลิมฉลองปีใหม่ในเดือนมีนาคมของทุกปี เนื่องจากนับเป็นเดือนแรกแห่งปีของปฏิทินโรมัน แต่เมื่อมาถึงยุคสมัยของจูเลียต ซีซาร์ก็ปรากฏว่าเปลี่ยนเป็นวันที่ 1 มกราคมของทุกปี เนื่องจากทรงนับถือเทพเจ้า Janus ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งการเริ่มต้นทั้งมวลและยังเป็นเทพเจ้าผู้ดูแลรักษาประตูระหว่างสวรรค์กับโลกมนุษย์ ทรงเป็นเทพเจ้าที่มี 2 พระพักตร์ พระพักตร์หนึ่งมองไปยังอดีตคือ ปีที่ผ่านมา อีกพระพักตร์หนึ่งมองไปที่อนาคตคือ ปีใหม่ การสักการะเทพเจ้า Janus จึงได้มีในเดือนมกราคม ซึ่งเป็นที่มาของคำว่า January ซึ่งเป็นพระนามของเทพเจ้า Janus ความเชื่อหนึ่งในเทพเจ้า Janus คือการแลกเปลี่ยนของขวัญ ซึ่งเปรียบเสมือนการมอบสิ่งที่ดีและความเป็นมิตรแก่กัน เป็นวันแห่งการสวดอวยพรและมีพิธีฉลองทางศาสนา แต่ในปัจจุบันได้มีการจัดงานรื่นเริงต่างๆขึ้นมาเพิ่มเติม

ในสังคมไทยนั้นได้รับแนวความคิดเรื่องวันปีใหม่ของตะวันตกมาใช้ โดยได้เปลี่ยนจากวันที่ 13 เมษายน ซึ่งเป็นวันสงกรานต์และถือเป็นวันขึ้นศักราชใหม่ของไทย มาเป็นวันที่ 1 มกราคม และได้นำธรรมเนียมปฏิบัติของตะวันตกมาใช้ก็คือการส่งบัตรอวยพรและการแลกเปลี่ยนของขวัญกัน จากนั้นเมื่อบริการข้อความสั้นได้มีการใช้อย่างแพร่หลายทำให้มีการส่งข้อความสั้นเพื่ออวยพรกันในวาระวันปีใหม่อีกด้วย

จากตัวอย่างของบริการข้อความสั้นในบริบททางการสื่อสารในวาระวันปีใหม่ จากการวิจัยพบว่ามีการใช้ภาพที่แตกต่างหลากหลาย และพบว่าได้ใช้ภาพของเจดหมายซึ่งสื่อความหมายถึงการส่งการ์ดอวยพรถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของวันปีใหม่ ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของคนไทยเช่นกัน และการใช้รหัสภาษาที่เป็นข้อความที่สื่อความหมายถึงการนับถอยหลังก็เป็นสัญลักษณ์หนึ่งของวันปีใหม่ ซึ่งถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติทั่วไปทั้งสังคมตะวันตกและในสังคมไทยก็ได้รับความนิยมเช่นกัน อีกทั้งยังพบว่ามีการนำภาพตุ๊กตาหมีมาใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการมอบของขวัญซึ่งเป็นตุ๊กตาหมีแก่กัน หรือการใช้ภาพตุ๊กตาหมีที่สื่อความหมายถึงการมอบของขวัญให้แก่กันเช่นเดียวกัน โดยที่ภาพตุ๊กตาหมีและตุ๊กตาหมีนี้จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการนำมาใช้ในบริบทวาระวันคริสต์มาสเช่นเดียวกัน นอกจากนี้แล้วจากการวิจัยยังพบว่ามีการนำภาพที่สื่อความหมายเกี่ยวกับการเริ่มต้น การเจริญเติบโตและความสุขคือ ภาพต้นไม้ ภาพโกซัน ภาพพลุ ภาพเค้ก ซึ่งสามารถสื่อความหมายไปถึงวันปีใหม่ซึ่งเปรียบเสมือนการเริ่มต้นใหม่ด้วย ทั้งนี้ภาพที่นำมาใช้ทั้งหมดนี้ยังสามารถที่จะนำไปใช้ในบริบทวาระวันอื่นๆได้อีกเช่นเดียวกัน โดยการนำมาใช้ในวาระวันปีใหม่นั้นจะมีการนำมาเข้ารหัสร่วมกับรหัสภาษาที่เป็นข้อความที่สื่อความหมายโดยตรงถึงบริบทวาระวันปีใหม่ ก็จะทำให้การสื่อความหมายของภาพมีความสอดคล้องกับบริบทวาระวันปีใหม่ได้เช่นเดียวกัน

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่ารหัสภาษาที่เป็นข้อความที่นำมาใช้จะเป็นตัวเข้ารหัสความหมายเพื่อความเข้าใจถึงบริบทวาระวันปีใหม่มากกว่าภาพที่นำมาใช้ ซึ่งภาพที่นำมาใช้นั้นสามารถแปรเปลี่ยนความหมายไปตามบริบทวาระวันที่ใช้ได้อย่างกลมกลืน และเนื่องจากการส่งข้อความในวันปีใหม่นั้น เป็นการเรียนรู้จากผู้รับว่าเป็นช่วงของวันที่ 31 ธันวาคม – 1 มกราคม ดังนั้นการส่งข้อความสั้นในช่วงวันดังกล่าวผู้รับจะสามารถทราบจุดประสงค์ของข้อความสั้นที่ส่งไป ทำให้การสื่อความหมายของภาพและข้อความมีความเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2.3 ปรีบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์

จากการวิจัยพบว่ามีการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นข้อความทั้งหมด 5 แบบคือ

2.3.1 แบบใช้รหัสไวยากรณ์ในการสื่อความหมาย

- 2.3.1.1 **Happy Valentine** , **Happy Valentine's day** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์วันวาเลนไทน์” 2 ข้อความนี้มีความแตกต่างกัน ตรงที่การเรียงบรรทัดของข้อความ ซึ่งจะคำนึงถึงความสวยงามเมื่อเข้ารหัสความหมายร่วมกับภาพเป็นหลัก
- 2.3.1.3 **Please marry me na** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “แต่งงานกับฉันนะ” โดยใช้ภาษาสระโอเคะคำว่า “na”
- 2.3.1.4 **I love u!** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ฉันรักคุณ” โดยใช้เครื่องหมาย “!” เพื่อเน้น และใช้คำย่อ “u” แทนคำว่า “you”
- 2.3.1.5 **Love Delivery** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “รักส่งตรงถึงที่”
- 2.3.1.6 **Boy Friend** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “เพื่อนชาย” หรือหมายความถึงคู่รัก
- 2.3.1.7 **kiss** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “จูบ”
- 2.3.1.8 **DARLING!!!** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ที่รัก” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมาย “!” เพื่อเน้น
- 2.3.1.9 **honey** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ที่รัก”
- 2.3.1.10 **Bear** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ที่รัก”

- 2.3.1.11 **MY BABE** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ที่รักของฉัน” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.1.12 **my valentine** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ที่รักของฉัน”
- 2.3.1.13 **HEART** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “หัวใจ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.1.14 **Flying Kiss** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “จูบที่กำลังบิน”
- 2.3.1.15 **ROSE** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ดอกกุหลาบ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.1.16 **cupid** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “คิวปิด”
- 2.3.1.17 **angel** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “เทวดา” หรือนางฟ้า
- 2.3.1.18 **jups..jups** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “จ๊ิบ จ๊ิบ”
- 2.3.1.19 **Miss** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “คิดถึง”
- 2.3.1.20 **RUG** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “กอด” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.1.21 **TEAR** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “น้ำตา” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.1.22 **SMILE** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ยิ้ม” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.1.23 **YOU AND ME** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “คุณและฉัน” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น

- 2.3.1.24 **FOR YOU.** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สำหรับคุณ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และใช้เครื่องหมาย “.” จุด เพื่อเน้น
- 2.3.1.25 **Flower** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ดอกไม้”
- 2.3.1.26 **Good Morning!** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สวัสดีตอนเช้า” โดยใช้เครื่องหมาย “!” เพื่อเน้น
- 2.3.1.27 **BEAR** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “หมี” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.2 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อ Acronyms
- 2.3.2.1 **4 u** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “สำหรับคุณ”
- 2.3.2.2 **HPY** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.2.3 **iLu** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “ฉันรักคุณ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กสลับกันเพื่อทำให้เกิดความน่าสนใจ
- 2.3.2.4 **HYD** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์วันวาเลนไทน์” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น
- 2.3.2.5 **24/7** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “24 ชั่วโมง 7 วัน คือ ทุกวัน”
- 2.3.2.6 **Iuv** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “รัก”
- 2.3.2.7 **4ever** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “ตลอดไป”
- 2.3.2.8 **ges** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “เดา”

2.3.2.9 **ovrtim 2 lok aftr 2dy 2morrw 4ever** มีวิธีประกอบสร้าง
ความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “ทำงานมากเกินไป,
หลังจาก,วันนี้,วันพรุ่งนี้ตลอดไป

2.3.2.10 **wal** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา เป็นคำย่อแบบเลียน
เสียง สื่อความหมายว่า “อะไร”

2.3.2.11 **wen** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา เป็นคำย่อแบบเลียน
เสียง สื่อความหมายว่า “เมื่อไหร่”

2.3.3 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็น Emoticon

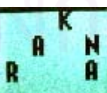
2.3.3.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า “ยิ้ม
อย่างมีความสุข” โดยใช้เครื่องหมาย “:” colon แทนตาทั้ง 2 ข้าง
เครื่องหมาย “)” วงเล็บเปิดแทนปากยิ้มเมื่อมองเฉียงศีรษะ

2.3.3.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า
“ยิ้มอย่างมีความสุข โดยใช้เครื่องหมาย “:” colon แทนตาทั้ง 2 ข้าง
เครื่องหมาย “-” ลบ แทนจมูก เครื่องหมาย “)” วงเล็บเปิดแทนปากยิ้มเมื่อ
มองเฉียงศีรษะ

2.3.3.3 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายถึง
การจูบ โดยใช้เครื่องหมาย “:” colon แทนตาทั้ง 2 ข้าง เครื่องหมาย “-” ลบ
แทนจมูก เครื่องหมาย “*”” ลักษณะกระจายออกจากศูนย์กลางแทนการหอม
ปากเมื่อมองเฉียงศีรษะ

2.3.4 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะ

2.3.4.1 **ja** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า
“จ๊ะ”, “จ๊ะ”

2.3.4.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายว่า
“รักนะ”

2.3.5 สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก

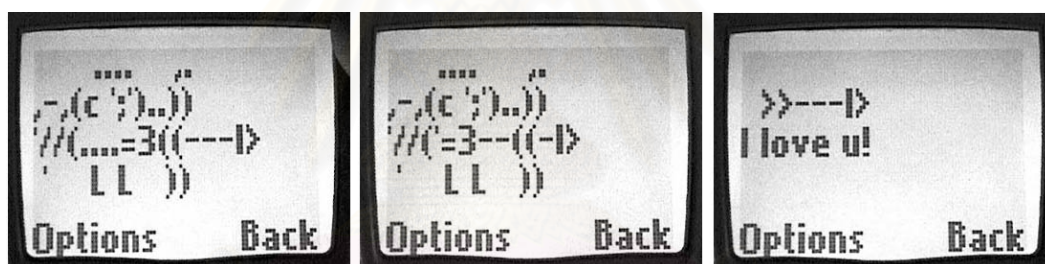
2.3.5.1 **((()))** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความ
หมายถึง การเปล่งเสียงดังให้กังวานไกลออกไป ใช้ร่วมกับข้อความโดยจะ
นำมาใส่ไว้ตรงกลาง

2.3.5.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายถึงความตกลใจ หรือการเน้นเสียงโดยใช้ร่วมกับข้อความอื่นๆ

จากการวิเคราะห์ภาพและข้อความในบริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์ ดังข้างต้นนั้น เมื่อได้รับการใช้จริงจะมีการนำภาพและข้อความดังกล่าวมาประกอบกันเป็นข้อความสั้น โดยในบางข้อความสั้นจะมีการใช้มุมขาร้ตุนในการนำเสนอด้วย

ลำดับต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อความสั้นที่มีการนำภาพและข้อความมาประกอบกันเข้าเป็นข้อความสั้น โดยนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการเข้ารหัสความหมายภายใต้บริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์ดังในจุดประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งตัวอย่างที่นำมาศึกษานี้มีทั้งหมด 31 แบบในภาพที่ 142-172 ดังนี้

ภาพที่ 142 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 1

ภาพที่ 142 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ เป็นการเข้ารหัสความหมายโดยใช้ภาพคิวดิต ซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหวในลักษณะการยิงธนูซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคิวดิต เป็นภาพที่บ่งบอกถึงบริบทวาระวันวาเลนไทน์ได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol และในตอนท้ายได้ใช้ข้อความที่ทำให้สามารถสื่อความหมายของภาพได้ชัดเจนว่าเป็นการสื่อความหมายถึงความรัก การบอกรัก บ่งบอกถึงบริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์โดยตรง จากภาพที่ 142 ซึ่งได้นำภาพคิวดิตที่มีลักษณะเป็นเด็กผู้ชายตัวอ้วนกลมมาใช้ ในภาพที่ 143-144 จะเป็นการนำภาพคิวดิตมาเข้ารหัสความหมายเช่นเดียวกันแต่นำภาพหมีมาประกอบสร้างปีกเพิ่มเพื่อให้สื่อความหมายถึงคิวดิตได้ชัดเจนมากขึ้น

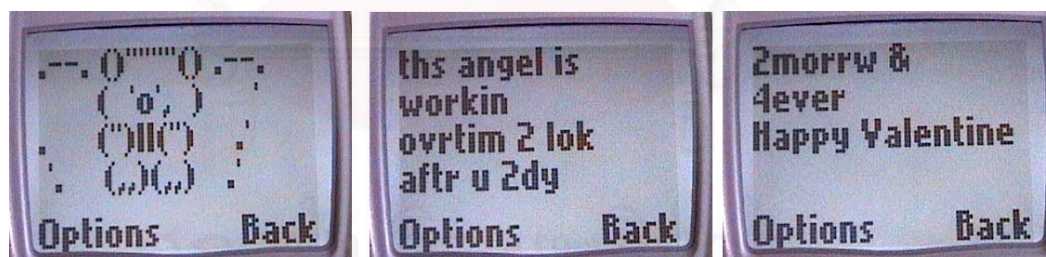
ภาพที่ 143 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 2

ภาพที่ 143 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ภาพหมีมีปีก มาเข้ารหัสความหมาย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol โดยหากเห็นเพียงภาพจะไม่สามารถทราบความหมายได้ว่าภาพหมีมีปีกนี้เป็นภาพของคิวดิต ที่นำหมีมาเป็นสัญลักษณ์แทน ซึ่งจากการใช้ข้อความในเฟรมที่ 2 ทำให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังทำให้ทราบได้ว่าเป็นวาระโอกาสวันวาเลนไทน์ เป็นการมอบหมีที่เป็นคิวดิตแก่ผู้รับ

จากภาพที่ 143 เป็นการนำภาพหมีมีปีกพร้อมทั้งการเข้ารหัสร่วมกับข้อความทำให้สื่อความหมายเป็นภาพหมีมีปีกซึ่งปีกจะมีลักษณะที่บิ ลำดับต่อไปในภาพที่ 144 จะเป็นการนำภาพหมีมีปีกมาใช้เช่นกันแต่ปีกจะมีลักษณะโปร่งแสงและมีการนำข้อความเข้ารหัสความหมายที่แตกต่างออกไปดังนี้

ภาพที่ 144 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 3

ภาพที่ 144 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ภาพหมีมีปีกมาเข้ารหัสความหมายดังเช่นภาพที่ 143 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol เช่นเดียวกัน โดยต้องมีการเรียนรู้จากข้อความที่นำมาเข้ารหัสความหมายร่วมด้วยคือคำว่า "angel" ข้อความได้ใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อเกือบทั้งหมด เนื่องจากข้อจำกัดของจำนวนตัวอักษร จึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้จึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้ ในเฟรมที่ 3 เป็นการใช้อักษรเพื่อสื่อความหมายถึงการอวยพรในวันวาเลนไทน์

จากการนำภาพควิดซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของปริบทวารวันวาเลนไทน์มาเข้ารหัส ความหมายดังข้อความสั้นข้างต้นนั้น จากการวิจัยพบว่าได้มีการนำภาพคนที่มีการสื่อความหมาย ถึงการมอบความรักแก่กันมาใช้เช่นกันดังภาพที่ 145-146 ดังนี้

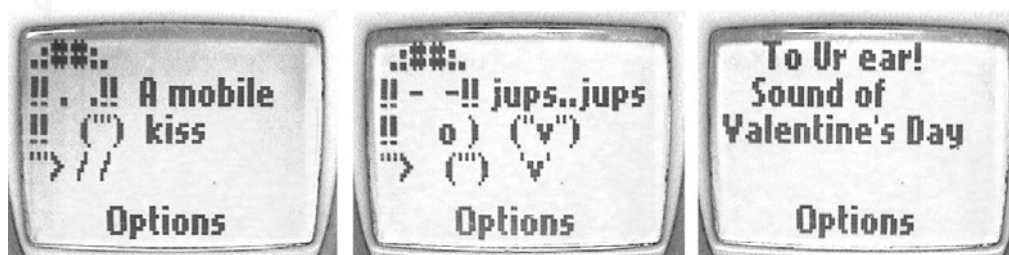
ภาพที่ 145 ข้อความสั้นวารวันวาเลนไทน์แบบที่ 4

ภาพที่ 145 มีการเข้ารหัสความหมายดังข้อความสั้นนี้ ใช้รหัสที่ใช้ในการสร้าง ภาพเป็นตัวจัดระบบการเรียงเครื่องหมายเพื่อก่อให้เกิดภาพคน 2 คน ได้อย่างเหมาะสมและ สามารถสื่อความหมายได้โดยตรง ได้มีการใช้ภาพที่ไม่เพียงแต่มีวิธีประกอบสร้างความหมาย เพื่อให้เกิดเป็นภาพขึ้นมาเท่านั้น แต่ยังสามารถทำให้สื่อความหมายไปถึงสัญลักษณ์ที่ใช้แทนสีด้วย ในเฟรม ที่ 1-2 ภาพใบหน้าของหญิงสาว ทำให้สื่อความหมายได้ว่ามีสีแดงอยู่บนโหนกแก้มด้วย โดยใช้ "#####" แทนรหัสของสีแดง เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายถึง อากาศเอียงอาย เมื่อถูก หอมแก้มในเฟรมที่ 2 เป็นการแสดงความรักแก่กันของคู่รักพร้อมทั้งได้ใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ ใช้แทนความคิด ความรู้สึก "!" แทนการตกใจ ไม่คาดคิด พร้อมทั้งได้ใช้ข้อความในการสื่อ ความหมายตรงถึงปริบทวารวันวาเลนไทน์ได้อย่างชัดเจน

จากภาพที่ 145 เป็นการใช้ภาพใบหน้าคนเพื่อสื่อความหมายถึงการหอมแก้มเป็น การมอบความรักแก่กันแล้ว ลำดับต่อไปในภาพที่ 146 จะเป็นการใช้ภาพใบหน้าคนที่มีลักษณะ ของการส่งจูบซึ่งเป็นการมอบความรักแก่กันประการหนึ่ง

ภาพที่ 146 ข้อความสั้นวารวันวาเลนไทน์แบบที่ 5

ภาพที่ 146 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพและข้อความเพื่อการเสริมความแก่น้อย่างสมบูรณ์ในเฟรมเดียวกัน โดยในเฟรมที่ 1 ข้อความ “จูบที่เคลื่อนไหวที่ได้” ได้ถูกนำมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับภาพผู้หญิงกำลังส่งจูบ เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol เฟรมที่ 2 ใช้ข้อความแทนเสียงจูบ พร้อมทั้งใช้ภาพปากที่ห่อเป็นการส่งจูบไปแล้ว และยังได้ใช้ภาพหัวใจในการสื่อความหมายถึงการส่งความรักไปพร้อมกันด้วย อีกทั้งข้อความในเฟรมที่ 3 ได้ใช้ข้อความที่มีความหมายถึง การส่งจูบไปที่ข้างหูซึ่งสอดคล้องกับภาพเพื่อสื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารวาระวันวาเลนไทน์ได้อย่างสมบูรณ์

จากภาพที่ 145-146 เป็นการนำภาพที่เกี่ยวกับการแสดงความรักแก่นักมาเข้ารหัสความหมาย ลำดับต่อไปภาพที่ 147 ก็เป็นข้อความสั้นที่ได้นำภาพที่เกี่ยวกับการแสดงความรักต่อกันมาใช้ ซึ่งเป็นภาพเกี่ยวกับการกอดดังนี้

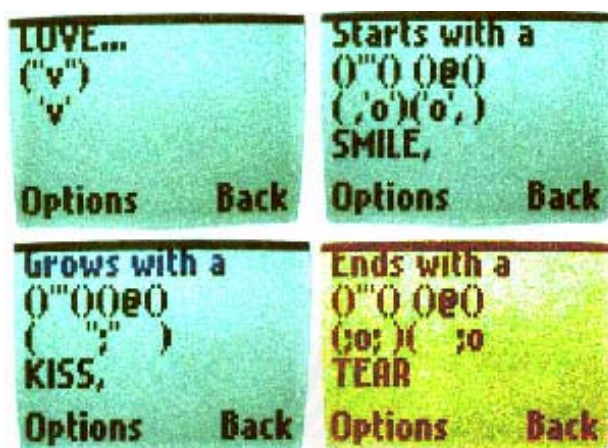
ภาพที่ 147 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 6

ภาพที่ 147 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพที่แสดงถึงการกอดของหมี 2 ตัวเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายถึงการแสดงความรักประการหนึ่งซึ่งในเฟรมที่ 3 หมี 2 ตัวได้หันหน้าเข้าหากัน พร้อมทั้งใช้ข้อความที่สื่อความหมายถึงการจูบ จึงสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นภาพการกอดและจูบ ซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกับวาระวันวาเลนไทน์เช่นกัน ภาพเกี่ยวกับการกอดและจูบที่นำมาเป็นตัวอย่างนี้เป็นภาพที่พบเห็นได้ทั่วไปในวาระวันต่างๆจะแต่ใช้ภาพแตกต่างกันไป คุณวราวุฒิ พุ่มทองได้ให้ความเห็นว่า “ภาพนี้ดูไม่ค่อยออกว่าเป็นการจูบนะครับ มันจะทำให้เรามองว่าเป็นการกอดมากกว่า แต่เพราะมีคำว่า kiss จึงทำให้ทราบได้” อีกทั้งข้อความในเฟรมที่ 3 ยังได้สื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์ได้อย่างสมบูรณ์

จากภาพที่ 147 ซึ่งเป็นภาพที่แสดงถึงการมอบความรักแก่นักด้วยการกอดและจูบนั้น ลำดับต่อไปภาพที่ 148 จะเป็นข้อความที่มีการเข้ารหัสความหมายโดยใช้ภาพหัวใจและภาพหมีในการบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความรักดังนี้

ภาพที่ 148 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 7

ภาพที่ 148 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความนี้ ได้ใช้ข้อความในการสื่อความหมายโดยใช้ मुखของการ์ตูนแบบ मुखเขาแล้วว่า ซึ่งมีเนื้อหาที่นำมาจากคำพูดว่า “รัก เริ่มต้นด้วยรอยยิ้ม งอกงามด้วยรอยจูบและจบลงด้วยคราบน้ำตา” โดยได้นำภาพหัวใจและหมี 2 ตัว ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol มาเข้ารหัสความหมายร่วมด้วยเพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น ซึ่งทำให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างกลมกลืนกัน ในเฟรมที่ 1 ใช้ภาพหัวใจพร้อมทั้งการใช้ข้อความ “รัก” เฟรมที่ 2-4 เป็นการอธิบายขยายความหมายของเฟรมที่ 1 และใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นความสำคัญของคำแต่ละคำ แม้ว่าจะไม่ได้ใช้ข้อความใดที่บ่งบอกถึงปริบทวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจนก็ตาม แต่ภาพนั้นได้ทำหน้าที่สื่อความหมายถึงการบอกกล่าวถึงเรื่องราวของความรักได้เป็นอย่างดี

นอกจากการนำภาพหัวใจในการสื่อความหมายถึงความรักดังภาพที่ 148 แล้ว ยังพบว่าได้มีการนำภาพดอกกุหลาบที่แสดงรายละเอียดชัดเจนดังในภาพที่ 149 มาใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการมอบความรักแก่กันด้วย

ภาพที่ 149 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 8

ภาพที่ 149 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ใช้ภาพดอกกุหลาบเพื่อการสื่อความหมายถึงความรัก ในเฟรมที่ 1 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ในเฟรมที่ 2 ข้อความที่ใช้การเรียงตัวอักษรเพื่อให้เกิดความน่าสนใจด้วยสัญลักษณ์ของการเขียนแบบ Polyglyphs ในการ

อ่านแบบเรียงลำดับบนลงล่าง และใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นข้อความ เพื่อบ่งบอกจุดประสงค์ในการส่งภาพดอกกุหลาบ อีกทั้งในเฟรมที่ 3 ได้ใช้ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายเป็นภาพพลุเล็กๆรอบๆ ข้อความที่ใช้โดยการสลับตัวพิมพ์ใหญ่-เล็กเพื่อให้เกิดความโดดเด่น เพื่อสื่อความหมายแทนการเฉลิมฉลองด้วยการเปล่งประกายระยิบระยับของพลุ ในการอวยพรวาระวันวาเลนไทน์

นอกจากจะนำภาพและข้อความมาเข้ารหัสความหมายร่วมกันดังตัวอย่างข้างบนนั้น ในภาพที่ 150 จะเป็นตัวอย่างหนึ่งที่ใช้ลูกเล่นของข้อความในการนำเสนอร่วมกับภาพหัวใจ เพื่อก่อให้เกิดความน่าสนใจในการสื่อความหมายร่วมกัน

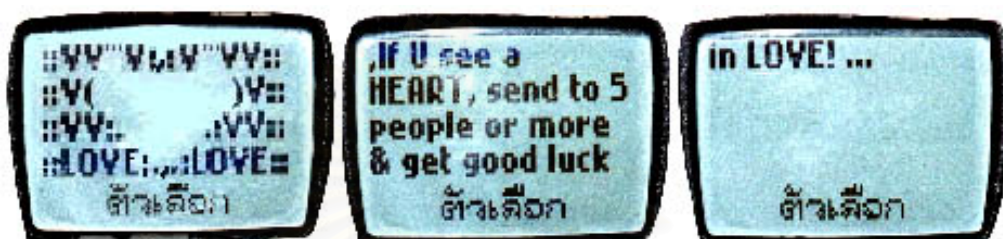
ภาพที่ 150 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 9

ภาพที่ 150 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ภาพหัวใจก็เป็นภาพหนึ่งที่มีปรากฏในทุกวาระโอกาสทางการสื่อสาร เพื่อสื่อความหมายถึงการแสดงความรักต่อกัน ภาพหัวใจที่อยู่ในข้อความสั้นนี้เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ได้ถูกนำมาใช้เพื่อการสื่อความหมายถึงความรักตรงตามบริบททางการสื่อสารวันวาเลนไทน์ การเข้ารหัสความหมายของข้อความมีการใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อร่วมด้วย โดยสังเกตชัดเจนจากเฟรมที่ 2 ซึ่งจำเป็นต้องใช้เนื่องจากต้องการให้จอภาพแสดงผลเพื่อสื่อความหมายให้สมบูรณ์ในแต่ละบรรทัด ซึ่งหากใช้คำเต็มจะทำให้เกิน 1 บรรทัดได้ โดยมีการใช้ทั้งตัวอักษรที่เป็นอักษรตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นความสำคัญของคำว่า “MISS” “CARE” “NEED” “LOVE” จึงได้ใช้ตัวอักษร “i” ตัวพิมพ์เล็กให้แตกต่างออกไป และถึงแม้ว่าจะไม่มีสัญลักษณ์ใดที่แสดงอย่างชัดเจนว่าเป็นข้อความสั้นในบริบททางการสื่อสารวาระวันวาเลนไทน์ก็ตาม แต่การใช้ภาพหัวใจร่วมกับความหมายของคำต่างๆที่ใช้ซึ่งมีคำว่า “รัก” ร่วมด้วย จึงทำให้สื่อความหมายถึงวาระวันวาเลนไทน์ได้โดยได้ให้ความหมายที่เกี่ยวกับความรักของเพื่อน ซึ่งมีได้สื่อความหมายแต่เพียงเฉพาะคู่รักในวันวาเลนไทน์เท่านั้น อีกทั้งยังสามารถสื่อความหมายแฝง โดยใช้ मुखการ์ตูนคือ องค์ประกอบที่ซ่อนอยู่ (Hidden Element) แสดงให้เห็นจากการใช้ข้อความคำว่า SOMEONE like you เพื่อสื่อความหมายในการเน้นคำว่า “some1” ที่มีการกล่าวถึงมาตลอดเฟรมที่ 2 อีกทั้งเป็นชื่อของภาพยนตร์ที่กำลังฉายในช่วงเวลานั้น ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักของ นางเอกที่ตามหาผู้ชายที่จะมาร่วมชีวิตด้วยกลับมาเจอคนที่ไม่เคยให้ความสำคัญเลย แต่ก็กลายเป็นคนพิเศษขึ้นมาในที่สุด

จากภาพที่ 150 ซึ่งได้ใช้ภาพหัวใจร่วมกับการนำเสนอข้อความในลักษณะที่โดดเด่นแปลกตาแล้ว ในลำดับต่อไปในภาพที่ 151 จะเป็นตัวอย่างข้อความสั้นที่นำภาพหัวใจซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างจากภาพหัวใจที่เคยพบเห็นในลักษณะเจาะขาว อีกทั้งข้อความสั้นนี้ยังเป็นข้อความสั้นที่มีลักษณะเป็นจดหมายลูกโซ่ด้วย

ภาพที่ 151 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 10

ภาพที่ 151 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพหัวใจที่มีลักษณะของตัวเจาะขาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol มาเข้ารหัสความหมายร่วมกับคำว่า “LOVE” ซึ่งผู้รับต้องไข่มุมมองอีกด้านหนึ่งเพื่อแปลความหมายให้เป็นภาพร่วมด้วย เพื่อการสื่อความหมายถึงวาระวันวาเลนไทน์ได้โดยไม่ต้องใช้ข้อความที่สื่อความหมายถึงวันดังกล่าวอย่างเฉพาะเจาะจง มีการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่คำว่า “HEART” “LOVE” และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิดความรู้สึก “!” เพื่อเน้น ข้อความให้ชัดเจนขึ้นทำให้สามารถสื่อความหมายถึงปริบทวาระได้ ชัดเจนมากยิ่งขึ้นด้วย ความหมายของข้อความสั้นนี้เป็นลักษณะของข้อความที่เรียกว่าจดหมาย ลูกโซ่ ซึ่งเป็นพฤติกรรมหนึ่งในการส่งจดหมายถึงกัน ข้อความจะไม่หวังผลต่อผู้รับ แต่มีลักษณะจูงใจผู้รับให้ทำตามเพื่อผลจะตามมาถึงตัวผู้รับเอง และยังทำให้ข้อความสั้นนี้มีการเผยแพร่ได้ รวดเร็วยิ่งขึ้นด้วย

จากภาพที่ 151 ซึ่งเป็นข้อความสั้นที่นำภาพหัวใจที่มีลักษณะเจาะขาวมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความที่สื่อความหมายถึงจดหมายลูกโซ่นั้น ลำดับต่อไปในภาพที่ 152 จะเป็นการนำภาพหัวใจที่มีลักษณะแตกต่างออกไปมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความได้อย่างกลมกลืนดังนี้

ภาพที่ 152 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 11

ภาพที่ 152 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ในเฟรมที่ 1 ได้ใช้ภาพที่ หากมองในภาพรวมจะไม่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน แต่หากมองเป็นส่วนๆจะพบว่า เป็นภาพหัวใจดวงเล็กเรียงต่อกัน 4 บรรทัด เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ซึ่งในเฟรมที่ 2 ได้มีการ ใช้ข้อความแทรกเข้าไปเพื่อให้มีความหมายเพิ่มเติม เกี่ยวกับการแสดงความรักได้อย่างกลมกลืน “I LOVE YOU SO MUCH” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อให้โดดเด่นออกมาจากภาพหัวใจ ทำให้ สามารถสื่อความหมายสอดคล้องกับภาพหัวใจในเฟรมที่ 1 ซึ่งมีมากมาย และในเฟรมที่ 3 ได้ใช้ ข้อความที่บ่งบอกถึงปริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์ชัดเจน โดยใช้คำย่อแบบย่อคำ เพื่อให้สามารถแสดงผลได้ใน 1 บรรทัด

จากภาพที่ 152 ซึ่งมีลักษณะเป็นการนำเสนอในแบบการแทรกข้อความเข้าไปใน ภาพหัวใจเล็กๆมากมาย ลำดับต่อไปในภาพที่ 153 จะเป็นข้อความสั้นที่มีลักษณะการนำเสนอ คล้ายกับภาพที่ 152 คือมีการนำเครื่องหมาย “#” มาเรียงต่อกันเป็นภาพที่บดบังการปิดบังซ่อน เร้นจากนั้นจึงมีการนำภาพที่มีเข้ารหัสความหมายร่วมกัน

ภาพที่ 153 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 12

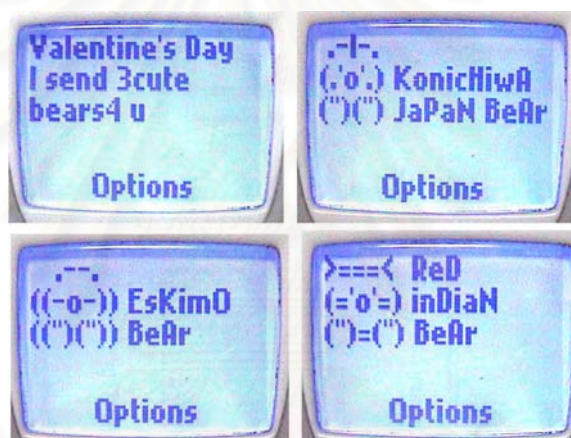

ภาพที่ 153 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้มีการนำเสนอภาพใน เฟรมที่ 1 คล้ายกับภาพที่ 152 โดยยังไม่สามารถสื่อความหมายได้อย่างแน่ชัดว่าเป็นภาพใด แต่ เมื่อมีการใช้ภาพหมึกมือขึ้น 2 ข้างในเฟรมที่ 2 จึงสามารถสื่อความหมายถึงการปิดบังซ่อนเร้นไว้ โดยใช้ภาพคล้ายกำแพงทึบ ซึ่งในเฟรมที่ 2 มีการใช้ภาพเพื่อสื่อความหมายในการเผยเห็นถึงสิ่งที่ ซ่อนอยู่ภายในคือภาพที่มีซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol โดยการเข้ารหัสความหมายร่วมกับ

ข้อความที่ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเล็กสลับกันอีกทั้งใช้รหัสภาษา “!”” เพื่อทำให้ความหมายของข้อความที่ใช้มีการสื่อความหมายถึงความประหลาดใจที่สมบูรณ์ขึ้น และจากการเรียงเครื่องหมาย “#” ซึ่งมีลักษณะที่บ่งทำให้ภาพหมีและข้อความที่ใช้มีความโดดเด่นขึ้นมาก ในเฟรมที่ 3 ได้ใช้ข้อความเพื่อที่จะสื่อความหมายถึงบริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจน อีกทั้งใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้น

จากภาพที่ 153 ซึ่งเป็นการนำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมายโดยมีการใช้การนำเสนอเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ ลำดับต่อไปในภาพที่ 154 จะเป็นข้อความสั้นที่นำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมายเช่นเดียวกัน แต่หมีจะมีลักษณะที่แตกต่างออกไปโดยเน้นความหมายถึงความแตกต่างของหมีในการการแต่งตัวเป็นในลักษณะต่างๆ

ภาพที่ 154 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 13

ภาพที่ 154 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ลักษณะของการใช้ภาพในข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ข้อความในการสื่อความหมายเพื่อบ่งบอกถึงวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจนในเฟรมที่ 1 พร้อมทั้งยังใช้ข้อความเพื่อสื่อความหมายถึงภาพที่ใช้ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และยังได้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กสลับกันเพื่อให้เกิดความแปลกตาของข้อความ ภาพหมีที่ใช้ 3 ประเภท จึงเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol จำเป็นต้องใช้ข้อความเพื่อช่วยในการสื่อความหมาย ซึ่งภาพที่ใช้มีความพิเศษตรงที่การใช้เครื่องหมายแทนสีด้วย โดยในเฟรมที่ 2 ใช้เครื่องหมาย“.” จุด 2 จุดข้างแก้ม ถูกนำมาใช้แทนการวาดจุดแดงที่แก้ม เพื่อสร้างความน่ารักตามแบบฉบับของการ์ตูนญี่ปุ่น และในเฟรมที่ 4 “=” เส้นขีด 2 เส้นใช้แทนการระบายสีเป็นขีดๆ เป็นการวาดสีบนใบหน้าที่เป็นแบบฉบับของคนอินเดียแดง ซึ่งจำเป็นต้องใช้การเรียนรู้จึงจะสามารถเข้าใจได้

จากภาพที่ 154 ซึ่งนำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมาย ลำดับต่อไปในภาพที่ 155 ยังได้ใช้ภาพหมีในการเข้ารหัสความหมายเช่นเดียวกันแต่ภาพหมีจะมีลักษณะที่แตกต่างไปเป็นนำภาพหมี 2 ตัวซึ่งมีลักษณะเป็นคู่รักกันมาใช้

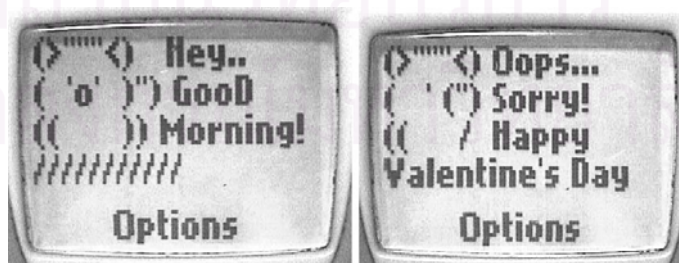
ภาพที่ 155 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 14

ภาพที่ 155 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1 ใช้ภาพหมี 1 ตัวเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความที่บ่งบอกถึงความต้องการคนรักและปริบทวาระวันวาเลนไทน์ได้อย่างชัดเจน โดยจากการสื่อความหมายของข้อความทำให้ทราบว่าเป็นภาพของหมีตัวเมียที่หน้าอกใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิดความรู้สึก “?” เป็นการตั้งคำถาม เฟรมที่ 2 มีภาพหมีเพิ่มอีก 1 ตัวในอากัปกริยาการนั่งเคียงกัน เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายว่าเป็นหมีตัวผู้ และในเฟรมที่ 3 ความหมายของข้อความทำให้ทราบได้ว่าความสัมพันธ์ของทั้งผู้ส่งและผู้รับเป็นแบบคู่รักกัน

ภาพหมีในภาพที่ 155 นั้นเป็นภาพหมี 2 ตัวที่แสดงว่าเป็นคู่รักกัน ในภาพที่ 156 ต่อจากนี้จะเป็นการนำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมายโดยใช้ร่วมกับข้อความเพื่อให้มีลักษณะของการหักมุมในการใช้มุขของการ์ตูนดังนี้

ภาพที่ 156 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 15

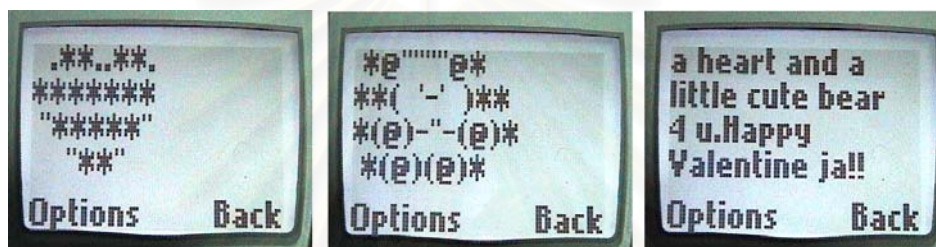

ภาพที่ 156 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1 ได้ใช้ภาพหมียกมือข้างหนึ่งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol มาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความที่แสดงถึงการทักทาย “Good morning” บ่งบอกถึงการทักทายตอนเช้า โดยใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้

แทนความคิดความรู้สึก “!” เพื่อเน้นคำ แต่ในเฟรมที่ 3 ได้ใช้ข้อความที่อาศัยมุขของการ์ตูน คือมุขการสร้างเนื้อหาให้ขัดแย้งกัน (The Reverse) โดยเน้นคำบรรยาย ด้วยคำว่า “Sorry” โดยใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิดความรู้สึก “!” เพื่อเน้นคำ พร้อมทั้งใช้ภาพหมีในฉากปฏิกิริยาปิดปากเพื่อสื่อความหมายว่า ไม่ได้ส่งข้อความเพื่อทักทายตอนเช้าแต่เป็นข้อความที่ต้องการบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารวันวาเลนไทน์

นอกจากการนำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมายในบริบทวาระวันวาเลนไทน์แล้ว จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการนำภาพตุ๊กตาหมีมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกันดังในภาพที่ 157 ต่อจากนี้

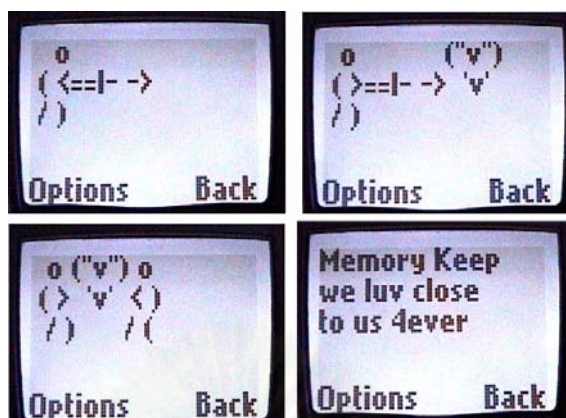
ภาพที่ 157 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 16

ภาพที่ 157 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ในเฟรมที่ 1 ได้ใช้ภาพหัวใจในการบ่งบอกถึงการแสดงความรัก โดยมีลักษณะที่บ ในเฟรมที่ 2 กลับมีภาพตุ๊กตาหมีเพิ่มออกมาตรงกลาง เพื่อสื่อความหมายให้ภาพหมีเผล่ออกมาตรงกลางใจ โดยทั้งภาพหัวใจและตุ๊กตาหมีเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol หลังจากนั้นในเฟรมที่ 3 จึงได้ใช้ข้อความเข้ารหัสความหมายเพื่อสื่อความหมายขยายความจากภาพทั้ง 2 ว่าผู้ส่งได้มอบหัวใจและตุ๊กตาหมีเป็นของขวัญ และบ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารวันวาเลนไทน์ในตอนท้าย อีกทั้งยังใช้ภาษาคาราโอเกะเพื่อแสดงความเป็นกันเองด้วย พร้อมทั้งใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิดความรู้สึก “!” เพื่อเน้นคำ

จากภาพที่ 157 ซึ่งนำภาพหัวใจและตุ๊กตาหมีมาเข้ารหัสความหมายแล้ว ในภาพที่ 158 ยังพบว่ามีการนำภาพคนยิงธนูมาเข้ารหัสความหมายเพื่อสื่อความหมายถึงการมอบความรักแก่กันโดยยิงไปยังภาพหัวใจดังภาพที่ 158

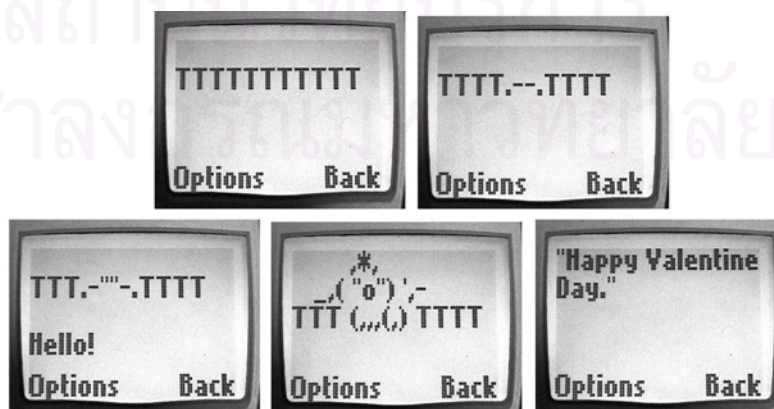
ภาพที่ 158 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 17

ภาพที่ 158 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพคนยิงธนูมาเข้ารหัสความหมายในอีกรูปแบบหนึ่งเป็นลักษณะของการยิงลูกศรออกไปเช่นเดียวกันลูกศรธนู ในเฟรมที่ 2 ภาพลูกศรได้ตรงไปยังภาพหัวใจ สื่อความหมายถึงการตกหลุมรัก เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ในเฟรมที่ 3 ภาพหัวใจอยู่ระหว่างคน 2 คนแสดงถึงคน 2 คนได้มีความรักแก่กันแม้จะไม่ได้บ่งบอกเพศก็สามารถสื่อความหมายได้ว่าเป็นคู่รักกัน ข้อความที่ปรากฏในเฟรมที่ 4 มิได้สื่อความหมายตรงตามบริบททางการสื่อสาร วันวาเลนไทน์ แต่การใช้คำย่อว่า "Luv" ก็ได้สื่อความหมายถึงความรักและการบอกรัก

จากภาพที่ 158 ได้ใช้ภาพคนยิงธนูไปยังหัวใจในการเข้ารหัสความหมายพร้อมทั้งการใช้ข้อความซึ่งไม่ได้บ่งบอกถึงบริบทวาระอย่างชัดเจน ลำดับต่อไปในภาพที่ 159 เป็นข้อความสั้นที่นำภาพไก่มาเข้ารหัสความหมายซึ่งไม่ได้เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจนแต่ได้ใช้ข้อความที่มีการสื่อความหมายถึงบริบทที่ชัดเจนร่วมด้วยแทน

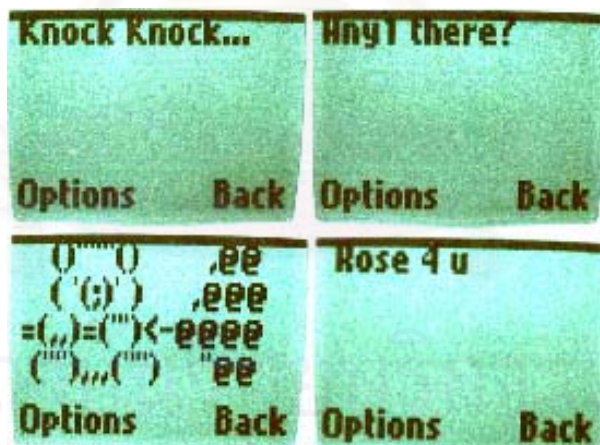
ภาพที่ 159 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 18

ภาพที่ 159 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความนี้ได้ใช้การนำเสนอในรูปแบบค่อยๆเฉลยภาพ จากในเฟรมที่ 1 ยังไม่สามารถสื่อความหมายได้ว่าเป็นภาพใด ในเฟรมที่ 2 ได้มีการเปลี่ยนแปลงภาพตรงส่วนกลางและค่อยๆเพิ่มรายละเอียดในเฟรมที่ 3 จนถึงเฟรมที่ 4 สื่อความหมายถึงภาพไก่ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ได้มีการใช้ในปริบทวาระวันปีใหม่และวันวาเลนไทน์ ซึ่งในปริบทวาระวันวาเลนไทน์นี้ได้ใช้ภาพไก่อีกแบบหนึ่งต่างจากที่ใช้ในปริบทวาระวันปีใหม่ ซึ่งภาพไก่ในวาระวันวาเลนไทน์ได้สื่อความหมายโดยตรงต่อผู้รับเพื่อที่จะเผลอมาบอกว่า สุขสันต์วันวาเลนไทน์ เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ข้อความสั้นนี้เป็นการใช้ภาพในการเข้ารหัสความหมายอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งสามารถจูงใจให้คิดตามโดยการประกอบความหมายจากภาพที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆ มีลักษณะเป็นภาพเคลื่อนไหวต่อเนื่อง ในที่สุดแล้วในเฟรมที่ 4 ก็ได้เฉลยด้วยภาพที่ถูกซ่อนไว้คือ รูปลูกไก่ จากนั้นเป็นการสื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์ได้อย่างครบถ้วน

จากภาพที่ 159 ที่ใช้ภาพไก่ในการเข้ารหัสความหมาย ลำดับต่อไปภาพที่ 160 จะเป็นข้อความสั้นที่ใช้ภาพหมีถือช็อคโกแลตไม่ร่วมกับข้อความที่สื่อความหมายเพื่อให้เกิดความน่าสนใจด้วยการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นการนำเสนอที่ได้รับความนิยมมากในบริการข้อความสั้น ดังนี้

ภาพที่ 160 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 19

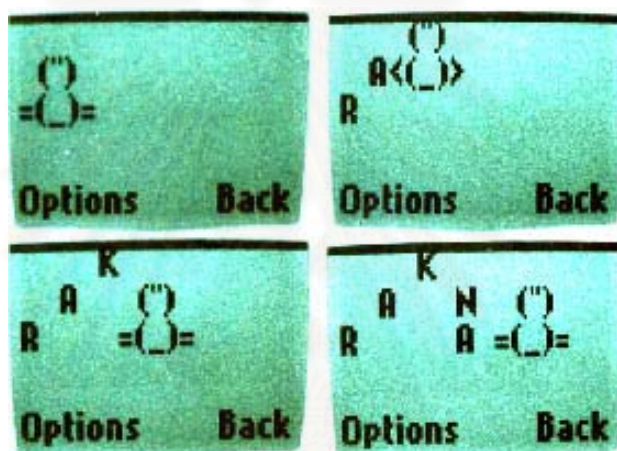

ภาพที่ 160 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ในเฟรมที่ 1-2 ได้ใช้ข้อความในการเข้ารหัสความหมายเพื่อจูงใจให้ผู้รับสนใจด้วยการใช้มุขของการ์ตูน การจูงใจให้คิด โดยเป็นการตั้งคำถาม โดยเมื่อใช้ประสบการณ์ในการตีความเป็นการใช้คำแทนเสียง ทำให้สื่อถึงอากัปกริยาการเคาะประตู จากข้อความในเฟรมที่ 1-2 มีเนื้อหาโยงไปถึงพฤติกรรมที่ถือเป็นแบบฉบับคือ การเคาะประตู โดยใช้รหัสภาษาแบบคำย่อ และใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิดความรู้สึก “?” สื่อความหมายถึงการถามคำถาม และในเฟรมที่ 3 ใช้ภาพหมีถือช็อคโกแลตไม่

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol เมื่อนำมาใช้ในปริบทวาระวันวาเลนไทน์สามารถสื่อความหมายว่า ดอกไม้เป็นดอกกุหลาบเนื่องจากการใช้ข้อความในเฟรมที่ 4 และบ่งบอกว่ามอบให้กับผู้รับ การมอบช่อดอกไม้เป็นการมอบความรักให้กันอย่างหนึ่ง ซึ่งแม้ว่าจะไม่ได้มีสัญลักษณ์ประเภทใดบ่งบอกถึงปริบทวาระทางการสื่อสาร แต่ช่อดอกกุหลาบก็ได้สื่อความหมายไว้อย่างสมบูรณ์

จากภาพที่ 160 ซึ่งได้นำภาพหมีมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับการนำเสนอแบบ การตั้งคำถามให้มีการจูงใจให้คิด ในภาพที่ 161 จะเป็นการนำเสนอในอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งต้องการให้ผู้รับคิดตามเช่นกันด้วยการนำเสนอแบบการค่อยๆเฉลย

ภาพที่ 161 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 20

ภาพที่ 161 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ภาพแมลงหวี่ในการเข้ารหัสความหมายโดยมีการนำเสนอแบบค่อยๆเฉลย จากอากัปกริยาของแมลงหวี่ที่บินขึ้นลงพร้อมทั้งเผยให้เห็นตัวอักษรซึ่งเป็นการใช้สัญลักษณ์ของการเขียนแบบ Polyglyphs ในการจัดลำดับการเรียงตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายในลักษณะที่แปลกตาออกไป ในลักษณะเล่นคำแบบกำกวม แต่มีการเรียงลำดับเครื่องหมายที่เป็นตัวอักษรไว้ในแบบที่สามารถทำความเข้าใจได้โดยอ่านจากซ้ายไปขวาและบนลงล่าง การใช้รหัสภาษาในการเรียงตัวอักษรเพื่อก่อให้เกิดความหมายโดยมีความผิดแผกไปจากรหัสไวยากรณ์อังกฤษ จึงทำให้ทราบว่าเป็นภาษาคาราโอเกะ ซึ่งแม้จะใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่แต่ก็ไม่ได้หมายถึงเป็นการย่อคำอย่างที่ใช้กันทั่วไป แต่เป็นการเน้นคำทั้ง 2 คำว่า “รักนะ” เป็นการบอกรักจึงสามารถนำมาใช้ได้ในวันวาเลนไทน์

นอกจากจะมีการนำภาพแมลงหวี่ซึ่งไม่ได้เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจนในภาพที่ 161 นั้น จากการวิจัยพบว่าได้มีการนำภาพสิ่งของต่างๆมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกัน ดังในภาพที่ 162-163

ภาพที่ 162 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 21

ภาพที่ 162 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ภาพรถบัสในข้อความสั้นนี้ ได้นำข้อความมาเข้ารหัสความหมายร่วมด้วย แม้ภาพรถบัสจะเป็นภาพที่ไม่เกี่ยวข้องกับวาระวันวาเลนไทน์แต่ข้อความ Love ได้สื่อความหมายถึงความรัก จึงทำให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนมากขึ้นว่าเกี่ยวกับความรัก เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อให้เห็นถึงความรวดเร็วส่งตรงถึงที่ด้วยการใช้ข้อความในเฟรมที่ 2 และสื่อความหมายตรงถึงบริบททางการสื่อสารในวาระวันวาเลนไทน์ได้เป็นอย่างดี จึงสามารถใช้ภาพรถบัสในการเข้ารหัสความหมายได้

นอกจากการใช้ภาพรถบัสในการเข้ารหัสความหมายดังภาพที่ 162 แล้ว ยังได้มีการนำภาพรถไฟมาเข้ารหัสความหมายได้อีกเช่นกัน โดยภาพรถไฟในภาพที่ 163 นี้มีลักษณะการนำเสนอแบบพิเศษโดยสามารถนำข้อความมาใส่ไว้ในภาพรถไฟได้

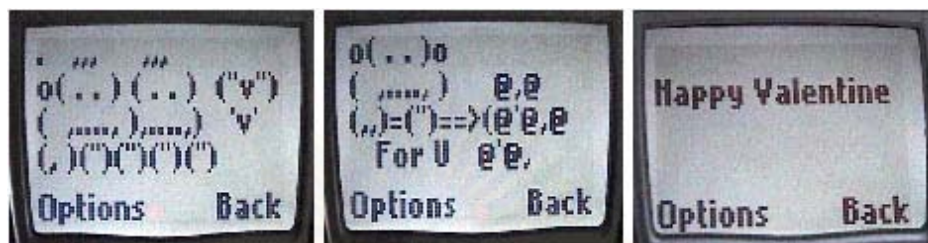
ภาพที่ 163 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 22

ภาพที่ 163 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพรถไฟร่วมกับการเข้ารหัสความหมายของข้อความ ซึ่งภาพรถไฟนี้ เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายถึงความยาวของตัวรถไฟและตู้เสบียง เนื่องจากรถไฟที่เราพบเห็นจากประสบการณ์นั้นมีความยาว ในเฟรมที่ 2 ใช้ข้อความเพื่อบ่งบอกถึงวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจน ผู้ออกแบบได้นำความยาวของรถไฟดังกล่าวมาแทนรักที่ยาวไกล ซึ่งสามารถเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ได้ด้วยคำว่า "all" ได้สื่อความหมายร่วมกับความยาวของรถไฟ ว่ารักมีมากเทียบเท่ากับความยาวของรถไฟ โดย สื่อความหมายพร้อมทั้งภาพหัวใจ

จากภาพที่ 163 ได้นำภาพสิ่งของคือภาพรถไฟมาใช้ในการเข้ารหัสความหมายนั้น ในภาพที่ 164 ได้มีการนำภาพสัตว์ก็คือภาพลิงที่กำลังถือช่อดอกไม้มาเข้ารหัสความหมายเช่นเดียวกัน โดยสื่อความหมายได้ถึงอารมณ์ความรักแก่กันโดยมอบช่อดอกไม้แทน

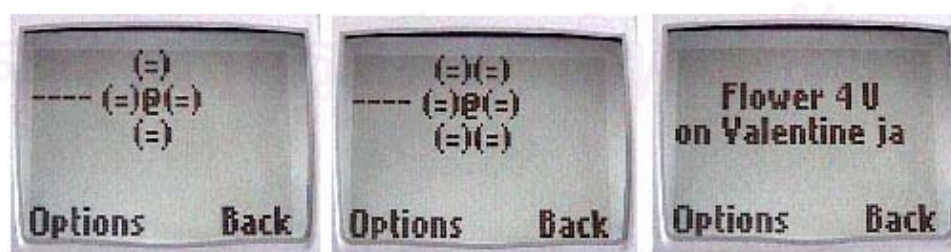
ภาพที่ 164 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 23

ภาพที่ 164 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ภาพลิงนั่ง 2 ตัว ในเฟรมที่ 1 เป็นสัญลักษณ์แบบ Symbol ซึ่งไม่ได้สื่อความหมายโดยตรงในบริบทวาระทางการสื่อสาร แต่เมื่อได้มีภาพหัวใจปรากฏอยู่ด้วยจึงทำให้ทราบว่าการสื่อความหมายถึงความรัก ในเฟรมที่ 2 ยังได้ใช้ภาพลิงถือช่อดอกไม้ซึ่งเป็นการมอบความรักแก่ผู้รับโดยเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความ "For U" ที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อ และใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ และในเฟรมที่ 3 ได้ใช้ข้อความเพื่อบ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจน

จากภาพที่ 164 ซึ่งได้นำภาพลิงซึ่งไม่ได้สื่อความหมายถึงบริบทวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจนมาเข้ารหัสความหมายได้นั้น ในภาพที่ 165-166 ยังได้ใช้ภาพที่ไม่ได้สื่อความหมายถึงบริบทวาระโดยตรงแต่ได้นำมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความที่สื่อความหมายถึงวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจน จึงสามารถนำภาพเหล่านั้นมาเข้ารหัสความหมายเพื่อสื่อความหมายได้

ภาพที่ 165 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 24

ภาพที่ 165 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1-2 ได้ใช้ภาพดอกไม้ในการสื่อความหมาย หากมองในภาพรวมจะเห็นว่าเป็นดอกไม้โดยไม่แบ่งแยกกว่าเป็น

ดอกไม้ชนิดใดไม่เจาะจงว่าเป็นดอกกุหลาบซึ่งเป็นดอกไม้ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ภาพดอกไม้เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol เป็นการมอบดอกไม้แก่กัน เปรียบได้กับการมอบความปรารถนาดีแก่กัน จึงได้รับความนิยมมาก เนื่องจากสามารถมอบให้ให้กับทุกระดับความสัมพันธ์ของผู้ส่งและผู้รับ และแม้ภาพดอกไม้ไม่มีได้บ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารอย่างชัดเจน แต่ในเฟรมที่ 3 ได้ใช้ข้อความบ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารวันวาเลนไทน์ พร้อมทั้งได้ใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อโดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ และยังสามารถใช้รหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะเพื่อสื่อความหมายถึงความอ่อนโยนในการใช้คำพูดความตามแบบฉบับของคนไทย

จากภาพที่ 165 ได้ใช้ภาพดอกไม้ในการเข้ารหัสความหมายได้นั้น ในภาพที่ 166 ยังได้ใช้ภาพใบหน้าคนมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกันโดยได้ใช้การสื่อความหมายของข้อความเพื่อบ่งบอกถึงบริบทวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจนแทน

ภาพที่ 166 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 25

ภาพที่ 166 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1-2 นั้น เป็นภาพและข้อความที่สามารถนำไปใช้ได้ในทุกวาระโอกาสทางการสื่อสาร เนื่องจากเป็นการสื่อความหมายถึงเรื่องราวที่ไม่เจาะจงวาระใด ลักษณะการใช้ภาพและข้อความนี้ได้รับความนิยมมากเนื่องจากเพียงแค่เปลี่ยนข้อความในเฟรมที่ 3 ก็สามารถนำไปใช้ในวาระโอกาสที่ต้องการได้ โดยการสื่อความหมายของข้อความในเฟรมที่ 1 นั้น มีลักษณะของการเชิญชวนให้ติดตามโดยอธิบายว่า “เมื่อชื่อของคุณปรากฏอยู่บนโทรศัพท์ของฉัน ฉันยิ้มเหมือน” หลังจากนั้นจึงเป็นการแสดงความต่อเนื่องด้วยการใช้ภาพใบหน้าคนกำลังยิ้มพินย่น เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นการสื่อความหมายแทนใบหน้าของผู้ส่งข้อความสั้นนี้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol จากนั้นในเฟรมที่ 3 จึงใช้ข้อความในการบ่งบอกถึงบริบทวาระทางการสื่อสารในการอวยพรวันวาเลนไทน์ ซึ่งหากสื่อความหมายในภาพรวมแล้วการใช้ภาพและข้อความในเฟรมที่ 1-2 จึงเป็นการสื่อความหมายที่สามารถกลมกลืนได้กับข้อความในเฟรมที่ 3

การใช้ข้อความสั้นในปริบทวาระวันวาเลนไทน์นี้ จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการเข้ารหัสความหมายโดยใช้ข้อความล้วน โดยไม่มีการใช้ภาพเข้ามาประกอบซึ่งมักจะเป็นการประกอบสร้างเองจากผู้ใช้โดยตรงดังตัวอย่างภาพที่ 167-172 ต่อไปนี้

ภาพที่ 167 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 26

ภาพที่ 167 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมจากผู้ใช้ที่เป็นการใช้ระหว่างบุคคล ซึ่งส่งไปยังคู่รัก ซึ่งมีการประกอบสร้างความหมายของข้อความที่ทำให้สามารถทราบได้ระหว่างคู่รัก ด้วยรหัสภาษาที่ใช้ และยังสามารถใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นความสำคัญของข้อความ ซึ่งจากการสรุปคำสัมภาษณ์ของผู้ใช้ว่า ข้อความนี้เป็นการใช้รหัสภาษา “MY BABE” เป็นข้อความที่ใช้แทนคำพูดที่มีการสื่อสารระหว่างกันบ่อยครั้ง และใช้ “:-*” เป็น Emoticon ซึ่งสื่อความหมายถึงการจูบ ซึ่งใช้แทนพฤติกรรมที่กระทำกันปกติระหว่างคู่รัก ซึ่งแม้ไม่ได้มีข้อความที่บ่งบอกถึงวาระวันวาเลนไทน์ และใช้คำที่ผิดหลักไวยากรณ์คือคำว่า EACH TOGETHER ต้องเปลี่ยนเป็น EACH OTHER แต่การใช้ข้อความโดยรวมก็ทำให้สามารถทราบได้ว่าเป็นการใช้ในโอกาสพิเศษเพื่อบอกรัก ในวันวาเลนไทน์

จากภาพที่ 167 เป็นข้อความสั้นที่ใช้ข้อความในการเข้ารหัสความหมายและได้มีการใช้ Emoticon ร่วมด้วย ในภาพที่ 168 ต่อไปนี้ก็เป็นข้อความสั้นที่ใช้ Emoticon ในอีกลักษณะหนึ่ง

ภาพที่ 168 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 27

ภาพที่ 168 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่เป็นข้อความที่พิมพ์ขึ้นมาเองโดยต้องการสื่อความหมายระหว่างคู่รัก ซึ่งส่งมาในวันวาเลนไทน์ ซึ่งมีการเข้ารหัสความหมายที่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเฉพาะรหัสภาษาที่เป็นคำย่อ และมีการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมดเพื่อให้ความสำคัญกับคำที่นำมาใช้ และมีการนำคำย่อแบบสัญลักษณ์มาใช้คำว่า “24/7” โดยผู้ส่งอธิบายว่าสัญลักษณ์นี้ใช้แทนคำว่า Everyday ก็เลยนำมาใช้กัน 2 คน อีกทั้งมีการใช้ Emoticon “:-)” สื่อความหมายถึง ยิ้มอย่างมีความสุข ข้อความสั้นนี้แม้ไม่ได้มีรหัสภาษาที่บ่งบอกถึงวาระวันวาเลนไทน์แต่จากวันที่ส่งก็สามารถสื่อความหมายถึงการบอกรักในวันวาเลนไทน์ได้เช่นกัน

จากภาพที่ 167-168 ที่ได้นำ Emoticon มาใช้ในการเข้ารหัสความหมาย ในภาพที่ 169 ต่อไปนี้เป็นการนำข้อความที่ใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะร่วมกับสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึกได้อย่างกลมกลืน

ภาพที่ 169 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 28

ภาพที่ 169 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้สัญลักษณ์และรหัสที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก “(((...)))” โดยต้องใช้ในการเรียนรู้เพื่อสื่อความหมายถึงลักษณะการกังวลของเสียงไปรอบๆ อีกคล้ายกับการพูดอย่างต่อเนื่องไม่สิ้นสุด โดยนำข้อความมาเข้ารหัสความหมายด้านในคำว่า “I LoVe YoU” โดยสลับตัวพิมพ์เล็กและตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเพิ่มความโดดเด่นให้กับข้อความให้มีความน่าสนใจ แสดงให้เห็นถึงความสามารถของการสื่อความหมายด้วยการพูดด้วยการเขียนอย่างชัดเจน และก่อให้เกิดความหมายแฝงว่า “ฉันรักเธอตลอดไปไม่มีวันสิ้นสุด” ข้อความในบรรทัดที่ 2 ผู้ที่นำมาใช้ได้เพิ่มชื่อของตนและผู้รับลงไปเพื่อให้สื่อความหมายได้อย่างชัดเจนเป็นภาษาคาราโอเกะ สื่อความหมายถึงการบอกรักในวันวาเลนไทน์

นอกจากการใช้ข้อความในการเข้ารหัสความหมายที่มีการนำเสนอแบบการบรรยายความดังข้างต้นแล้ว จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการใช้ลูกเล่นในการนำเสนอข้อความอีกประการหนึ่งดังในภาพที่ 170 ต่อจากนี้

ภาพที่ 170 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 29

ภาพที่ 170 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นตัวอย่างของลักษณะของการใช้รหัสไวทยากรณ์ภาษาที่เรียกว่า ปริศนารูปโครงที่แยกกรวมได้ (Acrostic Valentines) นิยมเล่นกันมากในวันวาเลนไทน์ของสังคมตะวันตก โดยการนำตัวอักษรตัวแรกของคำต่างๆมาทาบปัญหากัน ข้อความสั้นนี้เป็นการนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความโดดเด่นของข้อความที่เป็นคำแต่ละคำที่มีความหมายถึงการชมเชยผู้หญิงคนหนึ่ง โดยในแต่ละบรรทัดได้ใช้ตัวอักษร A-K เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ เพื่อตั้งเป็นตัวอักษรแรกในการเล่นคำ จากนั้นใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อเพื่อให้สามารถใช้คำได้ในบรรทัดเดียวกัน ซึ่งทำยสุดแล้วในเฟรมที่ 3 ข้อความได้สื่อความหมายว่าเป็นการล้อเล่น และมีการใช้คำย่อเพื่อสื่อความหมายถึงปริบทวาระวันวาเลนไทน์ซึ่งจำเป็นต้องนำมาใช้เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องจำนวนตัวอักษร

จากภาพที่ 170 ที่ใช้ลูกเล่นแบบปริศนารูปโครงที่แยกกรวมได้ ในการนำเสนอข้อความแล้วนั้น จากการวิจัยยังพบว่าได้มีการนำลูกเล่นในการนำเสนออีกแบบหนึ่งในภาพ 171 ซึ่งเป็นการเล่นคำแบบหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความน่าสนใจและชวนติดตาม

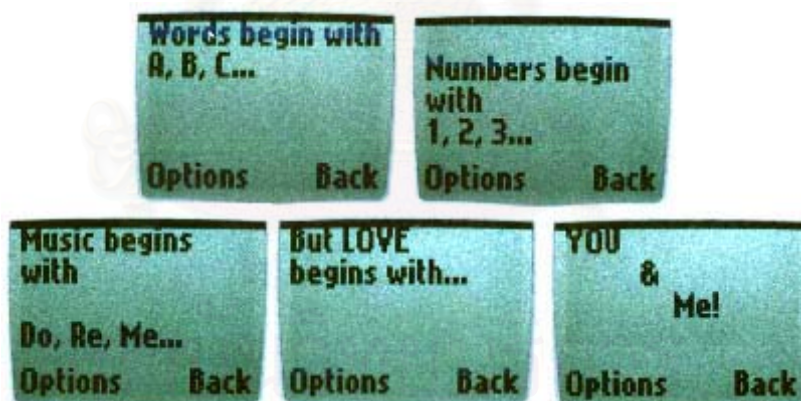
ภาพที่ 171 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 30

ภาพที่ 171 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ มีการนำเสนอเป็นการเล่นคำแบบเกมส์คล้ายกับการต่อปริศนาภาพ (Puzzle) เป็นการผสมปนเปเป็นลักษณะอักษรที่ลอยวน โดยมีวิธีการตีความจากการค่อยๆ เฉลย ในเฟรมที่ 1 มีตัว U และ V มาในเฟรมที่ 2 ผู้ออกแบบเปลี่ยนตัวอักษรเป็นตัว E และ L ยังคงไว้ที่อักษรตัว U ตัวหมายถึง เมื่อเห็นภาพในเฟรมที่ 1 ผู้รับจำเป็นต้องให้ประสบการณ์ในการเดาว่าเป็นรูปใด แต่การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทำให้รู้ในเบื้องต้นว่าจะต้องเป็นการให้ความสำคัญกับคำๆ นั้น การใช้ตัวอักษรประกอบกันเข้าเป็นคำและประโยค ผู้รับจะเริ่มเดาได้แล้วว่าเป็นคำว่าจะอะไร สังเกตได้จากในเฟรมที่ 6 เป็นอักษรที่ลอยวน ซึ่งสลับอักษรไปมาของคำว่า LOVE U ซึ่งใช้คำย่อแบบเลียนเสียง “You” ใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก “!” เพื่อเน้นคำพูด แม้จะไม่มีข้อความใดสื่อความหมายถึงปริบทวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจน แต่การใช้สัญลักษณ์ทางภาษา “LOVE” ก็สามารถทำให้สื่อความหมายไปยังปริบทวาระได้

นอกจากจะมีการนำลูกเล่นมานำเสนอข้อความดังในภาพที่ 170-171 แล้ว การนำเสนอที่ต้องการให้ผู้รับคิดตามด้วยคำพูดที่เคยได้รับจากประสบการณ์เดิมก็ยังสามารถนำมาใช้ในบริการข้อความสั้นเช่นเดียวกันดังในภาพ 172

ภาพที่ 172 ข้อความสั้นวาระวันวาเลนไทน์แบบที่ 31

ภาพที่ 172 มีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ เป็นการนำเสนอโดยใช้รหัสภาษาในการรวบรวมข้อความทั้งหมด โดยนำเสนอแบบร้อยกรองภายใต้การเน้นย้ำประสบการณ์เดิมของผู้รับที่เคยรับรู้มาก่อนซึ่งเป็นเรื่องที่ “ใครๆ ก็รู้” โดยใช้ความหมายตรง เพื่อโยงไปสู่จุดประสงค์ในการส่งเพื่อบอกรักในเฟรมที่ 4-5 เครื่องหมาย “...” บ่งบอกถึงความต่อเนื่องของข้อความ โดยทั้งได้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ในคำที่ต้องการเน้นในแต่ละเฟรม ซึ่งมีการสื่อความหมายในลักษณะความต่อเนื่องกัน แม้ในเฟรมที่ 4 จะเป็นข้อความที่แสดงถึงความขัดแย้งด้วยความหมายของ “but” แต่ก็สามารถสรุปให้กลับมายังความหมายเดิม ด้วยการซ้ำคำว่า “begins” ที่มีการใช้ในเฟรมที่ 1-3 ใน

เฟรมที่ 5 ใช้สัญลักษณ์ของการเขียนแบบ Polyglyphs ในการเรียงคำให้มีลักษณะแปลกตา ใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ ใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก “!” เพื่อเน้นคำพูด และแม้จะไม่มี ข้อความใดสื่อความหมายถึงปริบทวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจน แต่การใช้คำว่า “LOVE” ก็สามารถทำให้สื่อความหมายไปยังปริบทวาระได้

วันวาเลนไทน์เป็นวันสำคัญทางศาสนา มีเรื่องเล่าว่า ก่อนที่จะมีวันวาเลนไทน์เกิดขึ้นได้มีการกำหนดวันที่ 15 กุมภาพันธ์ เป็นวันเฉลิมฉลองที่เรียกว่า Lupercalia ของโรมัน เพื่อเฉลิมฉลองเทพเจ้า จูโน (Juno) เทพเจ้าแห่งความรัก เป็นธรรมเนียมที่จะเขียนชื่อบรรดาชายหนุ่มและหญิงสาวใส่ไว้ในเหยือกและทำการเล่นเกมสุ่มเลือกคู่กัน และมีการแลกเปลี่ยนของขวัญกันในวันนั้น หลังจากนั้น 3 ปีก่อนคริสตศักราช จักรพรรดิ คลอเดียสที่ 2 (Claudius II) ได้กำหนดว่า ชายหนุ่มผู้ใดที่ได้เข้ารับราชการเป็นทหารจะถูกหมายหัวว่าผู้นั้นห้ามตกหลุมรักและแต่งงานกับผู้ใด เพราะทรงเห็นว่าผู้หญิงเป็นศัตรูแห่งความก้าวหน้าในหน้าที่ และอาจมีผลทำให้ทหารเหล่านั้นไม่ไปรบได้ ใครฝ่าฝืนมีโทษถึงประหารชีวิต เซนต์ วาเลนไทน์ (Saint Valentine) ซึ่งเป็นพระในยุคนั้นต่อต้านการกระทำเช่นนั้น โดยจัดพิธีสมรสให้แก่ทหารที่ต้องการแต่งงานอย่างลับๆ และเปิดเผยความจริงทั้งหมดท่านจึงถูกจองจำในคุก โดยมีเรื่องเล่าต่อไปว่าท่านได้หลงรักลูกสาวของคนคุกซึ่งเธอตาบอด และในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ เป็นวันประหารชีวิตท่านได้ส่งข้อถึงหญิงสาวคนนั้นโดยลงชื่อว่า “From your Valentine” ดังนั้นเพื่อระลึกถึงเซนต์วาเลนไทน์ (Saint Valentine) ในปีค.ศ. 469 สันตะปาปา กิลาเซียส (Pope Gelasius) จึงได้จัดให้ทุกวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็นวันแห่งความรัก มีการส่งการ์ดอวยพร พร้อมทั้งช็อคโกแลตและดอกกุหลาบแดง

ในสังคมไทยนั้นก็ได้นำธรรมเนียมนี้มาถือปฏิบัติเช่นกัน และได้ปรากฏว่ามีความนิยมส่งข้อความสั้นถึงกันเป็นจำนวนมากในช่วงวันดังกล่าว แต่เป็นการนำความหมายของวันวาเลนไทน์มาใช้เพียงเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการแสดงความรักต่อกัน มิได้สื่อความหมายอย่างลึกซึ้งถึงที่มาที่ไปของวันวาเลนไทน์ดังที่ผู้วิจัยได้อธิบายไว้ข้างต้นแต่อย่างใด ซึ่งจากการวิจัยพบว่ามีภavnนำภาพหัวใจที่สื่อความหมายถึงความรักมาใช้อย่างแพร่หลายและได้รับความนิยมมากที่สุด นอกจากนั้นภาพที่ได้รับความนิยมก็จะเกี่ยวกับวาระวันวาเลนไทน์ทั้งสิ้นคือ ภาพควิปิด ภาพดอกกุหลาบ และภาพดอกไม้ซึ่งมักจะนิยมใช้ร่วมกับภาพหมีในอากัปภิกิริยาของการถือช็อคโกแลตไม่ว่างและยังพบว่ามีภavnนำมาใช้ร่วมกับภาพลิงด้วย นอกจากนี้แล้วยังพบว่ามีภavnใช้นอกเหนือจากการสื่อความหมายโดยตรงต่อวาระวันวาเลนไทน์คือ ภาพสัตว์ต่างๆ ภาพรถบั๊ส ภาพรถไฟ ภาพ

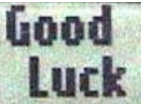

ใบหน้าคน ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้เนื่องจากมีการเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความที่สื่อความหมายถึงปริบทวาระวันวาเลนไทน์อย่างชัดเจนเช่นคำว่า Happy Valentine's Day เป็นต้น

จากความนิยมในการส่งบริการข้อความสั้นในวาระวันวาเลนไทน์นั้น ทำให้มีข้อความสั้นที่มีการนำเสนอที่แตกต่างหลากหลายกันไป รวมทั้งการนำเสนอเพื่อให้เกิดความแปลกตาเช่น การใช้สัญลักษณ์ของการเขียนแบบ Polyglyphs เพื่อจัดเรียงคำให้มีความแปลกตาเป็นลำดับต่อเนื่อง อีกทั้งยังได้มีการใช้ข้อความแบบ Acrostic Valentines เป็นการเล่นคำที่นิยมใช้ในวันวาเลนไทน์ของคนตะวันตก นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้การส่งข้อความสั้นแบบจดหมายลูกโซ่ด้วย ซึ่งเป็นพฤติกรรมหนึ่งของผู้ใช้ เพื่อให้ข้อความสั้นมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายรวดเร็วขึ้น โดยขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ใช้ว่าจะทำการส่งต่อกันไปหรือไม่

2.4 ปริบททางการสื่อสารในวาระครบรอบวันเกิด

จากการวิจัยพบว่ามีการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นข้อความทั้งหมด 5 แบบคือ

2.4.1 แบบใช้รหัสไวยากรณ์ในการสื่อความหมาย

- 2.4.1.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์วันเกิด” โดยการเรียงคำในแต่ละบรรทัดเป็นการนำเสนอโดยอธิบายได้จากแนวคิดของสัญลักษณ์ของการเขียนแบบ Polyglyphs เพื่อความแปลกตาและยังใช้เพื่อให้สามารถแสดงผลของประโยคได้ภายใน 1 หน้าจอด้วย
- 2.4.1.2 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “คำอวยพรที่มีความสุข”
- 2.4.1.3 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “การอวยพรในวันเกิด”
- 2.4.1.4 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “โชคดี”
- 2.4.1.5 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “จูบ”

- 2.4.1.6 **Love** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “รัก”
- 2.4.1.7 **LOVELY** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “น่ารัก” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ
- 2.4.1.8 **HOPE** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ความหวัง” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ
- 2.4.1.9 **Happiness** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ความสุข”
- 2.4.1.10 **wishing** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ความปรารถนา”
- 2.4.1.11 **heart** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “หัวใจ”
- 2.4.1.12 **friend** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “เพื่อน”
- 2.4.1.13 **"MISS"** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “คิดถึง” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เครื่องหมาย “” เพื่อเน้นคำ
- 2.4.1.14 **Surprise** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ประหลาดใจ”
- 2.4.1.15 **special** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “พิเศษ”
- 2.4.1.16 **"CARE"** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ดูแล” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมาย “” เพื่อเน้นคำ
- 2.4.1.17 **SEXY BIRTHDAY BOY!!!** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “วันเกิดของหนุ่มเซ็กซี่!!!” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมาย “!” เพื่อเน้น
- 2.4.1.18 **for u** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สำหรับคุณ” โดยใช้คำย่อ “u” แทนคำว่า “you”

2.4.1.19 **Flower** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ดอกไม้”

2.4.1.20 **gift** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ของขวัญ”

2.4.1.21 **dead** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ความตาย”

2.4.1.22 **birth** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “การเกิด”

2.4.1.23 **Hoo..o.. I'm sleepy!** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ฮู ฉันท้ง่วงนอน” เป็นการใช้อักษรเสียง และใช้เครื่องหมาย “!” เพื่อเน้นเสียง

2.4.2 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อ Acronyms

2.4.2.1 **4 u** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สำหรับคุณ” โดยใช้คำย่อ “4” แทนคำว่า “for” “u” แทนคำว่า “you”

2.4.2.2 **ur** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “you are” “คุณคือ” หรือ “your” “ของคุณ” ก็ได้ โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

2.4.2.3 **2 U** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ถึงคุณ” เลข 2 เลียนเสียงแทนคำว่า “to” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

2.4.2.4 **4ever** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ตลอดไป” โดยใช้คำย่อ “4” แทนคำว่า “for”

2.4.2.5 **HBD** มีวิธีประกอบสร้าง ความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “สุขสันต์วันเกิด” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

2.4.3 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็น Emoticon

2.4.3.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา ใช้เครื่องหมาย “;” semicolon แทนการหลิวตา และเครื่องหมาย “)” วงเล็บปิด แทนปากยิ้ม เมื่อมองเคียงศีรษะจะทำให้สื่อความหมายได้ว่า “ยิ้มอย่างมีความสุข”

2.4.4 แบบที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นที่เป็นภาษาคาราโอเกะ

2.4.4.1 **wan nee wan kead krai aie?** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “วันนี้วันเกิดใครเอ่ย” และใช้เครื่องหมายที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก “?” แทนการตั้งคำถาม

2.4.4.2 **Na** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “นะ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

2.4.4.3 **ja** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “จ๊ะ”

2.4.4.4 **KRUB** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “ครับ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

2.4.4.5 **naja** มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษา สื่อความหมายว่า “นะจ๊ะ”

2.4.5 สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก

2.4.5.1 มีวิธีประกอบสร้างความหมายด้วยรหัสภาษา สื่อความหมายถึงความตกใจ หรือการเน้นเสียงโดยใช้ร่วมกับข้อความอื่นๆ

จากการวิเคราะห์ข้อความในบริบททางการสื่อสารในวาระวันครบรอบวันเกิด ดังข้างต้นนั้น เมื่อได้รับการใช้จริงจะมีการนำภาพและข้อความดังกล่าวมาประกอบกันเป็นข้อความสั้น โดยในบางข้อความสั้นจะมีการใช้มุขการ์ตูนในการนำเสนอด้วย

ลำดับต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อความสั้นที่มีการนำภาพและข้อความมาประกอบกัน เข้าเป็นข้อความสั้น โดยนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการเข้ารหัสความหมายภายใต้บริบททางการสื่อสารในวาระวันปีใหม่ดังในจุดประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งตัวอย่างที่นำมาศึกษานี้มีทั้งหมด 15 แบบในภาพที่ 173-187 ดังนี้

ภาพที่ 173 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 1

ภาพที่ 173 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพที่สามารถสื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารได้อย่างชัดเจนเนื่องจากมีภาพเค้ก ซึ่งสื่อความหมายโดยตรงไปยังวาระวันครบรอบวันเกิด และยังได้ให้รายละเอียดโดยการใช้ภาพคนเพื่อสื่อความหมายถึงการเป่าเค้ก ซึ่งถือเป็นภาพที่สื่อความหมายถึงวาระวันครบรอบวันเกิดได้อย่างสมบูรณ์ เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ในเฟรมที่ 2 ภาพคนมีกระพุ้งแก้มที่ปองออกมาแสดงถึงการเป่า และในเฟรมที่ 3 ยังมีการใช้ภาพที่ให้รายละเอียดได้อย่างชัดเจนคือการเปลี่ยนภาพของเทียนจากตัวอักษร “i” พิมพ์เล็ก เป็นตัวอักษร “I” พิมพ์ใหญ่ เพื่อสื่อความหมายว่าเทียนได้ถูกเป่าให้ดับแล้ว ในเฟรมที่ 4 ได้มีการใช้ข้อความเพื่อเน้นย้ำการอวยพรอีกครั้งเนื่องในวาระวันครบรอบวันเกิดอย่างชัดเจน โดยการใช้การเขียนแบบ Polyglyphs

จากภาพที่ 173 ได้นำภาพเค้กมาเข้ารหัสความหมายพร้อมทั้งบ่งบอกปริบทวาระด้วยข้อความอย่างชัดเจน ลำดับต่อไปในภาพที่ 174 ยังได้ใช้ภาพเค้กในการเข้ารหัสความหมายเช่นกัน โดยได้นำมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความที่แสดงถึงการอวยพรวันเกิดด้วย

ภาพที่ 174 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 2

ภาพที่ 174 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ในเฟรมที่ 1 ได้ใช้ภาพเค้กซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ร่วมกับข้อความเพื่อสื่อความหมายถึงการอวยพรวาระวันครบรอบวันเกิด ในเฟรมที่ 2 ใช้ข้อความเพื่อสื่อความหมายถึงการอวยพรในวาระวันครบรอบวันเกิด

เกิดได้อย่างชัดเจนด้วยคำว่า “birthday” โดยมีการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ในคำที่ต้องการเน้นความหมายให้ชัดเจนโดดเด่น

นอกจากการนำภาพเค้กมาเข้ารหัสความหมายแล้ว จากการวิจัยยังพบว่า ได้มีการนำภาพกล่องของขวัญซึ่งสื่อความหมายถึงวาระวันครบรอบวันเกิดมาใช้เช่นกันดังในภาพที่ 175-176

ภาพที่ 175 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 3

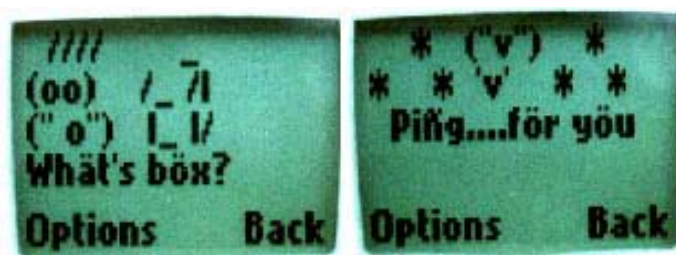

ภาพที่ 175 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ใช้ภาพกล่องของขวัญและข้อความที่สื่อความหมายถึงการมอบของขวัญ ซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติสำคัญอย่างหนึ่งเมื่อถึงวาระวันครบรอบวันเกิด การมอบของขวัญเป็นการมอบความปรารถนาดีต่อกันประการหนึ่ง โดยในเฟรมที่ 2 ภาพกล่องของขวัญได้เปลี่ยนไปโดยสื่อความหมายถึงการเปิดกล่องออกมาเป็นของขวัญด้านในคือหมี และมีการใช้ข้อความเพื่อการอวยพร แม้มิได้มีข้อความที่สื่อความหมายถึงวาระวันครบรอบวันเกิดโดยตรงแต่การให้ของขวัญ ได้สื่อความหมายแทนอย่างสมบูรณ์ อีกทั้งข้อความได้ใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะเพื่อแสดงถึงความคุ้นเคยและเป็นกันเอง

จากภาพที่ 175 เป็นการนำภาพกล่องของขวัญมาเข้ารหัสความหมายซึ่งมีรายละเอียดจนสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ในภาพที่ 176 ก็ได้นำภาพกล่องของขวัญมาใช้เช่นกันแต่จะมีรายละเอียดไม่มากนักซึ่งจำเป็นต้องใช้การเรียนรู้ในการสื่อความหมาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 176 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 4

ภาพที่ 176 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นการใช้ภาพข้อความในการเข้ารหัสความหมายร่วมกันในลักษณะของการเสริมความ โดยในเฟรมที่ 1 ใช้ภาพคนที่แสดงถึงการสงสัยโดยใช้ตัวเลข "0" แทนปากอ้า พร้อมทั้งข้อความได้ใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิดความรู้สึก "?" แทนการถามคำถามของภาพกล่องสี่เหลี่ยม ในเฟรมที่ 2 ได้ใช้ภาพหัวใจซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index สื่อความหมายถึงการมอบความรักให้แก่กันในวันครบรอบวันเกิดซึ่งแม้ไม่ได้มีข้อความที่บ่งบอกถึงปริบทวาระโดยตรงก็ตาม หัวใจเป็นสิ่งที่อยู่ด้านในของกล่องสี่เหลี่ยมซึ่งก็คือสัญลักษณ์ประเภท Symbol หมายถึงกล่องของขวัญ ข้อความที่ใช้ในเฟรมที่ 2 ได้ใช้ตัวอักษรที่แตกต่างไปจากไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความแปลกตา

จากภาพที่ 176 ซึ่งได้นำภาพกล่องของขวัญซึ่งเป็นภาพของสิ่งของมาใช้ ลำดับต่อไปในภาพที่ 177 ได้ใช้ประเภทภาพสัตว์คือหมีมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกัน

ภาพที่ 177 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 5

ภาพที่ 177 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพหัวใจและตุ๊กตาหมีเหมือนกับในปริบทวาระวันวาเลนไทน์ แต่มีการเปลี่ยนแปลงข้อความในเฟรมที่ 3 เพื่อสื่อความหมายถึงปริบทวาระวันครบรอบวันเกิด ซึ่งการเปลี่ยนแปลงข้อความนี้ถือเป็นพฤติกรรมหนึ่งของผู้ใช้บริการข้อความสั้น

จากภาพที่ 177 ที่นำภาพหัวใจและตุ๊กตาหมีมาเข้ารหัสความหมายนั้น ในภาพที่ 178 ได้มีการนำภาพหมีในอีกอากัปกิริยาหนึ่งมาใช้ซึ่งได้รับความนิยมมากคือภาพหมีถือดอกไม้

ภาพที่ 178 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 6

ภาพที่ 178 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ใช้ภาพตุ๊กตามีถี้อดอกไม้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index สื่อความหมายถึงการมอบความปรารถนาดีแก่กันในวันครบรอบวันเกิด โดยภาพดอกไม้สามารถใช้สื่อความหมายถึงความรักด้วย โดยใช้คำว่า “For” และเครื่องหมาย “...” เพื่อสร้างความสนใจไปยังเฟรมที่ 2 ที่ใช้ข้อความสื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารในวันครบรอบวันเกิดอย่างชัดเจน อีกทั้งยังได้ใช้ภาพที่แสดงถึงความระยิบระยับรอบๆ เพื่อเน้นให้เกิดความโดดเด่นด้วย

จากภาพที่ 178 ได้ใช้ภาพหมี้อดอกไม้มาเข้ารหัสความหมายร่วมกับภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกาย ลำดับต่อไปในภาพที่ 179 ยังได้ใช้ภาพหมี้อดอกไม้มาเข้ารหัสความหมายเช่นเดียวกัน แต่เป็นภาพหมี้อในอากัปกิริยาตบยุงซึ่งพบเห็นได้น้อยมากอีกทั้งได้นำมาใช้ร่วมกับสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึกด้วย

ภาพที่ 179 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 7

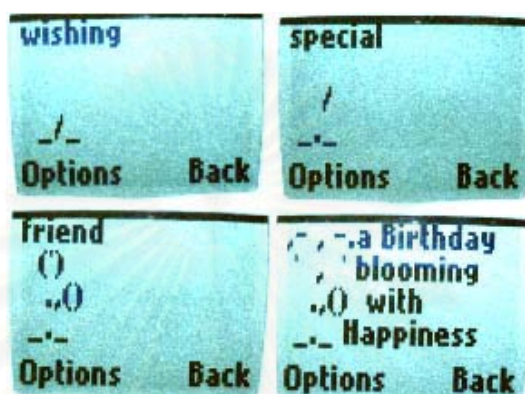

ภาพที่ 179 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ภาพหมี้อ เป็นภาพที่ได้รับความนิยมมาก มีการใช้ในทุกวาระโอกาส ภาพหมี้อที่นำมาเป็นตัวอย่างเป็นอากัปกิริยาหนึ่งในหลายอากัปกิริยาของหมี้อที่ถูกนำมาใช้ในบริการข้อความสั้น โดยในเฟรมที่ 1 ภาพหมี้อกางมือเพื่อตบยุงโดยใช้ข้อความช่วยในการสื่อความหมาย เฟรมที่ 2 ภาพหมี้อตบยุงได้แล้ว อีกทั้งยังใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก “!!” สื่อถึงความตกใจและเสียงดังในการตบยุง ส่วนในเฟรมที่ 3 ใช้ข้อความในการสื่อความหมายทั้งหมด เป็นการล้อเลียน โดยใช้คำว่า “HA HA!” แทนเสียงหัวเราะและรหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะ “นะจ๊ะ” เพื่อทำให้การใช้ข้อความมีความ

อ่อนโยนมากยิ่งขึ้น จุดประสงค์ของผู้ส่งคือเพื่อเป็นการเปรียบเทียบการเกิดของผู้รับและการตายของยูง อีกทั้งยังบ่งบอกวาระทางการสื่อสารอย่างชัดเจน

นอกจากจะใช้ภาพหมีในการเข้ารหัสความหมายดังภาพที่ 179 ข้างต้นนั้น จากการวิจัยยังพบว่ามีภavnนำภาพของหัวใจมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกันดังในภาพที่ 180

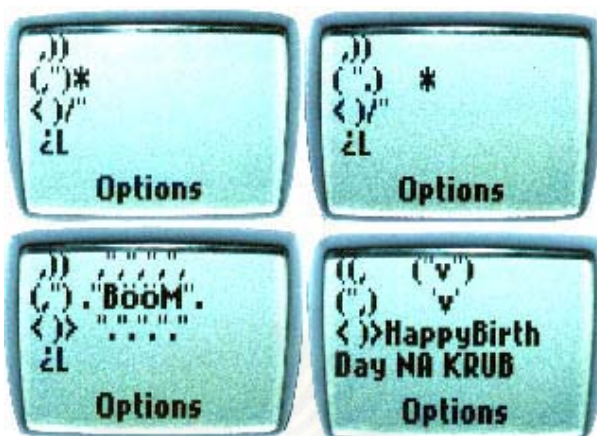
ภาพที่ 180 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 8

ภาพที่ 180 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ได้ใช้ภาพและข้อความเข้ารหัสความหมายร่วมกันตั้งแต่ในเฟรมที่ 1 ซึ่งภาพยังไม่สามารถสื่อความหมายได้ว่าเป็นภาพใด แต่สามารถสื่อความหมายถึงการอวยพรได้จากข้อความ ในเฟรมที่ 2 และเฟรมที่ 3 ก็เช่นเดียวกัน ที่มีการสื่อความหมายด้วยข้อความถึงระดับความสัมพันธ์ของทั้งผู้ส่งและผู้รับที่เป็นเพื่อนกัน จนมาถึงในเฟรมที่ 4 สามารถสื่อความหมายได้ว่าเป็นภาพต้นไม้ที่เติบโตเป็นภาพหัวใจ ตั้งแต่เฟรมที่ 1-4 เป็นสัญลักษณ์ประเภท Index สื่อความหมายถึงการมอบความรักแก่กันในวันครบรอบวันเกิดด้วยภาพหัวใจในเฟรมที่ 4 อีกทั้งข้อความในเฟรมที่ 4 ยังสื่อความหมายถึงบริบททางการสื่อสารในวาระวันครบรอบวันเกิดได้อย่างชัดเจน โดยหมายถึงการอวยพรให้มีความสุขแก่ผู้รับ

นอกจากจะนำภาพหัวใจซึ่งกำเนิดมาจากต้นไม้มาเข้ารหัสความหมายแล้ว ยังพบว่าได้มีการนำภาพคนมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกัน ดังนี้ภาพที่ 181-183 ซึ่งเป็นภาพคนที่มีอากัปกิริยาที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

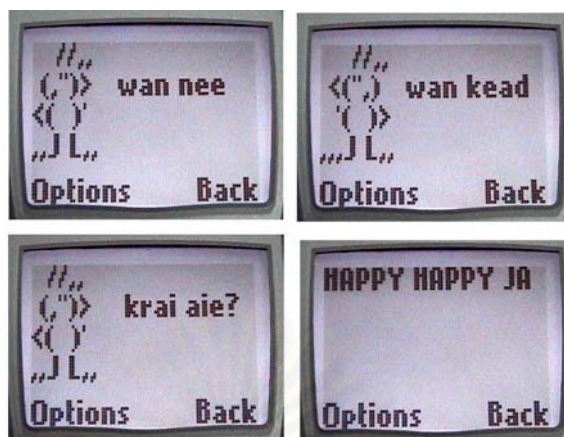
ภาพที่ 181 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 9

ภาพที่ 181 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้เป็นตัวอย่างของการใช้ภาพคนเป่าปิ่นซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ที่ได้รับความนิยมภาพหนึ่งในบริการข้อความสั้น โดยนำมาใช้ได้ในทุกวาระเพียงเปลี่ยนข้อความในเฟรมที่ 4 เท่านั้น เป็นภาพที่ใช้แทนความรู้สึกได้เป็นอย่างดีโดยสื่อความหมายว่าวัตถุที่คนเป่าปิ่นเมื่อกลับมาดูเฟรมที่ 1 จะให้ความรู้สึกของความอ่อนเบาของวัตถุเนื่องจากวัตถุกำลังลอยอยู่เหนือฝ่ามือ อีกทั้งภาพยังได้สื่อความหมายถึงการใช้แรงเป่าวัตถุแต่น้อย เป็นความสามารถของผู้ออกแบบในการใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อถึงตัวหมายถึงที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์อย่างมาก ในเฟรมที่ 3 ใช้ภาพที่สื่อความหมายถึงการเปล่งประกาย สื่อความหมายถึงการแตกออกของปิ่นรอบๆ ข้อความที่ใช้แทนเสียงของการแตกออก สื่อความหมายตรงว่า คนได้เสกวัตถุให้เป็นคำอวยพรวันเกิด โดยมีภาพหัวใจเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index แสดงถึงการมอบความรักแก่กันในวันเกิดด้วย อีกทั้งภาษาคาราโอเกะได้บ่งบอกว่าผู้ส่งเป็นผู้ชาย ด้วยคำว่า “นะครับ” โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ

จากภาพที่ 181 นอกจากจะใช้ภาพคนเป่าปิ่นมาเข้ารหัสความหมายแล้วยังได้ใช้ภาพที่ใช้แทนการเปล่งประกายร่วมด้วยเพื่อทำให้เกิดการสื่อความหมายจากคนเป่าปิ่นที่แตกออก ในภาพที่ 182 ได้นำภาพคนในอีกอากัปภิกิริยาหนึ่งคือการมอหรร่วมกับสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาษาคาราโอเกะเพื่อสื่อความหมายร่วมกันดังนี้

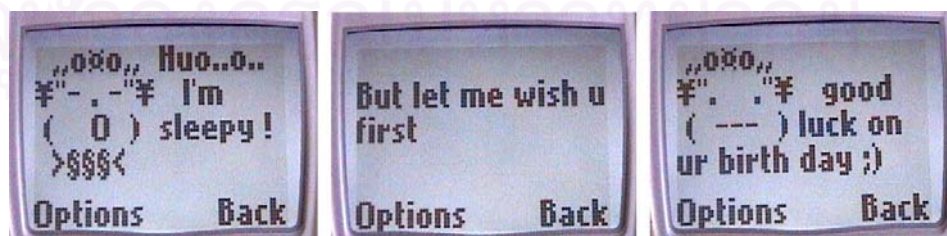
ภาพที่ 182 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 10

ภาพที่ 182 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความนี้มีการใช้ภาพคนในการสื่อความหมายเป็นหลัก โดยการให้ภาพคนมีลักษณะเคลื่อนไหว โดยในเฟรมที่ 1 ใช้ “ ” โยงความหมายสัมพันธ์กับภาพคนแสดงให้เห็นว่าคนกำลังยืนอยู่บนพื้น ใช้การเปลี่ยนตำแหน่งของ “>” ที่แทนแขนข้างซ้ายในเฟรมที่ 2 กำลังท้าวเอว ในเฟรมที่ 3 เปลี่ยนตำแหน่งของ “>” ที่แทนแขนข้างขวา สื่อความหมายได้ว่าเป็น ภาพคนกำลังเคลื่อนไหวหันซ้าย-ขวา ภาพนี้สามารถบอกรายละเอียดและความรู้สึกของตัวคนได้อย่างชัดเจน เมื่อนำมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความเพื่อสื่อความหมายตามความหมายของข้อความที่เป็นโยคคำถาม ด้วยภาษาคาราโอเกะ “วันนี้วันเกิด ใครเอ่ย” ภาพจึงสื่อถึงการค้นหาคำตอบด้วยการหันหน้า เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายถึงวาระทางการสื่อสารอย่างชัดเจนด้วยการใช้ข้อความใน เฟรมที่ 4 อีกทั้งใช้ภาษาคาราโอเกะเพื่อทำให้ข้อความมีการใช้คำพูดที่อ่อนโยนมากขึ้น

จากภาพที่ 182 ซึ่งได้นำภาพคนในอากัปกริยาการป้อนหน้าเหมือนค้นหาอะไรอยู่ ลำดับต่อไปในภาพที่ 183 ยังได้ใช้ภาพใบหน้าคนที่สื่อความหมายถึงการหาได้อีกเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 183 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 11

ภาพที่ 183 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ใช้ภาพใบหน้าที่มีความละเอียดโดยบอกถึงลักษณะทรงผมคล้ายกับการหมุนด้วยโรลม้วนผม เป็นการเข้ารหัส

ความหมายร่วมกับข้อความที่มีลักษณะของการจู่ใจด้วยข้อความที่สื่อความหมายถึงความขัดแย้งด้วยคำว่า “but” จนไปถึงข้อสรุปในเฟรมที่ 3 ที่สื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารโดยใช้มุขการต้อน การสร้างเนื้อหาให้ขัดแย้งกัน (The Reverse) ด้วยคำบรรยายโดยใช้ภาพคนหาและข้อความที่สอดคล้องกันแต่ไม่ได้บ่งบอกถึงวาระทางการสื่อสารใด และในเฟรมที่ 3 จึงมีการใช้ข้อความที่ บ่งบอกถึงวาระวันครบรอบวันเกิดอย่างชัดเจนอีกทั้งมีการใช้ Emotion สื่อความหมายถึงการยิ้มอย่างมีเลศนัยได้อีกด้วย

จากการนำภาพคนมาเข้ารหัสความหมายในข้อความสั้นปริบทวาระวันครบรอบวันเกิดได้ตั้งข้างต้นนั้น จากการวิจัยพบว่าได้มีการใช้ภาพคนเปลือยในปริบทวาระนี้ โดยนำมาใช้กับกลุ่มผู้ใช้ที่มีความสนิทสนมกันเป็นพิเศษเนื่องจากภาพคนเปลือยถือเป็นเรื่องที่สื่อความหมายถึงเรื่องเพศเป็นสำคัญ ดังภาพที่ 184

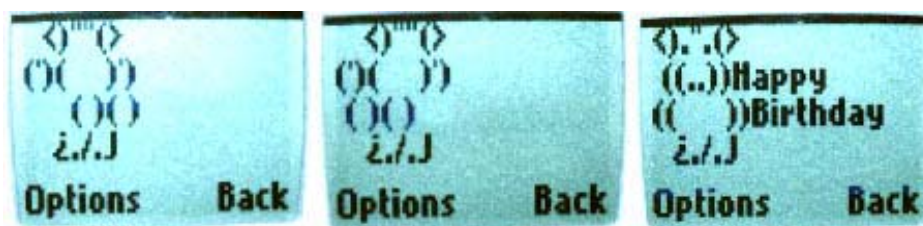
ภาพที่ 184 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 12

ภาพที่ 184 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ใช้ข้อความในการเข้ารหัสความหมายในเฟรมที่ 1 โดยสื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารในวาระวันครบรอบวันเกิดอย่างชัดเจนด้วยตัวพิมพ์ใหญ่พร้อมทั้งการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิดความรู้สึก “!!!” เพื่อแสดงถึงการใช้เสียงดังและเน้นให้ประโยคมีความโดดเด่น และเป็นการจู่ใจนำไปสู่เฟรมที่ 2 ที่ใช้ภาพผู้หญิงเปลือยเป็นการสื่อความหมายต่อเนื่องจากเฟรมที่ 1 และตามด้วยคำถามเพื่อให้ผู้รับสร้างคำตอบในใจภาพนี้ได้ใช้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพมีความหมายตรงในเรื่องเพศ เป็นการมอบของขวัญวันเกิดเป็นผู้หญิงเปลือย และเป็นการใช้ความหมายแฝงให้เห็นถึงเรื่องเพศ และการมีกิจกรรมทางเพศในวันเกิด ซึ่งจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงระดับความสัมพันธ์ของผู้รับและผู้ส่งด้วย ซึ่งจากตัวอย่างที่นำมาศึกษานี้เป็นข้อความสั้นที่ได้รับการ Forward จากผู้ใช้ที่เป็นผู้ชายส่งมายังเพื่อนที่เป็นผู้ชายเช่นกัน

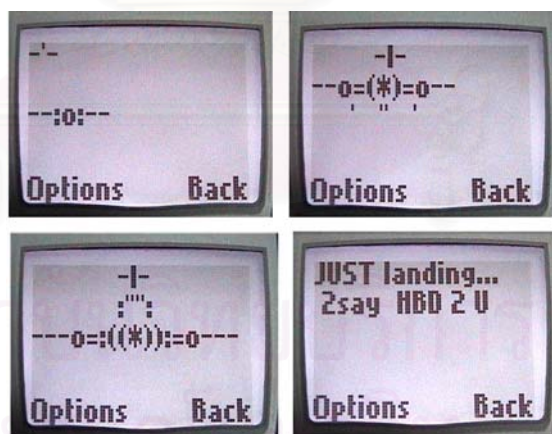
นอกจากจะนำภาพคนและคนเปลือยมาใช้ในปริบทวาระวันครบรอบวันเกิดได้แล้วนั้น ยังพบว่าได้มีการนำภาพสัตว์มาใช้เช่นกัน จากตัวอย่างในภาพที่ 185 จะเป็นภาพหมูซึ่งเป็นภาพเกี่ยวกับสัตว์ที่ได้รับความนิยมมากภาพหนึ่งของบริการข้อความสั้น

ภาพที่ 185 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 13

ภาพที่ 185 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ ได้ใช้ภาพหมู่ซึ่งเป็นภาพที่สามารถนำมาใช้ในปริบทวาระใดก็ได้เพียงแค่เปลี่ยนข้อความในเฟรมที่ 3 เท่านั้น ภาพหมู่ที่นำมาใช้นี้จึงเป็นตัวเข้ารหัสความหมายและเป็นตัวดำเนินเรื่อง สังเกตว่ามีการใช้เครื่องหมายชุดเดิม แต่เปลี่ยนตำแหน่งก็ทำให้ภาพมีการเคลื่อนไหว นำไปสู่การสรุปในเฟรมที่ 3 ซึ่งใช้ข้อความเพื่อสื่อความหมายถึงปริบททางการสื่อสารในวาระวันครบรอบวันเกิดอย่างสมบูรณ์ ภาพหมู่นี้ยังสื่อความหมายถึงการล้อเลียนได้ด้วย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol สื่อความหมายถึงความอ้วน นอกจากนี้จะใช้ภาพสัตว์ในการเข้ารหัสความหมายในปริบทวาระวันครบรอบวันเกิดได้แล้ว จากการวิจัยยังพบว่าสามารถนำภาพสิ่งของมาเข้ารหัสความหมายได้เช่นเดียวกัน โดยจำเป็นต้องมีข้อความบ่งบอกถึงปริบทวาระอย่างชัดเจนด้วย ดังภาพที่ 186-187 ต่อไปนี้

ภาพที่ 186 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 14

ภาพที่ 186 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ลักษณะของข้อความสั้นนี้ เป็นลักษณะการเข้ารหัสความหมายที่ได้รับความนิยมมากเช่นกัน เป็นการประกอบสร้างความหมายของภาพในลักษณะต่อเนื่องค่อยๆ เฉลยโดยใช้ความใกล้เคียงในการสื่อความหมาย โดยใช้ภาพเครื่องบินซึ่งเป็นภาพที่สามารถนำมาใช้ในปริบทวาระใดก็ได้เพียงแค่เปลี่ยนข้อความในเฟรมสุดท้าย ในเฟรมที่ 3 เป็นภาพเครื่องบินสมบรูณ์ สื่อความหมายถึง การเดินทางที่ยาวไกล อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ที่บ่งบอกถึง การตั้งใจที่จะมาอวยพรวันครบรอบวันเกิดแม้ว่าจะ

เดินทางมาไกลเพียงใดก็ตาม ซึ่งได้มีการเข้ารหัสความหมายร่วมกับคำว่า “JUST landing” ในเฟรมที่ 4 ข้อความได้สื่อความหมายถึงบริบททางการสื่อสารในวาระวันครบรอบวันเกิด โดยใช้คำย่อ ซึ่งทำให้ภาพซึ่งมีความหมายไม่เกี่ยวข้องกับบริบทกลับสื่อความหมายในบริบทได้อย่างกลมกลืนและ ลงตัว โดยใช้รหัสภาษาที่เป็นคำย่อด้วยตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำให้โดดเด่นขึ้น

นอกจากการนำภาพเครื่องบินมาใช้ในการเข้ารหัสความหมายได้แล้วนั้น ยังได้มีการนำภาพตะกร้ามาเข้ารหัสความหมายได้อีกเช่นเดียวกันดังในภาพที่ 187 โดยภาพตะกร้านี้ได้สื่อความหมายถึงการมอบของขวัญแก่กันนั่นเอง

ภาพที่ 187 ข้อความสั้นวันครบรอบวันเกิดแบบที่ 15

ภาพที่ 187 มีวิธีการเข้ารหัสความหมายดังนี้ ข้อความสั้นนี้ใช้ภาพในการเข้ารหัสความหมายในลำดับแรก ซึ่งสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนว่าเป็นภาพตะกร้าใส่ดอกไม้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ Symbol ร่วมกับข้อความในเฟรมที่ 2 เพื่ออธิบายภาพเพิ่มเติม ถึงการมอบความเอาใจใส่ ความคิดถึงแก่ผู้รับ พร้อมทั้งการอวยพรวันครบรอบวันเกิดได้อย่างชัดเจน ด้วยการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นคำ และใช้รหัสภาษาที่เป็น Emoticon สื่อความหมายถึงการยิ้มขยับตาอย่างมีความสุข ภาพตะกร้านี้ ผู้วิจัยได้นำมาจากข้อความสั้นที่ได้รับการเก็บไว้ของคุณศศิธร ลักษณะ ซึ่งคุณศศิธร ได้ให้ความเห็นว่า “อันนี้ก็เก็บไว้เพราะรูปตะกร้ามันสวยดี เผอิญมีเพื่อนส่งมาให้ในวันเกิดก็เลยเก็บไว้ แล้วถ้าเราจะ forward ไปเลยก็ได้ แล้วถ้าเราจะใส่ชื่อคนรับก็ได้โดยเพิ่มชื่อตรง HAPPY BIRTH DAY TO...ja ;) ลงไป ก็ใช้ได้อีกตั้งหลายคน” ซึ่งเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่ผู้ใช้บริการข้อความสั้นนิยมใช้เพื่อส่งต่อข้อความถึงกันภายในกลุ่มเดียวกัน

วันครบรอบวันเกิดถือกำเนิดขึ้นจากแนวคิดตั้งแต่คนโบราณได้ค้นพบวิถีโคจรของดวงจันทร์ ที่ทำให้เกิดฤดูกาล จึงมีการประดิษฐ์ปฏิทินขึ้นและกำหนดวันสำคัญต่างๆลงไปรวมทั้งวันเกิด เป็นเครื่องหมายแห่งการครบรอบเมื่อปีต่อมาเวียนมาถึงอีกครั้งหนึ่ง การเฉลิมฉลองวันครบรอบวันเกิดได้เกิดขึ้นมาช้านานแล้ว ตั้งแต่ยุคสมัยอียิปต์โบราณเมื่อ 4,000 ปีก่อน เป็นการเฉลิมฉลองวันประสูติของฟาโรห์โดยตรงเลี้ยงฉลองให้กับบิรวารในราชสำนักของพระองค์ แต่การฉลองวันครบรอบวันเกิดนี้ได้เกิดขึ้นจากความเชื่อของพวกนอกรีตที่เชื่อว่าในวันครบรอบวันเกิดนั้น

จะมีปีศาจร้ายเข้ามาทำร้ายคนที่เกิด เขาจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับครอบครัวและเพื่อนเท่านั้นปีศาจร้ายถึงจะเข้ามาทำร้ายไม่ได้ และเพื่อที่จะปกป้องเขา ครอบครัวและเพื่อนจะต้องอยู่พร้อมด้วยเค้กของขวัญและคำพูดดี ๆ เพื่อให้กำลังใจ และการมอบความสุขแก่กัน ซึ่งธรรมเนียมในวันคล้ายวันเกิดนี้มักจะพบสัญลักษณ์แห่งความโชคดีร่วมด้วย เช่น หินประจำวันเกิด ดอกไม้ สีแห่งความโชคดีตามเดือนเกิดซึ่งเหมือนกับการคิดจักรราศีขึ้นมา

แต่ในสังคมไทย วันครบรอบวันเกิดได้มีธรรมเนียมประเพณีการทำบุญต่อกันมา เมื่อเราได้รับวัฒนธรรมตะวันตกในเรื่องวันครบรอบวันเกิดเข้ามาใช้ ความเชื่อที่ผู้วิจัยได้นำมากล่าวไว้ข้างต้นนั้น คนไทยมิได้นำมาใช้ แต่ก็ยังได้นำแนวคิดเกี่ยวกับเค้กวันเกิด การส่งบัตรอวยพรวันเกิดและการมอบของขวัญที่ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่มักจะกระทำกันในวันครบรอบวันเกิดเป็นการมอบความสุข ความปรารถนาดีต่อกันมาใช้อย่างแพร่หลาย และเมื่อบริการข้อความสั้นได้รับการใช้อย่างแพร่หลายพฤติกรรมกรรมการส่งบัตรอวยพรจึงได้มีการส่งโดยการใช้อีเมลคือโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นด้วย

จากการวิจัยพบว่า ภาพที่นำมาใช้ในบริการข้อความสั้นในวาระวันครบรอบวันเกิดนั้น ภาพที่นิยมใช้มากที่สุดคือ ภาพเค้กและกล่องของขวัญ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวันครบรอบวันเกิด การมอบของขวัญที่เป็นภาพของตุ๊กตาหมี นอกจากนี้ยังพบว่าได้ใช้ภาพที่นอกเหนือจากการสื่อความหมายถึงวันครบรอบวันเกิดคือ ภาพคนและสัตว์ประเภทต่างๆ รวมถึงภาพเครื่องบินและภาพตะกร้า ซึ่งได้ถูกนำมาเข้ารหัสความหมายร่วมกับข้อความที่บ่งบอกถึงวาระวันครบรอบวันเกิดอย่างชัดเจนจึงทำให้สามารถใช้ภาพดังกล่าวในการสื่อความหมายถึงการมอบความสุข ความปรารถนาดีต่อกันในวันครบรอบวันเกิดได้อย่างดี รวมทั้งจากการวิจัยยังพบว่าได้มีการใช้ภาพคนเปลือยในการสื่อความหมายในเรื่องเพศอีกด้วย ทั้งนี้การนำมาใช้จะต้องคำนึงถึงระดับความสัมพันธ์ของทั้งผู้ส่งและผู้รับเป็นอย่างดีซึ่งในการวิจัยพบว่ามีการใช้ในผู้ส่งและผู้รับที่เป็นเพื่อนสนิทกันและเป็นเพศชาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์บริการข้อความสั้นตามบริบททางภาษาการสื่อสารทั้งหมดนี้ สามารถสรุปได้ถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของข้อความและการเข้ารหัสความหมายของข้อความสั้นในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร ตามแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาศึกษา ดังรายละเอียดคือ

การประกอบสร้างความหมายของข้อความสั้น เป็นวิธีการของผู้ออกแบบเมื่อผู้ใช้ได้นำข้อความสำเร็จรูปจากเว็บไซต์มาใช้ แต่จากการวิจัยพบว่า ผู้ใช้ได้มีการปรับเปลี่ยนข้อความด้วยตนเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมการใช้ที่พบเห็นได้โดยทั่วไป ซึ่งจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงพื้นฐานประการสำคัญคือ ข้อจำกัดของเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในส่วนจำนวนตัวอักษรที่ใช้ได้ไม่เกิน 160 ตัวอักษรต่อ 1 ข้อความสั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงพบว่าการประกอบสร้างความหมายของข้อความทั้งหมด 3 ประเภทคือ

1. ข้อความที่ใช้รหัสไวยากรณ์ในการสื่อความหมาย เป็นข้อความที่มีความหมายทางภาษาชัดเจนถูกต้องตามรหัสทางภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้ที่มีการเรียนรู้รหัสไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจะสามารถทราบความหมายได้
2. ข้อความที่ใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ต้องมีการเรียนรู้ เป็นสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ถูกนำมาใช้แทนการใช้ภาษามี 3 ประเภทด้วยกันคือ
 - 2.1 สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบคำย่อ (Acronyms) จากการวิจัยพบว่า เป็นการใช้สัญลักษณ์แบบ Symbol จะต้องมีการเรียนรู้ก่อน จึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้ มีการใช้ 3 แบบคือ
 - แบบย่อคำ มีหลักการใช้ 2 แบบคือ
 - 2.1.1 ย่อคำแบบเลียนเสียง มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยการเลียนเสียงของข้อความที่ต้องการโดยนำสัญลักษณ์ที่มีคำอ่านเช่นเดียวกันมาใช้แทนเช่น C หมายถึง see , 2 หมายถึง to too
 - 2.1.2 ย่อคำแบบใช้สัญลักษณ์แทน เป็นการกำหนดสัญลักษณ์ทางภาษาเพื่อใช้แทนคำๆนั้นโดยเฉพาะ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยการกำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้แทนคำหรือข้อความ ทั้งนี้จะต้องมีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ใช้เช่น X หมายถึง kiss , 24/7 หมายถึง Always (24 hours a day , 7 days a week)
 - 2.1.3 แบบย่อประโยค มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยใช้หลักการคือนำตัวอักษรหน้าของคำในประโยคมาเพียง 1 ตัวมาเรียงต่อกันเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นคำใหม่ เช่น ที่นิยมใช้คือ HVD หมายถึง Happy Valentine's day , HBD หมายถึง Happy birthday , HPY หมายถึง Happy

2.2 สัญลักษณ์และรหัสภาษา ที่ใช้แทนอารมณ์ ความรู้สึก (Expression) โดยใช้ร่วมกับข้อความ ที่นิยมใช้มากที่สุดคือ ! แทนการแสดงออกถึงอาการตกใจหรือการตะโกน ? แทนการแสดงออกถึงความสงสัย งุนงง

2.3 สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบสัญลักษณ์อารมณ์ (Emoticon) จากการวิจัยพบว่า เป็นคำที่มาจากการประสมคำ 2 คำ คือคำว่า Emotion กับ Symbol เป็นสัญลักษณ์ทางภาษาที่ใช้หลักการของแนวคิดรหัสของการ์ตูน (Cartoon Code) ประเภทการแสดงอารมณ์ผ่านสีระและรูปร่างของการ์ตูน มาใช้เพื่อแทนการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้ส่ง ที่มีการประกอบสร้างโดยการเรียงสัญลักษณ์ที่มีอยู่บนแป้นพิมพ์ออกมาเป็นรูปภาพเล็ก เพื่อให้เข้าใจกันโดยทั่วไป ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 รูปแบบคือ

2.3.1 แบบที่ใช้แทนอารมณ์และสีหน้า มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยส่วนใหญ่ จะใช้สัญลักษณ์ที่มีอยู่บนแป้นพิมพ์ทั้งหมดมาสร้างสรรค์เป็นภาพหน้าคนในอารมณ์ต่างๆ โดยการสื่อความหมายผู้ดูจะต้องเอียงศีรษะเพื่อจะดูว่าเป็นภาพใดที่นิยมมากที่สุดคือ :-) หมายถึง ยิ้มอย่างมีความสุข เป็นการประกอบสร้างความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ 3 ตัวคือ : -) โดยในแต่ละตัวนั้นจะมีการให้ความหมายตามหน้าที่โดยตรงคือ หน้าที่ทางด้านภาษาศาสตร์เป็นเครื่องหมายที่ใช้ประกอบเป็นภาษาเขียนในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือ เครื่องหมาย colon “:” ซึ่งเมื่อนำมาใช้จะเป็นการสลายความหมายที่ถูกจัดการรวบรวมโดยรหัสไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มาเป็นการจัดการโดยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่สื่อความหมายถึง ตา 2 ข้าง จากการวิจัยยังพบว่านิยมใช้เครื่องหมาย semicolon “;” แทนการขยิบตาด้วยเช่นเดียวกัน ในส่วนของจมูก นิยมใช้เครื่องหมายทางคณิตศาสตร์คือเครื่องหมายลบ “-” ส่วนปากจะใช้เครื่องหมายไปตามแต่กริยาอาการของใบหน้าโดยใช้วิธีการจดจำแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุดคือเครื่องหมายวงเล็บทั้งวงเล็บเปิด (“) และ วงเล็บปิด “)” จากการวิจัยยังพบว่า Emoticon นี้ไม่จำเป็นจะต้องใช้เครื่องหมายที่สื่อความหมายถึงจมูกก็ได้ จะใช้เพียงเครื่องหมายที่แสดงถึงตาและปากก็สามารถสื่อความหมายถึงใบหน้าได้

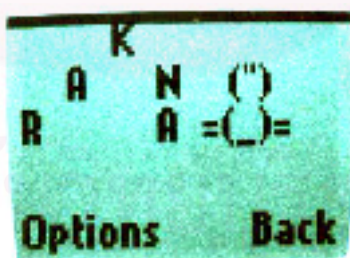
2.3.2 แบบที่ใช้แทนคน สัตว์ และสิ่งของ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยเป็นการสลายความหมายที่ถูกจัดการรวบรวมโดยรหัสไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มาเป็นการจัดการโดยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเช่นเดียวกับแบบที่ใช้แทนอารมณ์และสีหน้า โดยมีจัดเรียงเครื่องหมายทั้งหมดให้คล้ายกับรูปภาพที่ต้องการสื่อความ ผู้ดูจะต้องเอียงศีรษะเพื่อจะดูว่าเป็นภาพใด ที่นิยมมากที่สุดคือ >(<))> หมายถึง

ปลา โดยใช้เครื่องหมาย ">" มากกว่า แทนหาง เครื่องหมาย "<" น้อยกว่า แทน ส่วนปลายของลำตัว เครื่องหมาย ")))" วงเล็บปิดซ้อนกัน 3 อัน แทนลำตัวที่เป็น รั้วๆของปลา เครื่องหมาย ";" semicolon แทนตาในลักษณะหลิวตา เครื่องหมาย ">" มากกว่า แทนปากแหลมของปลา

2.4 สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบภาษาคาราโอเกะ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดย เป็นการใช้สัญลักษณ์ที่เป็นอักษรภาษาอังกฤษเพื่อทับศัพท์แทนการใช้ภาษาไทย ส่วนใหญ่จะใช้แทนคำพูดที่มีลักษณะแบบไทยคือคำพูดที่มีหางเสียง เช่น na นะ ja จ๊ะ เป็นต้น เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยภายใต้เทคโนโลยีที่ใช้ได้อย่างกลมกลืน

การประกอบสร้างความหมายของข้อความดังได้อธิบายไว้ข้างต้น พบว่าเป็นการ ประกอบสร้างในรูปแบบธรรมดาโดยใช้รหัสไวยากรณ์เป็นตัวสร้างรูปประโยค และจากการวิจัยยัง พบอีกว่า การประกอบสร้างความหมายของข้อความยังมีการประกอบสร้างในรูปแบบของการ นำเสนออีกด้วย โดยนำข้อความมาหรือการใช้สัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรในรูปแบบที่แปลกตา โดย แนวคิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของการเขียน (Signs of Writing) จึงถูกนำมาใช้ในขั้นตอนนี้โดยใช้แบบ Polyglyphs คือการนำอักษรที่มีความหมายในเชิงภาษามาเรียงต่อกันเป็นลักษณะแปลกตาจาก ซ้ายไปขวา หรือบนลงล่าง เฉียงขึ้นหรือเฉียงลง แต่ผู้ใช้ก็สามารถตีความหมายได้เนื่องจากมีรหัส ภาษากำกับอยู่ ซึ่งความแตกต่างนี้ จากการวิจัยสามารถสรุปได้ด้วยสาเหตุใน 2 แบบในภาพที่ 188-190 ดังนี้คือ

ภาพที่ 188 การคำนึงถึงการแสดงผลตามความหมายในทางภาษา

ภาพที่ 188 เป็นการเรียงเครื่องหมายคำว่า "RAK NA" "รักนะ" โดยใช้การตีความหมาย จากซ้ายไปขวา ซึ่งแม้ว่าจะมีการเรียงเครื่องหมายในแนวสูงขึ้น แต่ด้วยประสบการณ์เดิมในการ เข้ารหัสความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ทางภาษาจำเป็นต้องตีความหมายด้วยการอ่านจากซ้ายไป ขวา ไม่ใช่จากบนลงล่างเป็นคำว่า "KANRA" ซึ่งไม่มีความหมายในทางภาษา

ภาพที่ 189 การคำนึงถึงการแสดงผลของจำนวนตัวอักษร จำนวนบรรทัดและจำนวนเฟรม
แบบที่ 1

ภาพที่ 189 นี้ เป็นการนำเสนอแบบเฟรมเดียวซึ่งจะมีลักษณะพิเศษโดยการสรุปรวมความ ดังนั้นในข้อความสั้นนี้จึงจำเป็นต้องมีความสมบูรณ์ของการประกอบสร้างความหมายทั้งภาพและข้อความในเฟรมเดียวกัน โดยข้อความที่ใช้จะเป็นการเรียงจากบนลงล่าง การเข้ารหัสความหมายของข้อความพร้อมกับภาพนี้ยังพบว่าใช้เพื่อลดจำนวนตัวอักษรในการแสดงผล เนื่องจากหากนำเสนอด้วยภาพ 1 เฟรมและนำข้อความย้ายไปในเฟรมที่ 2 ก็จะทำให้ใช้จำนวนตัวอักษรเพิ่มขึ้น เนื่องจากการพิมพ์เครื่องหมายลงไปในแต่ละบรรทัดนั้น จำนวนเว้นวรรคก็นับเช่นเดียวกับจำนวนตัวอักษรด้วย

ภาพที่ 190 การคำนึงถึงการแสดงผลของจำนวนตัวอักษร จำนวนบรรทัดและจำนวนเฟรม
แบบที่ 2

ภาพที่ 190 นี้ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยใช้รหัสไวยากรณ์ทางภาษาเป็นตัวสื่อความหมายถึงบริบททางการสื่อสารในวาระวันปีใหม่อย่างสมบูรณ์ อยู่ภายในภาพหัวใจซึ่งออกแบบให้มีการแสดงผล 4 บรรทัดจึงสามารถนำข้อความมาใส่ด้านในได้ ซึ่งได้สื่อความหมายถึงการวาระทางการสื่อสารในวันปีใหม่เหมือนกับข้อความสั้นแรก แต่การเข้ารหัสความหมายของข้อความจะเป็นการแบ่งคำว่า Happy New Year เป็น 2 เฟรม

ความแตกต่างในการเรียงข้อความในแบบที่ 2 นี้จึงเป็นผลมาจากความต้องการพื้นที่ในการแสดงผลโดยคำนึงถึงจำนวนบรรทัดและเฟรมในการแสดงผล

หลังจากการสรุปวิธีการประกอบสร้างความหมายของภาพและข้อความมาทั้งหมดแล้ว ในการทำความเข้าใจในลำดับต่อไปนั้นคือการสรุปถึงการเข้ารหัสความหมายของข้อความสั้นในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดข้างต้นตามบริบทในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสารพบว่า มีการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความเพื่อประกอบสร้างข้อความสั้น โดยจะมีการกำหนดใช้ภาพและข้อความที่เหมือนและแตกต่างกันไปเพื่อนำไปสู่การสื่อความหมายให้สอดคล้องกับบริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงขอแยกแยะตั้งแต่บริบทวาระวันคริสต์มาส วันปีใหม่ วันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิดตามลำดับ ซึ่งในส่วนของภาพนั้นผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของภาพโดยเพิ่มในหมวดหมู่ย่อยลงไปเพื่อให้เห็นการนำมาใช้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ภาพที่พบทั้งหมดในการเข้ารหัสความหมาย
แยกตามบริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร

ภาพที่พบ	คริสต์มาส	ปีใหม่	วาเลนไทน์	ครบรอบวันเกิด
1. ต้นคริสต์มาส	✓			
2. ตุ๊กตาหิมะ	✓	✓		
3. หน่อกุหลาบ	✓		✓	✓
4. ดอกกุหลาบ		✓	✓	✓
5. หัวใจ	✓	✓	✓	✓
6. หนี่	✓	✓	✓	✓
7. ปลา	✓	✓	✓	✓
8. นก	✓	✓	✓	✓
9. คนเป่านุ่น	✓	✓	✓	✓
10. คนยิงธนู	✓	✓	✓	✓
11. ระเบิดเวลา	✓	✓		✓
12. หมู	✓	✓		✓
13. รถไฟ	✓		✓	
14. พลุ		✓		
15. ไก่		✓	✓	
16. กระจ่าง		✓	✓	
17. เค้ก		✓		✓

ตารางที่ 6 ภาพที่พบทั้งหมดในการเข้ารหัสความหมาย
แยกตามปริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร

ภาพที่พบ	คริสต์มาส	ปีใหม่	วาเลนไทน์	ครบรอบวันเกิด
18. หนีมื้อช็อคโกแลต		✓	✓	
19. ต้นไม้		✓		✓
20. ซองจดหมาย		✓		
21. คิวปิด			✓	
22. หนีมื้อปีก			✓	
23. เกี่ยวกับการจูบ			✓	
24. เกี่ยวกับการกอด			✓	
25. น้ำตา			✓	
26. แมลงหวี่			✓	
27. รถบัส			✓	✓
28. กล่องของขวัญ				✓
29. ตุ๊กตาหมี			✓	✓
30. เครื่องบิน				✓
31. ตะกร้า				✓
32. คนเปลือย				✓
33. ลิง			✓	✓
34. ดอกไม้			✓	✓
35. โบหน้าคน			✓	✓
36. คน				✓
37. การเปล่งประกาย	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 6 ดังข้างต้น นี้ผู้วิจัยจะขอสรุปการเข้ารหัสความหมายด้วยภาพทั้งหมดตามปริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสารที่มีความเหมือนและแตกต่างกันเป็นหมวดหมู่ โดยได้อธิบายการสื่อความหมายที่ได้รับการเรียนรู้และยอมรับร่วมกันทั่วไปของผู้นำมาใช้ดังนี้คือ

1. ภาพที่ใช้เฉพาะวาระนั้นไม่ปรากฏให้เห็นในวาระอื่น

- 1.1 ต้นคริสต์มาส สื่อความหมายถึง ชีวิตและการเติบโต เป็นภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันคริสต์มาส

- 1.2 พลุ สื่อความหมายถึง การเฉลิมฉลองเพื่อขับไล่ความชั่วร้ายให้ผ่านพ้นไป เป็นภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันปีใหม่
- 1.3 ภาพเกี่ยวกับการจูบ สื่อความหมายถึง การแสดงถึงความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
- 1.4 ภาพเกี่ยวกับการกอด สื่อความหมายถึง การแสดงถึงความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันวันวาเลนไทน์
- 1.5 คิวบิต สื่อความหมายถึง เทพแห่งความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันวันวาเลนไทน์
- 1.6 หมีมีปีก สื่อความหมายถึง เทพแห่งความรักโดยใช้หมีเป็นตัวแทน เป็นภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันวันวาเลนไทน์
- 1.7 น้ำตา สื่อความหมายถึง การแสดงถึงความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันวันวาเลนไทน์
- 1.8 กล่องของขวัญ สื่อความหมายถึง การมอบความสุขและความปรารถนาดีแก่กัน เป็นภาพที่ใช้เฉพาะในวาระวันครบรอบวันเกิด
2. ภาพที่ใช้เฉพาะวาระนั้นและยังปรากฏให้เห็นในวาระอื่น
 - 2.1 หัวใจ สื่อความหมายถึง ความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์แต่พบว่ามีการใช้ในทุกวาระโอกาส
 - 2.2 ดอกกุหลาบ สื่อความหมายถึง ความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์แต่พบว่ามีการใช้ในวาระโอกาส วันปีใหม่ วันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 2.3 หมีถือดอกกุหลาบ สื่อความหมายถึง การมอบความรักแก่กัน เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์แต่พบว่ามีการใช้ในวาระโอกาสวันคริสต์มาส และวันครบรอบวันเกิด
 - 2.4 ตุ๊กตาทิมะ สื่อความหมายถึง ความสนุกสนาน และการมอบความสุขสดชื่นแก่กัน เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันคริสต์มาสแต่พบว่ามีการใช้ในวาระโอกาสวันปีใหม่ด้วย
 - 2.5 เค้ก สื่อความหมายถึง ความหอมหวานและความสุข เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันครบรอบวันเกิดแต่พบว่ามีการใช้ในวาระวันปีใหม่ด้วย
3. ภาพที่ไม่เฉพาะเจาะจงและปรากฏอยู่ในทุกวาระ
 - 3.1 หมี สื่อความหมายถึง ความน่ารัก
 - 3.2 ปลา สื่อความหมายถึง ความชุ่มชื้นและอดทน
 - 3.3 นก สื่อความหมายถึง ความอิสระ
 - 3.4 คนเป่านุ่น สื่อความหมายถึง อากัปกริยาหนึ่งของคน ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจง แต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อนุ่นระเบิดออก

- 3.5 คนยิงธนู สื่อความหมายถึง กีฬาประเภทหนึ่งที่ใช้ทดสอบความแม่นยำ ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อธนูถูกยิงโดนเป้าหมาย
- 3.6 การเปล่งประกาย สื่อความหมายถึง ความระยิบระยับ
- 3.7 ความคิด ความรู้สึก สื่อความหมายตามเครื่องหมายที่ใช้
4. ภาพที่ไม่เฉพาะเจาะจงในวาระใดและมีการใช้ร่วมกับวาระอื่นบ้าง
 - 4.1 ระเบิดเวลา สื่อความหมายถึง การนับถอยหลังสู่สิ่งที่จะเกิดขึ้นใหม่ ปรากฏในวาระวันคริสต์มาส วันปีใหม่และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.2 หมู สื่อความหมายถึง ความอ้วน ปรากฏในวาระวันคริสต์มาส ปีใหม่และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.3 ไก่ สื่อความหมายถึง การเริ่มต้นวันใหม่ ปรากฏในวาระวันปีใหม่และวันวาเลนไทน์
 - 4.4 หมี่ถักช่อดอกไม้ สื่อความหมายถึง การมอบความรักแก่กัน ปรากฏในวาระวันปีใหม่และวันวาเลนไทน์
 - 4.5 ต้นไม้ สื่อความหมายถึง การเจริญเติบโต ปรากฏในวาระวันปีใหม่และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.6 รถไฟ สื่อความหมายถึง ความยาวและการเดินทาง ปรากฏในวาระวันคริสต์มาส และวันวาเลนไทน์
 - 4.7 กระจ่าง สื่อความหมายถึง ความกระฉับกระเฉงและความรวดเร็ว ปรากฏในวาระวันปีใหม่และวันวาเลนไทน์
 - 4.8 ตุ๊กตาหมี สื่อความหมายถึง ของขวัญที่มีความน่ารัก ปรากฏในวาระวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.9 รถบัส สื่อความหมายถึง ยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง ปรากฏในวาระวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.10 ลิง สื่อความหมายถึง ความว่องไว ปรากฏในวาระวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.11 ดอกไม้ สื่อความหมายถึง สิ่งที่สวยงามและความปรารถนาดี ปรากฏในวาระวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.12 ไบหน้าคน สื่อความหมายถึง อารมณ์ที่แสดงออกทางใบหน้า ปรากฏในวาระวันวาเลนไทน์และวาระวันครบรอบวันเกิด
5. ภาพที่ไม่เฉพาะเจาะจงในวาระนั้นแต่ปรากฏเฉพาะวาระนั้นวาระเดียว
 - 5.1 อวัยวะเพศชาย สื่อความหมายถึง การล้อเลียนกันในเรื่องเพศ ปรากฏในวาระวันคริสต์มาส

- 5.2 ของจดหมาย สื่อความหมายถึง การส่งข่าวสาร ปรากฏในวาระวันปีใหม่
- 5.3 แมลงหวี่ สื่อความหมายถึง สัตว์ชนิดหนึ่งที่มีการกระพือปีกอย่างรวดเร็ว ปรากฏในวาระวันวาเลนไทน์
- 5.4 เครื่องบิน สื่อความหมายถึง การเดินทางที่รวดเร็วและยาวไกล ปรากฏในวาระวันครบรอบวันเกิด
- 5.5 ตะกร้า สื่อความหมายถึง สิ่งที่ใช้บรรจุสิ่งของ ปรากฏในวาระวันครบรอบวันเกิด
- 5.6 คนเปลือย สื่อความหมายถึง เรื่องเพศ ปรากฏในวาระวันครบรอบวันเกิด

จากการแยกแยะการเข้ารหัสความหมายโดยใช้ภาพตามวาระโอกาสทางการสื่อสารทั้งหมดนี้ จากการวิจัยพบว่าผู้ใช้มีการแลกเปลี่ยนภาพระหว่างกันอยู่ตลอดเวลาในวาระโอกาสต่างๆ เนื่องจากเป็นการนำภาพและการนำเสนอจากวาระโอกาสเดิมมาใช้ในวาระโอกาสใหม่ โดยจากการสัมภาษณ์ผู้ใช้พบว่ามีการแลกเปลี่ยน ทำซ้ำภาพและเพิ่มโดยการพิมพ์ข้อความที่ต้องการลงไปใหม่ ซึ่งสามารถสรุปภาพที่นำมาเข้ารหัสความหมายในบริการข้อความสั้นเป็นสัญลักษณ์ตามแนวคิดของ Charles Saunders Peirce ได้ 3 ประเภท คือ

1. ภาพที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Icon เป็นภาพที่มีความคล้ายคลึงกับภาพในประสบการณ์จริงสามารถมองเห็นแล้วทราบได้เลยว่าเป็นภาพใด ซึ่งก็คือภาพที่ได้รับการใช้ทั้งหมดในข้อความสั้น
2. ภาพที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ภาพที่ผู้ใช้นำมาเข้ารหัสความหมายในข้อความสั้นนั้นบางภาพถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol เนื่องจากหน้าที่จะสามารถทำความเข้าใจได้ว่าเป็นภาพใดได้นั้น จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ถึงการสื่อความหมายเฉพาะ ดังได้กล่าวถึงการสื่อความหมายไว้ในตอนต้น ภาพต้นคริสต์มาส เป็นภาพที่มีการเรียนรู้และยอมรับกันโดยทั่วไปว่า เป็นภาพใช้เฉพาะในวันคริสต์มาสสื่อความหมายถึง ชีวิตและการเติบโต ภาพหัวใจ มีการเรียนรู้และยอมรับกันว่าใช้แทนความรัก สื่อความหมายถึง ความรัก ภาพเค้ก มีการเรียนรู้และยอมรับกันว่าใช้แทนวาระวันครบรอบวันเกิด สื่อความหมายถึง ความหอมหวานและความสุข หมีมีการเรียนรู้และยอมรับกันว่าใช้แทนความน่ารักและเป็นภาพที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาพที่สื่อความหมายไม่เฉพาะเจาะจงที่จะต้องใช้ในวาระใดวาระหนึ่งโดยเฉพาะ
3. ภาพที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ภาพประเภทนี้ก็คือภาพประเภท Symbol ที่พบเห็นโดยทั่วไป แต่เมื่อได้ถูกนำมาเข้ารหัสความหมายตามบริบทวาระโอกาสทางการสื่อสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสื่อความหมายของตัวเอง ภาพจึงได้ถูกให้ความหมาย

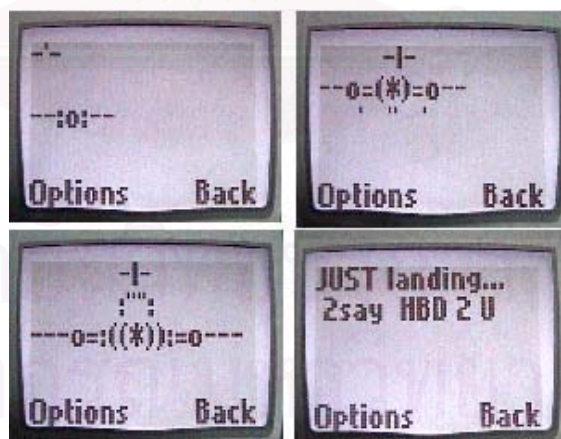
ใหม่ตามวาระที่นำมาใช้ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักของเหตุและผลในการสื่อความหมาย ที่พบมากที่สุดคือ ภาพหัวใจ ซึ่งสื่อความหมายแทนความรัก ดังเช่นภาพที่ 191

ภาพที่ 191 ตัวอย่างข้อความสั้นที่ใช้สัญลักษณ์ประเภท Index แบบที่ 1

ภาพที่ 191 นี้เป็นข้อความสั้นที่ใช้ในวาระวันครบรอบวันเกิด แต่ได้มีการใช้ภาพหัวใจซึ่งเป็นภาพที่ใช้เฉพาะในบริบทวาระวันวาเลนไทน์และภาพตุ๊กตาสหมีซึ่งไม่เฉพาะเจาะจงว่าใช้ในวาระใด จึงสื่อความหมายได้ว่า ในวาระวันครบรอบวันเกิดนี้มิได้มีเพียงการอวยพรให้มีความสุขตามสัญลักษณ์ทางภาษา “Happy Birthday” เท่านั้น แต่ความหมายของภาพหัวใจและตุ๊กตาสหมี ทำให้มีการคิดเชิงเหตุและผลไปยังความหมายของหัวใจว่าได้มีการมอบความรักและของขวัญที่เป็นตุ๊กตาสหมีแก่กันด้วย นอกจากนี้ภาพที่ 191 แล้วในภาพที่ 192 ยังเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของการใช้สัญลักษณ์ประเภท Index

ภาพที่ 192 ตัวอย่างข้อความสั้นที่ใช้สัญลักษณ์ประเภท Index แบบที่ 2

ภาพที่ 192 ได้ใช้ภาพเครื่องบินที่มีการสื่อความหมายไม่เจาะจงจะใช้ในวาระใด แต่ได้มีการนำมาใช้ในข้อความสั้นที่อยู่ในบริบทวาระวันครบรอบวันเกิด ภาพเครื่องบินซึ่งหมายถึงการเดินทางที่ยาวไกลและรวดเร็ว ได้ถูกนำมาสื่อความหมายเป็นเหตุเป็นผลสู่การอวยพรวันครบรอบวันเกิดที่มาจากแดนไกลแต่มาอย่างรวดเร็ว

ลำดับต่อไปผู้วิจัยได้ทำการแยกแยะข้อความที่ได้รับการใช้ทั้งหมดในบริการ
ข้อความสั้น โดยนำเสนอเป็นตารางที่ 7 เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นในการอธิบายดังนี้

ตารางที่ 7 ข้อความที่พบทั้งหมดในการเข้ารหัสความหมาย
แยกตามปริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร

ข้อความที่พบ	คริสต์มาส	ปีใหม่	วาเลนไทน์	ครบรอบวันเกิด
1. Merry Christmas	✓			
2. X'mas	✓			
3. Happy,HPY	✓	✓	✓	✓
4. X,mas tree	✓			
5. Santa Claus	✓			
6. Love	✓	✓	✓	
7. Kiss	✓	✓	✓	✓
8. Darling	✓	✓		
9. 4 u	✓	✓	✓	✓
10. :))	✓		✓	
11. Happy New Year		✓		
12. Hope		✓		✓
13. Good luck		✓	✓	✓
14. Happiness		✓		✓
15. Happy New Day		✓		
16. Happy for life		✓		
17. Wish		✓		✓
18. Blessings, fun, Good Health, Success		✓		
19. Eak E Eak Eak		✓		
20. Happy Valentine Day			✓	
21. Happy Valentine			✓	
22. Happy Valentine's Day			✓	
23. HVD			✓	

ตารางที่ 7 ข้อความที่พบทั้งหมดในการเข้ารหัสความหมาย
แยกตามปริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร

ข้อความที่พบ	คริสต์มาส	ปีใหม่	วาเลนไทน์	ครบรอบวันเกิด
24. Heart			✓	✓
25. Mobile kiss			✓	
26. I Love U,iLu			✓	
27. I Love u so much			✓	
28. Rak na			✓	
29. Rose			✓	
30. cupid			✓	
31. I can't live without you			✓	
32. Angle			✓	
33. Please marry me			✓	
34. Jups jups			✓	
35. Friend			✓	✓
36. miss			✓	✓
37. surprise			✓	✓
38. special			✓	✓
39. Boyfriend			✓	
40. Tear,smile			✓	
41. 24/7			✓	
42. attractive,beautiful, charming,delicious, exciting,funny, gorgeous,heavenly			✓	
43. Care			✓	✓
44. need			✓	
45. Just kidding			✓	
46. Memory keep we luv close to us 4ever			✓	

ตารางที่ 7 ข้อความที่พบทั้งหมดในการเข้ารหัสความหมาย
แยกตามปริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร

ข้อความที่พบ	คริสต์มาส	ปีใหม่	วาเลนไทน์	ครบรอบวันเกิด
47. In my heart U always stay			✓	
48. I Love you so much My babe you and me beside each together			✓	
49. Good friendship			✓	
50. Togetherness			✓	
51. Kept in the heart			✓	
52. Never be apart			✓	
53. Happy Birth Day				✓
54. HBD				✓
55. Sexy birthday boy				✓
56. Birthday blooming				✓
57. ;)				✓
58. Happy dance				✓
59. sleepy				✓
60. Happy greeting				✓
61. For U,For You		✓	✓	✓
62. Flower			✓	✓
63. Gift for you				✓
64. Wan nee wan kead krai aie?				✓
65. Dead ,birth				✓
66. na			✓	✓
67. ja	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 7 ข้อความทั้งหมดที่พบในข้อความสั้นนี้ ผู้วิจัยจะขอสรุปการเข้ารหัสความหมายด้วยใช้ภาพทั้งหมดตามบริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสารที่มีความเหมือนและแตกต่างกันเป็นหมวดหมู่ดังนี้คือ

1. ข้อความที่ใช้เฉพาะวาระนั้นไม่ปรากฏให้เห็นในวาระอื่น
 - 1.1 Merry Christmas, X'mas, X'mas tree, Santa Claus เป็นข้อความที่ใช้เฉพาะในวาระวันคริสต์มาส
 - 1.2 Happy New Year, Happy New Day, Happy for life, Eak E Eak Eak เป็นสัญลักษณ์ทางภาษาที่ใช้เฉพาะในวาระวันปีใหม่
 - 1.3 Happy Valentine Day, Happy Valentine, Happy Valentine's Day, HVD, Mobile kiss, I Love U, iLu, I Love u so much, Rak na, Rose, cupid, I can't live without you, Angle, Please marry me, Jups jups, Boyfriend, Memory keep we luv close to us 4ever, In my heart U always stay เป็นข้อความที่ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 1.4 Happy Birth Day, HBD, Sexy birthday boy, Birthday blooming, ;), Happy dance, Happy greeting , Gift for you , Wan nee wan kead krai aie?, Dead, Birth เป็นข้อความที่ใช้เฉพาะในวาระวันครบรอบวันเกิด
2. ข้อความที่ใช้เฉพาะวาระนั้นและยังปรากฏให้เห็นในวาระอื่น
 - 2.1 kiss ใช้ในทุกวาระโอกาส
 - 2.2 Love ใช้ในวาระโอกาสวันคริสต์มาส วันปีใหม่และวันวาเลนไทน์
 - 2.3 Heart ใช้ในวาระโอกาสวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
3. ข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงและปรากฏอยู่ในทุกวาระ
 - 3.1 Happy,HPY
 - 3.2 4 u
 - 3.3 ja
4. ข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงในวาระใดและมีการใช้ร่วมกับวาระอื่นบ้าง
 - 4.1 Good luck ใช้ในวาระโอกาสวันปีใหม่ วันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.2 For you, for U ใช้ในวาระโอกาสวันปีใหม่ วันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.3 Darling ใช้ในวาระโอกาสวันคริสต์มาสและวันปีใหม่
 - 4.4 :) ใช้ในวาระโอกาสวันคริสต์มาสและวันวาเลนไทน์
 - 4.5 Hope ใช้ในวาระปีใหม่และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.6 Happiness ใช้ในวาระโอกาสวันปีใหม่และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.7 Wishing ใช้ในวาระโอกาสวันปีใหม่และวันครบรอบวันเกิด

- 4.8 Friend ใช้ในวาระโอกาสวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.9 Miss ใช้ในวาระโอกาสวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.10 Surprise ใช้ในวาระโอกาสวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.11 Special ใช้ในวาระโอกาสวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.12 Care ใช้ในวาระโอกาสวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.13 Na ใช้ในวาระโอกาสวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
 - 4.14 Flower ใช้ในวาระโอกาสวันวาเลนไทน์และวันครบรอบวันเกิด
5. ข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงในวาระนั้นแต่ปรากฏเฉพาะวาระนั้นวาระเดียว
- 5.1 Blessings ใช้เฉพาะในวาระวันปีใหม่
 - 5.2 Fun ใช้เฉพาะในวาระวันปีใหม่
 - 5.3 Good Health ใช้เฉพาะในวาระวันปีใหม่
 - 5.4 Success ใช้เฉพาะในวาระวันปีใหม่
 - 5.5 24/7 ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.6 need ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.7 just kidding ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.8 Tear ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.9 Smile ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.10 Attractive ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.11 Beautiful ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.12 Charming ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.13 Delicious ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.14 Exciting ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.15 Funny ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.16 gorgeous ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.17 heavenly ใช้เฉพาะในวาระวันวาเลนไทน์
 - 5.18 sleepy ใช้เฉพาะในวาระวันครบรอบวันเกิด

จากการวิจัยสรุปได้ว่า ภาพที่ถูกลำเอามาใช้ในวาระโอกาสต่าง ๆ นั้น อาจมิได้สื่อความหมายตรงถึงวาระโอกาสที่ใช้ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการข้อความสั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการใช้ภาพที่ไม่เกี่ยวข้องกับวาระโอกาสนั้นเป็นการนำภาพที่ใช้ในวาระอื่น ๆ มาใช้ ซึ่งและผู้ใช้มี

พฤติกรรมการใช้ในการ Forward ข้อความสั้นส่งต่อไปยังผู้รับอื่น ซึ่งยังคงภาพไว้เนื่องจากเป็นภาพที่สื่อความหมายได้ในวงกว้าง เพียงเปลี่ยนแปลงข้อความเพื่อให้เข้ากับวาระโอกาสเท่านั้นก็สามารถสื่อความหมายได้อย่างครบถ้วนแม้มิได้มีข้อความที่สื่อความหมายถึงวาระโอกาสนั้นๆ โดยตรง แต่ก็ได้ใช้ข้อความที่สื่อความหมายถึงวาระนั้นๆ เช่น วาระวันวาเลนไทน์ จะใช้คำว่า Love ซึ่งสื่อความหมายถึงความรัก โดยไม่ต้องใช้คำว่า Happy Valentine's Day ซึ่งข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์ไม่ปรากฏให้เห็นในวาระอื่นก็ได้

จากวิธีการเข้ารหัสความหมายที่ได้อธิบายไว้ในตอนต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า วาระโอกาสทางการสื่อสารเป็นตัวจัดระบบการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความที่ประกอบสร้างความหมายเป็นข้อความสั้น โดยจำเป็นต้องใช้การนำเสนอเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายไปยังวาระโอกาสนั้นได้อย่างสมบูรณ์

นอกจากปรับทวาระโอกาสทางการสื่อสารจะเป็นตัวจัดระบบการเลือกใช้ภาพและข้อความเพื่อการเข้ารหัสความหมายให้สามารถสื่อความหมายได้ตามปรับทวาระทางการสื่อสารได้แล้วนั้น เมื่อกำหนดได้ว่าจะใช้ในปรับทวาระโอกาสทางการสื่อสารใดแล้ว จะต้องนำภาพและข้อความที่ถูกเลือกนำมาใช้ มาทำการนำเสนอด้วย

วิธีการนำเสนอในแต่ละข้อความสั้นนั้นจะมี 2 รูปแบบคือ

1. การนำเสนอแบบ Animated SMS เป็นข้อความสั้นที่มีการประกอบสร้างในลักษณะของการมองเป็นเฟรมภาพต่อกันคล้ายภาพยนตร์ ใช้ภาพเป็นตัวดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ จำเป็นต้องใช้แนวคิดเกี่ยวกับการต่อภาพสร้างภาพจากการมองเห็นของสำนัก Gestalt แบบความต่อเนื่องกัน (Continuity) เนื่องจากทำให้รู้สึกได้ถึง การเคลื่อนไหวจากภาพในเฟรมหนึ่งไปอีกเฟรมหนึ่งต่อกัน
2. การนำเสนอโดยอาศัยมุขของการ์ตูน ได้ถูกนำมาใช้ในบางข้อความสั้นซึ่งจำเป็นต้องใช้แนวคิดเกี่ยวกับมุขของการ์ตูน (Gags) มาเป็นตัวเล่าเรื่อง เพื่อให้เกิดความหมายแฝง การหักมุม พลิกแพลง เพื่อความสนุกสนานหรือความแปลกประหลาดตามมุขของการ์ตูนในแต่ละประเภทดำเนินเรื่องราวที่เป็นการเล่าเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัย เรื่อง “การใช้สัญลักษณ์และรหัสในการสื่อความหมายของบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่” นี้ เป็นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความในข้อความสั้นและเพื่อให้เข้าใจถึงการเข้ารหัสความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาในข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้ข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์จากหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่และข้อมูลจากบริการข้อความสั้นแบบสำเร็จรูปที่มีการออกแบบไว้แล้วเพื่อเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตผ่านทางเว็บไซต์ 3 แห่งคือ www.mobilemagic.sanook.com www.shinee.com www.sodaMAG.net รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบบริการข้อความสั้นและสอบถามความเห็นของผู้ใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น นำมาซึ่งการสรุปผลการวิจัยดังนี้

การประกอบสร้างความหมายของสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพและข้อความในข้อความสั้น

ข้อความสั้นที่ใช้กันโดยทั่วไปจะประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ ภาพและข้อความ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ใช้นำข้อความสั้นที่ได้รับการออกแบบไว้เรียบร้อยแล้วในเว็บไซต์มาใช้ ซึ่งใน 1 ข้อความสั้นนั้นจะมีการใช้ทั้งภาพและข้อความร่วมกัน เมื่อผู้ใช้นำข้อความสั้นนั้นมาใช้จะทำการส่งต่อไปยังผู้รับอื่นโดยตรงหรือทำการปรับเปลี่ยนเพียงข้อความด้วยความสามารถของโทรศัพท์เคลื่อนที่ ไปตามแต่ความต้องการของผู้ใช้แต่ละคน โดยจะต้องคำนึงถึงของจำกัดของเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถใช้ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆได้ไม่เกิน 160 ตัวอักษร ส่วนภาพนั้นพบได้น้อยมากที่ผู้ใช้จะประกอบสร้างความหมายของภาพด้วยตนเอง เนื่องจากความซับซ้อนในการประกอบสร้างความหมายซึ่งต้องใช้เวลาาน จากนั้นผู้ใช้จะทำการส่งต่อไปยังผู้รับอื่นต่อไป นำมาซึ่งข้อความสั้นที่มีภาพเหมือนกันแต่แตกต่างกันที่การใช้ข้อความ ดังนั้นถือได้ว่าการประกอบสร้างความหมายของภาพนั้น เป็นวิธีการของผู้ออกแบบ ส่วนการประกอบสร้างความหมายของข้อความนั้น เป็นวิธีการของทั้งผู้ออกแบบและผู้นำมาใช้ในการดัดแปลงใหม่หรือการสร้างข้อความขึ้นใหม่จากความต้องการของผู้ใช้เองซึ่งพบได้จากข้อความสั้นที่ใช้รหัสภาษาที่เป็นข้อความล้วน การประกอบสร้างความหมายนี้จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงพื้นฐานประการสำคัญคือ ข้อจำกัดของเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในส่วนของการหมายทั้งหมดที่เลือกนำมาประกอบ

สร้างความหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบสร้างความหมายของภาพจะต้องมีการเลือก เครื่องหมายที่เหมาะสมเพื่อนำมาประกอบสร้างภาพอย่างสมบูรณ์

1. ส่วนของภาพ มีวิธีประกอบสร้างความหมายดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้ออกแบบจำเป็นต้องเลียนแบบภาพจากประสบการณ์จริง โดย

1. ศึกษาคุณลักษณะที่สำคัญบางส่วนที่โดดเด่นแตกต่างจากภาพประเภทอื่นๆ
2. หากเป็นภาพคนและสัตว์จะสังเกตการแสดงออกทางใบหน้า สังเกตอารมณ์บนใบหน้า อวัยวะตา คิ้ว ปากว่ามีลักษณะอย่างไรบ้าง นำมาผสมกันจนสามารถสื่อถึงอารมณ์ทาง ใบหน้าได้ใกล้เคียงที่สุด

โดยการเลียนแบบภาพจากประสบการณ์จริงในขั้นตอนที่ 1 นั้น จากการวิจัย พบว่า ผู้ออกแบบได้ใช้การจดจำแบบแผนอย่างไม่รู้ตัวจากประสบการณ์จริงมาสร้างเป็นภาพ การ์ตูนในขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2

ผู้ออกแบบจะนำคุณลักษณะเด่นที่ได้ทั้งหมด ที่สามารถทำให้ทั้งผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อ ความหมายไปยังสิ่งที่มีอยู่ในประสบการณ์จริงนั้นได้เข้าใจตรงกัน มาสร้างเป็นภาพการ์ตูนด้วย การใช้เส้นจากการวาดของมือ หรือใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Paint ในการวาดภาพการ์ตูน ลงในคอมพิวเตอร์

ขั้นที่ 3

ดังที่ได้กล่าวไว้ การออกแบบภาพในบริการข้อความสั้นนั้นไม่เหมือนกับการวาด การ์ตูนเพราะมีข้อจำกัดในการสร้างภาพมากกว่าการวาดการ์ตูน จึงทำให้ไม่สามารถแสดง รายละเอียดที่เกี่ยวข้องทางด้านอารมณ์ความรู้สึกได้ไม่สมบูรณ์เท่าการ์ตูน เนื่องจากข้อจำกัดใน การแสดงผลบนหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้นผู้ออกแบบจึงจำเป็นต้องใช้ตัวอักษรและ เครื่องหมายต่างๆที่มีอยู่บนแป้นโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งหมด นำมาจัดวางใหม่ให้ใกล้เคียงกับภาพ การ์ตูนที่สร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 2 ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยที่เครื่องหมายเหล่านั้นได้ถูกเลือก (selection) มาโดยไม่คำนึงถึงความหมายใดๆในภาษาเขียน แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึง รูปร่างลักษณะที่เมื่อนำมาประกอบเข้ากันแล้วจะต้องให้สามารถสื่อความหมายไปยังภาพใน ประสบการณ์จริงได้อย่างสมบูรณ์เท่าที่จะทำได้ และสามารถทำให้ผู้ส่งและผู้รับสื่อความหมายได้ เข้าใจตรงกันด้วย ซึ่งกระทำได้โดยเมื่อนำมาประกอบสร้างสร้างความหมายแล้วผู้ออกแบบจะต้อง recheck โดยการนำภาพที่ประกอบสร้างทำความหมายเรียบร้อยแล้วมาให้บุคคลอื่นดูว่าเป็นภาพใด จำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน หากเข้าใจตรงกันจึงแสดงว่าภาพนั้นสามารถสื่อความหมายได้

การใช้เครื่องหมายต่างๆเหล่านี้มาประกอบสร้างความหมาย เป็นการนำเครื่องหมายที่ได้รับการใช้จากความหมายเดิมที่เป็นเครื่องหมายทางภาษาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ มาเป็นการใช้ในความหมายใหม่ ซึ่งผู้ใช้ไม่ได้คำนึงถึงความหมายเดิมนั้น หากแต่เป็นการสร้างความหมายใหม่เพื่อนำมาประกอบสร้างให้ได้ภาพที่ต้องการในข้อความสั้น โดยได้นำแนวคิดรหัสของการ์ตูนมาใช้เป็นแนวทางในการประกอบสร้างความหมายของภาพ ซึ่งแม้จะให้รายละเอียดได้ไม่สมบูรณ์เท่าภาพการ์ตูน แต่ได้นำ Pattern Recognition มาใช้ในการประกอบสร้างความหมายไปยังภาพจากประสบการณ์จริงที่เคยได้รับได้อย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่ศักยภาพของเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่จะสามารถทำได้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆมาประกอบสร้างเป็นสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นภาพนั้น เป็นการสลายความหมายเดิมของตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ได้รับการเรียนรู้ตามข้อตกลงของสังคมที่ใช้รหัสไวทยากรณ์ภาษาอังกฤษร่วมกัน โดยจำเป็นต้องคำนึงถึงความหมายที่บ่งบอกถึงเนื้อหา (content) นั้น เปลี่ยนเป็นการสร้างความหมายใหม่เมื่อนำมาใช้ในบริการข้อความสั้น โดยถูกปรับเปลี่ยนและสลายความหมายและจัดการรวบรวมโดยรหัสแบบใหม่ซึ่งผู้วิจัยเรียกว่า รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ซึ่งจะคำนึงถึงรูปร่างของ (form) ที่ได้จากการประกอบสร้างเป็นหลัก เมื่อนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆเหล่านี้มาจัดการและ รวบรวมโดยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ ทำให้เป็นการสลายการควบคุมของสังคมที่เป็นผู้กำหนดความหมายของตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆเหล่านี้ด้วยรหัสไวทยากรณ์ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ประเภทหนึ่ง โดยทำให้กลายเป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายใหม่ การเปลี่ยนแปลงความหมายนี้เรียกว่า สัญลักษณ์ซ้อนสัญลักษณ์ (Double Symbol) ทำให้ผู้ที่นำมาใช้ภายใต้รหัสที่ใช้ในการสร้างภาพ สามารถนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆมาใช้ได้อย่างอิสระ ภายใต้เทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่

ขั้นตอนในการเลือกใช้ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆเหล่านี้จึงสำคัญมาก ผู้ออกแบบจะต้องมีความชำนาญในการเลือกใช้ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่เหมาะสม ซึ่งหากเลือกเครื่องหมายที่ไม่เหมาะสมจะประสบปัญหาความคลาดเคลื่อนของภาพได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้จึงทำให้ผู้ใช้นั้นจำเป็นต้องนำมาจากภาพที่มีการออกแบบไว้เรียบร้อยแล้วมาใช้โดยพบน้อยมากที่จะออกแบบด้วยตนเอง

จากการประกอบสร้างความหมายทั้งหมดของภาพจะเห็นได้ว่าสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นพิเศษคือ การเลือกใช้ (selection) ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่จะนำมาประกอบสร้างเป็นภาพ จะต้องคำนึงถึงรูปร่างลักษณะที่พิเศษสามารถนำมาประกอบกัน (combination) แล้ว

สามารถสื่อความหมายได้ถึงภาพจากประสบการณ์จริงได้ใกล้เคียงที่สุด โดยทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดทางเทคโนโลยีของโทรศัพท์เครื่องที่ การแสดงผลในจอ ข้อจำกัดที่จะต้องใส่ตัวอักษรไม่เกิน 160 ตัวอักษร ดังนั้นจึงนำมาซึ่งการประกอบสร้างภาพในลักษณะดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

2. ส่วนของข้อความ มีวิธีประกอบสร้างความหมายดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ทั้งผู้ออกแบบและผู้นำมาใช้สามารถประกอบสร้างข้อความนี้ขึ้นได้เอง โดยจำเป็นต้องมีการเรียนรู้รหัสภาษาร่วมกัน จึงจะสามารถประกอบสร้างความหมายได้ การเรียนรู้รหัสภาษาร่วมกันนี้ ทางผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และผู้ออกแบบเว็บไซต์ได้รวบรวมขึ้นเป็นเอกสารเพื่อแจกจ่ายและการเผยแพร่ในเว็บไซต์เพื่อให้ผู้ใช้บริการ ข้อความสั้นได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ร่วมกัน ซึ่งการประกอบสร้างความหมายของข้อความจากการวิจัยทั้งหมดพบว่าการประกอบสร้างความหมาย 2 ประเภทคือ

2.1 ข้อความที่ใช้รหัสไววยากรณ์ในการสื่อความหมาย ผู้ออกแบบรวมทั้งผู้นำมาใช้จำเป็นต้องทราบถึงรหัสไววยากรณ์ร่วมกับผู้รับจึงจะสามารถทราบความหมายได้ ทั้งจะต้องใช้จำนวนตัวอักษรที่เมื่อรวมกับจำนวนตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่ประกอบสร้างภาพแล้วไม่เกิน 160 ตัวอักษร

2.2 นอกจากการใช้ข้อความที่มีความหมายทางภาษาชัดเจนแล้ว จากข้อจำกัดทางเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่อีกทั้งเพื่อสร้างความโดดเด่นในการนำเสนอ ทำให้ผู้ออกแบบรวมถึงผู้ใช้จำเป็นต้องใช้สัญลักษณ์ที่แตกต่างไปจากข้อความที่ใช้รหัสไววยากรณ์ในการสื่อความหมาย ที่นำรหัสไววยากรณ์ภาษาอังกฤษมาใช้ ซึ่งเป็นรูปแบบการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบใหม่จากการวิจัยพบว่าการใช้ 4 ประเภทด้วยกันคือ

2.2.1 สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบคำย่อ (Acronyms) จากการวิจัยพบว่า เป็นการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบ Symbol จะต้องมีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ใช้อีก่อนจึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้ ผู้ออกแบบได้นำมาใช้เพื่อย่อคำให้สั้นลง เนื่องจากข้อจำกัดของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถแสดงผลได้เพียง 160 ตัวอักษร ต่อครั้ง คำย่อนี้มีการใช้ 3 แบบคือ

2.2.1.1 ย่อคำแบบเลียนเสียง มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยการเลียนเสียงของข้อความที่ต้องการ โดยนำตัวอักษรที่มีคำอ่านเช่นเดียวกันมาใช้สื่อความหมายแทน ที่นิยมใช้คือ C หมายถึง see , 2 หมายถึง to too , u หมายถึง you

2.2.1.2 ย่อคำแบบใช้สัญลักษณ์แทน มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยการกำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้แทนคำหรือข้อความนั้นโดยเฉพาะ ทั้งนี้จะต้องมี

การเรียนรู้ร่วมกันในวงกว้าง ที่นิยมใช้คือ X หมายถึง kiss, 24/7 หมายถึง Always (24 hours a day , 7 days a week)

2.2.1.3 ย่อคำแบบย่อประโยค มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยใช้หลักการคือ นำตัวอักษรหน้าของคำในประโยคมาเพียง 1 ตัวมาเรียงต่อกันเป็นสัญลักษณ์ใหม่ ที่นิยมใช้คือ HVD หมายถึง Happy Valentine's day, HBD หมายถึง Happy birthday , HPY หมายถึง Happy

2.2.2 สัญลักษณ์และรหัสภาษาที่ใช้แทนความคิด ความรู้สึก (Expression) โดยนำมาใช้ร่วมกับข้อความ ที่นิยมใช้มากที่สุดคือ ! แทนการแสดงออกถึงอาการตกใจหรือการตะโกน ? แทนการแสดงออกถึงความสงสัย งุนงง

2.2.3 สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบสัญลักษณ์อารมณ์ (Emoticons) เป็นคำที่มาจากการประสมคำ 2 คำ คือคำว่า Emotion กับ Icon เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกับ Expression แต่จะใช้เป็นภาพไอคอนเล็กๆแทน จากการวิจัยพบว่า มีการประกอบสร้างโดยใช้เครื่องหมายต่างๆที่มีอยู่บนแป้นพิมพ์มาเรียงต่อกันออกมาเป็นรูปภาพเล็กๆ เนื่องจากข้อจำกัดของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ไม่สามารถเห็นอกกับกริยาของผู้ส่งได้ จึงใช้ Emoticons เพื่อให้เข้าใจกัน ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 รูปแบบคือ

2.2.3.1 แบบใช้แทนอารมณ์และสีหน้า มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยส่วนใหญ่จะใช้สัญลักษณ์ที่มีอยู่บนแป้นพิมพ์ทั้งหมดมาสร้างสรรค์เป็นภาพหน้าคนในอารมณ์ต่างๆ โดยการสื่อความหมายผู้ดูจะต้องเอียงศีรษะเพื่อจะดูว่าเป็นภาพใด ที่นิยมมากที่สุดคือ :-) หมายถึง ยิ้มอย่างมีความสุข เป็นการประกอบสร้างความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ 3 ตัวคือ : -) โดยในแต่ละตัวนั้นจะมีการให้ความหมายตามหน้าที่โดยตรงคือ หน้าที่ทางด้านภาษาศาสตร์เป็นเครื่องหมายที่ใช้ประกอบเป็นภาษาเขียนในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือเครื่องหมาย colon “:” ซึ่งเมื่อนำมาใช้จะเป็นการสลายความหมายที่ถูกจัดการรวบรวมโดยรหัสไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มาเป็นการจัดการโดยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพที่สื่อความหมายถึง ตา 2 ข้าง จากการวิจัยยังพบว่านิยมใช้เครื่องหมาย semicolon “;” แทนการขยับตาด้วยเช่นเดียวกัน ในส่วนของจมูก นิยมใช้เครื่องหมายทางคณิตศาสตร์คือ เครื่องหมายลบ “-” ส่วนปากจะใช้เครื่องหมายไปตามแต่กริยาอาการของใบหน้าโดยใช้วิธีการจดจำแบบแผน ที่นิยมใช้มากที่สุดคือเครื่องหมายวงเล็บ ทั้งวงเล็บเปิด “(” และ วงเล็บปิด “)” จากการวิจัยยังพบว่า Emoticons นี้

ไม่จำเป็นจะต้องใช้เครื่องหมายที่สื่อความหมายถึงจุมูกก็ได้ จะใช้เพียงเครื่องหมายที่แสดงถึงตาและปากก็สามารถสื่อความหมายถึงใบหน้าได้

2.2.3.2 แบบที่ใช้แทนคน สัตว์ และสิ่งของ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยเป็นการสลายความหมายที่ถูกจัดการรวบรวมโดยรหัสไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมาเป็นการจัดการโดยรหัสที่ใช้ในการสร้างภาพเช่นเดียวกับแบบใช้แทนอารมณ์และสีหน้า โดยมีจัดเรียงเครื่องหมายทั้งหมดให้คล้ายกับรูปภาพที่ต้องการสื่อความ ผู้ดูจะต้องเอียงศีรษะเพื่อจะดูว่าเป็นภาพใด ที่นิยมมากที่สุดคือ <>)))> หมายถึง ปลา โดยใช้เครื่องหมาย ">" มากกว่า แทนหาง เครื่องหมาย "<" น้อยกว่า แทนส่วนปลายของลำตัว เครื่องหมาย ")))" วงเล็บปิดซ้อนกัน 3 อัน แทนลำตัวที่เป็นริ้วๆของปลา เครื่องหมาย ";" semicolon แทนตาในลักษณะหลิวตา เครื่องหมาย ">" มากกว่า แทนปากแหลมของปลา

2.2.4 สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบภาษาคาราโอเกะ มีวิธีการประกอบสร้างความหมายโดยเป็นการใช้อักษรภาษาอังกฤษเพื่อทับศัพท์แทนการใช้ภาษาไทย ส่วนใหญ่จะใช้แทนคำพูดที่มีลักษณะแบบไทยคือคำพูดที่มีหางเสียง ที่นิยมใช้มากที่สุดคือ na สื่อความหมายว่า นะ , ja สื่อความหมายว่า จะ และเพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยภายใต้เทคโนโลยีของโทรศัพท์ที่ซึ่งแม้จะมีการพัฒนาให้ใช้ภาษาไทยได้แล้วก็ตาม แต่ยังไม่สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษร่วมกันได้ ซึ่งสามารถอธิบายได้โดย เมื่อมีการใช้ภาพในข้อความสั้น ภาพซึ่งเป็นการนำตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆในส่วนของภาษาอังกฤษมาใช้ทั้งข้อความสั้นนั้นก็จำเป็นต้องใช้ในส่วนของภาษาอังกฤษทั้งหมด ซึ่งทำให้ไม่สามารถใช้ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆที่เป็นภาษาไทยร่วมด้วยได้ ทั้งนี้การจะสื่อความหมายด้วยภาษาคาราโอเกะนั้นทั้งผู้ส่งและผู้รับจะต้องเข้าใจรหัสไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษร่วมกันด้วย

นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบว่า มีการนำสัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์ที่นิยมใช้มากที่สุดคือ "è" โดยนำมาใช้แทนตัวอักษร "E" "e" เพื่อเป็นองค์ประกอบของข้อความ ทั้งนี้มีได้นำมาใช้เพื่อเป็นตามหน้าที่ของสัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์โดยตรง แต่ได้นำมาเป็นเครื่องหมายหนึ่งในการประกอบสร้างความหมายของข้อความเพื่อให้เกิดความแปลกและโดดเด่น และยังพบว่า ผู้ใช้ได้มีการใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กสลับกันในคำและในประโยคที่ใช้ ทั้งนี้ นำมาใช้เพื่อการสร้างสรรค์ให้มีรูปแบบที่แปลกตาโดดเด่นและต้องการเน้นให้มีความหมายสื่อถึงการตะโกนด้วย ซึ่งมักจะใช้ร่วมกับเครื่องหมาย Expression

การใช้สัญลักษณ์ทั้งหมดนี้ โดยเฉพาะสัญลักษณ์และรหัสภาษาที่เป็นข้อความ เป็นรูปแบบการใช้สัญลักษณ์และรหัสภาษาแบบใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำย่อในสังคมคอมพิวเตอร์ (Acronyms used in the Computer Community) ซึ่งเป็นการใช้ภาษาในสังคมคอมพิวเตอร์ทั่วโลก เป็นการพัฒนารูปแบบการใช้ภาษาทั่วไปมาเป็นการใช้ภาษาในคอมพิวเตอร์ มาอธิบาย ซึ่งจากการวิจัยสรุปได้ว่า ข้อความสั้นนั้นเป็นการใช้รูปแบบภาษาแบบใหม่ที่ใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสื่อกลาง ดังนั้นจึงมีการนำรูปแบบที่ใช้ภาษาในสังคมคอมพิวเตอร์มาใช้เพียงบางส่วนเท่านั้น โดยส่วนที่นำมาใช้นั้นผู้ใช้จะเลือกนำมาใช้ก็เพียงเฉพาะรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้ง่ายในสังคมผู้ใช้ที่เป็นคนไทย ความเข้าใจร่วมกันดังกล่าวส่วนหนึ่งปรากฏในรูปแบบของเอกสารที่เป็นพจนานุกรมศัพท์คำย่อต่างๆที่บริษัทเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้แจกจ่ายให้กับผู้ใช้นอกจากนั้นผู้ใช้ในกลุ่มย่อยเช่นกลุ่มเพื่อนสนิทและคนรัก ก็ยังมีการคิดรูปแบบภาษาใหม่เพื่อใช้กันในกลุ่มของตนโดยเฉพาะ รูปแบบภาษาใหม่ที่มีการคิดค้นนี้ ถือเป็น การสร้างกฎเกณฑ์ซึ่งก็คือ รหัสภาษาแบบใหม่ที่มีรูปแบบที่ไม่แน่นอนตายตัว ผู้คิดค้นมีอิสระในการสร้างภาษาแบบใหม่นี้โดยจะต้องมีการเรียนรู้และยอมรับเป็นมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มจึงจะนำมาใช้ภายในกลุ่มได้ แต่การใช้รหัสภาษารูปแบบใหม่นี้ยังจำเป็นต้องใช้รหัสไวยากรณ์แบบเดิมในการจัดการรวบรวมเช่นกัน ดังนั้นผู้ใช้จะต้องเรียนรู้รหัสไวยากรณ์ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยร่วมกันได้เป็นอย่างดีก่อนที่จะสามารถใช้อักษรภาษาใหม่ที่ได้รับการคิดค้นนี้ได้

การเข้ารหัสความหมายของของสัญลักษณ์และรหัสภาษาในข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดข้างต้นตามบริบทในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสาร พบว่า ผู้ใช้มีการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความเพื่อประกอบสร้างข้อความสั้น โดยจะมีการกำหนดใช้ภาพและข้อความที่เหมือนและแตกต่างกันไปเพื่อนำไปสู่การสื่อความหมายให้สอดคล้องกับบริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสาร

และต่อไปนี้จะวิจัยจะขอสรุปการเข้ารหัสความหมายด้วยใช้ภาพทั้งหมดตามบริบทวาระและโอกาสทางการสื่อสารที่มีความเหมือนและแตกต่างกันเป็นหมวดหมู่โดยได้อธิบายการสื่อความหมายที่ได้รับการเรียนรู้และยอมรับร่วมกันทั่วไปของผู้ใช้ ดังนี้คือ

1. บริบทวาระโอกาสวันคริสต์มาสมีการเข้ารหัสความหมายด้วยภาพและข้อความดังนี้
 - 1.1 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันคริสต์มาสไม่ปรากฏในวาระอื่น
 - 1.1.1 ภาพต้นคริสต์มาส สื่อความหมายถึง ชีวิตและการเติบโต
 - 1.1.2 ข้อความ Merry Christmas, X'mas, X'mas tree, Santa Claus
 - 1.2 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันคริสต์มาสและยังปรากฏให้เห็นในวาระอื่น
 - 1.2.1 ตึกตาคิมะ สื่อความหมายถึง ความสนุกสนาน และการมอบความสุขสดชื่นแก่กัน ปรากฏในวาระวันปีใหม่ด้วย
 - 1.3 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระอื่นแต่ยังปรากฏให้เห็นในวาระวันคริสต์มาส
 - 1.3.1 ภาพหัวใจ สื่อความหมายถึง ความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์
 - 1.3.2 ภาพหมีถือดอกกุหลาบ สื่อความหมายถึง การมอบความรักแก่กัน เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์
 - 1.3.3 ข้อความที่ใช้เฉพาะวันวาเลนไทน์ Love, Kiss, Darling
 - 1.4 ภาพและข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงวาระใดและปรากฏอยู่ในวาระวันคริสต์มาส
 - 1.4.1 ภาพหมี สื่อความหมายถึง ความน่ารัก
 - 1.4.2 ภาพปลา สื่อความหมายถึง ความชุ่มชื้นและอดทน
 - 1.4.3 ภาพนก สื่อความหมายถึง ความอิสระ
 - 1.4.4 ภาพคนเป่าปุ่น สื่อความหมายถึง อากัปกริยาหนึ่งของคน ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อปุ่นระเบิดออก
 - 1.4.5 ภาพคนยิงธนู สื่อความหมายถึง กีฬาประเภทหนึ่งที่ใช้ทดสอบความแม่นยำ ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อธนูถูกยิงโดนเป้าหมาย
 - 1.4.6 ภาพการเปล่งประกาย สื่อความหมายถึง ความระยิบระยับ
 - 1.4.7 ภาพความคิด ความรู้สึก สื่อความหมายตามเครื่องหมายที่ใช้
 - 1.4.8 ภาพอวัยวะเพศชาย สื่อความหมายถึง เรื่องเพศและการล้อเลียน
 - 1.4.9 ระเบิดเวลา สื่อความหมายถึง การนับถอยหลังสู่สิ่งที่จะเกิดขึ้นใหม่
 - 1.4.10 ภาพหมู สื่อความหมายถึง ความอ้วน
 - 1.4.11 ภาพรถไฟ สื่อความหมายถึง ความยาวและการเดินทาง
 - 1.4.12 ข้อความ Happy, HPY, 4U, :) ,ja

1.5 ภาพและข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงในวาระนั้นแต่ปรากฏเฉพาะวาระวันคริสต์มาสวาระเดียว

1.5.1 ภาพอวัยวะเพศชาย สื่อความหมายถึง การล้อเลียนในเรื่องเพศ

2. บริบทวาระโอกาสวันปีใหม่มีการเข้ารหัสความหมายด้วยภาพและสัญลักษณ์ทางภาษา ดังนี้

2.1 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันปีใหม่ไม่ปรากฏในวาระอื่น

2.1.1 ภาพพลุ สื่อความหมายถึง การเฉลิมฉลองเพื่อขับไล่ความชั่วร้ายให้ผ่านพ้นไป

2.1.2 ข้อความ Happy New Year, Happy New Day, Happy for life, Eak E Eak Eak

2.2 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระอื่นแต่ยังปรากฏให้เห็นในวาระวันปีใหม่

2.2.1 ภาพหัวใจ สื่อความหมายถึง ความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์

2.2.2 ภาพดอกกุหลาบ สื่อความหมายถึง ความรัก เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์

2.2.3 ภาพตุ๊กตาทิมะ สื่อความหมายถึง ความสนุกสนาน และการมอบความสุขสดชื่นแก่กัน เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันคริสต์มาส

2.2.4 ภาพเค้ก สื่อความหมายถึง ความหอมหวานและความสุข เป็นภาพที่ใช้เฉพาะวาระวันครบรอบวันเกิด

2.2.5 ข้อความที่ใช้เฉพาะวันวาเลนไทน์ Love, Kiss, Darling

2.3 ภาพและข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงวาระใดและปรากฏอยู่ในวาระวันปีใหม่

2.3.1 ภาพหมี สื่อความหมายถึง ความน่ารัก

2.3.2 ภาพปลา สื่อความหมายถึง ความชุ่มชื้นและความอดทน

2.3.3 ภาพนก สื่อความหมายถึง ความอิสระ

2.3.4 ภาพคนเป่าปุ่น สื่อความหมายถึง อากัปกริยาหนึ่งของคน ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อปุ่นระเบิดออก

2.3.5 ภาพคนยิงธนู สื่อความหมายถึง กีฬาประเภทหนึ่งที่ใช้ทดสอบความแม่นยำ ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อธนูถูกยิงโดนเป้าหมาย

2.3.6 ภาพการเปล่งประกาย สื่อความหมายถึง ความระยิบระยับ

2.3.7 ภาพความคิด ความรู้สึก สื่อความหมายตามเครื่องหมายที่ใช้

2.3.8 ภาพระเบิดเวลา สื่อความหมายถึง การนับถอยหลังสู่สิ่งที่จะเกิดขึ้นใหม่

- 2.3.9 ภาพหมู สื่อความหมายถึง ความอ้วน
- 2.3.10 ภาพไก่ สื่อความหมายถึง การเริ่มต้นวันใหม่
- 2.3.11 ภาพต้นไม้ สื่อความหมายถึง การเจริญเติบโต
- 2.3.12 ภาพกระต่าย สื่อความหมายถึง ความกระฉับกระเฉงและความรวดเร็ว
- 2.3.13 ข้อความ Happy, HPY, Goodluck, friend, miss, surprise, special, care, for you, flower,4U, :) , na, ja
- 2.4 ภาพและข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงในวาระใดแต่ปรากฏเฉพาะวาระวันปีใหม่วาระเดียว
- 2.4.1 ภาพซองจดหมาย สื่อความหมายถึง การส่งข่าวสาร
- 2.4.2 ข้อความ Blessings, fun, Good Health, Success
3. ปรีบทวาระโอกาสวันวาเลนไทน์มีการเข้ารหัสความหมายด้วยภาพและข้อความดังนี้
- 3.1 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์ไม่ปรากฏในวาระอื่น
- 3.1.1 ภาพเกี่ยวกับการจูบ สื่อความหมายถึง การแสดงถึงความรัก
- 3.1.2 ภาพเกี่ยวกับการกอด สื่อความหมายถึง การแสดงถึงความรัก
- 3.1.3 ภาพคิวปิด สื่อความหมายถึง เทพแห่งความรัก
- 3.1.4 ภาพหมีมีปีก สื่อความหมายถึง เทพแห่งความรักโดยใช้หมีเป็นตัวแทน
- 3.1.5 ข้อความ Happy Valentine day, Happy Valentine, Happy Valentine's Day, HVD, Mobile kiss, I Love U, iLu, I Love u so much, Rak na, Rose, cupid, Please marry me, Jups jups, Boyfriend, Memory keep we luv close to us 4ever, I Love you my babe you and me beside each together, Togetherness, Kept in the heart, Never be apart
- 3.2 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์และยังปรากฏให้เห็นในวาระอื่น
- 3.2.1 ภาพหัวใจ สื่อความหมายถึง ความรัก ปรากฏในทุกวาระ
- 3.2.2 ภาพดอกกุหลาบ สื่อความหมายถึง ความรัก ปรากฏในวาระวันปีใหม่และวันครบรอบวันเกิด
- 3.2.3 ภาพหมีถือดอกกุหลาบ สื่อความหมายถึง การมอบความรักแก่กัน ปรากฏในวาระวันคริสต์มาสและวันครบรอบวันเกิด
- 3.2.4 ข้อความ Kiss ถูกนำมาใช้ในทุกวาระ, Love ถูกนำมาใช้ในวาระวันคริสต์มาสและวันปีใหม่, heart ถูกนำมาใช้ในวาระวันครบรอบวันเกิด

3.3 ภาพและข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงวาระใดและปรากฏอยู่ในวาระวันวาเลนไทน์

- 3.3.1 ภาพหมี สื่อความหมายถึง ความน่ารัก
- 3.3.2 ภาพปลา สื่อความหมายถึง ความชุ่มชื้นและอดทน
- 3.3.3 ภาพนก สื่อความหมายถึง ความอิสระ
- 3.3.4 ภาพคนเป่าปุ่น สื่อความหมายถึง อากัปกริยาหนึ่งของคน ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อปุ่นระเบิดออก
- 3.3.5 ภาพคนยิงธนู สื่อความหมายถึง กีฬาประเภทหนึ่งที่ใช้ทดสอบความแม่นยำ ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อธนูถูกยิงโดนเป้าหมาย
- 3.3.6 ภาพการเปล่งประกาย สื่อความหมายถึง ความระยิบระยับ
- 3.3.7 ภาพความคิด ความรู้สึก สื่อความหมายตามเครื่องหมายที่ใช้
- 3.3.8 ภาพรถไฟ สื่อความหมายถึง ความยาวและการเดินทาง
- 3.3.9 ภาพไก่ สื่อความหมายถึง การเริ่มต้นวันใหม่
- 3.3.10 ภาพกระต่าย สื่อความหมายถึง ความกระฉับกระเฉงและความรวดเร็ว
- 3.3.11 ภาพรถบั๊ส สื่อความหมายถึง การขนส่งที่รวดเร็ว
- 3.3.12 ภาพตุ๊กตาหมี สื่อความหมายถึง ความน่ารักซึ่งใช้เป็นของขวัญ
- 3.3.13 ภาพลิง สื่อความหมายถึง ความตลกขบขัน ความว่องไว
- 3.3.14 ภาพดอกไม้ สื่อความหมายถึง ความสดชื่นและสวยงาม
- 3.3.15 ภาพใบหน้าคน สื่อความหมายถึง ใบหน้าคน
- 3.3.16 ข้อความ Goodluck, Friend, miss, surprise, special, care, for you, flower, 4U, na, ja

3.4 ภาพและข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงในวาระใดแต่ปรากฏเฉพาะวาระวันวาเลนไทน์วาระเดียว

- 3.4.1 ภาพใบหน้าคน สื่อความหมายถึง อากัปกริยาทางใบหน้าที่ของคน
- 3.4.2 ภาพน้ำตา สื่อความหมายถึง ความดีใจและความเสียใจ
- 3.4.3 ภาพแมลงหิว สื่อความหมายถึง แมลงที่มีการกระพือปีกที่รวดเร็ว
- 3.4.4 ข้อความ I can't live without you, Angle, Tear, Smile, 24/7, attractive, beautiful, charming, delicious, exciting, funny, heavenly need, gorgeous, care, Just kidding, Good Friendship, for you, Flower

4. ปรีบทวาระโอกาสวันครบรอบวันเกิดมีการเข้ารหัสความหมายด้วยภาพและข้อความดังนี้
 - 4.1 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันครบรอบวันเกิดไม่ปรากฏในวาระอื่น
 - 4.1.1 ภาพกล่องของขวัญ สื่อความหมายถึง การมอบความสุขและความปรารถนาดีแก่กัน
 - 4.1.2 ข้อความ Happy Birth Day, HBD, Sexy birthday boy, Birthday blooming, ;), Happy dance, Happy greeting , Gift for you , Wan nee wan kead krai aie?, Dead, Birth
 - 4.2 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันครบรอบวันเกิดและยังปรากฏให้เห็นในวาระอื่น
 - 4.2.1 ภาพเค้ก สื่อความหมายถึง ความหอมหวานและความสุข ปรากฏในวาระวันปีใหม่ด้วย
 - 4.3 ภาพและข้อความที่ใช้เฉพาะวาระอื่นแต่ยังปรากฏให้เห็นในวาระวันครบรอบวันเกิด
 - 4.3.1 ภาพหัวใจ สื่อความหมายถึง ความรัก ใช้ในปรีบทวาระวันวาเลนไทน์
 - 4.3.2 ภาพดอกกุหลาบ สื่อความหมายถึง ความรัก ใช้ในปรีบทวาระวันวาเลนไทน์
 - 4.3.3 ภาพหมีถือดอกกุหลาบ สื่อความหมายถึง การมอบความรักแก่กัน ใช้ในปรีบทวาระวันวาเลนไทน์
 - 4.3.4 ข้อความ Heart,kiss ใช้ในปรีบทวาระวันวาเลนไทน์
 - 4.4 ภาพและข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงวาระใดและปรากฏอยู่ในวาระวันครบรอบวันเกิด
 - 4.4.1 ภาพหมี สื่อความหมายถึง ความน่ารัก
 - 4.4.2 ภาพปลา สื่อความหมายถึง ความชุ่มชื้นและอดทน
 - 4.4.3 ภาพนก สื่อความหมายถึง ความอิสระ
 - 4.4.4 ภาพคนเป่าป๊อป สื่อความหมายถึง อากัปกริยาหนึ่งของคน ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อหน้าระเบิดออก
 - 4.4.5 ภาพคนยิงธนู สื่อความหมายถึง กีฬาประเภทหนึ่งที่ใช้ทดสอบความแม่นยำ ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเจาะจงแต่ถูกนำมาใช้เพื่อการนำเสนอไปยังความหมายที่ปรากฏเมื่อธนูถูกยิงโดนเป้าหมาย
 - 4.4.6 ภาพการเปล่งประกาย สื่อความหมายถึง ความระยิบระยับ
 - 4.4.7 ภาพความคิด ความรู้สึก สื่อความหมายตามเครื่องหมายที่ใช้
 - 4.4.8 ภาพระเบิดเวลา สื่อความหมายถึง การนับถอยหลังสู่สิ่งที่จะเกิดขึ้นใหม่

- 4.4.9 ภาพหมู สื่อความหมายถึง ความอ้วน
- 4.4.10 ภาพต้นไม้ สื่อความหมายถึง การเจริญเติบโต
- 4.4.11 ภาพรถบัส สื่อความหมายถึง การขนส่งที่รวดเร็ว
- 4.4.12 ภาพตุ๊กตาทอง สื่อความหมายถึง ความน่ารักซึ่งใช้เป็นของขวัญ
- 4.4.13 ภาพลิง สื่อความหมายถึง ความตลกขบขัน ความว่องไว
- 4.4.14 ภาพดอกไม้ สื่อความหมายถึง ความสดชื่นและสวยงาม
- 4.4.15 ภาพใบหน้าคน สื่อความหมายถึง ใบหน้าคน
- 4.4.16 ข้อความ Happy,HPY,Happiness, Hope, Goodluck, wish, Friend, miss, surprise, special, care, for you, flower, 4U, na, ja
- 4.5 ภาพและข้อความที่ไม่เฉพาะเจาะจงในวาระนั้นแต่ปรากฏเฉพาะวาระวันครบรอบวันเกิดวาระเดียว
- 4.5.1 ภาพเครื่องบิน สื่อความหมายถึง การเดินทางที่รวดเร็วและยาวไกล
- 4.5.2 ภาพตะกร้า สื่อความหมายถึง สิ่งที่ใช้บรรจุสิ่งของ
- 4.5.3 ภาพคนเปลือย สื่อความหมายถึง เรื่องเพศ
- 4.5.4 ข้อความ ;), Happy dance, sleepy, Happy greeting

จากการสรุปการเข้ารหัสความหมายโดยใช้ภาพและข้อความตามวาระโอกาสทางการสื่อสารทั้งหมดนี้ ได้มีการเข้ารหัสความหมายโดยใช้ภาพและข้อความที่สามารถใช้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนในระหว่างบริบทวาระที่แตกต่างกันได้ จากการวิจัยพบว่า โดยเฉพาะในส่วนของภาพ ผู้ใช้มีการแลกเปลี่ยนภาพระหว่างกันอยู่ตลอดเวลาในวาระโอกาสต่างๆเนื่องจากการนำภาพและการนำเสนอจากวาระโอกาสเดิมมาใช้ในวาระโอกาสใหม่ อีกทั้งมีการนำภาพที่ไม่เกี่ยวข้องกับวาระใดมาใช้ โดยจากการสัมภาษณ์ผู้ใช้พบว่าการแลกเปลี่ยน ทำซ้ำภาพและเพิ่มข้อความที่ต้องการลงไปใหม่ ซึ่งสามารถสรุปภาพที่นำมาเข้ารหัสความหมายในบริบทข้อความสั้นเป็น สัญลักษณ์ตามแนวคิดของ Charles Saunders Peirce ได้ 3 ประเภท คือ

1. ภาพที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Icon เป็นภาพที่มีความคล้ายคลึงกับภาพในประสบการณ์จริงสามารถมองเห็นแล้วทราบได้เลยว่าเป็นภาพใด ซึ่งก็คือภาพที่ได้รับการใช้ทั้งหมดในข้อความสั้น

2. ภาพที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol ภาพที่ผู้ใช้นำมาเข้ารหัสความหมายในข้อความสั้นนั้นบางภาพถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ประเภท Symbol เนื่องจากการที่จะสามารถทำความเข้าใจได้ว่าเป็นภาพใดได้นั้น จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ถึงการสื่อความหมายเฉพาะ ดังได้กล่าวถึงการสื่อความหมายไว้ในตอนต้น ภาพต้นคริสต์มาส เป็นภาพที่มีการเรียนรู้และยอมรับกันโดยทั่วไปว่า เป็นภาพใช้เฉพาะในวาระวันคริสต์มาสสื่อความหมายถึง ชีวิตและการเติบโต ภาพหัวใจ มีการเรียนรู้และยอมรับกันว่าใช้แทนความรัก สื่อความหมายถึง ความรัก ภาพเค้ก มีการเรียนรู้และยอมรับกันว่าใช้แทนวาระวันครบรอบวันเกิด สื่อความหมายถึง ความหอมหวานและความสุข หมี่มีการเรียนรู้และยอมรับกันว่าใช้แทนความน่ารักและเป็นภาพที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเนื่องจากเป็นภาพที่สื่อความหมายไม่เฉพาะเจาะจงที่จะต้องใช้ในวาระใดวาระหนึ่งโดยเฉพาะ
3. ภาพที่เป็นสัญลักษณ์ประเภท Index ภาพประเภทนี้ก็คือภาพประเภท Symbol ที่พบเห็นโดยทั่วไป แต่เมื่อได้ถูกนำมาเข้ารหัสความหมายตามบริบทวาระโอกาสทางการสื่อสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสื่อความหมายของตัวเอง ภาพจึงได้ถูกให้ความหมายใหม่ตามวาระที่นำมาใช้ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักของเหตุและผลในการสื่อความหมาย ที่พบมากที่สุดคือ ภาพหัวใจซึ่งสื่อความหมายแทนความรัก และเมื่อนำมาใช้ในบริบทต่างๆทำให้สามารถบ่งชี้ได้ถึงอารมณ์ความรักในวาระวันดังกล่าว

การเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความในข้อความสั้นนี้ หากมองแยกส่วนของภาพและข้อความที่ถูกนำมาใช้ในวาระโอกาสต่าง ๆ นั้น จากการวิจัยพบว่า ภาพที่นำมาใช้อาจมิได้สื่อความหมายตรงถึงวาระโอกาสที่ใช้ แต่ข้อความที่ใช้สั้นนั้นจะต้องสื่อความหมายถึงวาระโอกาสนั้น แม้มิได้มีข้อความที่สื่อความหมายถึงวาระโอกาสนั้นๆ โดยตรง แต่ก็ได้ใช้ข้อความที่สื่อความหมายถึงวาระนั้นๆ ดังตัวอย่างข้อความสั้นในวาระวันวาเลนไทน์ จะใช้คำว่า Love ซึ่งสื่อความหมายถึงความรัก โดยไม่ต้องใช้คำว่า Happy Valentine's Day ซึ่งเป็นข้อความที่ใช้เฉพาะวาระวันวาเลนไทน์ไม่ปรากฏให้เห็นในวาระอื่น

จากการเข้ารหัสความหมายของภาพและข้อความดังกล่าวข้างต้นนี้ ทำให้สรุปได้ว่าการใช้ภาพและข้อความนั้นมิได้มีการใช้เพื่อการสื่อความหมายอย่างเฉพาะเจาะจง แต่ยังพบว่ามีการใช้ร่วมกันและการแลกเปลี่ยนระหว่างกันในแต่ละวาระโอกาสทางการสื่อสารที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสามารถสื่อความหมายได้ตามวาระและโอกาสทางการสื่อสารนั้นๆ ได้อย่างกลมกลืน โดยเฉพาะภาพจะมีการใช้ร่วมกันมากที่สุด ซึ่งสรุปได้ว่า การสื่อความหมายของภาพในลักษณะดังกล่าวนี้ ไม่ได้มีการกำหนดความหมายไว้อย่างเฉพาะเจาะจง หากแต่จะปรับเปลี่ยนการ

สื่อความหมายไปตามวาระและโอกาสทางการสื่อสาร ซึ่งในแต่ละวาระและโอกาสทางการสื่อสารนั้นยังได้ใช้ข้อความในการสื่อความหมายด้วยรหัสไวยากรณ์ที่สื่อความหมายตรงถึงวาระและโอกาสทางการสื่อสารนั้นๆ เพื่อช่วยให้การสื่อความหมายของภาพมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Nick Lacey ในเรื่อง Polysemy ซึ่งกล่าวถึง การมีความหมายมากกว่า 1 ความหมายของสัญลักษณ์ โดยสัญลักษณ์ไม่ได้มีความหมายที่เฉพาะเจาะจงหากแต่ความหมายของสัญลักษณ์นั้นจะปรับเปลี่ยนไปตามบริบทที่ต่างกันออกไปของการสื่อสาร ซึ่งการปรับเปลี่ยนความหมายดังกล่าวจะต้องได้รับการยอมรับจากความสัมพันธ์ของกลุ่มสังคม

โดยกลุ่มสังคมในงานวิจัยชิ้นนี้คือ กลุ่มผู้ใช้ข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นคนไทยและส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ซึ่งจากผลของการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบว่า ภาพที่ภู้นำมาใช้ในการสื่อความหมายถึงบริบทวาระโอกาสทางการสื่อสารโดยเฉพาะในวาระนั้นมีดังนี้

1. วาระวันคริสต์มาส ภาพที่ใช้เฉพาะคือ ภาพต้นคริสต์มาส
2. วาระวันปีใหม่ ภาพที่ใช้เฉพาะคือ ภาพพลุ
3. วาระวันวาเลนไทน์ ภาพที่ใช้เฉพาะคือ ภาพเกี่ยวกับการจูบ ภาพเกี่ยวกับการกอด ภาพคิวปิด ภาพหมีมีปีก
4. วาระวันครบรอบวันเกิด ภาพที่ใช้เฉพาะคือ ภาพกล่องของขวัญ

ทั้งหมดนี้เป็นภาพที่ถือเป็นสัญลักษณ์ที่นำมาจากแนวคิดทางตะวันตก รวมถึงบริบทที่นำมาศึกษานั้นก็เป็นบริบทวาระวันสำคัญในสังคมตะวันตกทั้งสิ้น แต่เมื่อถูกนำมาใช้โดยผู้ใช้งานไทยพบว่าการสื่อความหมายในแบบฉบับของสังคมไทย ที่น่าสังเกตเป็นอย่างยิ่งคือในวาระวันคริสต์มาสนั้นในสังคมตะวันตกได้ใช้ซานตาคลอสเป็นสัญลักษณ์ที่โดดเด่นที่สุดในวาระวันคริสต์มาส แต่เมื่อนำมาใช้ในข้อความสั้น จากการวิจัยพบว่า ไม่มีการใช้ภาพซานตาคลอส แต่ได้มีการใช้ภาพหมูที่ถูกนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์แทนซานตาคลอสแทน ซึ่งผู้ใช้งานไทยได้นำมาใช้แทนการล้อเลียนว่าหมูถูกนำมาใช้แทนความอ้วน และซานตาคลอสก็คือชายร่างอ้วน ซึ่งทำให้สรุปได้ว่าการสื่อความหมายในสังคมตะวันออกและตะวันตกมีความแตกต่างกัน ในสังคมตะวันตกซานตาคลอสถูกนำมาใช้แทนความเมตตากรุณาและความสุขที่ได้รับจากการให้และความเสียสละหรือภาพหมูซึ่งในสังคมตะวันตกสื่อความหมายถึงการดำทอซึ่งเปรียบได้กับหมูที่เต็มไปด้วยความสกปรกโสโครก แต่เมื่อนำมาใช้ในข้อความสั้น สังคมไทยกลับให้ความหมายถึงความอ้วนและความน่ารัก หรือภาพอวัยวะเพศชาย ซึ่งในสังคมตะวันตกถูกนำมาใช้แทนการดำทอที่หยาบคายมาก ซึ่งจะไม่ถูกนำมาใช้กับผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน แต่ในสังคมไทยกลับถูกนำมาใช้ในบริบทวาระวันคริสต์มาสเป็นการให้ของขวัญแก่กันโดยมีการผูกโบว์ ซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับมิได้เรียนรู้

ความหมายถึงการด่าทอกันอย่างรุนแรง แต่กลับสื่อความหมายในเชิงการล้อเลียน ซึ่งอย่างไรก็ตามภาพอวัยวะเพศชายก็ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายนัก เนื่องจากในสังคมไทยการกล่าวถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศยังเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นจึงพบว่ามีการนำภาพที่เกี่ยวข้องในเรื่องเพศดังกล่าวรวมถึงภาพคนเปลือย ได้ถูกนำมาใช้ระหว่างผู้ส่งและผู้รับที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันเช่นเพื่อนสนิทเท่านั้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การนำภาพที่นิยมใช้ในสังคมตะวันตกมาใช้ในสังคมไทย รวมถึงการส่งข้อความสั้นในบริบทวาระโอกาสทางการสื่อสารที่นำมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการประยุกต์โดยผู้ใช้คนไทย ซึ่งไม่ได้คำนึงถึงความหมายตามแนวคิดของชาวตะวันตก แต่เป็นความต้องการในการสื่อความหมายถึงการมอบความปรารถนาดีให้แก่กันในวันสำคัญดังกล่าว ซึ่งถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติมาตั้งแต่มีการรับรู้ถึงวาระสำคัญดังกล่าวในสังคมไทย ซึ่งก่อนที่จะมีการใช้บริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ สังคมไทยได้มีการมอบความปรารถนาดีให้แก่กันในวันดังกล่าว ซึ่งที่นิยมมากที่สุดคือการส่งบัตรอวยพรให้แก่กัน และอาจรวมถึงการมอบของขวัญแก่กันด้วย แต่เมื่อเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ถูกนำมาใช้ในสังคมไทย และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย บริการข้อความสั้นที่ถูกผนวกเข้ามาพร้อมกับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น เป็นเสมือนการสร้างธรรมเนียมปฏิบัติใหม่ของกลุ่มผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่จะต้องมีการรับ-ส่งข้อความสั้นในวันดังกล่าวและรวมถึงวาระอื่นๆไปโดยปริยาย จนอาจทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติที่เคยมอบบัตรอวยพรและของขวัญนั้นลดน้อยลง เนื่องจากเมื่อส่งข้อความสั้นให้แก่กันแล้วก็แสดงให้เห็นว่าเป็นการส่งมอบความสุขและความปรารถนาดีแก่กันได้เช่นเดียวกัน เมื่อมีการให้ความสำคัญกับบริการข้อความสั้นดังกล่าว จึงพบว่ามีการพัฒนารูปแบบอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อที่จะนำมาใช้แทนการส่งความปรารถนาดีให้แก่กัน ดังนั้นบริการข้อความสั้นจึงถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่แสดงให้เห็นว่า การพูดด้วยการเขียนเป็นการสื่อสารที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน

แม้ว่าศักยภาพทางเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ จะทำให้ผู้ใช้บริการข้อความสั้นจำเป็นต้องหาวิธีการในการส่งข้อความถึงกัน แต่กลับทำให้กลายเป็นเอกลักษณ์ของบริการข้อความสั้น ซึ่งมีรูปแบบเฉพาะของการเข้ารหัสความหมายจนกลายเป็นความนิยม รวมถึงกลายเป็นกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาชนิดใหม่ภายใต้สื่อที่เป็นบริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ไปโดยปริยาย แม้ในปัจจุบันจะมีการเพิ่มเทคโนโลยีในโทรศัพท์เคลื่อนที่บางรุ่นให้สามารถรับ-ส่ง ข้อความที่เป็นภาษาไทยได้หรือสามารถส่งรูปภาพสำเร็จรูปโดยไม่ต้องใช้วิธีประกอบสร้างจาก ตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆแล้วก็ตาม แต่กลับไม่ทำให้ความเป็น

เอกลักษณ์ของบริการ ข้อความสั้นแต่เดิมลดน้อยลงไป ยังคงมีความจำเป็นและได้รับความนิยมให้ข้อความสั้นในแบบภาษาอังกฤษอยู่พร้อมทั้งการออกแบบภาพและการนำเสนอให้มีความแปลกใหม่อยู่เสมอ อีกทั้งยังต้องการผู้ที่สามารถคิดรูปแบบของภาพและข้อความ รวมถึงวิธีการนำเสนอต่างๆขึ้นมาใหม่ (lookout for something smarter, something sharper) ซึ่งลักษณะการใช้ภาพและข้อความรวมถึงการนำเสนออันเป็นรูปแบบเฉพาะตัวนี้จึงเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของบริการข้อความสั้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

ด้วยพฤติกรรมการใช้ข้อความสั้นส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นการส่งต่อกันมา ทำให้ข้อความสั้นมีลักษณะซ้ำๆกันจำนวนมาก ความหลากหลายของข้อความสั้นที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมมาจากผู้ใช้โดยตรงจึงมีจำกัด อีกทั้งในด้านของเทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น มีข้อจำกัดตรงที่ความสามารถในการจัดเก็บข้อความสั้นของโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรุ่น-ยี่ห้อ มีความแตกต่างกัน บางรุ่นเก็บได้เพียง 10 ข้อความ โดยมีการจัดเก็บแบบเรียงลำดับทำให้มีลักษณะเป็น Contemporary ข้อความเก่าจะถูกลบไปหากหน่วยความจำเต็มเพื่อจะสามารถรับข้อความใหม่ได้ ทำให้ความแตกต่างหลากหลายมีน้อย แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้นำบริการข้อความสั้นแบบสำเร็จรูปจากเว็บไซต์ที่มีการจัดเก็บข้อความสั้นที่ได้รับการใช้ในวาระต่างๆที่ผ่านพ้นไปไว้ ซึ่งมีความแตกต่างหลากหลายกัน ผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลนี้ประกอบการวิจัยนำมาซึ่งการสรุปผลได้

ข้อเสนอแนะ

รูปแบบของบริการข้อความสั้นที่มีอยู่ในปัจจุบันมีหลายประเภท การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะบริการข้อความสั้นที่ส่งในวาระโอกาสเพียง 4 วาระโอกาสเท่านั้น ซึ่งในวาระโอกาสอื่นๆโดยเฉพาะบริการข้อความสั้นที่ใช้ทุกวันนั้น มีรูปแบบที่แตกต่างหลากหลายกันมาก ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปจึงน่าจะมีการวิจัยในส่วนี้ด้วย เพื่อนำมาซึ่งผลการศึกษาที่จะเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์รูปแบบเพื่อสื่อความหมายใหม่ๆจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้

นอกจากนี้ยังมีบริการข้อความสั้นอีก 2 แบบที่มีความแตกต่างไปจาก SMS คือ EMS (Enhanced Messaging Service) คือ รูปแบบการบริการที่สามารถส่งรูปภาพไปพร้อมกับข้อความได้ หรือที่เรียกกันว่า Picture Message และ MMS (Multimedia Messaging Service) คือ รูปแบบการบริการที่ส่งได้ทั้งภาพและเสียงรวมถึงภาพเคลื่อนไหว (Animation) ได้อย่างสมบูรณ์ตามศักยภาพของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จะมีได้ ซึ่งบริการเหล่านี้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา จึงน่าจะมีการศึกษาเพิ่มเติมทั้งในส่วนของ การประกอบสร้าง การสื่อความหมาย รวมถึงการรับรู้ของผู้รับสารต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพมหานคร : อินฟินิตี้เพรส, 2541.

กาญจนา แก้วเทพ. มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่. กรุงเทพมหานคร : นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

เกียรติประถม สีนรุ่งเรืองกุล และ สุธาสินี มั่นใจ. คนรักมือถือ Mobile Clinic. กรุงเทพมหานคร : เฟิสท์ แอสซิฟิค (ดอกหญ้า), 2544.

จุไร จงประดิษฐ์นันท์. วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2545. Content Management Manager เว็บไซต์ www.shinee.com บริษัท Shineedotcom จำกัด. สัมภาษณ์.

ชัชวดี ศรีลัมพ์. การใช้ภาษาในห้องสนทนา. วารสารศิลปศาสตร์ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2544) : 77-92.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. สัตววิทยา, โครงสร้างนิยม, หลังโครงสร้างนิยมกับการศึกษารัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิภาษา, 2545.

ทีมงาน Communication Entertainment. Animated SMS. กรุงเทพมหานคร : สกายร็อคเก็ตท์, (ม.ป.ป.).

นันทวัน อรุณทัย. 2542. การใช้ภาพถ่ายสติกเกอร์เพื่อประโยชน์ทางสังคมของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นายโมบี (นามแฝง). คุยจ๊ว้ย chat. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า 2002, 2544.

ประสพโชค นวพันธุ์พัฒนา. 2540. การใช้รหัสที่ปรากฏในงานของนักเขียนการ์ตูนไทย.

วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พงษ์ศักดิ์ สุขสัมพันธ์ไพบูลย์. ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่. กรุงเทพมหานคร : ดวงกลม (2520), 2542.

พัทธ์หทัย ศิริประชนะ. วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2545. Marketing Officer บริษัท Shineedotcom จำกัด. สัมภาษณ์.

พิณทิพย์ ทวยเจริญ. สัตศาสตร์และสรววิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

ไพโรจน์ ไหววนิชกิจ และ กมล เขมะรังษี. เปิดโลกการสื่อสารไร้สาย. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2539.

เย็น ภู่วรรณ, บรรณาธิการ. พจนานุกรมคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพมหานคร :
ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2545.

ศิริชัย ศิริกายะ. เอกสารประกอบคำบรรยายการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร :
(ม.ป.ท.), 2540.

ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร :
(ม.ป.ท.), 2531.

สงวน รอดบุญ. ลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2533.

สหรัถ แซ่ตั้ง. ระบบส่งข้อความข้ามโลกด้วย SMS. InternetToday 6 (มกราคม 2544) : 47-50.

สุดาพร ลักษณะนิาวิน. สัตวศาสตร์และภาษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : เทคเพรสเซอร์วิส, 2529.

สุริย์ ศิริพัฒน์. สัญญาลัทธิวิทยา. มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ 1 (2531) :46-56.

อมร ทวีศักดิ์. สัตวศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, 2542.

อรวรรณี พร้อมจรรยากุล. วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2545. Animated SMS designer เว็บไซต์
www.mobilemagic.sanook.comบริษัท เอ็มเว็บ (ประเทศไทย) จำกัด. สัมภาษณ์.

ภาษาอังกฤษ

Berger, A.A. Media Analysis Techniques. London : Sage, 1991.

Chadwick, J. H. The Greeting Card Writer's Handbook. Ohio : Writer's Digest, 1975.

Eco, U. A Theory of Semiotics. Bollmington : Indiana University, 1976.

Evarts, S. The art and craft of greeting cards. Westport : NorthLight, 1975.

Fink, J. Greeting Card Design. New York : PBC International, 1992.

Fiske, J. Introduction to Communication. London : Methuen, 1993.

Harris, R. Signs of Writing. London : Routledge, 1995.

Hartley, P. Interpersonal Communication. London : Methuen, 1993.

Lacey, N. Image and Representation Key concepts in media studies. New York : ST.
Matins's Press, 1998.

Markow, J. Cartoonist's and Gag Writer's Handbook. London : Routledge, 1976.

MuLuhan, M. Understanding Media : The Extension of human. New York : McGraw-Hill,
1964.

Storey, J. An Introduction to Cultural Theory and Popular Culture. 2 nd ed. Prentice
Hall/Harvester Wheatsheaf, 1997.

Zakia, R D. Perception and Imaging. Boston : Focal Press, 1997.

www.askoxford.com [23 Dec. 2001]
www.boffinsoffdirect.com [23 Dec. 2001]
www.cios.org/encyclopedia [30 Dec. 2001]
www.digitallantern.net [30 Dec. 2001]
www.dowcarter.com [21 Dec. 2001]
www.emoticon.com [30 Dec. 2001]
www.enterprise.optus.net.au [23 Dec. 2001]
www.freewarehof.org [23 Dec. 2001]
www.guernseytelecomslimiter.com [23 Dec. 2001]
www.inphomatch.com [21 Dec. 2001]
www.lanl.gov [23 Dec. 2001]
www.mobilemagic.sanook.com [20 Feb.-31 Mar. 2002]
www.mobilesms.com [21 Dec. 2001]
www.nextmessaging.com [30 Dec. 2001]
www.nwfusion.com/news [21 Dec. 2001]
www.only-kids.com [23 Dec. 2001]
www.regent.edu [30 Dec. 2001]
www.shinee.com [20 Feb.-31 Mar. 2002]
www.smiliesunlimited.com [30 Dec. 2001]
www.smsdriver.com [30 Dec. 2001]
www.sodaMAG.net [20 Feb.-31 Mar. 2002]
www.soeasy.cyta.com.cy [23 Dec. 2001]
www.techdictionary.com [23 Dec. 2001]
www.wired.com/news [21 Dec. 2001]

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวกมลวรรณ พรหมพิทักษ์ เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2518 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัด ชลบุรี ปีการศึกษา 2540 หลังจากนั้น ได้เข้าทำงานที่บริษัท ที เค ซี (ไทยแลนด์) จำกัด ในตำแหน่ง Senior Computer Instructor พร้อมกับเข้าศึกษาในระดับมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย